

ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೌರಭ-೬

ಪತ್ರಿಕೆ-೨

ಸಂಶೋಧನೆ, ಬಹುಶಿಸ್ತೀಯ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು
ಜಾನಪದ ಸ್ವರೂಪ

ಬಿ.ಎ. ಆರನೆಯ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ಐಚ್ಛಿಕ ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯ
೨೦೧೮-೧೯ನೇ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದಿಂದ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಲು ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಿದ
ಸಿಬಿಸಿಎಸ್ ಹೊಸಪಠ್ಯ

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು

ಪ್ರೊ. ಅಣ್ಣಮ್ಮ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಮಂಡಳಿ
ತುಮಕೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ತುಮಕೂರು

ಸಂಪಾದಕರು

ಡಾ. ಮಂಜುಳ ಬಿ. ಎಸ್.

ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ
ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಕಲಾ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ಪದವಿ ಕಾಲೇಜು
ತುಮಕೂರು

ಡಾ. ಎ. ರಘುರಾಂ

ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಶ್ರೀ ಹೊನ್ನಾದೇವಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು,
ದಂಡಿನಶಿವರ, ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ.

ಪ್ರಸಾರಾಂಗ

ತುಮಕೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ತುಮಕೂರು

ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೌರಭ-೬

ಪತ್ರಿಕೆ-೨ ಸಂಶೋಧನೆ, ಬಹುಶಿಸ್ತೀಯ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಜಾನಪದ ಸ್ವರೂಪ
ಬಿ.ಎ. ಆರನೆಯ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ಐಚ್ಛಿಕ ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯ

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು

ಪ್ರೊ. ಅಣ್ಣಮ್ಮ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಮಂಡಳಿ

ತುಮಕೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ತುಮಕೂರು

ಸಂಪಾದಕರು

ಡಾ. ಮಂಜುಳ ಬಿ. ಎಸ್.

ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಕಲಾ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ಪದವಿ ಕಾಲೇಜು

ತುಮಕೂರು

ಡಾ. ಎ. ರಘುರಾಂ

ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು,

ಶ್ರೀ ಹೊನ್ನಾದೇವಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು,

ದಂಡಿನಶಿವರ, ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ.

ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ತುಮಕೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ತುಮಕೂರು

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ: ೨೦೧೮

ಪುಟಗಳು : x + ೧೫೪ = ೧೫೪

ಹಕ್ಕುಗಳು : ಕುಲಸಚಿವರು, ತುಮಕೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ತುಮಕೂರು

ಬಳಸಿದ ಕಾಗದ : ೬೦ ಜಿ.ಎಸ್.ಎಮ್

ಬೆಲೆ : ರೂ. /-

ಛಾಯಾಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ : ಶ್ರೀಧರ್

ಮುಖಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸ :

ಮುದ್ರಣ :

ಕುಲಪತಿಗಳ ಮಾತು

ತುಮಕೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವು ಹಲವು ಪ್ರಥಮಗಳತ್ತ ದಾಪುಗಾಲಿಟ್ಟಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ೨೦೧೬-೧೭ನೇ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದಿಂದ ತುಮಕೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಸ್ನಾತಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆಯ್ಕೆ ಆಧಾರಿತ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ರಚನೆಗೆ ಚಾಲನೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಿಬಿಸಿಎಸ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಅನುಮೋದನೆಯೂ ದೊರೆತಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕಲಿಕೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸ್ನಾತಕ ವಿಷಯಗಳ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ, ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯರು, ಮಂಡಲಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಪ್ರೊ. ಅಣ್ಣಮ್ಮನವರ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಡಾ. ಎ. ರಘುರಾಂ ಮತ್ತು ಡಾ. ಮಂಜುಳ ಬಿ.ಎಸ್. ಬಹಳ ನೈಪುಣ್ಯದಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಸಂಕಲನವಾದ ಎಲ್ಲ ಲೇಖನಗಳೂ ಸಕಾಲಿಕವಾಗಿದ್ದು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸತತ ಅಭ್ಯಾಸ ನಿರತರಾಗಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವಂತಿವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿವೆ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ನನ್ನದು. ಈ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ನೆರವಾದ ಎಲ್ಲ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೂ ತುಮಕೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಆಭಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಪ್ರೊ. ವೈ. ಎಸ್. ಸಿದ್ದೇಗೌಡ
ಕುಲಪತಿಗಳು

ತುಮಕೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ

ತುಮಕೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ
ತುಮಕೂರು

ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಮಂಡಳಿ

ಡಾ. ಅಣ್ಣಮ್ಮ - ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಡಾ. ಮಂಜುಳ ಬಿ. ಎಸ್. - ಸದಸ್ಯರು

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಸ್. ಕಾಂತರಾಜಯ್ಯ - ಸದಸ್ಯರು

ಡಾ. ಎ. ರಘುರಾಂ - ಸದಸ್ಯರು

ಡಾ. ಗೀತಾ ವಸಂತ - ಸದಸ್ಯರು

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ನುಡಿ

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಸುಮಾರು ೨೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿದ ಎಲ್ಲರೂ ಕವಿರಾಜ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಪ್ರಥಮ ಕಾವ್ಯವೆಂದು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿ ಕವಿ ಪಂಪನಿಂದ ಆರಂಭವಾದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದವರೆಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ, ಶೈಲಿಯಿದ್ದದ್ದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸಿ ಇಂದು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಶ್ವಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯತೆ ಗಳಿಸಿದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾಷೆಯ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿಯೂ ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆದು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಿಚಾರ, ವಿಮರ್ಶೆಯಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಕವನ, ನಾಟಕ, ಕಥನಕವನ, ಕಿರುಕಾದಂಬರಿ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿರಂತರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಸಾಗಿದೆ. ಆಧುನಿಕೋತ್ತರ ಪ್ರಸ್ತುತ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಗಣಕ ಯಂತ್ರದ ಮೂಲಕವೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೊಡುಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. 'ಗೂಗಲ್' (ವೆಬ್‌ಸೈಟ್‌ನಲ್ಲಿ) ಜಾಲತಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತಹ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಮೈದುಂಬಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂಟು ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯ ಗರಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮುಡಿಗೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕನ್ನಡಮ್ಮ ಎನ್ನುವುದು ಬರಿಯ ಮಾತಾಗದೆ, ಸಾಧನೆಯ ಶಿಖರವಾಗಿದೆ.

೨೦೧೬-೧೭ನೇ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ತುಮಕೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪದವಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆಯ್ಕೆ ಆಧಾರಿತ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಪದ್ಧತಿ (Choice Based Credit system)ಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ತುಮಕೂರು ವಿ.ವಿ. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸುಧಾರಣೆ ತರುತ್ತಿರುವುದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಿ.ಬಿ.ಸಿ.ಎಸ್. ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಅನುಮೋದನೆ ದೊರೆತದ್ದು ಸಹ ಸಂತಸದ ಸಂಗತಿಯೇ. ಆಯ್ಕೆ ಆಧಾರಿತ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಲಿಕೆಯ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಸ್ನಾತಕ ಪಠ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನನ್ನ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ದೊರಕಿದ ಆದೇಶದಂತೆ, ಸಮಿತಿಯ ಸಹಕಾರ ಪಡೆದು, ಅನೇಕ ಸಭೆ ನಡೆಸಿ, ಚರ್ಚಿಸಿ ಸದಸ್ಯರ ತೀರ್ಮಾನದಂತೆ ಪ್ರಥಮ, ದ್ವಿತೀಯ, ತೃತೀಯ, ಚತುರ್ಥ, ಪಂಚಮ, ಆರನೆಯ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್‌ನ ಬಿ.ಎ. ಐಚ್ಛಿಕ ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಸ್ಸಿ., ಬಿ.ಕಾಂ, ಬಿ.ಬಿ.ಎಂ, ಬಿ.ಎಫ್.ಎ, ಬಿ.ವಿ.ಎ., ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಈ ಪಠ್ಯ ೨೦೧೮-೧೯ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ಚಾಲನೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಸದವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾದ ಸಮಿತಿಯ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞಳಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದ ಯಶೋಗಾಥೆಯ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ತುಮಕೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಕುಲಪತಿಗಳೂ, ಸಾಹಿತಿಯೂ ಆಗಿರುವ ಪ್ರೊ. ವೈ. ಎಸ್. ಸಿದ್ದೇಗೌಡ ಅವರ ಕಾಳಜಿ ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬಹು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ, ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ, ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿ, ಸಮಾಲೋಚಿಸಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮನ್ನು ತಿದ್ದಿ, ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುದ್ರಣವಾಗಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕೈಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಕುಲಪತಿಗಳಾದ ಪ್ರೊ. ವೈ.ಎಸ್. ಸಿದ್ದೇಗೌಡ ಅವರಿಗೆ ಅನಂತ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿ, ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಟ್ಟು ನೆರವಾದ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಕುಲಸಚಿವರೂ ಮತ್ತು ಜಾನಪದ ತಜ್ಞರೂ ಆದ ಪ್ರೊ. ಕೆ. ಎನ್. ಗಂಗಾನಾಯಕ್ ಅವರ ಸಹಕಾರ ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ. ಅವರಿಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಂಡಳಿ ಪರವಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಸಿಬಿಸಿಎಸ್ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ರೂಪಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದು, ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸ್ನಾತಕ ಅಧ್ಯಯನ ಮಂಡಳಿಯ ಎಲ್ಲ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೂ, ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಅಕ್ಷರೀಕರಣ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಯುತ ಆರ್. ಎಸ್. ಶ್ರೀಧರ್ ಅವರಿಗೂ ನನ್ನ ನಮನಗಳು.

ಪ್ರೊ. ಅಣ್ಣಮ್ಮ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಮಂಡಳಿ
ತುಮಕೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ತುಮಕೂರು

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಇದು ಆರನೆಯ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ಐಚ್ಛಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಆ ಬಗೆಯ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಬಹುತೇಕ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಅನುಮಾನದಿಂದ ನೋಡುವ ಜಗತ್ತೇ ದೊಡ್ಡದಿರುವುದರಿಂದ ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂದರೇನು? ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಲು ಹೇಗೆ ಸಿದ್ಧಗೊಳ್ಳಬೇಕು? ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ತಾತ್ವಿಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಏನೆಲ್ಲ ಕ್ರಮಗಳು ಅಗತ್ಯ ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿನ ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನಗಳು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತಿಳುವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಬಹುಶಿಸ್ತಿಯ ಅಧ್ಯಯನ ಹಾಗೂ ಜಾನಪದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ಲೇಖನಗಳು ಹಾಗೂ ಹಾ.ಮಾ. ನಾಯಕರ ಪುಸ್ತಕ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂದು ನಮ್ಮೆದುರು ಇರುವ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗಗಳ ನೆರವಿನಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸ್ಪರ್ಧಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆಲ್ಲ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಬೇಕಿದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿ.

ಈ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಡಲು ನಮಗೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಶುಮಕೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಉಪಕುಲಪತಿಗಳಾದ ಪ್ರೊ. ವೈ.ಎಸ್. ಸಿದ್ದೇಗೌಡ ಅವರಿಗೆ, ಕುಲಸಚಿವರಿಗೆ, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸ್ನಾತಕ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಪ್ರೊ. ಅಣ್ಣಮ್ಮ ಅವರಿಗೆ, ಸದಸ್ಯರಿಗೆ, ಪುಸ್ತಕ ಬೋಧನೆಗೆ ತೊಡಗುವ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಡಾ. ಎ. ರಘುರಾಂ

ಡಾ. ಬಿ. ಎಸ್. ಮಂಜುಳ
ಸಂಪಾದಕರು

ತುಮಕೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ
ಬಿ.ಎ. ಆರನೆಯ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ಐಚ್ಛಿಕ ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯ
೨೦೧೮-೧೯ನೇ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದಿಂದ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಲು ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಿದ
ಸಿಬಿಸಿಎಸ್ ಹೊಸಪಠ್ಯ

ಸಾಹಿತ್ಯಸೌರಭ-೬

ಪತ್ರಿಕೆ-೨

ಸಂಶೋಧನೆ, ಬಹುಶಿಸ್ತೀಯ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಜಾನಪದ ಸ್ವರೂಪ

೭೫ ಗಂಟೆಗಳು

ಪರಿವಿಡಿ

ಸಂಶೋಧನೆ

1. ಸಂಶೋಧನೆ-ಸಂಶೋಧಕ (ಡಾ. ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ)
2. ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೀಕರಣದ ಮಹತ್ವ
(ಡಾ. ಚಂದ್ರ ಪೂಜಾರಿ)
3. ಅಧ್ಯಯನದ ತಾತ್ವಿಕ ನೆಲೆಗಳು, ಧೋರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧತೆಗಳು
(ಡಾ. ಬಂಜಗೇರೆ ಜಯಪ್ರಕಾಶ್)
4. ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನೆ (ಡಾ. ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ)

ಬಹುಶಿಸ್ತೀಯ ಅಧ್ಯಯನ

1. ಭಾಷಾಂತರ : ಪರಿಭಾಷೆ - ಡಾ. ಪ್ರಧಾನ್ ಗುರುದತ್ತ
2. ಭಾಷಾಂತರ : ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನಗಳು
- ಡಾ. ಪ್ರಧಾನ್ ಗುರುದತ್ತ
3. ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆ - ಗಿರಡ್ಡಿ ಗೋವಿಂದರಾಜು
4. ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ - ಬಾಪು ಹೆದ್ದೂರ ಶೆಟ್ಟಿ
5. ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ; ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ - ಡಾ. ಎನ್.ಎಸ್. ತಾರಾನಾಥ.

6. ಭಾಷಾಂತರ : ಈಚಿನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು
- ಡಾ. ಪ್ರಧಾನ್ ಗುರುದತ್ತ

ಜಾನಪದ ಸ್ವರೂಪ
ಡಾ. ಹಾ. ಮಾ. ನಾಯಕ್

ಅನುಬಂಧಗಳು

೧. ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು
೨. ಪಠ್ಯ ಬೋಧನಾ ಅವಧಿ, ಪರೀಕ್ಷಾ ಅವಧಿ ಮತ್ತು ಅಂಕಗಳು
೩. ಮಾದರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಪತ್ರಿಕೆ ಸ್ವರೂಪ

ಸಂಶೋಧನೆ

ಅಧ್ಯಾಯ-೧ ಸಂಶೋಧನೆ - ಸಂಶೋಧಕ

- ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ

ಸಂಶೋಧನೆ : ಸಂಶೋಧನೆಯ ಅರ್ಥ, ಸಂಶೋಧನೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿ / ಸಂಶೋಧಕ : ಸಂಶೋಧಕನ ಅರ್ಹತೆಗಳು-ಕುತೂಹಲ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ, ಧೈರ್ಯ, ವ್ಯತ್ಯಾಸ, ಪ್ರತಿಭೆ, ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ.

ಸಂಶೋಧನೆ

ಭಾರತದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಆರ್ಯರ ಆಗಮನ, ಮುಸಲ್ಮಾನರ ದಾಳಿ ಮತ್ತು ಆಂಗ್ಲರ ಪ್ರವೇಶಗಳು ಚರಿತ್ರಾರ್ಥ ಘಟನೆಗಳೆನಿಸಿವೆ. ಇವರ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದಾಗಿ ಭಾರತೀಯರ ಜೀವನ ವಿಧಾನ, ಆಲೋಚನಾ ಪದ್ಧತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮುಸಲ್ಮಾನರಿಗಿಂತ ಕೃಷಿಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆರ್ಯರ ಮತ್ತು ಯಂತ್ರಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆಂಗ್ಲರ ಪ್ರವೇಶಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾದುವು. ಆಂಗ್ಲರು ಈ ಯಂತ್ರಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸಿದರು. ಈ ಯಂತ್ರಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಮುದ್ರಣಯಂತ್ರ. ಇದರ ಶೋಧದಿಂದಾಗಿ ಅಕ್ಷರ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ಕ್ರಾಂತಿ ತಲೆದೋರಿತು. ಆಗ ಭಾರತೀಯ ಜ್ಞಾನವಾಹಿನಿ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ತೊರೆದು, ಯಂತ್ರಪ್ರತಿಯ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವಲ್ಲಿ, ಅದಕ್ಕೆ ವೇಗ ವಿಸ್ತಾರಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದವು. ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಜ್ಞಾನಶಾಖೆಗಳು ಹೊಸ ರೂಪ ಪಡೆದವು. ಪಶ್ಚಿಮದ ಹೊಸ ಜ್ಞಾನಶಾಖೆಗಳೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ಹೀಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಜ್ಞಾನಶಾಖೆಯಾಗಿದೆ, “ಸಂಶೋಧನೆ”.

೧೯ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಭಾರತವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಈ ಶಾಖೆಯ ಎಲ್ಲ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದಾಗಿದೆ. “ಸಂಶೋಧನಶಾಸ್ತ್ರ”. ಇದು ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ, ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ, ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರಗಳಂತೆ ಒಂದು ಶಾಖೆಯಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ಶಾಖೆಗಳ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. ಮುಂದುವರಿಕೆಗಳ ತತ್ವ ಮತ್ತು ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಸಂಶೋಧನೆಯ ಅರ್ಥ:

“ಸಂಶೋಧನೆ” ಎಂಬುದರ ಮೂಲಸಂವಾದಿ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ Research ಎಂಬ ಪದ. ಅದು Re-ಎಂಬ ಪೂರ್ವಪ್ರತ್ಯಯ ಮತ್ತು Search ಎಂಬ ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಸಂಯುಕ್ತ ರೂಪವಾಗಿದೆ. Re- ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಅರ್ಥಗಳಿದ್ದರೂ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಸರಿಯಾಗಿ ಎಂಬ ಅರ್ಥಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದುವು. ಆಮೇಲಿನ Search ಎಂಬುದಕ್ಕೆ “ಹುಡುಕು” ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಆದುದರಿಂದ Research ಎಂಬುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹುಡುಕು, ಸರಿಯಾಗಿ ಹುಡುಕು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಳಸುತ್ತಿರುವ ಪರ್ಯಾಯ ಪದ “ಸಂಶೋಧನೆ”.

ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಮೂಲ, ಸಂಸ್ಕೃತದ ಶುಧ್ (=ಶುದ್ಧ ಮಾಡು) ಎಂಬ ಧಾತು. ಇದರಿಂದ ಶೋಧ (=ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿದುದು), ಶೋಧನ (=ಶುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು) ರೂಪಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತವೆ. ಶೋಧನ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂ(=ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಸರಿಯಾಗಿ) ಎಂಬ ಪೂರ್ವಪ್ರತ್ಯಯ ಸೇರಿ, ಸಂಶೋಧನ (=ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು, ಸರಿಯಾಗಿ ಶುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು) ಎಂಬ ಪದ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇದು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂಬ ಸಮ-ಸಂಸ್ಕೃತರೂಪ ತಾಳುತ್ತದೆ. ಈವರೆಗಿನ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ರೇಖಿಸಬಹುದು:

ಶುಧ್(ಧಾತು) = ಶುದ್ಧ ಮಾಡು.

ಶೋಧ = ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿದುದು.

ಶೋಧನ = ಶುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು.

ಸಂಶೋಧನ = ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು, ಸರಿಯಾಗಿ ಶುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು.

ಸಂಶೋಧನೆ = ಸಂಶೋಧನ ಎಂಬುದರ ಸಮಸಂಸ್ಕೃತ ರೂಪ.

ಇಲ್ಲಿಯ Research ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನ ಪದಗಳ ಆದಿಪ್ರತ್ಯಯಗಳಾದ Re, ಸಂ-ಎಂಬಿವು ಕ್ರಿಯೆಯ ಗಾಢತೆಯನ್ನು, ನಿರ್ದಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಮಹತ್ವದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿಯುವ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಶೋಧನ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಶುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ Search ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಹುಡುಕು ಎಂಬ ಅರ್ಥಗಳಿದ್ದರೂ ಇವುಗಳ ಅಂತಿಮ ಉದ್ದೇಶ ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ Re+Search ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂ+ಶೋಧನ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಂವಾದಿ ಪದವೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ‘ಶುದ್ಧೀಕರಿಸು’ ಎಂಬ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ, ‘ಹುಡುಕು’ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಾರ್ಥದಲ್ಲಿ “ಸಂಶೋಧನೆ” ಎಂಬ ಪದ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಿಂದಾಗಿ ಒಂದು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ, ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಪದವಾಗಿ ಅದು ಬೆಳೆದುನಿಂತಿತು.

ಸಂಶೋಧನೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿ :

ಇನ್‌ವೆನ್‌ಶನ್, ಡಿಸ್ಕವರಿ, ರೀಸರ್ಚ್-ವಿಭಿನ್ನ ಅರ್ಥದ ಈ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪದಗಳಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನ ಎಂಬ ಒಂದೇ ಪದವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಲಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ಭಿನ್ನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ ಪದವನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೇ ಗೋಜಲುಗೊಳಿಸುತ್ತಲಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇನ್‌ವೆನ್‌ಶನ್, ಡಿಸ್ಕವರಿ ಮತ್ತು ರೀಸರ್ಚ್ ಪದಗಳ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅರ್ಥವನ್ನು, ಅವುಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ-ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂವಾದಿಯಾದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಹೊಸ ಪದಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಸಮಾಲೋಚಿಸಬಹುದು.

Discovery ಎಂಬ ನಾಮಪದ Discover ಎಂಬ ಕ್ರಿಯಾಪದದಿಂದ ಬಂದುದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ Dis ಎಂಬುದು ನಿಷೇಧಾರ್ಥಕ ಪ್ರತ್ಯಯ, Cover ಎಂದರೆ ಆವರಣ. ಹೀಗಾಗಿ Discover ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಆವರಿಸಿರುವ ತೆರೆ (Cover)ಯನ್ನು ಸರಿಸು, ಸತ್ಯವನ್ನು ಅನಾವರಣ (Uncover)ಗೊಳಿಸು ಎಂದೂ, discovery ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಆವರಿಸಿರುವ ತೆರೆಯನ್ನು ಸರಿಸುವುದು, ಸತ್ಯವನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುವುದು ಎಂದೂ ಅರ್ಥ. ಇದು ಇದ್ದೂ ಕಣ್ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವುದನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಾಗಿದೆ. ಉದಾ: ಅಮೇರಿಕೆಯ ಶೋಧ, ಹಲ್ಮಿಡಿ ಶಾಸನದ ಶೋಧ, ಹಲ್ಮಿಡಿ ಶಾಸನದ 'ಪ್ರೇಮಾಲಯಸುತನ್' ಶಬ್ದ ಅರ್ಥಶೋಧ ಮತ್ತು ಸಲ್ಟಿಂಗ್‌ದರ್ ಪದದ ರೂಪಶೋಧ ಇತ್ಯಾದಿ. ಇದು ವಿಜ್ಞಾನೇತರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ (ಸಮಾಜ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ) ನಡೆಯುವ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ.

Invention ಎಂಬ ನಾಮದ Invent ಎಂಬ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾದುದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ Invent ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸೃಷ್ಟಿಸು, ನಿರ್ಮಿಸು ಎಂದು Invention ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು, ನಿರ್ಮಿಸುವುದು ಎಂದೂ ಅರ್ಥ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ Invention ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿ ಅಥವಾ ಹೊಸ ನಿರ್ಮಿತಿ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಎಡಿಸನ್ ವಿದ್ಯುತ್ ಶೋಧ, ರೈಟ್ ಸಹೋದರರ ವಿಮಾನಶೋಧ ಮುಂತಾದವು Inventions ಗಳಾಗಿವೆ. ಇದು ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ.

ಈವರೆಗಿನ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಹುಡುಕುವಿಕೆಯ ಎರಡು ತೆರನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು: ಇದ್ದೂ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿರುವ ಹಳೆಯದನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು, ಭೂತಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು, ಇದು ಡಿಸ್ಕವರಿ. ಇನ್ನೊಂದು : ಈವರೆಗೆ ಇಲ್ಲದ ಹೊಸದನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು, ಭವಿಷ್ಯತ್ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು, ಇದು ಇನ್‌ವೆನ್‌ಶನ್. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪದಗಳು ಹೀಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ನಾವು ಮಾತ್ರ ಈ ಎರಡನ್ನೂ 'ಸಂಶೋಧನೆ' ಎಂಬ ಒಂದೇ ಪದದಿಂದ ಕರೆಯುವುದರಿಂದ ವಿಷಯ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ಹಳೆಯದನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಡಿಸ್ಕವರಿಗೆ 'ಅನ್ವೇಷಣ'ವೆಂಬ, ಹೊಸದನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಇನ್‌ವೆನ್‌ಶನ್‌ಕ್ಕೆ 'ಆವಿಷ್ಕರಣ'ವೆಂಬ ಪದವನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಪ್ರಕಾರದ ಹಿಂದೆಯೂ ರೀಸರ್ಚ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಇನ್‌ವೆನ್‌ಶನ್ ಪ್ರಕಾರದ ಹಿಂದೆಯೂ ರೀಸರ್ಚ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಡಿಸ್ಕವರಿ, ಇನ್‌ವೆನ್‌ಶನ್‌ಗಳಂತೆ ರೀಸರ್ಚ್ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಸಂಶೋಧನ ಪ್ರಕಾರವಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಹಿಂದೆ ನಡೆಯುವ ಒಂದು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಇಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಕವರಿಯ ಹಿಂದೆ ನಡೆಯುವ ಶೋಧ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು 'ಅನ್ವೇಷಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆ'ಯೆಂದೂ, ಇನ್‌ವೆನ್‌ಶನ್‌ದ ಹಿಂದೆ ನಡೆಯುವ ಶೋಧಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು 'ಆವಿಷ್ಕರಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆ' ಎಂದೂ. ಈ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವರನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ 'ಅನ್ವೇಷಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧಕ' 'ಆವಿಷ್ಕರಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧಕ'ರೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಆವಿಷ್ಕರಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸನಾದವನು ವಸ್ತುಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಭಾವನೆಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಅವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಅನ್ವೇಷಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸನಾದವನು ಇಂದಿನ ವ್ಯಕ್ತಿ-ಸಮಾಜ-ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವ ಗತಕಾಲದ ವಿಷಯಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಭಾವನೆಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಇವು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅನ್ವೇಷಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧಕ ತುಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಆವಿಷ್ಕರಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆ ವಿಜ್ಞಾನ ನಿಕಾಯ (Science faculty)ದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರಾಚೀನರು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದ, ಆದರೆ ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿದ್ದ ವಿಷಯದ ಶೋಧಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿರುವುದರಿಂದ ಗೌಣವಾಗಿಯಾದರೂ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನ್ವೇಷಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಸ್ಥಾನವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವೆಂಬಂತೆ ಅನ್ವೇಷಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಲೆ, ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಕವಿಗಳು ಶೋಧಿಸಿದ ಚಂಪೂ-ಮಹಾಭಂಡಸ್ಸು ಮೊದಲಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರಕಾರಗಳು, ಕಲಾವಿದರು ಶೋಧಿಸಿದ ವಿನೂತನ ರಾಗಶೈಲಿ-ಚಿತ್ರಶೈಲಿಗಳು ಕಲಾನಿಕಾಯ (Arts faculty)ದ ಆವಿಷ್ಕರಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಾಗಿವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಶರಣರು ಶೋಧಿಸಿದ ಕಾಯಕ, ದಾಸೋಹ, ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ನ ಆರ್ಥಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಗಳು ಸಮಾಜವಿಜ್ಞಾನ ನಿಕಾಯ (Social Science faculty)ದ ಆವಿಷ್ಕರಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಾಗಿವೆ. ಕಾಲಗತಿಸಿದಂತೆ ಇವು ಪೂರ್ಣ ಇಲ್ಲವೆ ಅಪೂರ್ಣ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಿಗೆ ತಂದರೆ, ಇವೂ ಅನ್ವೇಷಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆ ಎನಿಸುತ್ತವೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದುದಕ್ಕೂ, ಈ ಮೊದಲು ಇದ್ದು ಮರೆಯಾಗಿದ್ದ ಅಜಂತಾ ಗುಹೆಗಳನ್ನು ವಿದ್ವಾಂಸ ಕಂಡುಹಿಡಿದುದಕ್ಕೂ

ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಒಂದು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಇದ್ದುದು, ಇನ್ನೊಂದು ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತಿಯಾಗಿದ್ದು. ಹೀಗಿದ್ದೂ ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಇವೆರಡೂ ಅನ್ವೇಷಣೆಗಳೇ (Discover) ಆಗಿವೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡೂ ಕ್ಷೇತ್ರ (ಅನ್ವೇಷಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆ, ಆವಿಷ್ಕರಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆ)ಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹಳೆಯದನ್ನು ಮತ್ತು ಹೊಸದನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದು, ಶೋಧಿಸಿದುದನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವುದು, ಆ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾನದಿಗಂತಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗುವುದು ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನಡೆದಿರುತ್ತದೆ.

ಅನ್ವೇಷಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂಬುದು ಕಳೆದುಹೋಗಿರುವ ಇಲ್ಲವೆ ವ್ಯತ್ಯಸ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ವಸ್ತು ಅಥವಾ ಘಟನೆಗಳ ರೂಪಾತ್ಮಕ (Fact) ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿದು ಅದರ ಗುಣಾತ್ಮಕ (Truth) ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಾಗಿದೆ. ರೂಪಸತ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಶೋಧಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಗುಣಸತ್ಯದ ಶೋಧ ಸರಿಯಾಗಿ ಜರುಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಸಂಶೋಧಕನ ಶಕ್ತಿ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಗುಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಭಿನ್ನವಾಗುತ್ತ ಹೋಗಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ರೂಪಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಕೊನೆಯುಂಟು, ಗುಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಅನ್ವೇಷಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆ ಎರಡು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಒಂದು: ಆಕರಶೋಧನೆ, ಇನ್ನೊಂದು: ಶೋಧಿತ ಆಕರಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪೂರೈಸುವ ಅನ್ವೇಷಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆ. ಈ ಎರಡೂ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗಾಗಿ ನಾವು 'ಸಂಶೋಧನೆ' ಎಂಬ ಒಂದೇ ಪದವನ್ನು ಬಳಸುವ ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದೇವೆ. ಅಂದರೆ, ವಡ್ಡಾರಾಧನೆಯ ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ಹುಡುಕಿದುದನ್ನೂ, ವಡ್ಡಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾಡಿದ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನೂ 'ಸಂಶೋಧನೆ' ಎಂಬ ಒಂದೇ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಲಿದ್ದೇವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಹಾಯಕ ಸಂಶೋಧಕರು (Research Assistants) ಶಾಸನ, ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿದ ಮಾತೃಕೆ ಅದನ್ನು 'ಅನ್ವೇಷಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆ' ಎನ್ನಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ (ರೀಸರ್ಚ್) ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಜರುಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಕಸ್ಮಿಕ ಶೋಧನದ (Search) ಅಂಶ ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಂಥ ಹುಡುಕುವಿಕೆಯನ್ನು ಶೋಧನೆ ಇಲ್ಲವೆ ಆಕರಶೋಧನೆವೆಂದೂ, ಹೀಗೆ ಹುಡುಕುವವರನ್ನು ಶೋಧಕ ಇಲ್ಲವೆ ಆಕರಶೋಧಕರೆಂದೂ, ಈ ಶೋಧಿತ ಆಕರವನ್ನವಲಂಬಿಸಿ ಮುಂದುವರಿಸುವ ಶೋಧವನ್ನು ಸಂಶೋಧನೆವೆಂದೂ, ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರಿಸುವವನ್ನು ಸಂಶೋಧಕರೆಂದು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಕರೆಯುವುದು ಸರಿಯೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ-ಸಾಹಿತ್ಯ-ಇತಿಹಾಸ-ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನಡೆಯುವ ಅನ್ವೇಷಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚ್ಯಶೋಧ ಶಾಸ್ತ್ರ (Orientalology), ಪುರಾತತ್ವಶೋಧ ಶಾಸ್ತ್ರ (Archeology), ಜಾನಪದ (Folklore) ಎಂಬ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು. ೧೮ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ (East) ಏಶಿಯಾ ಖಂಡವನ್ನು ಕುರಿತ ಅನ್ವೇಷಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು 'Oriental Research' ಎಂದು ಕರೆದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂವಾದಿಯಾಗಿ ಭಾರತೀಯರು ಬಳಸುತ್ತ ಬಂದ ಪದ 'ಪ್ರಾಚ್ಯಶೋಧ'. ಆದರೆ ಅನ್ವೇಷಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಪೂರ್ವಕಾಲೀನ (Ancient) ಅರ್ಥದ ಪ್ರಾಚ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಅನ್ವೇಷಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚ್ಯಶೋಧಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಒಂದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಇಂಥದೇ ಇನ್ನೊಂದು ಪದ ಪುರಾತತ್ವಶೋಧ ಶಾಸ್ತ್ರ (Archaeology) ಇದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪುರಾತತ್ವ ಎಂದೇ ಬಿಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪುರಾ ಎಂದರೆ ಪ್ರಾಚೀನ. ತತ್ವ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ಥದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಕಳೆದ ಶತಮಾನದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇದನ್ನು ಪುರಾತ+ತ್ವ ಎಂದೇ ಟಂಕಿಸಿರಬೇಕು. ಪುರಾತ ಎಂದರೆ ಪುರಾತನ; ತ್ವ ಎಂದರೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು. ಇಲ್ಲಿ ಗುರು+ತ್ವ, ಶಿವ+ತ್ವ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಪುರಾತತ್ವಶೋಧವೆನ್ನುವುದು ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲಕ್ಕೆ (ಪ್ರಾಕ್ ಚಾರಿತ್ರಿಕ=ಬರೆವಣಿಗೆ ಪೂರ್ವಕಾಲೀನ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರಿಕ=ಬರೆವಣಿಗೆ ಉತ್ತರಕಾಲೀನ) ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾನವಕೃತ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಅಧ್ಯಯನವೆನಿಸಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಮಾನವಕೃತವಾದುದನ್ನು ಅವಶೇಷ (Relic), ಕಟ್ಟಡ (Monument) ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು Archeology ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ Archaeo (<Archaie=Ancient things) ಅಂದರೆ ಪುರಾತತ್ವ, logy (<Logos) ಎಂದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರ. ಹೀಗಾಗಿ Archaeology ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪುರಾತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವೆಂಬ ಪದವನ್ನು ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೇನೇ ಇದ್ದರೂ ಪುರಾತತ್ವಶೋಧವೆಂಬುದು ಅನ್ವೇಷಣಾತ್ಮಕ ಶೋಧ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದು, ಇದು ಭೂಶೋಧ (Excavation Exploration)ಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಇಂದು ಸೀಮಿತವಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ.

ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಜಾನಪದ (Folklore) ಅಧ್ಯಯನ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷಣಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಗ್ರಾಮೀಣತ್ವ. ಇನ್ನೊಂದು: ಸಂಪ್ರದಾಯತ್ವ. ಇಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರದಾಯತ್ವವೆನ್ನುವುದು ನಿನ್ನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದಾಗಿದೆ. ನಿಜ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪುರಾತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ನಿನ್ನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಈ ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡು, ಶಿಷ್ಟಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನೂ ಅಭ್ಯಸಿಸುವುದರಿಂದ ಜಾನಪದಶಾಸ್ತ್ರ (Folkloristics)ಕ್ಕೆಂತ

ಇದು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಪುರಾತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾದ ಪ್ಲೀಟರು ಶಾಸನ, ಹಸ್ತಪ್ರತಿ, ವಾಸ್ತು, ವಿಗ್ರಹಗಳೊಂದಿಗೆ ಲಾವಣಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದುದು, ಕಿಟಿಲ್‌ರು ಭಂದೋಂಬುಧಿ, ಶಬ್ದಮಣಿದರ್ಪಣಗಳ ಪರಿಷ್ಕರಣ, ಶಾಸನಗಳ ಶೋಧನ, Old Canarese Literature^೧ ಮೊದಲಾದ ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಬರವಣಿಗೆಗಳೊಂದಿಗೆ Coorga Superstitious, Seven Lingayat Legends. Bitteru and Barika^೨ ಎಂಬಂಥ ಜಾನಪದೀಯ ಲೇಖನ ಬರೆದುದು, ಧಾರವಾಡದ ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನಸಂಸ್ಥೆ ಹಸ್ತಪ್ರತಿ-ಶಾಸನಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟನೆ, ಭೂಶೋಧನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದುದು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವೆನಿಸಿದೆ. ಪುರಾತತ್ವದ ತೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಜಾನಪದವೂ ಸೇರಿರುವುದೆಂದು ಇವರು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆಂದೂ ಇದು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವೆಂದೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಶಿಷ್ಟಪದವೇ ಇರಲಿ, ಜಾನಪದವೇ ಇರಲಿ, ಪ್ರಾಚೀನತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಧ್ಯಯನ 'ಪುರಾತತ್ವ' ವಲಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದೆಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೇ ರೂಢಿಸುವುದೂ, ತನ್ಮೂಲಕ ಇಂದು ಭೂಶೋಧಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುವ ಅದರ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತಾರತೆಯನ್ನೂ ಒದಗಿಸುವುದೂ ಈ ಕಾಲದ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾಗಿದೆ.

* * *

'ಸಂಶೋಧನೆ' ಎನ್ನುವುದು ಹೆಸರೇ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಅನ್ವೇಷಣರೂಪದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಮಾನವನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗಿರುವ ಇದು ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮಾನವ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಕಲೆ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಸಮಾಜವಿಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಳೆಯದರ ಅನ್ವೇಷಣೆ, ಹೊಸದರ ಆವಿಷ್ಕರಣ ಕಾರ್ಯಗಳು ಇಂದು ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಮುನ್ನಡೆದಿವೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜ್ಞಾನಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸುವ ವಿದ್ವಾಂಸರು ತಮತಮಗೆ ತಿಳಿದ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕದೆ, ಏಕಮುಖ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದರೆ ಆ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ 'ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಶಿಸ್ತು' ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಆ ಜ್ಞಾನಶಾಖೆಯನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ಸಂಯೋಜನೆ ಹೀಗೆ ಮೂಲಭೂತ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳು ಒಂದೇ ಬಗೆಯಾಗಿದ್ದರೂ 'ಆವಿಷ್ಕರಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ'ವು 'ಅನ್ವೇಷಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ'ಕ್ಕೆ ಇಡಿಯಾಗಿ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ 'ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಶೋಧನ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ'ವೂ

೧. Indian Antiquary Vol IV.5

೨. Indian Antiquary Vol II-47 & 211

'ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ'ಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಕನ್ನಡದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇ ಬೇರೆ, ಇಲ್ಲಿಯ ಆಕರಗಳ ಸ್ವರೂಪಗಳೇ ಬೇರೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಿಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳೇ ಬೇರೆಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳನ್ನೂ, ಕನ್ನಡದ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ ಕನ್ನಡಪರ ಸಂಶೋಧನವಿಧಾನಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಪ್ರಯೋಜಕವೆನಿಸುತ್ತದೆ- ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಮೂಲಭೂತ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಷ್ಟೂ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮತ್ತು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವವನ ದಾರಿ ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗೋಜಲು ಗೊಂದಲಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅವನು ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಯಾವುದೇ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನ ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಪರ್ಯಾಯಗಳೆಂಬಂತೆ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾ: ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ-ಭಾಷಾವಿಜ್ಞಾನ, ಸಮಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರ-ಸಮಾಜವಿಜ್ಞಾನ, ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ-ಭೌತವಿಜ್ಞಾನ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಾ ನಿಕಾಯ (Arts faculty), ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ನಿಕಾಯ (Social faculty)ಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಮರೆಯಾದುದರ ಶೋಧವನ್ನು, ವಿಜ್ಞಾನ ನಿಕಾಯ (Science faculty)ದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ವಸ್ತುವಿನ ಶೋಧವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅನ್ವೇಷಣೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಆವಿಷ್ಕರಣವೆಂದು ಈ ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅನ್ವೇಷಣೆ (Discovery) ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವೇಚಿಸುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರವೆಂದೂ, ಆವಿಷ್ಕರಣ (Invention) ಸಂಬಂಧಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವೇಚಿಸುವುದು 'ವಿಜ್ಞಾನ'ವೆಂದೂ ಕರೆಯುವುದು ಲೇಸು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮೇಲಿನ ಎರಡೂ ನಿಕಾಯ (Arts faculty, Social science faculty)ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿಧಾನ, ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ವಿವೇಚಿಸುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ "ಸಂಶೋಧನಶಾಸ್ತ್ರ"ವೆಂದು ಕರೆಯುವುದೇ ಸೂಕ್ತವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಇಂದು 'ರೀಸರ್ಚ್ ಮೆಥಡಾಲಜಿ'ಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ "ಸಂಶೋಧನ ಶಾಸ್ತ್ರ" ಪದವನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. 'ಮೆಥಡಾಲಜಿ' ಎಂಬುದರ ಸಂವಾದಿಪದ ವಿಧಾನಶಾಸ್ತ್ರ. ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಇದನ್ನು ಸಂಶೋಧನ ವಿಧಾನಶಾಸ್ತ್ರ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುವುದು ಸೂಕ್ತವೇ ಆಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ 'ವಿಧಾನ' ಎಂಬ ಪದ ಅನ್ವಯಿಕತೆಯ ಮೇಲೆ, 'ಶಾಸ್ತ್ರ' ಎಂಬ ಪದ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮೇಲೆ ಬತ್ತುಕೊಡುವುದರಿಂದ ಅನ್ವಯಿಕ-ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕಗಳ ಸಂಗಮವಾದ ಈ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು 'ಸಂಶೋಧನ ವಿಧಾನ ಶಾಸ್ತ್ರ'ವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುವುದೇ ಸೂಕ್ತವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿತ್ಯ ಬಳಕೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಶೋಧನಶಾಸ್ತ್ರವೆಂಬ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತತೆ ಪ್ರಯೋಜಕವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇವಲ ವಿಧಾನವನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸಂಶೋಧನೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ,

ವ್ಯಾಪ್ತಿ, ಪ್ರಯೋಜನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ, ಮಿತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ 'ವಿಧಾನ' ಎಂಬುದನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಶಯಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವ 'ಸಂಶೋಧನಶಾಸ್ತ್ರ' ಎಂಬ ವ್ಯಾಪಕ ಅರ್ಥದ ಹೆಸರನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಯೋಗ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಸಂಶೋಧಕ

ಸಂಶೋಧನಕ್ರಿಯೆ-ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಚಿಂತನಶೀಲನಾಗಿರುವವ, ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ನಾಗಿರುವವ ಸಂಶೋಧಕ. ಈ ಕ್ರಿಯೆ-ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಆಕರ ಶೋಧ, ಆಕರ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ಆಕರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಇತ್ಯಾದಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ನೆಲೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿದು ಗತಕಾಲೀನ ರೂಪ (Fact) ಮತ್ತು ಅದರ ಹಿಂದಿರುವ (Truth) ಗುಣಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು, ತನ್ಮೂಲಕ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಪ್ರಭಾಸುವುದು ಇವನ ಕ್ರಿಯೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಮುನ್ನಡೆಯುವುದು ಇವನ ಕ್ರಿಯಾವಿಧಾನ. ಈ ಎಲ್ಲ ಲಕ್ಷಣಗಳುಳ್ಳವನು (ಅನ್ವೇಷಣಾತ್ಮಕ) ಸಂಶೋಧಕನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಸಂಶೋಧಕನ ಅರ್ಹತೆಗಳು:

'ಅರ್ಹತೆ ಯಾವುದೇ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಅಂಥವನು ಮಾತ್ರ ಅಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನದು ಮಾತ್ರ ಅಧಿಕೃತ ಬರವಣಿಗೆಯೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಶೋಧಕನಿಗಿರಬೇಕಾದ ಅರ್ಹತೆಗಳು ಆರು : ಕುತೂಹಲ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ದೈರ್ಯ, ವೃತ್ತಿ, ಪ್ರತಿಭೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ. ಇವು ಅವನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದ್ದು, ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತವಾಗಿರ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಕುತೂಹಲ : ಸಂಶೋಧಕನ ಪ್ರಥಮ ಅರ್ಹತೆ ಕುತೂಹಲ. ಇದು ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಉಪಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಭೂಮಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಲವಲವಿಕೆ, ಆಸಕ್ತಿ, ತವಕಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ವಿಷಯವನ್ನು ಮೈಯೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣಾಗಿ ಹುಡುಕುವ, ಕಿವಿಯಾಗಿ ಕೇಳುವ ಉತ್ಕಟ ಆಸಕ್ತಿಯೇ ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಸ್ಥಾಯೀಭಾವ. 'ದೇವರು ದಿಂಡರಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯವಾದ ಬಳಿಕ ಊಟ ಮಾಡಿರಿ' ಎಂದು ನುಡಿದ ಹೆಂಡತಿಯ ಸಹಜ ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯ 'ದಿಂಡರು' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಕುತೂಹಲಿಯಾದ ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಪದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಿದೆ, ದಿಂಡರು ಪದಕ್ಕೆ ಏನು ಅರ್ಥ? ಎಂಬ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತದೆ, ಕೋಶಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಹಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಅನ್ಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯ ಜ್ಞಾತಿಪದಗಳಿಗಾಗಿ ತಡಕಾಡಲು, ಕಾವ್ಯ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸಲು ತೊಡಗಿಸುತ್ತದೆ. 'ದಿಂಡ' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉದ್ದಟ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದ್ದರೂ 'ದೇವರನೆತ್ತ ಬಲ್ಲನವರೊತ್ತಿನ

ದಿಂಡರನೆತ್ತ ಬಲ್ಲ^೩ ಎಂಬ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ದಿಂಡರೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಉದ್ಧಟರಲ್ಲ, ದೇವರ ಸಂದರ್ಭದ ಉದ್ಧಟರು ಅಂದರೆ ರಾಕ್ಷಸರೆಂಬ ಅರ್ಥವಿರಬಹುದು, ದೇವರನ್ನು ಜಗುಲಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ದಿಂಡರನ್ನು ಅವರ ಒತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಿರಬಹುದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಕಾಯುವ ದೇವರನ್ನಲ್ಲದೆ, ಕಾಡುವ ದೈತ್ಯರನ್ನೂ ಸುಪ್ರೀತಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪೂಜಾಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು 'ದೇವರು' ದಿಂಡರು' ಎಂಬ ಕೂಡುನುಡಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು.

ಹೀಗೆ, ಶ್ರುತಿವಾಡಿ ಇಟ್ಟ ವೀಣೆಯಂತೆ ಸಂಶೋಧಕನ ಮನಸ್ಸು ಸದಾ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಇಂಥ ವ್ಯಸನಕ್ಕೆ ವಶವಾದರೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಕವಿಯ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಮಿಡಿಯುವ ಸ್ವಂದನಶೀಲವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಕುತೂಹಲ ಅವನನ್ನು ಓದಿಸುತ್ತದೆ, ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ, ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಚೋದನೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಶೋಧಕ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಸಮಾಧಾನಚಿತ್ತವುಳ್ಳವನಾಗಿರುವನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಕುತೂಹಲವೆಂದು ಕರೆಯುವುದು.

ಕುತೂಹಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತದೆ. ಉತ್ತರ ಸಿಗದಿದ್ದರೂ ಎತ್ತಿದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಒಂದು ಶೋಧವೇ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾ: ಪಂಪನು ತನ್ನ ನಾಲ್ವತ್ತನೆಯ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡೂ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿದನೆಂದು ಆಂತರಿಕ, ಬಾಹ್ಯ ಆಧಾರಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಆತ ಕಾವ್ಯವನ್ನೇಕೆ ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ? ಇದು ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಹೌದು, ಶೋಧವೂ ಹೌದು. ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿದು, ಆತ ನಡುವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ತೀರಿಕೊಂಡನೆ? ಒಂದು ವೇಳೆ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದರ ಕಾರಣಗಳೇನು? ಹೀಗೆ ತೀರಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅವನ ಒಡತನದ ಅಗ್ರಹಾರದ ಮೇಲೆ ಆಗಿರಬಹುದಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಣಾಮಗಳೇನು?^೪ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತ ಹೋಗುವುದರ ಮೂಲ ಕುತೂಹಲವೇ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಜಾಗೃತವಾಗಿದ್ದಷ್ಟೂ ಸಂಶೋಧಕನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಂದನಶೀಲತೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ : 'ಕುತೂಹಲ'ದಂತೆ 'ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ'ಯೂ ಸಂಶೋಧಕನ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಸಂಶೋಧಕನ ಪ್ರಥಮ-ಅಂತಿಮ ಗುರಿ ಸತ್ಯಶೋಧ. 'ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸತ್ಯವನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂಬ ವ್ರತ ಅವನದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸತ್ಯ ಸಹಜವಾಗಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದು, ಇದು ಅವನ ಜೀವದ್ರವ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

**ಶ್ಲಾಘ್ಯಸ್ವಯೇವ ಗುಣವಾನ್ ರಾಗದ್ವೇಷಬಹಿಷ್ಕೃತಃ|
ಭೂತಾರ್ಥ ಕಥನೇ ಯಸ್ಯ ಸ್ಥೇಯಸ್ಯೇವ ಸರಸ್ವತೀ||**

೩. ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟು ಸಂಪುಟ ೪ - ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು (ಪು. ೩೮೮೯)

೪. ಪಂಪನ ಪರಿಸರಗಳು -ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ (ಮಾರ್ಗ I-೩೩)

ಅಂದರೆ “ನಡೆದುಹೋದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನಂತೆ ರಾಗದ್ವೇಷರಹಿತವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವವನೇ ಶ್ಲಾಘ್ಯನು” ಎಂಬ ರಾಜತರಂಗಿಣಿಯ ಈ ಮಾತು, ಸಂಶೋಧಕನಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಭೂತಾರ್ಥ ಕಥನಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ವಿಷಯವನ್ನು ರಾಗದಿಂದ ವೈಭವೀಕರಿಸುವುದಾಗಲಿ, ದ್ವೇಷದಿಂದ ವಿಕೃತಗೊಳಿಸುವುದಾಗಲಿ ಸಂಶೋಧಕನಿಂದ ಜರುಗಬಾರದು. ಇಂಥ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಸಂಶೋಧನ ಕಾರ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಪಾಲಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯ. ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬಹುದು.

ಬಸವಣ್ಣನವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆಕರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದುವು ಕೆಲವು, ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದುವು ಕೆಲವು. ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕವೆಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದೂ ಬಿಜ್ಜಳರಾಯ ಚರಿತೆ, ಬಿಜ್ಜಣಾಂಕ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಜಿನವಲ್ಲಭನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕುರ್ಕಿಯಾಲ್ ಶಾಸನದ “ಮರ್ಮ[೦] ವಬ್ಬಣಬ್ಬೆ” ಎಂಬುದು ದೋಷಪಾಠವೆಂದು ಹೇಳಿ, ‘ಮರ್ಮಳಬ್ಬಣಬ್ಬೆ’ ಎಂಬುದೇ ನಿಜಪಾಠವಿರಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದಾಗ, ಡಾ. ಪಿ. ಬಿ. ದೇಸಾಯಿಯವರು ‘ಮರ್ಮ [೦] ವಬ್ಬಣಬ್ಬೆ’ ಎಂಬುದೇ ಸರಿಯಾದ ಪಾಠವೆಂದು ವಾದಹೂಡಿ, ಕೊನೆಗೆ ಈ ಶಾಸನದ ಪಡಿಯಚ್ಚನ್ನು ತರಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ಪಾಠವನ್ನು ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದಿಂದ ತಿದ್ದಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು.^೫ ತಮ್ಮ ವಾದವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡಿದ ಈ ಪ್ರಯತ್ನ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಆಕರವನ್ನು ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕಗೊಳಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಹನೆಯಿಂದ ಕೇಳುವ ಮನೋಧರ್ಮ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದೆ ಎಂಬ ಮೂಲಭೂತಪ್ರಜ್ಞೆ ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಅವಶ್ಯ ಬೇಕು. “ನೀನು ಹೇಳುವ ಸಾವಿರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನೂ ನಾನು ಒಪ್ಪಲಾರೆ, ಆದರೆ ಹೇಳುವ ನಿನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಪಣಕ್ಕಿಟ್ಟು, ಜೀವದ ಹಂಗು ತೊರೆದು ಹೋರಾಡಿ ನಿನ್ನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ”^೬ ಎಂಬ ವಾಲ್ಟೇರನ ಮಾತು ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗದ ಹೊರತು ಅವನೂ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಸಂಶೋಧನೆಯೂ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

೫. ಗಂಗಾಧರಂ ಶಾಸನ: ಕೈಗೆ ಕನ್ನಡಿ - ಪಿ.ಬಿ. ದೇಸಾಯಿ (ಕನ್ನಡ ನುಡಿ, ಏಪ್ರಿಲ್-ಮೇ ೧೯೬೯)

೬. ಕವಿಮಾರ್ಗ ೪-೧ ಪು.೬.

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ, ಮೊದಲು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಅಂಶಗಳು ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟವಾದರೆ, ಮುಕ್ತಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಬಾಬಾನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಶಾಸನವನ್ನು ವಿವೇಚಿಸುತ್ತ, “ನಾಗಚಂದ್ರ ಬಸದಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದು ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿಯೇ”^೨ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದ ನಾನು, ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ ಆ ಶಾಸನವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಓದಿ, ನನ್ನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನೆಯಬಹುದು.^೩ ಗದಾಯುದ್ಧದ “ಪಸಿವಿನೊಳನ್ನಮಂ...” ಎಂಬ ಪದ್ಯವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸುತ್ತ, ಪಸಿವು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಹಸಿವು ಎಂದು ಅರ್ಥ ಬರೆದಿದ್ದನು.^೪ ಆದರೆ ಡಾ. ಎಂ. ಚಿದಾನಂದಮೂರ್ತಿ ಅವರು ‘ಇದರ ನಿಜವಾದ ಪಾಠ ಪಸವು, ಇದರ ಅರ್ಥ ಬರಗಾಲ’^೫ ಎಂದು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುದನ್ನು^೬ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಬಹುದು. ಒಬ್ಬರ ಶೋಧ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರವಾಗುವುದೂ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯೇ. ಕುರ್ಕಿಯಾಲ್ ಶಾಸನದ ನಿಜಪಾಠ ‘ಮರ್ಮಳಬ್ಬಣಬ್ಬೆ’ ಎಂದು ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದಗಳ ಮೂಲಕ ನಾನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದ ಶೋಧ, ಈಗ ಡಾ. ಜಿ.ಎಸ್. ಗಾಯಿ ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲ^೭ ಇಂಥ ಯಾವುದೇ ಸಲ್ಲದ ಕ್ರಮಗಳು ಸಂಶೋಧಕನಲ್ಲಿ ಇರಬಾರದು. ಇದು ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಪವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ನಿರ್ಣಯವೆನ್ನುವುದು ಅಂದಂದು ಲಭ್ಯವಾದ ಆಕರ ಸಾಮಗ್ರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧಕನ ಅಂದಂದಿನ ಪರಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ಆಕರಗಳು ಸಿಕ್ಕು ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳು ಪ್ರಕಟವಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ “ಅವನು ಮೊದಲು ಪ್ರಕಟಿಸಿದುದು ತಪ್ಪು” ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಬಹುದೇ ಹೊರತು, ಸುಳ್ಳು, ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗದು. ‘ನಿಜವಾದ ಸಂಶೋಧಕ ತಪ್ಪು ಹೇಳಿರಬಹುದು, ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿರಲಾರ’ ಎನ್ನುವುದು ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ. ತಪ್ಪು ಹೇಳುವುದು ಬೇರೆ, ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದು ಬೇರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭ-ಸನ್ನಿವೇಶ ಕಾರಣವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾದುದು, ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಥ ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲದೆ ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದು. ಒಂದು ಕ್ಷಮ್ಯ, ಇನ್ನೊಂದು ಅಕ್ಷಮ್ಯ. ನಿಜವಾದ ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ತಪ್ಪು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನ ಕಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾ:

-
೭. ಬಾಬಾನಗರದಲ್ಲಿ ನಾಗಚಂದ್ರ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಬಸದಿ-ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ, (ಮಾರ್ಗ II-೧೭೬)
 ೮. ವಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ನಾಗಚಂದ್ರನ ಮಲ್ಲಿನಾಥ ಬಸದಿ- ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ, (ಮಾರ್ಗ II-೧೭೮)
 ೯. ಗದಾಯುದ್ಧದ ಒಂದು ಪದ್ಯ - ಎಂ.ಎ. ಕಲಬುರ್ಗಿ, (ಮಾರ್ಗ I-೧೦೪)
 ೧೦. ಆಸ್ವಾದ-ಎಂ. ಚಿದಾನಂದಮೂರ್ತಿ (ಎಂ.ವಿ.ಸಿ. ಅಭಿನಂದನ ಗ್ರಂಥ, ಪು. ೩೭೨)
 ೧೧. ರನ್ನನ ಒಂದು ಪದ್ಯದ ಅರ್ಥಸಮಸ್ಯೆ - ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ, (ಮಾರ್ಗ II-೧೦೮)
 ೧೨. ಪಂಪಭಾರತ ದೀಪಿಕೆ : ಡಿ.ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ (ಪು. ೫೭೨ C.n.)

ತಮಗೆ ಲಭ್ಯವಿದ್ದ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಡಾ. ಡಿ.ಎಲ್. ಎನ್. ಅವರು "ಸಿದ್ಧರಾಮ ವೀರಶೈವನಲ್ಲ, ಶೈವ" ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ಹೂಡಿದ್ದರು.^{೧೩} ಇದನ್ನು ಅನೇಕ ಜನ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ವಿರೋಧಿಸಿದರು, ಖಂಡಿಸಿದರು.^{೧೪} ಡಿ.ಎಲ್.ಎನ್. ಒಂದು ಅಂಗುಲವೂ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಕಲೇಶ ಮಾದರಸನ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಆಧಾರ ಸಿಗುತ್ತಲೇ 'ಸಿದ್ಧರಾಮನು ವೀರಶೈವ' ಎಂದು ತಾವೇ ಲೇಖನವೊಂದನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು.^{೧೫} "ನಿಜವಾದ ಸಂಶೋಧಕ ತಪ್ಪು ಹೇಳಿರಬಹುದು, ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿರಲಾರ" ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ಮಾತು: ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಬರೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಗಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋಗಿ, ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಬಾಳಬೇಕೆಂಬು ನಿಲವು ಸಂಶೋಧಕನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧನೆಯ ಸಂಗದ ಪ್ರಭಾವವಿದು. ಇವನು ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರೆ, ಸಂಶೋಧನೆಯೇ ಮರಳಿ ಇವನನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಕಾರಣವಾಗಿ ಸಂಶೋಧಕ ನಿತ್ಯ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿಯೂ 'ಲೋಕವಿರೋಧಿ'ಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸತ್ಯದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಆ ವಿರೋಧವನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ಅವನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ನ್ಯಾಯವಾದುದನ್ನು ಬರೆಯಲು, ನ್ಯಾಯವಾದುದನ್ನು ಬದುಕಲು ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಧೈರ್ಯ : ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿದ್ದಷ್ಟೂ ಸಂಶೋಧನೆ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಹಿಯೆನಿಸುತ್ತದೆ. "ಅದನ್ನು ಸಿಹಿಯಾಗಿಗಲು ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲ."^{೧೬} ಹೀಗಾಗಿ ಅಂಥ ಸತ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಮನೋಧೈರ್ಯ ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಅವಶ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಮೊಂಡ ಧೈರ್ಯವಲ್ಲ, ಸಾತ್ವಿಕ ಧೈರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ವಿದ್ವತ್ತಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸುಧಾರಣೆ-ಹೀಗೆ ಎರಡು ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಂಶೋಧನಕ್ರಿಯೆ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಧೈರ್ಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಧೈರ್ಯ-ಹೀಗೆ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಧೈರ್ಯಗಳು ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಅವಶ್ಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಕವಿಗಳ ಕಾಲ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ಮತ್ತು ಎ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯನವರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದಗಳು,^{೧೭} ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗದ

೧೩. ಸಿದ್ಧರಾಮ ಚರಿತೆ-ಸಂ. ಡಿ.ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ (ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ : ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ) ೧೯೪೧

೧೪. ಸೊನ್ನಲಿಗೆಯ ಸಿದ್ಧರಾಮನು ಶೈವನೇ?- ಆರ್.ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ (ಶಿವಾನುಭವ ೨೦-೮)

೧೫. ಸಿದ್ಧರಾಮನ ವೀರಶೈವತ್ವ (ಪುನರವಲೋಕನ) ಡಿ.ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ (ಪ್ರ. ಕ. ೪೫೩-೩)

೧೬. ನನಪುಗಳು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ - ಸಂ. ಆರ್. ರಾಜಪ್ಪ ದಳವಾಯಿ (ಪು. ೧೦)

೧೭. ಕೆಲವು ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳ ಜೀವನ ಕಾಲ ವಿಚಾರ- ಎ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ

ಕರ್ತೃವಿಚಾರ,^{೧೮} ಪಂಪನ ತಾಯಿಯ ನಿಜನಾಮ ವಿಚಾರ^{೧೯} ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗಾಗಿ ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕತ್ತಿವರಸೆಗಳು, ಆಯಾ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಎದುರಿಸಿದ ಧೈರ್ಯಗಳಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆಯೆನಿಸಿವೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಘೋರವಾದುದು ಸಾಮಾಜಿಕರನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ ಧೈರ್ಯಗಳಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆಯೆನಿಸಿವೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಘೋರವಾದುದು ಸಾಮಾಜಿಕರನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಧೈರ್ಯ. ಇಲ್ಲಿ ಪರಂಪರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕುರುಡು ವ್ಯಾಮೋಹ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಚುರುಕು ಮುಟ್ಟಿಸುವ ಶೋಧವನ್ನು ವಿದ್ವಾಂಸ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಚಿಂತನೆ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಭಾವ ಹುಟ್ಟಲು ದಾರಿಗಳು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ನಿಲವಿನಿಂದ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಅವನ ಸುತ್ತ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೂರ ಹಿಂಸೆ, ಒತ್ತಡ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತವೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ದ್ವೇಷದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಸತ್ಯಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಸೋಗುಹಾಕಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಸಂಶೋಧಕ ತನ್ನ ಒಳದನಿಗೆ ಬದ್ಧನಾಗಬೇಕೋ, ಹೊರಗಿನ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಮಣಿಯಬೇಕೋ ಎಂಬ ಉಭಯಸಂಕಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುತ್ತ, ಸತ್ಯವಾದಿಗಳನ್ನು ದಂಡಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಯೇಸು, ಹ್ಯಾಲಿ, ಸಾಕ್ರೆಟಿಸ್, ಕೋಪರ್ನಿಕಸ್, ಗೆಲಿಲಿಯೋ, ಕಾರ್ಲ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್, ಬಸವಣ್ಣ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ವಿಷಪ್ರಾಶನ, ಶಿಲುಬೆ, ಗಡಿಪಾರು, ಶಿರಚ್ಛೇದನ, ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆ, ಜೀವಂತ ದಹನ, ಗ್ರಂಥ ದಹನ ಮೊದಲಾದ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿದ ಘಟನೆಗಳು ಸತ್ಯ ಹೇಳಿದುದರ, ಸತ್ಯಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದುದರ ಪರಿಣಾಮವೆನಿಸಿದೆ. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಶೋಧಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಕೂರ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗದಿದ್ದರೂ, ಕಿರುಕುಳ ತಪ್ಪಿದಲ್ಲ. ಆಗ ಸಂಶೋಧಕ ಒಂದು ಪರಿಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಲುಬೆಶಿಕ್ಷೆ, ವಿಷಪ್ರಾಶನದಂಥ ಕೂರವಿರೋಧಿಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಂಥ ಜಾತಿವಾದಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಮತಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಸಂಶೋಧನೆ ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿರೋಧ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿರೋಧ, ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿರೋಧ, ರಾಜಕೀಯ ವಿರೋಧಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧಕ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುವುದರಿಂದ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವನು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಂರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕ ನಿಲುವಿನಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ. ಇದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಆಕರ ಸಾಮಗ್ರಿಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ಶೋಧವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಡಾ. ಡಿ.ಎಲ್.ಎನ್. ಪ್ರೊ. ಎಸ್.ಎಸ್. ಬಸವನಾಳ, ಡಾ. ಶಂ. ಬಾ. ಜೋಶಿ ಅವರ ಮೇಲಾದ ದಾಳಿ, ಡಾ. ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಮೇಲಾದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಹಿಂಸೆ ಸರ್ವವೇದ್ಯವೆನಿಸಿವೆ.

೧೮. ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗ ಪರಿಸರದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ - ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ (ಪು.೨೫)

೧೯. ಮಾರ್ಗ II-ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ (ಪು. ೫೧-೬೦ ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿ ಸಹಿತ.)

ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಚಾರ: ಮಾಡಿದ ಸಂಶೋಧನೆ ದಾರಿ ಸಿಗದೆ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ನಿಂತರೆ, ಅಥವಾ ಫಲಿತಾಂಶ ಇಡಿಯಾಗಿ ವ್ಯರ್ಥವೆನಿಸಿದರೆ ಸಂಶೋಧಕ ದೈರ್ಯ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅನೇಕ ಜನ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಗ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನೂರು ಸಲ ವಿಫಲಗೊಂಡು ನೂರೊಂದನೆಯ ಸಲ ಸಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ನೂರು ಪ್ರಯೋಗಗಳು ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲ, “ಆ ನೂರು ದಾರಿಗಳು ದೋಷಯುಕ್ತ” ಎಂದು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ. ಇದರಿಂದ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಆ ದಾರಿಗಳನ್ನು ತುಳಿಯದೆ ಅವನು ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ: ಕುತೂಹಲ - ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ - ದೈರ್ಯಗಳು ಸಂಶೋಧಕನ ‘ಸ್ವಭಾವ ವಲಯ’ಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅರ್ಹತೆಗಳಾದರೆ, ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ-ಪ್ರತಿಭೆ-ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಗಳು ಅವನ ‘ಸಂಶೋಧನ ವಲಯ’ಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅರ್ಹತೆಗಳಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ ಎನ್ನುವುದು ಸಂಶೋಧನ ವ್ಯವಸಾಯದ ಮೂಲಧನ. ಈ ಮೂಲಧನ ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದಷ್ಟೂ ಅವನ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಲಾಭ ವರ್ಧಿಸುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ‘ಬಹುಜ್ಞಾತ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಃ’ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಕಾವ್ಯಮೀಮಾಂಸಕರು ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಇದು ಅಧ್ಯಯನದಂಥ ‘ಬೌದ್ಧಿಕ ಪರಿಶ್ರಮ’, ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯಗಳಂಥ ‘ದೈಹಿಕ ಪರಿಶ್ರಮ’ಗಳಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಸಂಪತ್ತು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಪರ್ಕ, ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸಮಾಗಮ, ನಿರಂತರ ಅಧ್ಯಯನ, ಅವಿಶ್ರಾಂತ ಸಂಶೋಧನಕ್ರಿಯೆ-ಇವುಗಳಿಂದ ಇದು ವರ್ಧಿಸುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆಕರ ಸಾಮಗ್ರಿ ಯಾವ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ? ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಾಗಿದೆ? ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಈವರೆಗೆ ನಡೆದ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಸ್ವರೂಪವೇನು? ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿರುವುದರ ಸ್ವರೂಪವೇನು? ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಬೆರಳಿನ ತುದಿಯ ಮೇಲಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಅಂಕುರಿಸಿ, ಚಿಗುರಿ, ಹೂವು ಹಣ್ಣು ಬಿಡುವುದೇ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ ಎಂಬ ನೀರು ಗೊಬ್ಬರಗಳ ಭೂಮಿಕೆಯಲ್ಲಿ. ಇದು ಎಷ್ಟು ಸತ್ವಯುತವಾಗಿರುವುದೋ, ಎಷ್ಟು ವೈವಿಧ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವುದೋ ಸಂಶೋಧನೆ ಅಷ್ಟು ಸಶಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ; ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅವನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದಾದ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಸ ಹೊಸ ಜ್ಞಾನಸಂಗ್ರಹದಿಂದ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಸಂಶೋಧನಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿದ್ವಾಂಸ ಬಹಳದಿನ ತಾಳಲಾರ, ಬಾಳಲಾರ. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರು ಮೇಲೆ ಬಂದ ಮರದಂತೆ ಒಣಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ಅವರು ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಗಳನ್ನೂ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ಹಸ್ತಪ್ರತಿ, ಶಿಲ್ಪ, ಇತಿಹಾಸ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನೂ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಈಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದುದನ್ನು, ಗೋವಿಂದ ಪೈ, ಎ.ಎನ್. ಉಪಾಧ್ಯೆ, ಕನ್ನಡ, ಸಂಸ್ಕೃತ, ಪ್ರಾಕೃತ, ಮರಾಠಿ ಹೀಗೆ ಹಲವು ಭಾಷೆ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿದ್ದುದನ್ನು,

ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದ ಪ್ರೊ. ಶಿ.ಶಿ. ಬಸವನಾಳರು ಕವಿಸಾಹಿತ್ಯ, ವ್ಯಾಕರಣ, ಧರ್ಮ, ವಚನಸಾಹಿತ್ಯ, ಹೀಗೆ ಮೇಲುನೋಟಕ್ಕೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತರಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನೆಯಬಹುದು. ಡಾ. ಶಂ. ಬಾ. ಅವರು ಕರ್ನಾಟಕದ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಶೋಧಕ್ಕೀಡು, ಮಾನವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಹೊರಳಿದರು. ಈ ಮೂರು ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಏರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ವಸ್ತು, ಭಾಷೆ, ನಂಬಿಕೆ, ಆಚರಣೆ, ಪುರಾಣ ಇತ್ಯಾದಿ ರೂಪದ ಸಾಮಾಗ್ರಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಜಾಲಾಡಿದುದು ವ್ಯತ್ಯಕ್ತಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ನಿರ್ದೇಶನವೇ ಸರಿ. ಈ ರೀತಿಯ ಅಂತರ ಶಿಸ್ತಿಯತೆಯನ್ನು ಸಂಶೋಧಕ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ವ್ಯತ್ಯಕ್ತಿ ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದಷ್ಟೂ ಅವನ ಕ್ಷಿತಿಜ ವಿಸ್ತಾರವಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವೆಂಬಂತೆ ಇಂದು ಅನೇಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಹೋಗಲಿ, ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದ ವಿಶೇಷತಜ್ಞತೆ (Specialization)ಯೂ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಶಿಸ್ತಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲಿದೆ. ಕ್ಷೇತ್ರವೊಂದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಶಾಖೆಯನ್ನೋ, ಒಂದು ಉಪಶಾಖೆಯನ್ನೋ ತಜ್ಞತೆಯ ವರ್ತುಲವನ್ನಾಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ವಸ್ತುವಾಗುವ ಬದುಕು ಬರಹಗಳು ತುಂಬ ವೈವಿಧ್ಯಪೂರ್ಣ ವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಶಾಖೆ, ಉಪಶಾಖೆಗಳ ವಿಶೇಷ ತಜ್ಞತೆ (Specialization)ಗಿಂತ, ಅನೇಕ ಶಾಖೆಗಳ ಬಹುಜ್ಞತೆಯೇ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಪ್ರತಿಭೆ: ಕವಿಯಂತೆ ಸಂಶೋಧಕನಿಗೂ ಪ್ರತಿಭೆ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. 'ಪ್ರತಿಭಾ' ಎಂಬುದನ್ನು 'ಪ್ರತಿ+ಭಾ' ಎಂದು ಬಿಡಿಸಿ, ಹೊಳೆದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತ ಹೋಗುವುದು ಎಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಿಗೂ ಹೊಳೆಯದ ಒಂದು ವಿಷಯ ಕವಿಯಂತೆ ಸಂಶೋಧಕನಿಗೂ ಹೊಳೆದು, ಹೊಳೆಯುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಕವಿಯಲ್ಲಿ 'ಮೂಲಕಲ್ಪನೆ' (Imagination) ಹೊಳೆದು ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮಿಂಚಿ ಸೃಜನದಲ್ಲಿ ವಿರಮಿಸುವಂತೆ, ಸಂಶೋಧಕನಲ್ಲಿಯೂ 'ಮೂಲ ಊಹೆ' (Hypothesis) ಹೊಳೆದು, ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸತ್ಯಗಳು ಮಿಂಚಿ ಸಂಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ವಿರಮಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕವಿ ವಾಚ್ಯ, ಲಕ್ಷ್ಯ, ವ್ಯಂಗ್ಯ ಪಾಠಗಳ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸಿದರೆ ಸಂಶೋಧಕ ವಾಚ್ಯ ಪಾಠಗಳ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಳಸುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಕವಿಯ ರಚನೆ ಸೃಜನವಾಗಿ ಬೆಳೆದರೆ, ಸಂಶೋಧಕನ ರಚನೆ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನದು ಸೃಜನಪ್ರತಿಭೆಯೆನಿಸಿದರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನದು ಸಂಯೋಜನ ಪ್ರತಿಭೆ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿದ್ದೂ ಕಥನಕವನದಂಥ ರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೃಜನಪ್ರತಿಭೆಯು ಸಂಯೋಜನಪ್ರತಿಭೆಯ ರೂಪಕ್ಕೆ, ವಾಖ್ಯಾನಮುಖಶೋಧದಂತ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜನಪ್ರತಿಭೆಯು ಸೃಜನಪ್ರತಿಭೆಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ಹೊರಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪ್ರತಿಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದೂ ಕಟ್ಟುವುದೂ-ಹೀಗೆ ಎರಡು ಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಕಾಣುವ ಕ್ರಿಯೆಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಸೃಜನವು ಕಾಣುವುದರೊಂದಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಕ್ರಿಯೆಯ ಮೇಲೆಯೂ ಒತ್ತುಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ : ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಐದು ಗುಣಗಳಿದ್ದೂ ನಿರಂತರ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ, ನಿಮಗ್ನತೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವಿದ್ವಾಂಸನ ಸಂಶೋಧನಪ್ರಜ್ಞೆ ಹರಿತವಾಗದು, ನವೀಕರಣಗೊಳ್ಳದು. ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದುದಾಗಿದೆ, ಈ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ. ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ ಗಳಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು, ದೈಹಿಕವಾಗಿ-ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ ದುಡಿದು ವಿಷಯವನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ, ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯು ಬಳಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು, ಶೇಖರಿಸಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳಿಸುವುದು ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಖಡ್ಗ ಬಳಸಿದಷ್ಟೂ ಹರಿತವಾಗುವ, ಬಳಸದಿದ್ದರೆ ಜಂಗು ಹಿಡಿಯುವ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿಯದಾಗಿದೆ. ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಅನೇಕ ನೆಲೆಗಳು ಗೊತ್ತಾಗುವಂತೆ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯಿಂದಲೂ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಹೊಸ ಹೊಸ ಒಳನೋಟಗಳು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತವೆ. 'ಅರಿತವನಿಗಿಂತ ನುರಿತವ ಶ್ರೇಷ್ಠ' ಎಂಬಂತೆ ನಿರಂತರ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯಿಂದಾಗಿ ಅವನು ಪಳಗುತ್ತಾನೆ, ಅವನ ಸಂಶೋಧನೆ ಪಲ್ಲವಿಸುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ ಅನುಭೂತಿ, ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಎರಡೂ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅವನ ಸಂಶೋಧನಕ್ರಿಯೆ ನವೀಕರಣಗೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೆ, ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಸಂಶೋಧನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಹೊಸ ಹೊಸ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ಮೈವೊಡ್ಡಿ, ಅದರ ಎಲ್ಲ ಘಟ್ಟಗಳಿಗೂ ಅವನು ಪ್ರಸ್ತುತನಾಗುತ್ತಾನೆ; ಹರಿಯುವ ನೀರಿನಂತೆ ಚಲನಶೀಲ ಸಂಶೋಧಕನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಸಂಶೋಧನೆಯ ಕ್ರಮ(method)ವೂ ಅವನಿಗೆ ರಕ್ತಗತವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಅದನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ವಿಧಾನ, ಕಾರ್ಯ-ಕಾರಣ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಬೆಸೆಯುತ್ತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳಿಸುವ ರೀತಿ ಅವನಿಗೆ ಕರಗತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ "ಸಂಶೋಧನೆಯ ಶಿಸ್ತು" ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಒಬ್ಬ 'Methodist' ಆಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಈ ಎಲ್ಲ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ಸಂಶೋಧಕನಲ್ಲಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇವು ಹೆಚ್ಚು ನಿಖರವಾಗಿದ್ದಷ್ಟೂ ಅವನ ಸಂಶೋಧನೆ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಥ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ-೨

ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೀಕರಣದ ಮಹತ್ವ

ಡಾ. ಎಂ. ಚಂದ್ರ ಪೂಜಾರಿ

ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೀಕರಣ ಎನ್ನುವ ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಮಸ್ಯೆ ಅಥವಾ ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಸ್ತಾವಕ್ಕೆ ಬುನಾದಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮಸ್ಯೆ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರೆ, ಸಂಶೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂರು ಸಂಗತಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಿಸಿವೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಸರಪಳಿಯ ಕೊಂಡಿಯಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ. ಇವು ಯಾವುದೇ ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಸ್ತಾವದ ಮೂಲಭೂತ ಸಂಗತಿಗಳು. ಇವು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಸರಿದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಇವೆ. ಹೀಗೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಥವಾ ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವುದರ ಕುರಿತು ಹಲವಾರು ಗ್ರಹಿಕೆಗಳಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಥವಾ ಸಮಸ್ಯೀಕರಣ ಕುರಿತು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಕಿರು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಸಮಸ್ಯೆ ಅಥವಾ ಸಮಸ್ಯೀಕರಣವೆಂದರೇನು? ಯಾಕೆ ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸಬೇಕು? ಹೇಗೆ ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸಬೇಕು? ಸಮಸ್ಯೆ ಹಾಗೂ ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವೇನು? ಸಮಸ್ಯೆ ಹಾಗೂ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಧಾನದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವೇನು? ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವುದನ್ನು ಒಂದು ತಾಂತ್ರಿಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಲಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವುದರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಲಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಥವಾ ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವುದರ ಕುರಿತ ಯಾವುದೇ ತಾಂತ್ರಿಕ ಚರ್ಚೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವುದನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದೆಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಮೂಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿರುವ ಇತರೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಸಮಸ್ಯೆಯ ಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವ ಅಥವಾ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆ ನಡೆದಿದೆ. ಹಾಗೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದು ಹಸಿವು, ನೀರಡಿಕೆ, ಭಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಂತೆ ಮಾನವನ ಒಂದು ಮೂಲಭೂತ ಗುಣ ಅಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮೂಲಭೂತ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮಾನವ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಉಳಿವು ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಪತ್ತಿಗಾಗಿ ತಾನು ಬದುಕುವ ಪರಿಸರದೊಂದಿಗೆ (ಮಾನವ/ಪ್ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಪರಿಸರದೊಂದಿಗೆ) ಸಂವಾದ ನಡೆಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ.^೧ ಮೇಲಿನ ವಿವರಣೆ ಪ್ರಕಾರ ಮಾನವ ತಾನು ಬದುಕುವ ಪರಿಸರದೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವ ಚಿತ್ರಣ ಇದೆ. ಆದರೆ, ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನವನೊಳಗೆ ಘರ್ಷಣೆ ಅಥವಾ ತಿಕ್ಕಾಟಗಳು ನಡೆಯಬಹುದು. ತನ್ನ ಹಲವಾರು ಅಗತ್ಯಗಳು, ಅವುಗಳ ಆದ್ಯತೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಾನವನೊಳಗೆ ತಿಕ್ಕಾಟ ನಡೆಯಬಹುದು. ಈ ಆಂತರಿಕ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನೊಳಗೇ ನಡೆಸುವ ತಿಕ್ಕಾಟಗಳು ಕೂಡ ಹಲವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎಡೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬಹುದು.^೨

ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವುದನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಒಂದು ವಿಧದ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸತ್ಯದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿ ಅಥವಾ ಮಹಿಳೆಯರ ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಅಥವಾ ದಲಿತರನ್ನು ಅಂಚಿನಲ್ಲಿಡುವ ಕ್ರಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು. ಇವೆಲ್ಲವು ಶತಮಾನ ಅಥವಾ ದಲಿತರನ್ನು ಅಂಚಿನಲ್ಲಿಡುವ ಕ್ರಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು. ಇವೆಲ್ಲವು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಇವೆಲ್ಲವು ನಮಗೆ ಸಹಜ ಆಗಿವೆ. ಸೂರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವುದು ಹೇಗೋ ಅಥವಾ ನೀರು ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹರಿಯುವುದು ಹೇಗೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರನ್ನು ಸಮಾಜದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿಡುವುದು ಅಥವಾ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆ ಸ್ಥಾನಮಾನ ನೀಡುವುದು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿ. ಅವು ಸಹಜವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಾದರೂ ಏನಿದೆ? ಒಂದು ವೇಳೆ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಏನಾಗಬಹುದು? ಅವುಗಳ ಸ್ಥಾನಮಾನದಲ್ಲಿ

ವಿಶೇಷ ಬದಲಾವಣೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ ಸೂರ್ಯ ಹುಟ್ಟುವ ಅಥವಾ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತದ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅದೇ ರೀತಿ ಮನುಷ್ಯನ ಮಧ್ಯ ಪ್ರವೇಶಿಸಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವ ನೀರನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಮಾನವರು ಸಹಜ ಸಂಗತಿಗಳೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳು ಸಹಜವಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಸಹಜ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮನುಷ್ಯ ವಿಶೇಷ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಚಿಂತಿಸಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ? ನಾವು ಬದುಕುವ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿನ ಅಸಹಜತೆಗಳು ಅಥವಾ ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ಅಸಹಜತೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಚಿಂತನೆ ಅಥವಾ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಹಚ್ಚುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಒಳಗಿನ ಮತ್ತು ಹೊರಗಿನ ಪರಿಸರಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಿಸಿವೆ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪರಿಸರದಲ್ಲಿನ ಅಸಹಜತೆ (ಒಳಗಿನ ಅಥವಾ ಹೊರಗಿನ) ನಮ್ಮನ್ನು (ಮಾನವನನ್ನು) ಆಲೋಚನೆಗೆ ಹಚ್ಚಬಹುದು. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಇರುವ ದಲಿತರನ್ನು ಯಾಕೆ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ? ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೂ ಪುರುಷನಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಇರುವ ಮಹಿಳೆಗೆ ಯಾಕೆ ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆ ಸ್ಥಾನಮಾನ? ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮೂಡಬಹುದು. ಸಹಜ ಅಸಹಜ ಆದಾಗ ಮಾತ್ರ ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮೂಡುವುದು. ಹೀಗೆ ಸಹಜತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಸಹಜತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೂಡ ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೆಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಹಲವಾರು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಗುಣಾತ್ಮಕ (ಕ್ವಾಂಟಿಟೇಟಿವ್) ಸಂಶೋಧನೆ, ಪರಿಮಾಣಾತ್ಮಕ (ಕ್ವಾಂಟಿಟೇಟಿವ್) ಸಂಶೋಧನೆ, ಮೂಲಭೂತ ಸಂಶೋಧನೆ, ಅನ್ವಯಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಂಗಡನೆ ಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ವಿಧದ ವಿಚಾರ ಅಥವಾ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಎನ್ನುವ ಪದ ಹೆಚ್ಚು ಬಳಕೆ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು ಅನ್ವಯಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ. ಅದು ಏಕೆಂದರೆ ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮೂಲಭೂತ ಅಥವಾ ತಾತ್ವಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಗ್ರೇವಿಟೇಶನ್ ಥಿಯರಿ ಅಥವಾ ಕ್ವಾಂಟಂ ಮೆಕಾನಿಕ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮೂಲಭೂತ ಸಂಶೋಧನೆಗಳೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಸಮಾಜವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತ ಮತ್ತು ಅನ್ವಯಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲೂ ಸಮಾಜದ - ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೆದಕುವ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಮೂಲಭೂತ ಸಂಶೋಧನೆಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳು ವರ್ತಮಾನದ ಅಥವಾ ದಿನನಿತ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕುವ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಮೂಲಭೂತ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು

ಹೊರಗೆಡಹಿದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ದಿನನಿತ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಾವು ಅನ್ವಯಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ ಎನ್ನುಬಹುದು. ಅನ್ವಯಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ ಬಹುತೇಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವರ್ತಮಾನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೂಪುಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಎನ್ನುವ ಪದ ಅನ್ವಯಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಕೊಡುಗೆ ಅಥವಾ ಅನ್ವಯಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಸಮಸ್ಯೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕಾರಣವಾದರೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಿಗುವ ಉತ್ತರ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ದಿನನಿತ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅನ್ವಯಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂದಾದರೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ದಿನನಿತ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಏಕೆ ಇನ್ನೂ ಪರಿಹಾರವಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೂಡಬಹುದು. ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾದಂತೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಉದ್ಭವಿಸುವುದರಿಂದ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ದಿನನಿತ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಹಾರಿಕೆಯ ಉತ್ತರವನ್ನು ಮೇಲಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನೀಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಉತ್ತರ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎತ್ತಿದ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಅಂಶವೊಂದನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಲು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ದಿನನಿತ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆಯೇ ಅಥವಾ ಸಮಾಜದ ಮೇಲ್ವರ್ಗಗಳ ಆಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಸಂದೇಹವನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಲು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ನೇರ ಉತ್ತರಗಳಿವೆ. ಒಂದು, ಜನರ ದಿನನಿತ್ಯದ ಬದುಕಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗೂ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮಸ್ಯೆಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ ಎನ್ನುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಒಂದು ವರ್ಗೀಕೃತ (ಏಣಿಶ್ರೇಣಿ ಇರುವ) ಸಮಾಜದ ಕಲ್ಪನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ವರ್ಗೀಕೃತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜದ ಮೇಲ್ವರ್ಗಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಹುತೇಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ವರ್ಗೀಕೃತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕೆಳವರ್ಗದ ಜನರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಸಂಶೋಧನಾ ವಸ್ತುಗಳಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಂಶೋಧನಾ ಫಲಿತವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಹಣಕಾಸು ನೆರವು ನೀಡುವ ಪ್ರಭುತ್ವ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ವರ್ಗೀಕೃತ ಸಮಾಜದಲ್ಲೂ ಕೆಳವರ್ಗದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ವಾದಿಸುವುದು. ವರ್ಗರಹಿತ ಸಮಾಜದ ಕಲ್ಪನೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಜನರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮಸ್ಯೆಗೊಳಗಾಗುವ ವಾದದ ನಡುವೆ ಸಂಬಂಧ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಅವಾಸ್ತವ. ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಹುತೇಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ

ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೆಲವೊಂದು ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಹಭಾಗಿತ್ವ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನಗಳು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆದಿವೆ. ಒಂದು, ವರ್ಗರಹಿತ ಸಮಾಜದ ನಿರ್ಮಾಣದ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನಾಗಿಸಬಹುದೆಂದು ತೋರಿಸುವುದು. ಎರಡು, ವರ್ಗಪ್ರತ್ಯೇಕಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಬದಲು ಈ ಬಗೆಯ ಪರೋಕ್ಷ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ವರ್ಗರಹಿತ ಸಮಾಜದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಲು ಅಥವಾ ವರ್ಗ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಜೀವಂತ ಇಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುವುದು.

ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅನ್ವಯಿಕತೆ ಅಥವಾ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದು ವಿಜ್ಞಾನದ ವಿಧಾನದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ, ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ಹಲವಾರು ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಗ್ರೇವಿಟೇಶನ್ ತತ್ವದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಹಲವಾರು ವಿಧದ ಅನ್ವಯಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಚರ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರ ಸಂಗತಿಗಳ ಚಲನೆಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಗ್ರೇವಿಟೇಶನ್ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಹಕರಿಸಿದೆ. ಇದರ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಅನ್ವಯಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದವು. ನಂತರದ ಸಾಪೇಕ್ಷ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಕೂಡ ಹಲವಾರು ಅನ್ವಯಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ವಿಜ್ಞಾನದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಕೇವಲ ವಸ್ತು ಅಥವಾ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಅನ್ವಯಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಬಳಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಮಾನವ ಸಮಾಜವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೂ ಬಳಕೆ ಆಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಡಾರ್ವಿನ್ ವಿಕಾಸ ವಾದ. ಇದು ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ರೂಪಿಸಿದ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಮಾನವ ತನ್ನ ಇಂದಿನ ರೂಪ ಪಡೆಯುವ ಮುನ್ನ ಹಲವಾರು ಹಂತಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಈ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ (ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ) ಸ್ಥಿತಿ ತಲುಪುವ ಮುನ್ನ ಹಲವಾರು ಅಪರಿಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಬರಬೇಕು. ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡವು.^೩ “ಒಂದು ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೊನೆಯ ಹಂತ ತಲುಪುವ ಮುನ್ನ ಹಲವಾರು ಕೆಳಗಿನ ಹಂತಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಬರಬೇಕು. ಈ ಹಂತಗಳನ್ನು ವಿಕಾಸದ ಹಂತಗಳೆಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಲಿಬರಲ್ ಹಾಗೂ ಎಡಪಂಥೀಯ ಚಿಂತಕರು ವಿಕಾಸವಾದದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಧಿಯಿರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಎಡಪಂಥೀಯರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ನಾಲ್ಕು ಹಂತಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದರು-ಪ್ರಿಮಿಟಿವ್ ಎಕ್ಯೂಮಿಲೇಶನ್, ಪ್ಯೂಡಲ್ ಸೊಸೈಟಿ, ಕ್ಯಾಪಿಟಲಿಸ್ಟ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮತ್ತು ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಸೊಸೈಟಿ.”^೪ “ಲಿಬರಲ್ ಕೂಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದರು. ಇವುಗಳನ್ನು ರುಸ್ತೋನ ಸ್ಟೇಜಸ್ ಆಫ್

ಎಕನಾಮಿಕ್ ಗ್ರೋಥ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು.^೫ ಆತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಐದು ಹಂತಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದ. ಲಿಬರಲ್ ಮತ್ತು ಎಡಪಂಥೀಯರು ಗುರುತಿಸಿದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹಂತದ ಅಡಿಪಾಯವಾಗಿ ಡಾರ್ವಿನ್‌ನ ವಿಕಾಸವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಮೇಲಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಉತ್ತರಗಳು ಮಾನವನ ದಿನನಿತ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ನೇರ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಮೂಲಭೂತ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದೇ ವಿಚಾರಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೇಶದ ಅಥವಾ ಒಂದು ಸಮುದಾಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಅನ್ವಯಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ ಆಗಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದೇಶ ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯ ಮೇಲಿನ ಹಂತಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದಾದರೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಇರುವ ಮತ್ತೊಂದು ದೇಶ ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯ ಅದೇ ವಿಧಾನ ಅನುಸರಿಸಿ ಯಾಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಬಾರದು? ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅನ್ವಯಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಯಾಕೆ?

ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಂಶೋಧನಾ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತ ಸಂಶೋಧಕರೊಬ್ಬರು ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗ್ಗೆ ನೀಡಿದ ಉದಾಹರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಯಾಕೆ ಎನ್ನುವ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸೋಣ.^೬ ಒಬ್ಬ ಸಮಾಜವಿಜ್ಞಾನಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ಕುರಿ ಕಾಯುವವನು ತನ್ನ ಕುರಿ ಮಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಎದುರಾದ. ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಿಯ ಜತೆಗೆ ಇದ್ದವನು ಸಂಶೋಧಕನನ್ನು ಮಂದೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕುರಿಗಳಿರಬಹುದೆಂದು ಕೇಳಿದನಂತೆ. ತಕ್ಷಣವೇ ಸಂಶೋಧಕ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪ್ ತೆಗೆದು ರಿಮೋಟ್ ಗ್ರಾಫಿಂಗ್ ಮೂಲಕ ಮಂದೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕುರಿಗಳಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ನಂತರ ಆ ಅಂಕಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕುರಿ ಕಾಯುವವನಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಕುರಿಗಳಿವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆತ ತಕ್ಷಣವೇ ಮಂದೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಟ್ಟು ಕುರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟ. ಅವನು ಹೇಳಿದ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧಕ ಅಷ್ಟೊಂದು ಕಸರತ್ತು ಮಾಡಿ ಪಡೆದ ಸಂಖ್ಯೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಆಗಿತ್ತು ಅಥವಾ ಸಂಶೋಧಕರು ಹೇಳಿದ ಸಂಖ್ಯೆಗಿಂತ ಒಂದು ಕುರಿ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು. ಅದು ಹೇಗೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ತನ್ನ ಕಂಕುಳಲ್ಲಿದ್ದ ಕುರಿಯನ್ನು ನೀವು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಆಯಿತೆಂದು ಕುರಿ ಕಾಯುವವ ಹೇಳಿದ. ಇದಿಷ್ಟು ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ವಿಡಂಬನೆ. ಈ ಉದಾಹರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಕೆಲವೊಂದು ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಅವಾಸ್ತವವಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಲು ತಜ್ಞರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೂ ಆಗ ಅದು ಸರಿ ಎಂದು ತೋರಿತು.

ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನಾವು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಿನಗಳ ಕಮ್ಮಟ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದೆವು.^೧ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಾವು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸರದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂತು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸರದ ಚರ್ಚೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಜಾತಿಗಳ ಇರುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಅವು ಹೇಗೆ ಸದಸ್ಯರ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದರತ್ತ ಸಾಗಿತು. ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವಾಗ ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದ ಶಾಲಾ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಏನೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಇಂದು ಸರಕಾರವೇ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಜೀವಂತ ಇಡಲು ಕಾರಣ ಎಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡುವ ಕೆಲವೊಂದು ಸವಲತ್ತುಗಳ ಉದಾಹರಣೆ ನೀಡಿದರು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಸರಕಾರ ಇಂದು ಕೆಲವೊಂದು ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಬಡವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಶಾಲೆಯತ್ತ ಆಕರ್ಷಿಸಲು ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಜಾತಿ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂದರೆ ಕೇವಲ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಮತ್ತು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಸಹನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಟೀಚರುಗಳ ವಾದ. ಜತೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಜಾತಿಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಒಬ್ಬರು ಈ ರೀತಿ ವಾದ ಮಂಡಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಉಳಿದ ಸದಸ್ಯರು ಕೂಡ ಇದೇ ವಾದವನ್ನು ಮುಂದಿಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಜಾತಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಸೃಷ್ಟಿ ಅಲ್ಲ ಅಥವಾ ಊರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಲ್ಲ; ಸರಕಾರ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಸಮಸ್ಯೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಸರ್ವಸಮ್ಮತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಮ್ಮಿತು. ಜಾತಿ ಇದೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಸೇರಿದವರು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ. ಅದರ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುದರಿಂದ ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಿಷಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಅದರ ಪರಿಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇಂತಹದೇ ಮತ್ತೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಯೆರೆಹಂಚಿನಾಳ ಪಂಚಾಯತ್ ಯೋಜನೆ ತಯಾರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ಥಳಹಾಗೂ ಗ್ಲಾಸ್ ಇಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ಪಂಚಾಯತ್ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಲಾಯಿತು. ಸರಕಾರಿ ನಿಯಮ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಕ್ರಮದ ಅಸ್ವಶ್ಚತೆ ಅನುಸರಿಸಬಾರದು, ಪಂಚಾಯತ್ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ನೀವು ಯಾಕೆ ಈ ಆಚರಣೆ ವಿರುದ್ಧ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಲಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ನೀಡಿದ ಉತ್ತರ- 'ಊರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಕೂಡ ಈ ಕುರಿತು ನಮಗೆ ದೂರು ನೀಡಿಲ್ಲ. ದೂರು ನೀಡದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಹೇಗೆ ಅದನ್ನೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು?' ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನೇ ಕೇಳಿದರು. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ಗ್ಲಾಸ್ ತೊಳೆದಿಡುವುದು ಹಳ್ಳಿಯ ಹರಿಜನರ

ಹಿರಿಯ ತಲೆಮಾರಿನವರಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಇದೇನು ಹೊಸ ಆಚರಣೆ ಅಲ್ಲ. ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿಂದ ಈ ಕ್ರಮ ಇದೆ. ಈ ಕ್ರಮ (ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ) ಕೇವಲ ಅವರ ಹಳ್ಳಿಯ ವಿಶೇಷತೆ ಅಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ ಇದೇ ಕ್ರಮ ಇರುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವ ಅಗತ್ಯ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಅವರ ಮಾತಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದೇ ಹಳ್ಳಿಯ ಕಿರಿಯರಿಗೆ (ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಓದು ಬರಹ ಕಲಿತವರಿಗೆ) ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಆಗಿದೆ. ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಮನವೊಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದು ಅವರು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿಲ್ಲ. ಮದುವೆ, ಮುಂಜಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಆಚರಣೆಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರುವ ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರ ಬೆಂಬಲದಿಂದ ಈ ಕ್ರಮದ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ವಿಚಾರ ಹೇಗೋ (ಕೆಲವರ ಪ್ರಕಾರ ಅವರ ಹಿರಿಯರೇ ಊರ ಪ್ರಮುಖರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ) ಊರವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಂದು ಊರ ಹೋಟೆಲುಗಳೆಲ್ಲ ಬಂದ್ ಆಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಅವರ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಯಶಸ್ಸು ಕಂಡಿಲ್ಲ.^೯ ಹರಿಜನ ಯುವಕರಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಹೊರಗಿನ ಸಂಪರ್ಕ ಮತ್ತು ಓದು ಹೊಸ ಲೋಕವೊಂದನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದೆ. ಆ ಲೋಕದೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಹಲವಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಕರಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾದೀತು. ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ಮನುಷ್ಯ ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಇರುವ ಕಂದರಗಳು ಸಮಸ್ಯೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಹಲವಾರು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಚಾರಗಳು ನಮಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಮದಷ್ಟೇ ಸಹಜ ಆಗಿದೆ. ಸಹಜ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾದರೂ ಏನಿದೆ?

ಇದು ಕೇವಲ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೇ ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತರ ನಾಡೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹಲವಾರು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸದೆ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ಮತ್ತು ಭಾಷಣ ಮಾಡುವ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಬಹುತೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿಯೇ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣ ಅಥವಾ ಬರಹವನ್ನು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. 'ಪರಶುರಾಮ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಈ ನಾಡಲ್ಲಿ ಎಂದು ಬಹುತೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹೇಳಿಯೇ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುವವರು ಯಾರೂ ಕೂಡ ಈ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ

ಅಡಗಿರುವ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದಂತಿಲ್ಲ. ಪರಶುರಾಮ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಈ ಕಥನ ಯಾವಾಗ? ಯಾಕೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು? ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಸತತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಇಂದು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸತ್ಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಭಾಗವಾಗಿರುವ ಇಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೆದಕದೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಆ ಹೇಳಿಕೆಯ ಮುಂದುವರಿಕೆಗೆ ಕಾರಣ ಆಗಿರಬಹುದು. ಪರಶುರಾಮ ಸೃಷ್ಟಿ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಪುರಾಣ ಅಥವಾ ಐತಿಹ್ಯ ಅಥವಾ ಕಟ್ಟುಕತೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ಐದನೇ ಶತಮಾನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಯೂರವರ್ಮನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ವಲಸೆ ಬಂದವರು ಅಥವಾ ರಾಜನೇ ತಂದು ಕೆಲವೊಂದು ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ದತ್ತಿ ನೀಡಿ ಇರಿಸಿದವರು. ಅಂದರೆ ಇದೊಂದು ರೀತಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆರ್ಯರು ಮತ್ತು ದ್ರಾವಿಡರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದ್ದಂತೆ. ಆರ್ಯರು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದವರು ಮತ್ತು ದ್ರಾವಿಡರು ಇಲ್ಲಿನ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳು ಎನ್ನುವ ವಾದ ಇದ್ದಂತೆ. ಈ ವಾದವನ್ನು ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆರ್ಯರು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದವರಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿನ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳೇ ಎನ್ನುವ ವಾದಗಳು ಇವೆ. ಆ ಚರ್ಚೆ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತವಲ್ಲ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುವ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶ. ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದರೆ ಉಳಿದಲ್ಲ ಜನರು ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ಮೂಲದವರು. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಶೇಕಡಾ ತೊಂಬತ್ತರಷ್ಟು ಜನ ಅಲ್ಲಿ ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವವರು. ಇಂತಹ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದವರಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಆಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸತ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪರಶುರಾಮ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕಥನ ಪ್ರಕಾರ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಎನ್ನುವ ಭೂ ಪ್ರದೇಶವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪರಶುರಾಮ ತನ್ನ ಕೊಡಲಿಯನ್ನು ಬೀಸಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಎಸೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆ ಕೊಡಲಿ ಬಿದ್ದ ಜಾಗದಿಂದ ಇತ್ತ ಕಡೆಗೆ ಸಮುದ್ರದ ನೀರು ಖಾಲಿಯಾಗಿ ಭೂಮಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಒಂದು ಕಥನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ವಲಸೆ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅವರನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ತಾವೇ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಇದ್ದವರು ಪರಶುರಾಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ನಾಡಲ್ಲಿ ವಲಸಿಗರಾಗ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕಥನವನ್ನು ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸದೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಆಗುವ ಅನಾಹುತ ಏನೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಕೊಡಗಿನ ಮತ್ತೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ನೋಡೋಣ. ಕಳೆದ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೊಡಗಿನ ಬೇಡಿಕೆ ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಚಳವಳಿಯ ಆರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂಠಿತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯದ ಬೇಡಿಕೆ ಮುಂದಿಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬರಬರುತ್ತಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಕಾರಣಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಬಂದವು. ಅಲ್ಲೂ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗರ ಮತ್ತು ವಲಸಿಗರ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ಆ ಚರ್ಚೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡವರು ಅಲ್ಲಿನ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು. ಉಳಿದವರು ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವರು ಅಥವಾ ವಲಸಿಗರು. ಕೊಡಗು ಕೊಡವರದ್ದು ಮತ್ತು ಕೊಡವರು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಮುದಾಯವಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ವಾದಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು. ಅಲ್ಲಿನ ಬಹುತೇಕ ಕೊಡವರಲ್ಲದವರ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡವರ ಈ ವಾದ ವಿಶೇಷ ಅಲ್ಲ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡವರೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರೇ ಕೊಡಗಿನ ನಿಜವಾದ ಹಕ್ಕುದಾರರು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರಷ್ಟೇ ಸತ್ಯ. ಅದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಅಥವಾ ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವ ಅಗತ್ಯ ಏನಿದೆ? ಅವರು ಅಲ್ಲಿನ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಇತರರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಕ್ಕು ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅಲ್ಲಿನ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಕಲ್ಪನೆ. ಅದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೆಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.^೯ ಕೊಡಗರು ಮಾತ್ರ ಕೊಡಗಿನ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳೇ? ಇತರ ಜಾತಿ ಜನರು ಅಲ್ಲಿನ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲವೇ? ನಾವು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿನ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳೆಂದು ಕೊಡವರು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡಗಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯನ್ನು ಬಯಸಿದರೆ ಉಳಿದ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಕೊಡಗರ ಮೂಲನಿವಾಸಿ ವಾದವನ್ನು ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವುದರಿಂದ. ಹೀಗೆ ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವುದು ಹಲವಾರು ಸ್ಥಾಪಿತ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು (ರಚಿತ ಅಥವಾ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು) ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಅಗತ್ಯ. ಈ ಸ್ಥಾಪಿತ ಅಥವಾ ರಚಿತ ಸತ್ಯಗಳು ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಒಂದು ವಿಧದ ಏಣಿಶ್ರೇಣಿಯೊಳಗಿಡಲು ಮಾನದಂಡವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಕೆಲವನ್ನು ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವನ್ನು ಮಧ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೆಲವನ್ನು ಪಿರಾಮಿಡ್‌ನ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಈ ರಚಿತ ಸತ್ಯಗಳು ಸಹಕರಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ರಚಿತ ಸತ್ಯಗಳು ಮನುಷ್ಯ ಮನುಷ್ಯರ ಮಧ್ಯೆ ಕಂದಕಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿವೆ. ಹಲವಾರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಈ ಕಂದಕಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ದಿನನಿತ್ಯದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಈ ಬಗೆಯ ಕಲ್ಪಿತ ಅಥವಾ ರಚಿತ ಸತ್ಯಗಳು ಕೇವಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಥವಾ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವು ತಮ್ಮ

ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಲೋಕಕ್ಕೂ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತವೆ. ಇದು ಹೇಗೆಂದು ಮುಂದೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ದಿನನಿತ್ಯ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವೊಂದು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ. ಕರ್ನಾಟಕ ಸರಕಾರ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಯೂಟ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಬಡತನದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ಬಿಡುವ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು. ಈ ಬಿಸಿಯೂಟ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪ್ರಕಾರ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡಬೇಕು. ಊಟ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಸ್ಥಳೀಯ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಹಾಗೇ ನೇಮಕ ಮಾಡುವಾಗ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಅಡುಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಹರಿಜನ ಹೆಂಗಸರು ಅಡುಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲುಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮಕ್ಕಳು ಊಟ ಮಾಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಹರಿಜನ ಜಾತಿ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಅಡುಗೆ ಕೆಲಸದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಬೇರೆ ಜಾತಿ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ನಂತರ ಹುಡುಗರು ಊಟ ಮಾಡಿದರೋ ಬಿಟ್ಟರೋ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಿಂತ ಕೇವಲ ಸಾಮಾಜಿಕ (ಜಾತಿ) ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಹರಿಜನ ಮಹಿಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಯಿತೆಂದು ನೋಡೋಣ. ಬಿಸಿಯೂಟ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಸಂಬಳ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ರೂ. ೩೦೦ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯೋಣ. ಈ ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುವವರಿಗೆ ಏನೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಆದಾಯ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದು ಕೂಡ ಕೃಷಿ ಅಥವಾ ಕೃಷಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇತರ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವವರಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಿಂದ ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಸಿಗುವುದು ಕಷ್ಟ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದಿನನಿತ್ಯ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಸಿಗುವ ಬಿಸಿಯೂಟದ ಅಡುಗೆ ಕೆಲಸ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಆದಾಯ. ಈ ಆದಾಯ ಪಡೆದ ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ಹಲವಾರು ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣ, ತನ್ನ ಅಥವಾ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದವರ ಆರೋಗ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಅವಳ ಸಂಬಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವಳ ಜಾತಿ ಅವಳನ್ನು ಆ ಆದಾಯದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ತಪ್ಪಿದ ಆದಾಯ ಅವಳ ಇತರ ಹಲವಾರು ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳನ್ನು (ಆರೋಗ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಣ ಇತ್ಯಾದಿ) ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸಿದೆ. ಕುಂಠಿತ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಅವಳು ಮತ್ತು ಅವಳ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿಂದ ದೂರ ಇಡುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವಳ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಕಾಡುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಇದೊಂದು ಬಗೆಯ ವಿಷವರ್ತುಲ ಇದ್ದಂತೆ. ಈ ವಿಷ ವರ್ತುಲದಿಂದ

ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅವಳ ಬದುಕುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ವಂಚಿಸಿದ ಕಲ್ಪಿತ ಅಥವಾ ರಚಿತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಬದಲಾಗಬೇಕು.

ಮೇಲಿನ ಉದಾಹರಣೆ ಜಾತಿ ಎನ್ನುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ ಕೆಳಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮಹಿಳೆಯ ಬದುಕನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಒಂದು ದೇಶದ ರಾಜಕಾರಣವನ್ನೇ ಪ್ರಭಾವಿಸಿದರೆ ಏನಾದೀತು? ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಹಿಂದುತ್ವ ಹಿಂದುತ್ವ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯನ್ನು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಮೂಲತಃ ಹಿಂದುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ದೇಶ. ಆದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜೆಗಳು ಹಿಂದುಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಿಂದುಗಳ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸ್ಥಾನಮಾನದಲ್ಲಿ ಬದುಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಇಂತಹ ಒಂದು ತಾತ್ವಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇರುವ ಪಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಪಕ್ಷ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿಕೊಂಡ ಹಿಂದುತ್ವದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಹಾನಿ ಆಗಬಹುದು. ಒಂದು ಹಿಂದು ಅಲ್ಲದವರಿಗೆ ಹಾನಿ, ಎರಡು ಹಿಂದುಗಳೊಳಗೆ ಬರುವ ಹಲವಾರು ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಆಗುವ ಹಾನಿ. ಹಿಂದು ಅಲ್ಲದವರು ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆಯ ಬದುಕನ್ನು ಬಾಳಬೇಕು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ ಅವರು ಇತರರಿಗಿಂತ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಜಾಗೃತರಾಗಿರಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸುವಾಗ ಹಿಂದು ಹೆಂಗಸರ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಥವಾ ಒಂದು ಹೆಂಗಸಿಗೆ ತಾಗಿಕೊಂಡು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳೂ ಕೂಡ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಕೋಮು ಗಲಭೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಯಾವುದೋ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ (ಭೂಮಿ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ) ಒಬ್ಬ ಹಿಂದು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮತೀಯರಿಗೆ ಆಗುವ ಜಗಳ ಬಹುದೋಡ್ಡ ಕೋಮು ಗಲಭೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ಇಡೀ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇತರ ಹಲವಾರು ಮಂದಿ (ಆ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ) ಸಾವು ನೋವು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಈ ಬಗೆಯ ಕೋಮು ಗಲಭೆಗಳು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಕಾಡುವ ಅರಕ್ಷಿತ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತಹ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಯೋಣ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಈ ಪಕ್ಷ ತಳೆಯುವ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ಮೈನಾರಿಟಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಬದುಕನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಭಾವಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವುದರತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನೀತಿ ಮೂಲಕ ಅವುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಹಿಂದುತ್ವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನ ನೀತಿಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಸಮಾನತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು.

ಇದು ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಸಮಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮೆಕಾನಿಕಲ್ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಸಮಾನತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.^೧ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಸಮಾನತೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಪ್ರಮಾಣದ ಸವಲತ್ತನ್ನು ನೀಡಿದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಅನುಕೂಲ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವವರ ಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೆಳಸ್ತರದಲ್ಲಿರುವವರ ಸ್ಥಿತಿ ವಿಶೇಷ ಸುಧಾರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅಸಮಾನ ನೀತಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮೌಲ್ಯಧಾರಿತ ರಾಜಕೀಯ ಎಲ್ಲ ಧಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಥವಾ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಸಮನಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇತರ ಧರ್ಮೀಯರನ್ನು (ಮೈನಾರಿಟಿಗಳನ್ನು) ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಈ ಬಗೆಯ ರಾಜಕೀಯದಿಂದ ಹಿಂದೂಗಳ ಒಳಗೆ ಬರುವ ಹಲವಾರು ಸಮುದಾಯಗಳು ಅಥವಾ ಜಾತಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಹಿಂದು ಎನ್ನುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಒಂದು ಫೆರಡಲ್ ಸೆಟಪ್ ಇದ್ದಂತೆ. ಹಲವಾರು ಜಾತಿಗಳು ಸೇರಿ ಹಿಂದುತ್ವದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ರೂಪು ಪಡೆದಿದೆ. ಈ ಜಾತಿಗಳು ಒಂದು ಸಮಾನಾಂತರ ರೇಖೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅವು ಪಿರಾಮಿಡ್ ಆಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಪಿರಾಮಿಡ್‌ನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ಜಾತಿಗಳಿದ್ದು ಕೆಳ ಬದಂತೆ ಜಾತಿಗಳ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪಿರಾಮಿಡ್‌ನ ತುದಿಯಲ್ಲಿರುವವರು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವಾಗ ಕೆಳಬದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಅಧಿಕಾರದ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಜಾತಿಗಳ ಈ ಬಗೆಯ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಹಿಂದುತ್ವ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದುಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಎನ್ನುವ ಸ್ಲೋಗನ್‌ನಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಜಾತಿಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಅಸಮಾನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅದು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅದು ಹಿಂದುಗಳ ಒಳಗಿನ ವೈರುಧ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಮೇಲುಸ್ತರದಲ್ಲಿರುವ ಸಮುದಾಯಗಳು ಹಿಂದು ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಪಡೆಯುವ ಸ್ಥಿತಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಕೆಳಸ್ತರದ ಜನರು ಯಾವುದೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಇಲ್ಲದೆ ಶತಮಾನಗಳ ತಮ್ಮ ಹೀನ ಸ್ಥಿತಿಯೊಂದಿಗೆ ಬದುಕುವ ಒಂದು ದುರ್ಭರ ಸ್ಥಿತಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕಲ್ಪಿತ ಅಥವಾ ರಚಿತ ಸತ್ಯಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ. ಆದುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಅಥವಾ ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವ ಅಗತ್ಯ ಇದೆ.

ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?

ಇನ್ನು ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ? ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಉತ್ತರ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವುದು ಏಕೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನೀಡಿದ ಉತ್ತರ ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವ ಉತ್ತರವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಹಲವಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸಂಶೋಧಣಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸೋಣ. ಸಮಸ್ಯೆ ಅಥವಾ ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವುದೆಂದರೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಕೇಳುವುದೆಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಮೂಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿರುವ ಇತರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಸಮಸ್ಯೆಯ ಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಪರಶುರಾಮ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಉದಾಹರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆರಂಭಿಸೋಣ. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಈ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಒಂದು, ವಲಸಿಗರು ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗರ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಎರಡು, ವಲಸಿಗರು ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗರು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ ಬಗೆ. ಮೂರು, ಈ ಸ್ಥಾನಮಾನ (ವಲಸಿಗ ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗ ಸ್ಥಿತಿ) ಮತ್ತು ಸಮಾಜೋ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಗತಿಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ. ಈ ಮೂರು ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು. ಒಂದು, ವಲಸಿಗರು ಅಥವಾ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗರನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಮಾನದಂಡವೇನು? ಎರಡು, ವಲಸಿಗರು ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗರು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ ಬಗೆ ಏನು? ಅಥವಾ ವಲಸಿಗರು ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗರು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯೇ ಅಥವಾ ಒಂದು ಸಂಕಥನದ ಫಲವೇ? ಮೂರು, ವಲಸಿಗರು ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗರ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಬಂಧ ಇದೆಯೇ? ಈ ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿರುವ ಇತರ ಹಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿವೆ. ಒಂದನೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹುಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಇಂತಿವೆ. ವಲಸಿಗರು ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಮಾನದಂಡ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ನೆರೆಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಾದ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ವಲಸಿಗರು ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬೇರೆಯದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೊಡವರು ಅಲ್ಲಿನ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದು ವಲಸಿಗಿರುವ ಅವರ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕಡೊವರನ್ನು ಕೊಡಗಿನ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗರೆಂದು ಘೋಷಿಸುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಯರು ಮತ್ತು ದ್ರಾವಿಡರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೂಡ ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ನಡುವೆ ಅಧಿಕಾರ ಹಂಚಿಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ

ವಲಸಿಗರು ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗರನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಮಾನದಂಡಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಲಸಿಗರು ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗರನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಇರುವ ಮಾನದಂಡಗಳೇನು ಎನ್ನುವ ಪೂರಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬಹುದು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಲಸಿಗರು ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗರ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಮತ್ತು ಸಂಕಥನದ ಪಾತ್ರ ಕುರಿತು ಕೆಲವೊಂದು ಪೂರಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು. ವಲಸಿಗರು ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗರ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡರ ಪಾತ್ರವನ್ನು (ಚಾರಿತ್ರಿಕ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಸಂಕಥನದ) ಹೊರತುಪಡಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳಾವುವು? ಅವುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಬಗೆ ಏನು? ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಪೂರಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಬರಬಹುದು.

ಸಮಸ್ಯೆಕರಿಸುವ ಅಥವಾ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಕೆಲಸ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ನಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಚಯ ಇರಬೇಕು. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಹುಟ್ಟುವಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಅಂಶಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಯರೆಹಂಚಿನಾಳದ ಚಹಾ ಹೋಟೆಲಿನ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಹಿರಿಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಚಹಾ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಥವಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಗ್ಲಾಸ್ ಇಡುವ ವಿಚಾರಗಳು ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಆಗಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದೇ ಹಿರಿಯ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅದು ಸಮಸ್ಯೆ ಆಗಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಹೊರಗಿನ ಲೋಕದ ಪರಿಚಯ ಮತ್ತು ಓದು ಅವರಿಗೆ ಆ ಪದ್ಧತಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಆಗುವಲ್ಲಿ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿವೆ. ಅಂದರೆ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಮಸ್ಯೆಕರಿಸುವಲ್ಲಿ ಆ ವಿಚಾರದ ಬಗೆಗಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹರಿಜನರ ಕಿರಿಯರನ್ನು ತಮ್ಮ ಊರಿನ ಆಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಲಸೆ ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಲವಾರು ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದು ಅಥವಾ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಅಗತ್ಯ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗರು ಮತ್ತು ವಲಸಿಗರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ, ವಲಸಿಗರು ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳೂ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಸಂಕಥನ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಪಾತ್ರ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಥಾನಮಾನ (ವಲಸಿಗ ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗ) ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಬದುಕಿನ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಬೇಕಾಗಿರುವ ಬಹುದೊಡ್ಡ ತಯಾರಿಯೆಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಆಗಿರುವ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಕನಿಷ್ಠ ಪರಿಚಯ. ಇಂದು ಸಂಶೋಧನೆ ಆಗದಿರುವ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ವಿಷಯ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ

ಅಧ್ಯಯನಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಮಂಡಿತವಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಲೇಖನಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬಂದಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದೋ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗಿರಬಹುದು. ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿರುವ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಪ್ರಸ್ತಾವದ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳು ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತವೆ. ಉತ್ತಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ ಲಿಟರೇಚರ್ ಸರ್ವೇ ಅಥವಾ ಈಗಾಗಲೇ ಆಗಿರುವ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನಾವು ಮಾಡುವ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಈಗಾಗಲೇ ಏನೆಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಆಗಿರುವ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಸಮೀಕ್ಷೆ ನಮಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾಹಿತಿ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು ಎನ್ನುವ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಾವು ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಒಂದೋ ಎಂಪಿರಿಕಲ್ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಬಹುದು ಅಥವಾ ತಾತ್ವಿಕ ಅಥವಾ ಥಿಯರಿಟಿಕಲ್ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿರಬಹುದು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಈ ಬಗೆಯ ವರ್ಗೀಕರಣ-ಎಂಪಿರಿಕಲ್ ಮತ್ತು ಥಿಯರಿಟಿಕಲ್ - ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಂಪಿರಿಕಲ್ ಸಂಶೋಧನೆ ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ತಾತ್ವಿಕ ವಿಚಾರಗಳೇ ಇಲ್ಲ ಅಥವಾ ತಾತ್ವಿಕ ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಎಂಪಿರಿಕಲ್ ಅಂಶವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಪರಿಭಾವಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸಮಾಜವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡೂ ತಾತ್ವಿಕ ಮತ್ತು ಎಂಪಿರಿಕಲ್ ಅಂಶಗಳು ಜತೆ ಜತೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಥಿಯರಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ತಾತ್ವಿಕತೆಯನ್ನು ನಾವು ಬದುಕುವ ಸಮಾಜವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನವೆಂದು ಸಮಾಜವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಸರಳವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ಥಿಯರಿ ಪ್ರಕಾರ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವ ಅಂಶವನ್ನು ಎಂಪಿರಿಕಲ್ ಮಾಹಿತಿಗಳು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಥಿಯರಿ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಥಿಯರಿ ಮಾರ್ಪಾಟುಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಆಗಿರುವ ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನು ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವಾಗ ನಾವು ಮಾಡುವ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಥಿಯರಿಟಿಕಲ್ ಚರ್ಚೆಯ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿನ ಅರಿವನ್ನು ಕೂಡ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಥಿಯರಿಟಿಕಲ್ ಚರ್ಚೆ ಕುರಿತ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ರೂಪಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ತುಂಬಾ ಸರಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಾಗಬಹುದು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಉತ್ತರ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮೂಡಿಸಲು ವಿಫಲವಾಗಬಹುದು. ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ವಲಸಿಗರ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ

ಬಗೆಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ಎರಡು ಥಿಯರಿಟಿಕಲ್ ಚರ್ಚೆಯ (ಚಾರಿತ್ರಿಕ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಂಕಥನ ಸೃಷ್ಟಿ ಪರಿಚಯ ಅಗತ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡ ಎಲ್ಲ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿವೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕಲ್ಪಿತ ಸತ್ಯಗಳು ಹೇಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಅಥವಾ ರಾಜಕೀಯ ಬದುಕನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಎಪ್ಪತ್ತು ಅಥವಾ ಎಂಬತ್ತರ ದಶಕದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಚರ್ಚೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಇರುವವರಿಗೆ ಈ ಬಗೆಯ ಚರ್ಚೆ) ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯದ ಕಡೆಗೆ ಬರುವುದು) ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸಂಗತ ಅನ್ನಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಥಿಯರಿಟಿಕಲ್ ಚರ್ಚೆ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಚಯ ಇದ್ದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕದಿಂದ ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯದ ಕಡೆಗೆ ಬರುವುದು ಅಸಹಜವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವ ಥಿಯರಿಟಿಕಲ್ ಫೋಸಿಷನ್ ಯಜಮಾನಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಲವಾರು ಬಡದೇಶಗಳ ಅನುಭವ ಪ್ರಕಾರ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಂಶಗಳು ಹೇಗೆ ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವ ಥಿಯರಿಗಳು ಮುಂಚೂಣಿಗೆ ಬಂದಿವೆ.^{೧೨} ಈ ಎಲ್ಲ ತಾತ್ವಿಕ ಚರ್ಚೆಗಳ ಕನಿಷ್ಠ ಪರಿಚಯ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಇಂದಿನ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತುತವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಸಾಧ್ಯ. ಹೀಗೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಂಶೋಧಕರ ಥಿಯರಿಟಿಕಲ್ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೂಡ ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ವಿಧಾನ

ಸಂಶೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಒಂದು ಸಂಶೋಧನಾ ಯೋಜನೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಒಟ್ಟು ಕೆಲಸಗಳು ಒಂದು ಸ್ಥೂಲ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಸಮಸ್ಯೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಉದ್ದೇಶ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಯೋಜನೆ ಏನನ್ನು ಶೋಧಿಸಲು ಅಥವಾ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಅಥವಾ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಉದ್ದೇಶ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ ಸೂಚಿಯಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅಧ್ಯಯನದ ದಿಕ್ಕು ದಿಶೆಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ರೂಪಿಸಲು ಕೇವಲ ಅಧ್ಯಯನ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಇದ್ದರೆ ಸಾಲದು, ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಮೇಯಗಳು ಅಥವಾ ಪೂರ್ವ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಾದಗಳು ಇವೆ. ಅಧ್ಯಯನದ

ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವೇನಲ್ಲ. ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶಗಳು ರೂಪಿತವಾದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದಂತೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಧ್ಯಯನ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಪೂರ್ವ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನದ ದಿಕ್ಕುದಿಶೆಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ ಅಧ್ಯಯನ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಸಂಶೋಧನೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಿರುವ ಒಟ್ಟು ಕೆಲಸಗಳ ಒಂದು ಸ್ಥೂಲ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡಿದರೆ ಪೂರ್ವ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಅಧ್ಯಯನ ಸಾಗಬೇಕಾದ ದಾರಿಯ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಂದು ಪೂರ್ವ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಅಧ್ಯಯನ ಉದ್ದೇಶಗಳಂತೆ ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಸ್ತಾವದ ಭಾಗವಾಲೇಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೇ ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅಧ್ಯಯನ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸದ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪೂರ್ವ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ನೀಡದ ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಸಾಧ್ಯ. ಹೀಗೆ ಪ್ರಮೇಯಗಳು ಅಥವಾ ಪೂರ್ವ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತವೆಯಾದರೂ ಅವು ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರಸ್ತಾವಕ್ಕೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ.

ಸಮಸ್ಯೆ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೋಡೋಣ. ಸಮಸ್ಯೆಕರಿಸುವುದು ಏಕೆಂದು ವಿವರಿಸಲು ಹಲವಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಹಿಂದಿನ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪರಶುರಾಮ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಐತಿಹ್ಯದ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಅಥವಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವೆಲ್ಲ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಎತ್ತಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು, ವಲಸಿಗರು ಅಥವಾ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗರನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಮಾನದಂಡವೇನು? ಎರಡು, ವಲಸಿಗರು ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ ಬಗೆ ಏನು? ಅಥವಾ ವಲಸಿಗರು ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯೇ ಅಥವಾ ಒಂದು ಸಂಕಥನದ ಸೃಷ್ಟಿಯೇ? ಮೂರು, ವಲಸಿಗರು ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗರ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಬಂಧ ಇದೆಯೇ? ಪರಶುರಾಮ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಐತಿಹ್ಯವನ್ನು ಸಮಸ್ಯೆಕರಿಸುವುದು ಈ ಅಧ್ಯಯನದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ, ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಒಂದು, ವಲಸಿಗರು ಮತ್ತು ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗರನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು. ಎರಡು, ವಲಸಿಗರು ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗರು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಬಗೆಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಮೂರು, ವಲಸಿಗರು ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗರ

ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಂಕಥನದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು. ನಾಲ್ಕು, ವಲಸಿಗ ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗರ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅಳೆಯುವುದು. ಈ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕನಿಷ್ಠ ಎರಡು ಪೂರ್ವ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬಹುದು. ವಲಸಿಗರು ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗರ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಿಂದ ಸಂಕಥನದ ಪಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಮೊದಲ ಪ್ರಮೇಯ. ಈ ಸ್ಥಾನಮಾನ (ವಲಸಿಗ ಅಥವಾ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗ ಸ್ಥಾನಮಾನ) ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ನಡುವೆ ನೇರ ಸಂಬಂಧ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಮೇಯ.

ಅಧ್ಯಯನದ ಸಮಸ್ಯೆ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರೆ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಧಾನವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧನಾ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಯಾವ ಮೂಲದಿಂದ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗುವುದು ಎನ್ನುವ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗುವುದು. ವಿವಿಧ ವಿಧಾನಗಳ ಮೂಲಕ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಅಂಶ ಕೂಡ ವಿಧಾನದ ವಿವರಣೆ ಜತೆ ಸೇರಿರುತ್ತದೆ. ಹಲವಾರು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನಗಳಿವೆ. ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಕ್ರಮಗಳು ನಾವು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂದು ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಶೋಧನೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಅಥವಾ ಹಲವು ವಿಧಾನಗಳ ಮೂಲಕ ಸಂಶೋಧನಾ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ವಿಧಾನಕ್ಕೂ ಅದರದ್ದೇ ಆದ ತಾತ್ವಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇದೆ. ತಾವು ಬಳಸುವ ವಿಧಾನದ ತಾತ್ವಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಅರಿವು ಇದ್ದು ಒಂದು ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಳಸಿದರೆ ಸಂಶೋಧಕರು ತಮ್ಮ ತಾತ್ವಿಕ ನಿಲುವಿಗೆ ಅನುಸಾರ ಆ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಂಶೋಧಕರು ತಾವು ಬಳಸುವ ವಿಧಾನದ ತಾತ್ವಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಬಳಸಿದರೆ ಸಂಶೋಧಕರು ತಮಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಆ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತಗೊಂಡಿರುವ ತಾತ್ವಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇಸ್ ಸ್ಟಡಿ, ಅವಲೋಕನ, ಸಹಭಾಗಿತ್ವ ಅವಲೋಕನ, ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿ, ಸಂದರ್ಶನ, ಗುಂಪು ಚರ್ಚೆ, ಸಹಭಾಗಿತ್ವ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಯಾವ ವಿಧಾನದಿಂದ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ಹಲವಾರು ವಿಚಾರಗಳು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತವೆ. ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶಗಳು, ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ಇರುವ

ಅವಧಿ, ಸಂಶೋಧಕರ ಸಂಪನ್ಮೂಲದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಬಳಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತವೆ.

ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ವಿಧಾನದ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಮೂಲದಿಂದ ಮತ್ತು ಯಾವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ವಿವರಗಳನ್ನು ವಿಧಾನ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮುಖ್ಯ ಮಾಹಿತಿಗಳೇನು ಎನ್ನುವುದು ಮೊದಲಿಗೆ ನಿರ್ಣಯವಾಗಬೇಕು. ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತವೆ. ನಾವು ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ ಪರಶುರಾಮ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಉದಾಹರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಮಾಹಿತಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡೋಣ. ಈ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಉದ್ದೇಶಗಳಿವೆ. ಒಂದು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ವಲಸಿಗರು ಮತ್ತು ಯಾರನ್ನು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗರೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಗಿದೆ? ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಯಾವ ಮಾನದಂಡ ಬಳಸಿ ಆ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗಿದೆ? ಎರಡು, ವಲಸಿಗರು ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗರ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಂಕಥನದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮೇಲಿನ ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡು ರೀತಿಯ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಮಾಹಿತಿಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಎರಡು ಅನುಷಂಗಿಕ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಾಹಿತಿ ಮೂಲಗಳು - ಸಂದರ್ಶನ, ಅವಲೋಕನ, ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದಾಖಲೆಗಳು ಅವಲೋಕನ. ಡೈರಿಗಳೂ, ಕ್ರೋನಿಕಲ್ಸ್, ಕಚೇರಿ ಕಡತಗಳು, ಶಾಸನಗಳು, ದಾಖಲೆಗಳು, ಪತ್ರಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದಾಖಲೆಗಳು. ಅನುಷಂಗಿಕ ಮಾಹಿತಿ ಮೂಲಗಳು ಪ್ರಕಟಿತ ಮತ್ತು ಅಪ್ರಕಟಿತ ಲೇಖನಗಳು, ಪ್ರಬಂಧಗಳು, ಮಹಾ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳು. ಇಲ್ಲೂ ಪರಿಮಾಣಾತ್ಮಕ (ಕ್ವಾಂಟಿಟೇಟಿವ್) ಹಾಗೂ ಗುಣಾತ್ಮಕ (ಕ್ವಾಲಿಟೇಟಿವ್) ಅಂಶಗಳಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆದ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂದರ್ಭದ ಜನಗಣತಿಯಿಂದ (ಜನಗಣತಿ ಇದ್ದರೆ) ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇತರ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ವಲಸಿಗ ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅಳೆಯಲು ಕೆಲವೊಂದು ಸೂಚ್ಯಂಕಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸೂಚ್ಯಂಕಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಅನುಷಂಗಿಕ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಆ ಮೂಲಗಳೂ ಯಾವುವು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು

ಯಾವ ವಿಧಾನದಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗುವುದು ಎನ್ನುವ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕೂಡ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವುದು ಅಂದರೇನು? ಯಾಕೆ ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸಬೇಕು? ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸಬೇಕು? ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲಾಯಿತು. ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವುದೆಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಥವಾ ಹಲವು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮತ್ತು ಹಲವು ಪೂರಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಪುಸ್ತಾವದ ಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ದಿನನಿತ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವರ್ಗ ಪ್ರತ್ಯಯೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಕರಿಸಿ ನೋಡಲಾಗಿದೆ. ವರ್ಗಸಹಿತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮಸ್ಯೆಗೂ ವಿವಿಧ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಜನರ ಅಥವಾ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಸಮಸ್ಯೆ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ. ನಿಜವಾದ ವರ್ಗರಹಿತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ವರ್ಗಹಿತ ಸಮಾಜದ ಲಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಕಡಿಮೆ ಆಗುವುದು ಎಂದು ವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆ ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಈ ಅಧ್ಯಾಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿದೆ. ಹಲವಾರು ಕಲ್ಪಿತ ಅಥವಾ ರಚಿತ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಗಳು ಮಾನವರ ನಡುವೆ ಕಂದರಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿವೆ. ಹಲವಾರು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅಥವಾ ಪ್ರಶ್ನಿಸದೆ ಆಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅವು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸತ್ಯದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಭೂಮಿ ಸೂರ್ಯನ ಸುತ್ತು ಬರುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಹಲವಾರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಇದೇ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ಮಹಿಳೆ ಪುರುಷನಿಗಿಂತ ಕೆಳಗಿನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುತ್ತಾಳೆ, ದಲಿತರು ಸಮಾಜದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರಬೇಕಾದವರು, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಏಣಿಶ್ರೇಣಿ ಇರುವುದು ಸಹಜ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಚಾರಗಳು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸರ್ವಸತ್ಯದ ರೂಪು ಪಡೆದಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುವುದು ಸಹಜವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕಾದ ಅಥವಾ ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸಬೇಕಾದ ವಿಚಾರಗಳೆಂದು ಅನ್ನಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇವು ಸಹಜ ಅಲ್ಲ, ಇವು ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸತ್ಯಗಳಲ್ಲ ಎಂದಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಮಸ್ಯೆ ಅಥವಾ ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವುದು ಯಾಕೆ ಎನ್ನುವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪರಶುರಾಮ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಉದಾಹರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮತ್ತು ಪೂರಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಧಾನ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಂತರದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದು ಮಾನವನ ಮೂಲಭೂತ ಗುಣವಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ವಾದವನ್ನು ನಾನು ಮೈಕೆಲ್ ಫುಕೋನ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದ ಸಂಬಂಧ ಕುರಿತ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆತ ಜ್ಞಾನ ಮಾನವ ಮೂಲಭೂತ ಗುಣ ಅಲ್ಲ. ಮಾನವ ತನ್ನ ಮೂಲಭೂತ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು (ಹಸಿವು, ನೀರಡಿಕೆ, ಭಯ, ಕಾಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು) ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಈ ವಾದವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ. ಜೇಮ್ಸ್ ಡಿ. ಪಾಬಿಯನ್ (ಸಂ), ಮೈಕೆಲ್ ಫುಕೋ - ಎಸೆನ್ಷಿಯಲ್ ವರ್ಕ್ ಆಫ್ ಫುಕೋ ೧೯೫೪-೧೯೮೪, ಲಂಡನ್ : ಪೆಂಗ್ವಿನ್ ಬುಕ್ಸ್, ೧೯೯೪.
೨. ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಫಲಾಫಲ ಕುರಿತ ಈ ವಾದವನ್ನು ಎಡಪಂಥೀಯ ವಿಚಾರಧಾರಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲವು ಪ್ರಜ್ಞೆ ನಿರ್ಧಾರಿತ ಎನ್ನುವ ಲಿಬರಲ್ ವಾದವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಹಿಸ್ಟೋರಿಕಲ್ ಮೆಟಿರಿಯಲಿಸಂನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅದರೊಂದಿಗಿನ ಮಾನವನ ಸಂಘರ್ಷದಿಂದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ವಾದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನ್ನಣೆ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ವಾದ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಘರ್ಷ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ಮಾನವ ತನ್ನೊಳಗೆ, ತಾನು ಬದುಕುವ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಪರಿಸರದೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ವಿವಿಧ ಸ್ತರದಲ್ಲಿರುವವರೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ನಡೆಸಲು ಅವನಿಗೆ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ವರ್ಗಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಮತ್ತು ಕಾಪಾಡುವ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗುತ್ತದೆ.
೩. ಬರ್ಟ್ ಎಫ್ ಹೊಸಲಿಡ್ಜ್, ಸೋಶಿಯಲಾಜಿಕಲ್ ಆಸ್ಟ್ರೆಲಿಯನ್ ಆಫ್ ಎಕಾನಮಿಕ್ ಗ್ರೋತ್, ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್: ದಿ ಪ್ರಿ ಪ್ರೆಸ್, ೧೯೬೬, ಎಸ್. ಕೂಜೆನೆಟ್ಸ್, ಎಕಾನಮಿಕ್ ಗ್ರೋತ್ ಆಂಡ್ ಮೈಚುರೇಶನ್ ಆಫ್ ಮಾರ್ಡರ್ನ್ ಸೊಸೈಟಿ, ಲಂಡನ್: ರೌಟ್ಲೆಡ್ಜ್ ಆಂಡ್ ಕೆಗನ್ ಪೌಲ್, ೧೯೮೧, ಎಸ್. ಕೂಜೆನೆಟ್ಸ್, ಎಕಾನಮಿಕ್ ಗ್ರೋತ್ ಆಂಡ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್, ಲಂಡನ್: ಹೇನ್‌ಮನ್, ೧೯೬೫ ಇತ್ಯಾದಿ ಬರಹಗಳು. ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ವಿವಿಧ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಹಂತಗಳನ್ನು

ಗುರುತಿಸುವ ಕ್ರಮವಿತ್ತು. ತ್ರೇತಾಯುಗ, ದ್ವಾಪರಯುಗ ಮತ್ತು ಕಲಿಯುಗ ಎಂದು ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ವಿಧಾನಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನ. ಪಶ್ಚಿಮದ ಆಲೋಚನೆ ಪ್ರಕಾರ ಹಲವಾರು ಹಂತಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಒಂದು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಿತಿ ತಲುಪುವ ವಿವರಣೆ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆ ಪ್ರಕಾರ ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಕೆಳಸ್ಥಿತಿಗೆ ಇಳಿಮುಖ ಕಾಣುವ ವಿವರಣೆ ಇದೆ.

೪. ಕಾರ್ಲ್‌ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಫ್ರೆಡ್ರಿಕ್ ಎಂಗಲ್, ದಿ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಮ್ಯಾನಿಫೆಸ್ಟೋ, ಲಂಡನ್: ಪಿಯೋನಿಕ್ಸ್, ೧೯೯೬, ಮೌರೀಸ್ ಡಾಬ್, ಸ್ಟಡೀಸ್ ಇನ್ ದಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲಿಸಂ, ಲಂಡನ್: ರೌಟ್ಲೆಡ್ಜ್ ಆಂಡ್ ಕೆಗನ್ ಪೌಲ್, ೧೯೪೬.

೫. ಡಬ್ಲ್ಯು ಡಬ್ಲ್ಯು ರುಸ್ಸೋ, ದಿ ಸ್ಟೇಜಸ್ ಆಫ್ ಎಕಾನಮಿಕ್ ಗ್ರೋತ್, ಕೇಂಬ್ರಿಡ್ಜ್: ಕೇಂಬ್ರಿಡ್ಜ್ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪ್ರೆಸ್, ೧೯೭೭.

೬. ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಲು ಒಂದು ಕಮ್ಮಟ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಸಮಾಜವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಸಾವಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವುದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಕೃತಕ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಅಬ್ದುಲ್ ಆಜೀಜ್ ಅವರು (ನಿವೃತ್ತ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಐಸಾಕ್, ಬೆಂಗಳೂರು) ಮೇಲಿನ ಘಟನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು.

೭. ೨೦೦೪ರಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ ಶಾಲಾ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲೊಂದು ಕಮ್ಮಟ ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು. ಆ ಕಮ್ಮಟದಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರ ಜತೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಮುಖ್ಯ ಗುರುಗಳು ಕೂಡ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು.

೮. ವಿವರಗಳಿಗೆ ಚಂದ್ರ ಪೂಜಾರಿ, ಜನಾಯೋಜನೆ-ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದ ಅನುಭವಗಳು (ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ : ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ೨೦೦೪) ಪುಸ್ತಕ ನೋಡಬಹುದು.

೯. ಡಾ. ಟಿ.ಪಿ. ವಿಜಯ್ ಅವರು ಕೊಡಗಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕತಾ ವಾದವನ್ನು ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರು. ಅವರು ಕೊಡವರ ಪ್ರತ್ಯೇಕತಾ ವಾದವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಹಲವಾರು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಟಿ.ಪಿ. ವಿಜಯ್, 'ಕೊಡಗಿನ ಚರಿತ್ರೆಯ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು' ಅರಿವು ಬರಹ, ಸಂಚಿಕೆ ೧, ೧೯೯೨, ಟಿ.ಪಿ. ವಿಜಯ್, ಆಧುನಿಕ ಕೊಡಗು, ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ: ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಹಂಪಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ೨೦೦೦, ಟಿ.ಪಿ. ವಿಜಯ್, ಕಾನ್‌ಪ್ಲಿಕ್ಲಿಂಗ್ ಐಡೆಂಟಿಟೀಸ್ ಇನ್ ಕರ್ನಾಟಕ-ಸಪರೇಟ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಆಂಡ್ ಆ್ಯಂಡ್ ಸಪರೇಟ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ಇನ್ ಕೂರ್ಗ್, ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ : ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ೨೦೦೪.

೧೦. ಕೋಮು ಗಲಭೆಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ಆಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಧ್ಯಯನಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿ ಮೇಲಿನ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿಲ್ಲ. ಮೇಲಿನ ವಿವರಣೆ ಕೊಡುವಾಗ ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಇದ್ದುದು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕೋಮು ಗಲಭೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೋಮಿನ ನಡುವೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಕಂದಕ. ಈ ಕುರಿತು ನಾನು ಒಂದು ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಲೇಖನವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ನಾನು ಮೇಲಿನ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಲೇಖನದ ವಿವರ ಇಂತಿದೆ. ಎಂ. ಚಂದ್ರ ಪೂಜಾರಿ 'ಪೋರ್ಟ್‌ಡ್/ಕನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟ್ ಕಮ್ಯುನಿಟಿಸ್ ಆಂಡ್ ಕಮ್ಯುನಲಿಸಂ-ಎ ಕೇಸ್ ಸ್ಟಡಿ ಆಫ್ ಗ್ರೋತ್ ಆಫ್ ಕಮ್ಯುನಲಿಸಂ ಇನ್ ಕೋಸ್ಪಲ್ ಕರ್ನಾಟಕ', ಇಂಡಿಯನ್ ಆಫ್ ಸೆಕ್ಯೂಲರಿಸಂ, ವಾ. ೧, ನಂ.೧, ೨೦೦೦, ಪು. ೧-೨೮.
೧೧. ಅಸಮಾನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮೆಕಾನಿಕಲ್ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅಸಮಾನತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ವಾದವನ್ನು ಸಮಾನತೆ ಮೇಲಿನ ರಾವ್‌ಲಿಯನ್ ಥಿಯರಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕುರಿತ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು (ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ) ನೀರಾ ಚಂದೋಕೆಯವರ, ಬಿಯಾಂಡ್ ಸೆಕ್ಯೂಲರಿಸಂ ದಿ ರೈಟ್ ಆಫ್ ರೀಲಿಜಿಯಸ್ ಮೈನಾರಿಟೀಟ್, ನ್ಯೂಡೆಲ್ಲಿ: ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪ್ರೆಸ್, ೧೯೯೧, ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.
೧೨. ಐವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಅಸಮಾನತೆ, ನಿರುದ್ಯೋಗ, ಸಂಪತ್ತಿನ ಮರು ವಿತರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಬಹುಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಸಮಸ್ಯೀಕರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆರ್ಥಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಥವಾ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸುವುದಾದರೆ ದೊಡ್ಡ ವಾದವನ್ನೇ ಮಂಡಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಅಂಶಗಳು ಅಥವಾ ಪರಿಸರ ಮನುಷ್ಯರ ಇತರ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು (ಸಾಮಾಜಿಕ/ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು) ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ/ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕುರಿತಂತೆ ಈಗಾಗಲೇ ನಡೆದಿರುವ ತಾತ್ವಿಕ ಚರ್ಚೆಗಳು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಫಲಿತಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಇದೊಂದು ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಲೇಬೇಕಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದು ವಾದಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಧ್ಯಾಯ-೩

ಅಧ್ಯಯನದ ತಾತ್ವಿಕ ನೆಲೆಗಳು,
ಧೋರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧತೆಗಳು

ಡಾ. ಬಂಜಗೇರಿ ಜಯಪ್ರಕಾಶ

೧. ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ನಿಲುವು

ಯಾವುದೇ ಸಂಶೋಧನೆ/ಅಧ್ಯಯನ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಂಗತಿ ಅಥವಾ ವಿಷಯವೊಂದರ ಹುಡುಕಾಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹುಡುಕುವುದು, ಸಿಕ್ಕುವ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವುದು ಎಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.

ಅಧ್ಯಯನಕಾರನಿಗಿರುವ ಬೌದ್ಧಿಕ ಕುತೂಹಲ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿಗಳೇ ಈ ಬಗೆಯ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳ ಹುಡುಕಾಟದ ಮೂಲ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಎಂಬುದು ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಈ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಮುಖಗಳು ನೂರಾರು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶವೊಂದರಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವ ಅಧ್ಯಯನಕಾರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಷಯವೊಂದರ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಪ್ರೇರಣೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಆ ಪ್ರೇರಣೆಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವುದು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ.

ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿ, ಒಂದು ಸಂಗತಿಯು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿರುವ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಆ ಅಧ್ಯಯನಕಾರನಿಗಿರಬೇಕಾದ ಮನೋಸಿದ್ಧತೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಈ ಮನೋಸಿದ್ಧತೆಯೆಂಬುದು ಆಲೋಚನಾ ವಿಧಾನ, ಸತ್ಯದ ಬಗೆಗಿನ ಮುಕ್ತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ, ವಿಷಯವೊಂದನ್ನು ಹಲವು ಮಗ್ಗುಲುಗಳಿಂದ ಗಮನಿಸುವ ವ್ಯವಧಾನ ಹಾಗೂ ಕಂಡು ಬಂದ ಸುಳುಹುಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೊಳಪಡಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮುಂತಾದವುಗಳೆಲ್ಲದರ ಸಾರಾಂಶದಂತಿರುತ್ತದೆ.

ಇದನ್ನು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ತಳಹದಿ ಎಂದು ಕೂಡ ಕರೆಯಬಹುದು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನಕಾರನಿಗಿರಬೇಕಾದ 'ಸಿದ್ಧಾಂತ' ಎಂದರೆ ಏನು? ಅದು ಸಮಾಜದಡೆಗೆ ಇರುವ ನಿಲುವುಗಳು, ಸಮಾಜದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ

ವತಿಯಿಂದ ತನಗಿರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮಾತ್ರ. ಅದನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಾದಾಗ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಬಲಪಂಥೀಯ-ಎಡಪಂಥೀಯ ಎಂದೋ, ಪ್ರಗತಿಪರ-ಪ್ರತಿಗಾಮಿ ಎಂದೋ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಅತ್ತ ಬಲಪಂಥೀಯವೂ ಅಲ್ಲದ, ಇತ್ತ ಎಡಪಂಥೀಯವೂ ಅಲ್ಲದ 'ತಟಸ್ಥ' ಸಿದ್ಧಾಂತವೊಂದನ್ನು ಹೊಂದಿರುವೆನೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 'ತಟಸ್ಥ'ತೆ ಶುದ್ಧ ರೂಪದ್ದಾದರೆ ಅದನ್ನು 'ಗೊಂದಲ' ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಅದು ತೋರಿಕೆಯ ಸ್ವಭಾವದ್ದಾಗಿದ್ದಾಗ ಅದನ್ನು 'ಅವಕಾಶವಾದ' ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅತ್ಯಂತ ಮುಕ್ತ ಮನೋಭಾವ ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಲವಾರು ನಿಲುವುಗಳು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಯಾವ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ಒಂದು 'ಜಾಣತನ'ವೇ ಹೊರತು ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಬಣದ ಪರ ಅಥವಾ ವಿರೋಧ ಇರುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಯಾವುದನ್ನೂ ಪಕ್ಕಾ ಬೆಂಬಲಿಸಲಾಗದ 'ಅಸಮಾಧಾನ'ವಾದರೂ ಇರುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಯನಕಾರ ತನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಲುವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ. ಆ ಹಂತದಲ್ಲೇ ಆತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬಗೆಯ ವಿರೋಧಾತ್ಮಕ ನೆಲೆಗಳಿವೆ? ಆ ನೆಲೆಗಳಿಗೆ ತಾನು ಯಾವ ಬಗೆಯ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ? ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಆಯ್ಕೆ ಏನಾಗಿದೆ? ಎಂಬ ಅಂಶಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳ್ಳತೊಡಗುತ್ತವೆ. ಅಧ್ಯಯನಕಾರನ ಸಿದ್ಧತೆ ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲೇ ತನಗೆ ಬೇಕೆನಿಸುವ ಸಿದ್ಧಾಂತವೊಂದನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಥವಾ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬಹಳ ಸಲ ನಾವು ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಅಧ್ಯಯನಕಾರನಾಗಿ ಈ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ತಾನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವವರ ಬಗ್ಗೆ ಟೀಕೆ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳ್ಳುವುದಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ತಳಹದಿ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯಂತಾಗಿ, ಅದರ ಅನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಲೋಪ ಉಂಟಾಗುವುದು ಸಹಜ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆ ಬಗೆಯ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಸೂತ್ರಗಳು ವಾಸ್ತವಾಂಶವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲು ಬೇಕಾಗುವ ತಾಕತ್ತು ಒದಗಿಸುವ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳಾಗುವ ಬದಲು, ಅಧ್ಯಯನಕಾರ ಏನೇನನ್ನು ಗಮನಿಸಬಾರದು ಎಂದು ನಿರ್ಬಂಧಿಸುವ ಕಣ್ಣುಪಟ್ಟಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದುದು ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನಶೀಲ ಪ್ರೇರಣೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಿದ್ಧತೆ. ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಆರಂಭಿಸುವಾಗಲೇ ಅದಕ್ಕಿರುವ ಪ್ರೇರಣೆಗಳು ಯಾವುವು? ಎಂಬುದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗತೊಡಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಧ್ಯಯನದ ದಿಕ್ಕು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕಿರುವ ಪ್ರೇರಣೆಯ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ಒಂದು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ತಳಹದಿ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಬಹುದು.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಮಾನ ಇದರಂದ ಹೊರತಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ತುಂಬಾ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ಅಲ್ಲದಿದ್ದಾಗಲೂ ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥೂಲವಾದ ಅಭಿಪ್ರೇರಣೆ ಮತ್ತು ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಎನ್ನುವುದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಅಥವಾ ವಿಷಯಕ್ಕಿರುವ ಹಲವು ಮಗ್ಗುಲುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಲು ವ್ಯವಧಾನ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದಾಗಿ ಕೆಲವು ಸಲ ತಪ್ಪು ನಿರ್ಣಯಗಳಿಗೆ ಬಂದು ತಲುಪುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಅಧ್ಯಯನಕಾರನಿಗೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಿದ್ದಾಗ ಈ ತಪ್ಪು ನಿರ್ಣಯಗಳು ಸತತವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

೨. ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಿದ್ಧತೆ

ಅಧ್ಯಯನಕಾರನಿಗೆ ಒಂದು ಧೋರಣಾತ್ಮಕ ಸಿದ್ಧತೆ ಅಥವಾ ಮನೋಭಾವದ ಸಿದ್ಧತೆ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನೇ ದೊಡ್ಡ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಅಧ್ಯಯನಕಾರರ ಮೇಲೆ ಬೌದ್ಧಿಕ ಪ್ರಹಾರ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅಧ್ಯಯನಕಾರ ತಾನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬಯಸುವ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸಮರ್ಪಕ ಜ್ಞಾನ ಪಡೆದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ತನ್ನ ಆಸಕ್ತಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾಗುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನದ ಆರಂಭಿಕ ಸಿದ್ಧತೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ನಂತರ ತನ್ನ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಎರಡನೆಯ ಸಿದ್ಧತೆ. ನಂತರ ತಾನು ಅಧ್ಯಯನ ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅನ್ವೇಷಣೆಗಳ ಪೂರಕ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಮೂರನೆಯ ಸಿದ್ಧತೆ. ನಂತರ ತನ್ನ ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮಾಹಿತಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು, ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ನಡುವಿನ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯನ್ನೂ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಚಿತ್ರಣ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಆ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ವರ್ತಮಾನದ ಆಶೋತ್ತರಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೊಳಪಡಿಸಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಬಹುದು.

೩. ವರ್ತಮಾನದ ಹಿನ್ನೆಲೆ

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನಕಾರ ವರ್ತಮಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಆತ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಈ ಮೊದಲೇ ನಡೆದು ಹೋದ ವಿಷಯವೊಂದರ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅದು ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಲಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯಾಗಿರಲಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿದ್ಯಮಾನವಾಗಿರಲಿ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಂಶಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವಾಗಿರಲಿ-ಅವುಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಸಂಭವಿಸಿ ಹೋದ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವರ್ತಮಾನದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರೇರಣೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸಿ ಪುನಃ ಮಂಡಿಸುವುದು ಅಧ್ಯಯನಕಾರನ ಒಂದು ಗುರಿ.

ಈ ಮೊದಲೇ ಸಂಭವಿಸಿರುವ ಈ ವಿದ್ಯಮಾನ ಆಗ ಹೇಗೆ ಸಂಭವಿಸಿತು? ಮತ್ತು ಯಾಕೆ ಸಂಭವಿಸಿತು? ಅಥವಾ ಈ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬರಲಾಗಿರುವ ವಿಷಯ ಈ ಹಿಂದೆ ಏನಾಗಿತ್ತು? ಅದು ಯಾಕೆ ಹಾಗಿತ್ತು? ಎಂಬುದನ್ನು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಒಂದು ಹಂತ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ ಅಂದಿನ ಸಾಂದರ್ಭಿಕತೆಯನ್ನು ಆ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಬ ಮುಂಜಾಗರೂಕತೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ವರ್ತಮಾನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವ ಘಟನೆಗಳು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಗೆ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಪ್ರೇರಣೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರೇರಣೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಒಂದು ಘಟನೆಯ ಅಥವಾ ಸಂಗತಿಯ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಅವು ತಪ್ಪು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಚಾರಿತ್ರಿಕತೆ ಎಂಬ ಅಂಶದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳಿಸಿ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾನವಿಕ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಒಂದು ಚಾರಿತ್ರಿಕತೆಯ ಆವರಣ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ.

೪. ಚಾರಿತ್ರಿಕತೆಯ ಆವರಣ

ನಾವು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಹೊರಟಿರುವ ವಿಷಯದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಯಾವುದು ಎಂಬುದು ನಿಶ್ಚಿಗೊಂಡಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಹೀಗೆ ನಿಶ್ಚಿತಗೊಂಡಿಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅದರ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟ್ಟದ ಸಂಭಾವ್ಯತೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಅದರಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೂ ಗಮನಹರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಇತರ ಆಧಾರಗಳ ಬೆಂಬಲದಿಂದ ನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮ. ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟ್ಟವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇಸವಿ, ತೇದಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಎಂದಲ್ಲ. ಒಂದು ಸ್ಥೂಲ ಸಂದರ್ಭವನ್ನಾದರೂ ಖಚಿತವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿದರೆ ಅಧ್ಯಯನ ಸುಗುಮವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಈ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟ್ಟ ಎನ್ನುವುದು ಅಂದಿನ ಸಮಾಜದ ಜನಜೀವನದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು,

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರೀತಿ ರಿವಾಜುಗಳನ್ನು, ಉತ್ಪಾದನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು, ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತದ ಅಂಶಗಳನ್ನು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಘರ್ಷಗಳನ್ನು ಬಗೆಗಳನ್ನೂ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೆರವು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಈ ಅಂಶಗಳ ಸ್ಥೂಲ ಪರಿಚಯ ಇದ್ದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಥವಾ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

೫. ಆಕರಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟ್ಟವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಎಂದಾದೊಡನೆ ಅದಕ್ಕಿರುವ ಮಾಹಿತಿ ಮೂಲಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಲಿಖಿತ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುವುದು ಹಾಗೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಕಷ್ಟದ ವಿಷಯ. ಹಾಗೆಂದರೆ ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಎಂದರ್ಥವಲ್ಲ. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಇತರ ಮೂಲಗಳ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ, ಜನರ ನಡುವೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಾಣ್ಯಡಿ, ಗಾದೆಗಳು, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು, ಕ್ರಿಯಾವಿಧಿಗಳು, ಹಬ್ಬಗಳು, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪೂಜೆಗಳು, ಕೃಷಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆಚರಣೆಗಳು, ಗ್ರಾಮಗಳ ಇತಿಹಾಸ, ಕುಲ ಕಥನಗಳು ಮುಂತಾದ ನೂರಾರು ಬಗೆಯ ಮಾಹಿತಿ ಕೋಶ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿದೆ.

ಈ ಮಾಹಿತಿ ಕೋಶದಿಂದ ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳನ್ನು ನಾವು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇವು ಕೆಲವು ಸಲ ಸಂಗ್ರಹಿತ ರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಲ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಆಚರಣಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯ ಭೇಟಿಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಬಹುದು.

೬. ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತೆಗಳೆ

ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಅಂಶ ನೇರವಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯದಿರಬಹುದು. ಅದು ಸಂಕೇತಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪರೋಕ್ಷ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಶೋಧನಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ನಮಗೆ ಸತತವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಚಿಕಿತ್ಸಕ ಬುದ್ಧಿ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನಪದದ ಆಚರಣೆ, ಹಬ್ಬ, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಪ್ರಧಾನಾಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗಮನಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು. ಅಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿ ವಿವರದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಗಮನಕೊಟ್ಟಷ್ಟು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಾಹಿತಿ ಸಿಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚಿರುತ್ತದೆ.

ಆಚರಣೆಯ ಪ್ರಧಾನ ರೂಪಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಆ ಸಮುದಾಯ ಅಂದಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಮನಃಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತದೋ ಅಥವಾ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಆಗಿನ ಆಳ್ವಿಕೆದಾರ ಸಮಾಜ ಸಮ್ಮತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೋ ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮೆರೆಸುವ, ಮಿಕ್ಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗೌಣಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯವಧಾನದಿಂದ ಅದರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕಾಚರಣೆಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಆ ಆಚರಣೆಯ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವರೂಪಗಳೇನಾಗಿದ್ದವು ಎಂಬುದನ್ನು, ಹಾಗೆಯೇ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನನ್ನು ಬದಲಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಆಚರಣೆ ಭಿನ್ನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದ ಆಚರಣೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡ, ಮತ್ತಾವುದೋ ಒಂದನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮತ್ತೊಂದು ಆಚರಣೆ ಒಂದನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೇನನ್ನೋ ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅದೆಲ್ಲಾ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅವುಗಳ ತೌಲನಿಕ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವ ಪದ್ಧತಿ ತಪ್ಪು, ಹಿಂದಿನ ಪದ್ಧತಿ ಸರಿ ಎಂಬ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಿಂದ ನಾವು ಆ ವಿದ್ಯಮಾನವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂದಿನದು ಇಂದಿಗೇ ಸರಿ, ಅಂದಿನದು ಅಂದಿಗೇ ಸರಿ. ಯಾವ ತಳಹದಿ ಮೇಲೆ ಎಂತಹ ಸಂರಚನೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ? ಈ ನಿರ್ಮಾಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯವ ಪ್ರಭಾವಗಳು ಪ್ರೇರಕಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಿವೆ? ಈ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳಿಗೆ ಏನೇನು ಕಾರಣಗಳಿವೆ? ಎಂಬುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವೇ ಹೊರತು ಅವುಗಳ ರೀತಿ ರಿವಾಜು ಏನಾಗಿರಬೇಕಿತ್ತು? ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು, ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವಲ್ಲ.

೨. ಮಿತಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಡುವುದು

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನಸಮುದಾಯಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಒಂದು ಆಕರವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವಾಗ ನಾವು ಸಮಯ ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರತೀ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ಅದರ ಎಲ್ಲ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೊಂದಿಗೆ, ವೈವಿಧ್ಯತೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಹೋಗಬಹುದು. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು

ಅಧ್ಯಯನವೊಂದನ್ನು ಪೂರೈಸಿ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾದ ಮೇಲೂ ಆ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಒದಗುವ ಮಾಹಿತಿಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬೆಳೆಂಬಹುದು. ಹಾಗಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂಬ ಮುಕ್ತ ಮನಸ್ಸಿನ ನಿಲುವನ್ನು ನಾವೇ ಕೈಗೊಂಡ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಂದಿರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ.

೮. ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯ

ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅಥವಾ ಧರ್ಮಗಳ ತಾತ್ವಿಕ ಸಂಘರ್ಷಗಳನ್ನು ನಾವು ಪೂರ್ಣ ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾದ ಘಟಕಗಳೆಂಬಂತೆ ನೋಡಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದು ಕೊಳು ಕೊಡೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಒಂದನ್ನೊಂದು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದ ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಥವಾ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಇವು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಅಂದಿನ ಜನಜೀವನದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಭಿನ್ನರೂಪಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆಚರಣೆಗಳು, ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಭೌತಿಕ ಜೀವನದ ತಳಹದಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಆಯಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಭೌತಿಕ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ತಿಳಿದಷ್ಟೂ ಆದರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ರೂಪಗಳಾಗಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಿಡಿತ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಇದೆ ಹಾಗೂ ಆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಸಮಾಜದೊಳಗಿನ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜವೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ. ಇದು ಗತಿತಾರ್ಕಿಕ ಸಂಬಂಧ. ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ಇರಲಾಗದ ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಾವು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವಾಗ ಇದೇ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವಾಗ ಸಮಾಜವನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಸಮಾಜವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವಾಗ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

ಮಾನವಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿ ನೋಡುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕೀಕರಣ ಧೋರಣೆಗೆ ನಮಗೆ ಸಮಗ್ರ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿಜಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಕಥನಕಾರನೊಬ್ಬ ಪರೋಕ್ಷ ಇತಿಹಾಸಕಾರನೂ, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನೂ ಆಗಿರುವಂತಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇತಿಹಾಸಕಾರ ಅಥವಾ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ವಿಭಿನ್ನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕಥನಕಾರನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇತಿಹಾಸ ಎಂದರೆ ಬರೀ ಘಟನಾವಳಿಗಳಾಗಲೀ, ರಾಜವಂಶಗಳ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳ ಏಳುಬೀಳುಗಳ ದಾಖಲಾತಿಯಾಗಲೀ ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಗತಿತಾರ್ಕಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವುಳ್ಳ ಹಲವಾರು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಸುಮಾರು ನೂರು ವರ್ಷಗಳೇ ಕಳೆದಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಸೌಂದರ್ಯ

ಮೀಮಾಂಸೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಕಡೆಯ ಪಕ್ಷ ಅರ್ಧ ಶತಮಾನವಾದರೂ ಕಳೆದಿದೆ.

೯. ಶಿಕ್ಷಣದ ದೋಷ

ಹೀಗಿದ್ದಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ರಮಗಳು ಏಕಮುಖವಾಗಿ ಅಥವಾ ಏಕಕ್ಷೇತ್ರ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿ ಯಾಕೆ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣವೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯ ದೋಷ. ಒಬ್ಬ ಇತಿಹಾಸಕಾರನಿಗೆ ಅವನ ಪಠ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ವರ್ಷಾವಳಿಗಳ ನಮೂದಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಪರಿಚಯವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ತಜ್ಞನಿಗೆ ಇತಿಹಾಸವೆಂಬುದು ಕೆಲವು ರಾಜವಂಶಗಳ ಕಾಲಘಟ್ಟವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಪರಿಚಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ವಾಂಸ ತನ್ನದೇ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ತಜ್ಞನಾಗುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅಪರಿಚಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಬದುಕಿನ ಸಮಗ್ರ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಅವಕಾಶ ಕಡಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಾಗಲೀ, ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಾಗಲೀ ಬದುಕಿನ ವಿಸ್ತಾರ ಭಿತ್ತಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸದೆ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಮಾನವನ್ನು ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ತುಂಡರಿಸುವುದರಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ತನ್ನ ಪ್ರದೇಶದ, ರಾಜ್ಯದ ಹಾಗೂ ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸ ಪರಿಚಯ ಯಾವುದೇ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕ ಸಾಮಗ್ರಿ. ಹಾಗೆಯೇ ವರ್ತಮಾನ ಸಮಾಜದ ಬಗೆಗಿನ ವಿಸ್ತೃತ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೂಡ ಒಂದು ಪ್ರಬಲವಾದ ಆಕರ. ಇವೆರಡನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಮಾನವಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಅಧ್ಯಯನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರುವ ತೊಡಕು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಪುರಾಣಗಳು, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ, ಗ್ರಂಥಗಳು, ಪ್ರಾಚೀನ ನ್ಯಾಯ ಕಟ್ಟಳೆಗಳು, ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಸ್ವರೂಪಗಳು, ಕಾವ್ಯಗಳು, ಕಲಾ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅರಿತಿರುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ.

ಸಾರಾಂಶದಲ್ಲಿ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಸಮಗ್ರ ಗ್ರಹಿಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಮಗ್ರಜ್ಞಾನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಮೂಡಿಬರುತ್ತದೆ. ಅಧ್ಯಯನ ಅಥವಾ ಸಂಶೋಧನೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಬದುಕಿನ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನೂ, ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕು.

ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಪರಿಚಯವಾದಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚು ಗಹನವಾದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂಬ ಮಾತು ನಿಜ. ಆದರೆ ಈ ಮೊದಲೇ ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು, ಸೂತ್ರಗಳ ಉರುಹಚ್ಚುವಿಕೆಯನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಇದು ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಪರಿಚಯವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದ ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮುಖಾಂತರ ಮಾತ್ರವೇ ಅದನ್ನು ಸೃಜನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

೧೦. ಪೂರ್ವ ಸೂರಿಗಳ ನಿಲುವುಗಳು

ಅಧ್ಯಯನದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಾಗ ನಮಗೆ ಈ ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಯನಕಾರರ ನಿಲುವು ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು ಪದೇ ಪದೇ ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮದೇ ಪರಿಶೀಲನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಆ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಪುನರುಕ್ತಗೊಳಿಸಿದರೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದಿನವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಒಂದು ಒರೆಗಲ್ಲು. ಆದರಂತೆಯೇ ಹೊಸ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕೆ ಒದಗುವ ತಳಹದಿ.

ನಮಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿರುವ ಹಿರಿಯರ ಬರಹಗಳನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಓದುವುದು, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯ. ಅವರ ನಿಲುವು, ನಿರ್ಣಯಗಳು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಅವು ಸಮಗ್ರ ಎಂದು ಕಾಣಿಸದೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಹಾಗೆನಿಸಲು ಕಾರಣ ನಾವು ನಿಂತಿರುವ ಸಂದರ್ಭ. ನಮ್ಮ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಅವು ಸೂಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ ಎನಿಸಿದರೂ, ಆ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನಾವು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ನಮ್ಮ ಭಿನ್ನಮತವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಅವರು ಈವರೆಗೆ ನಡೆಸಿರುವ ಅಧ್ಯಯನ ಮಹತ್ತರ ಸಹಕಾರ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಯಾವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಅವು ನಮಗೆ ನೆರವು ನೀಡಿ, ಆ ಪ್ರಮಾಣದ ಶ್ರಮವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಈಗಾಗಲೇ ನಡೆದಿರುವ ಸಂಶೋಧನೆ ಅಥವಾ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಕೆಲವು ನಿರ್ಣಯಗಳಿಗೆ ನಾವು ತಲುಪಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಇದು ಈ ಮೊದಲೇ ಇಂತಹವರಿಂದ ಹೀಗೆ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಸಹಮತವಿದೆ. ಆ ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ನಾನು ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಜಿಪುಣತನ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

೧೧. ಸನ್ನಿವೇಶದ ಕೊಡುಗೆ

ಅಧ್ಯಯನ ಅಥವಾ ಸಂಶೋಧನೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರ ವಲಯದಿಂದ ನಡೆದು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂದರ್ಭವೊಂದರ ಪರೋಕ್ಷ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಇದೆ ಎಂದ ಅಂಶವನ್ನು ನಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಇದು ನಮ್ಮದೇ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲ. ಆ ಸನ್ನಿವೇಶ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ

ಒತ್ತಡಗಳನ್ನು ನಾವು ಆವಾಹಿಸಿಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅದು ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿತೇ ಹೊರತು ಇದು ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಸಾಧನೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ.

ವಿದ್ವಾಂಸ ಒಂದು ಸಮಾಜದ ನಿರ್ಮಾಣ. ಹಾಗಾಗಿ ವಿದ್ವತ್ತು ಯಾರೊಬ್ಬರ ಖಾಸಗಿ ಸ್ವತ್ತಲ್ಲ. ಅದು ಎಲ್ಲರಿಂದ ಬಂದು, ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಬೌದ್ಧಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಈ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಅಂತರ್ಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾದ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕಾರ. ಯಾವುದೇ ವಿದ್ವಾಂಸ ಅಥವಾ ಸೃಜನಶೀಲ ವ್ಯಕ್ತಿ 'ಸ್ವಯಂಭೂ' ಆದವರಲ್ಲ. ಅದು ಹುಸಿ ಅಹಂಕಾರ, ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಾಧನೆಗಳೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು 'ಮಾಧ್ಯಮ'ವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಬೌದ್ಧಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿರುವ 'ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ'ಯ ಸಂಘರ್ಷಗಳಿಗೆ, ಮುನಿಸುಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಸ್ವಂತದ್ದು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಗೆ ಆರೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನೋ ಧೋರಣೆ. ಅದನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾದ ಪರಿಶೀಲನೆಯಿಂದ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

೧೨. ವರ್ತಮಾನದೊಂದಿಗೆ ಸಾಹಚರ್ಯ

ವರ್ತಮಾನದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸಕ್ರಿಯ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಎಂಬುದು ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ವಿಧಾನ. ವಿದ್ವಾಂಸ ಹಾಗೂ ಅಧ್ಯಯನಕಾರ ಲೋಕದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿಸಿ ಅಥವಾ ತೇಲಿಸಿ ನಡೆಯುವುದು ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಒಂದು 'ರಿವಾಜಿ'ನಂತೆ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಲೋಕ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸುವವನು ತನ್ನ ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತಹ ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯೊಂದು ಕೂಡ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಂತಿದೆ.

ಜ್ಞಾನಿಯಾದವನು ವರ್ತಮಾನದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಗೆ, ದೈನಿಕಗಳಿಗೆ ಹೊರತಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆತನ ಜ್ಞಾನಾಸಕ್ತಿ ದೈನಿಕ ಲಾಭಾಪೇಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತಗೊಳ್ಳಬಾರದೇ ಹೊರತು, ಆತ ದೈನಿಕ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮವನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಚಲಿತ ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಜೊತೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿರುವುದು ಅವಶ್ಯಕ.

ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗೌತಮಬುದ್ಧನ ನಿಲುವು ನನಗೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪರಲೋಕ, ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಆತ್ಮ ಈ ಕುರಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಆತ ಉತ್ತರಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾ "ನಾನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ದುಃಖ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ತುಂಬಿದೆ? ಅವುಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವೇನು? ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದ.

ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನ, ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ವರ್ತಮಾನದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವ ಗುಣ ಹೊಂದಿರಬೇಕಾದುದು ಒಂದು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣತೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವರ್ತಮಾನದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಜೊತೆ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಸಾಹಚರ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಹೊಂದಿರುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ.

೧೩. ನಿತ್ಯ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರ

ಮನುಷ್ಯರ ಸ್ವಭಾವ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಸದಾ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವಂತಹ ಒಂದು ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಚಲನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಯನ ಅಥವಾ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ನಾವು ಪದೇ ಪದೇ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಸ್ಟೋಫರ್ ಕಾಡ್‌ವೆಲ್ 'ಸ್ಪಡೀಸ್ ಇನ್ ಎ ಡೈಯಿಂಗ್ ಕಲ್ಚರ್' ಎನ್ನುವ ಕೃತಿಯನ್ನು ಬರೆದ. ಇದು ಅಮೇರಿಕಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆತ ಬರೆದ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಆತ ಮತ್ತೆ 'ಫರ್ಥರ್ ಸ್ಪಡೀಸ್ ಇನ್ ಎ ಡೈಯಿಂಗ್ ಕಲ್ಚರ್' ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ಬರೆದ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅಧ್ಯಯನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪರಿಪಾಠವನ್ನು ನಾವು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿವ ನೀರನ್ನು ಒಂದು ಸಲ ಮಾತ್ರ ಕುಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ದರ್ಶನವೊಂದು. ಅಂದರೆ ಎರಡನೆ ಸಲ ಕುಡಿಯಲು ಬೊಗಸೆ ತುಂಬುವಾಗ ಮೊದಲ ನೀರು ಹೊರಟು ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ನೀರು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಈ ರೂಪಕಾತ್ಮಕ ದರ್ಶನ ನಮ್ಮನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಜೀವನ ನಿತ್ಯ ಬದಲಾಗುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳದ್ದಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಕುರಿತು ಶಾಶ್ವತ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ತಳೆಯುವುದು ಕಷ್ಟ.

ಹರಿವ ನದಿಗೆ ದಂಡೆಗಳು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವು ಕೂಡ ದಿನವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಬದಲಿ, ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ನದಿ ಪಾತ್ರ ಬದಲಿದ್ದು ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಧಾನಗಳು, ಪದ್ಧತಿಗಳು, ಪ್ರಕಾರಗಳು ತಮ್ಮ 'ಪಾತ್ರ'ದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವೆಂಬಂತೆ ಕಂಡು ಅದರೊಳಗೆ ಹರಿಯುವ ಜೀವನದ ನೀರು ಮಾತ್ರ ಬದಲಿದೆ ಎಂಬ 'ಶಾಶ್ವತ' ನೆಲೆಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡಬಾರದು. 'ನಿಚ್ಚಂ ಪೊಸತು' ಎಂಬಷ್ಟು ಪ್ರಪುಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ನಾನು ಇದೀಗ ತಾನೇ ಇದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಶಿಶು ಸಹಜ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಕಾರ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

೧೪. ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದ ಮನಸ್ಸು

ಪೂರ್ವಗ್ರಹ ನಿಲುವುಗಳ ನೆಲೆಯಿಂದ ನಾವು ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೆ,

ಪೂರ್ವನಿರ್ಣಿತ ಸತ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸಿದ್ಧವಿರುವ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನೇ ನಾವು ಮಂಡಿಸುವುದಾದರೆ ನಾವು ಅಧ್ಯಯನ ಯಾಕೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು?

ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಈಗಾಗಲೇ ಇರುವ ನಿಲುವುಗಳು ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮುಂದೆ ಎತ್ತಿಡಲು ಆಧಾರವೊದಗಿಸುವ ನೆಲದಂತಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಪಾದವನ್ನು ಬೆಸುಗೆ ಹಾಕಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಪೀಠದಂತಲ್ಲ. ಅಧ್ಯಯನದ ಫಲಿತಾಂಶ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ನಮ್ಮ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಅಧ್ಯಯನಕಾರ ಹೊಂದಿರುವುದು ಅವಶ್ಯ.

೧೫. ಮಾದರಿಗಳು

ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಧೋರಣೆಗಳು, ಕ್ರಮಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಅಧ್ಯಯನ ಅಥವಾ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆಂಬ ಹಠ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅನುಭವಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಗುಣಾಂಶಗಳು. ಏನನ್ನಾದರೂ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಅದರ ಸರಿ ತಪ್ಪು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ... ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ...ಎಷ್ಟಾದರೂ ಕಲಿಕೆಗೆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಜ್ಞಾನವೇ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪಾಠ ಶಾಲೆ.

ಈ ಬಗೆಯ ಉತ್ತಮ ಗುಣಗಳು ಕಂಡುಬಂದಿರುವ ಲೇಖಕರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ.

ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಸಮಗ್ರಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಇಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಲಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ಲೇಖಕರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಅಧ್ಯಾಯ-೪

ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನೆ

-ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ

ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಇತಿಹಾಸ: ಆಕರಶೋಧ-ಆಕರಗಳ ರೂಪನಿಷ್ಠ
ಶೋಧ-ಆಕರಗಳ ಗುಣನಿಷ್ಠ ಶೋಧ / ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಭವಿಷ್ಯ.

ಕನ್ನಡ ಶೋಧನೆಯ ಇತಿಹಾಸ

ಆಂಗ್ಲರು ಪಶ್ಚಿಮದಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಬಂದುದರಿಂದ, ಏಶಿಯಾಖಂಡದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಅನೇಕ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಏಶಿಯಾಖಂಡವನ್ನು ಕುರಿತ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು *Orientalology* ಎಂದು, ಅದರ ಭಾಗವಾದ ಭರತಖಂಡವನ್ನು ಕುರಿತ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು *Indology* ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. *Indology* ಗೆ ಭಾರತಶಾಸ್ತ್ರವೆಂಬ ಪರ್ಯಾಯ ಪದವನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಈ ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರಾರಂಭವಾದುದು ವಾರನ್ ಹೇಸ್ಟಿಂಗ್ಸ್‌ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ "ಗ್ಲಾಡವಿನ್‌ನು ಅಕಬರನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೆ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿದ್ವಾಂಸವಾದ ಅಬ್ದುಲ್‌ಫಜಲ್‌ನ ಕೃತಿಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ಹತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಂಡಿತರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮನುಸ್ಮೃತಿಯ ಮುಖ್ಯ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಪಾರ್ಸಿ ಭಾಷೆಗೆ, ನಂತರ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿ ಹಾಲ್‌ಹೆಡ್‌ನೆಂಬುವನು ೧೭೭೬ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ಎರಡು ವರುಷಗಳ ನಂತರ ಅವನು ಬಂಗಾಲೀ ಭಾಷೆಯ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದನು. ವಿಲ್ಹೆನ್‌ನು ಒಂದು ಶಿಲಾಲೇಖನವನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದನು. ಅದು ೧೭೮೫ರಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು."^೧

ಇದೇನೇ ನಡೆದರೂ, 'ಭಾರತಶಾಸ್ತ್ರ' (*Indology*)ದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಶ್ರೀಕಾರ ಬರೆದವ ಸರ್ ವಿಲಿಯಂ ಜೋನ್ಸ್, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನಾಗಿದ್ದ ಇವನು ೧೭೮೪ರಲ್ಲಿ

೧. ಸರ್ ವಿಲಿಯಂ ಜೋನ್ಸ್- ಚಿದಂಬರ ಕುಲಕರ್ಣಿ (ಪು. ೮೨-೮೩).

ಕಲಕತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ 'ರಾಯಲ್ ಏಶಿಯಾಟಿಕ್ ಸೊಸೈಟಿ ಆಫ್ ಬೆಂಗಾಲ್' ಹೆಸರಿನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಭಾರತಶಾಸ್ತ್ರದ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭದ ಬಿಂದು (Starting point)ವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ವಿವರಣಾತ್ಮಕ, ಐತಿಹಾಸಿಕ, ತೌಲನಿಕ ತಂತ್ರಗಳು ತಲೆದೋರಿದವು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ೧೭೮೬ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ 'ಏಶಿಯಾಟಿಕ್ ರಿಸರ್ಚ್ಸ್' ಹೆಸರಿನ ಸಂಶೋಧನೆ ಪತ್ರಿಕೆ ಒಂದು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ವಿದ್ವತ್ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂರನೆಯ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ (೧೭೯೩) ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರ ಶಾಸನ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಮೂಲಕ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಬೆಳೆದುಬಂದ ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಇಂದು ಇನ್ನೂರುವ ವರ್ಷ ತುಂಬಿದವು.

ಆಡಳಿತ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತಮತ ಪ್ರಸಾರ-ಇವುಗಳ ಸಾರ್ಥಕತೆಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ತಿಳುವಳಿಕೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಸಾರಗಳು ಅವಶ್ಯವೆನಿಸಿದಾಗ, ಆಂಗ್ಲರು ಮೊದಲು ಭಾಷೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ, ಬಹುಶಃ ವ್ಯಾಕರಣ ಇತ್ಯಾದಿ ಪೂರಕ ಗ್ರಂಥಗಳು ರಚನಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಮಾಣಿಕ್ಯದಂತೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಹಾದಿಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಪ್ರಾಚೀನ ಅವಶೇಷ, ಶಾಸನ, ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಿಂದ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿ, ಅವುಗಳ ಸಂಗ್ರಹ-ಅಧ್ಯಯನದತ್ತ ಧಾವಿಸಿದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯ, ಪೂರಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ರಚನೆ ನಡೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಕುಡಿಯಿಟ್ಟಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಬೆಳೆದುಬಂದ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ೧. ಆಕರಶೋಧ, ೨. ಆಕರಗಳ ರೂಪನಿಷ್ಠಶೋಧ, ೩. ಆಕರಗಳ ಗುಣನಿಷ್ಠಶೋಧ ಎಂದು ಮೂರು ಘಟ್ಟಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

೧. ಆಕರಶೋಧ:

ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ೨೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ವೈವಿಧ್ಯಪೂರ್ಣ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆ ಇದ್ದರೂ ಅದರ ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಚರಿತ್ರೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿದ್ದಿತು. "ಆನ್ ಎಸ್ ಆನ್ ಕೆನರೀಜ ಲಿಟರೇಚರ್" ಎಂಬ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ (೧೮೭೫) ಕಿಟೆಲ್ ಅವರು ಕೊಂಡಗುಳ ಕೇಶಿರಾಜ ಮತ್ತು ಶಬ್ದಮಣಿ ದರ್ಪಣದ ಕೇಶಿರಾಜ ಒಬ್ಬನೇ, ಸೂಕ್ತಿಸುದಾವರ್ಣವದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮತ್ತು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ ಒಬ್ಬನೇ, ಕರ್ನಾಟಕ ಶಬ್ದಮಂಜರಿಯ ವಿರಕ್ತತೋಂಟದಾರ್ಯ ಮತ್ತು ತೋಂಟದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯತಿ ಅಭಿನ್ನರು, ರುದ್ರಭಟ್ಟನೆಂದರೆ ಕಾಕತೀಯ ಪ್ರತಾಪರುದ್ರ, ನೇಮಿಚಂದ್ರನ ಕಾಲ ಕ್ರಿ.ಶ. ೮೭೩, ಆದಿಪಂಪನು ತಮಿಳು ರಾಮಾಯಣದ ಕಂಬನಾಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ-ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಬರೆದುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅವಜ್ಜೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ೧೯೦೭ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಕರ್ನಾಟಕ ಕವಿಚರಿತೆಯಲ್ಲಿಯೇ 'ಪಂಪನು ಪುಲಿಗೆರೆ ಅರಸನಾದ

ಅರಿಕೇಸರಿಯ ಆಸ್ಥಾನ ಪಂಡಿತನಾಗಿದ್ದನು' ಎಂದು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಘಟನೆಗಳ ಸ್ವರೂಪದ ಬಗೆಗೆ ನಮಗಿದ್ದ ಅಜ್ಞಾನದ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ, ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳು ಕಳೆದೇ ಹೋಗಿದ್ದವು, ಗೊತ್ತಿರುವುವೆಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ರಮದ ಕೊಂಡಿ ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಹಿಂದುಮುಂದಾಗಿದ್ದವು. ಘಟನೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಕ್ರಮಬದ್ಧ ವಿಕಾಸವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದ್ದಿತು. ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಪರೀತಗಳನ್ನು ಕಾಲದೇಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕ್ರಮಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು ಅಂದಿನ ಪ್ರಥಮ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಆಕರಸಾಮಗ್ರಿಯ ಸಂಗ್ರಹಕಾರ್ಯ ಮೊದಲ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿತು.

ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆಕರಸಾಮಗ್ರಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿದೆ. ಅಪಾರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದೆ. ವಸ್ತು, ಭಾಷೆ, ಕ್ರಿಯೆ, ಜ್ಞಾನ-ಹೀಗೆ ಆಕರ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ನೆಲೆಗಳಿವೆ ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡು, ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯಲು ಅಂದಿನ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದುದು ಒಂದು ತುಭಾರಂಭವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಹಸ್ತಪ್ರತಿ, ಶಾಸನ, ವಿಗ್ರಹ, ಕಟ್ಟಡ, ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ಶಿಲೆ, ಲೋಹ, ಕಾಗದ ಇತ್ಯಾದಿ ಮಾಧ್ಯಮದ ಕಾಲಕೃತಿಗಳನ್ನು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಲಲಿತಕಲೆ, ಪ್ರಯೋಜಕ ಕಲೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು, ವೈಯಕ್ತಿಕ-ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು ನಿಧಾನವಾಗಿಯಾದರೂ ಅಂದು ನಡೆಯಿತು. ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಲ್ ಮೆಕೆಂರಿಯು, ವಾಲ್ಪರ್ ಇಲಿಯೆಟ್, ಬಿ.ಎಲ್. ರೈಸ್, ಜೆ.ಎಫ್. ಪ್ಲೀಟ್, ಮೊಗ್ಗಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಕಿಟೆಲ್ ಮುಖ್ಯರು. ಇವರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಇಟ್ಟರೆ ಈ ಅವಧಿ ಬಂಜರು ಕಾಣುವುದನ್ನುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇವರು ರಾಶಿ ರಾಶಿಯಾಗಿ ಆಕರ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಲೇಖನ-ಗ್ರಂಥರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆಕರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡ ಪ್ರಥಮವ್ಯಕ್ತಿ ೧೭೪೩ರಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿಯ ನೌಕರನಾಗಿ ದುಡಿದ ಈತನ ಪ್ರಾಚೀನ ವಸ್ತು ಮತ್ತು ಅರ್ವಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಸಂಗ್ರಹ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿದ್ದಿತು. "ಹದಿನಾಲ್ಕು ಭಾಷೆ, ಹದಿನೇಳು ಲಿಪಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳ ಗ್ರಂಥ ಮತ್ತು ಶಾಸನಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ವಿಗ್ರಹ, ನಾಣ್ಯ, ಭೂಪಟಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಈತನ ಸಂಗ್ರಹ ಸಂಪತ್ತು ೧೮೨೩, ೧೮೨೫ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹೀಗೆ ಮೂರು ಸಲ ಮದ್ರಾಸ್ ಬಂದರದಿಂದ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ಗೆ ಹೋಯಿತು. ಅಳಿದುಳಿದ ಸಂಪತ್ತು ಎಂದರೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗೆ ಸೇರಿದ ಸುಮಾರು ೮೦೦೦ ಗ್ರಂಥಗಳು ೧೮೨೮ರಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಲೈಬ್ರರಿಯನ್ನು ಸೇರಿದವು. ತರುವಾಯ, ೧೮೫೮ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಓರಿಯಂಟಲ್ ಮ್ಯಾನ್ಯುಸ್ಕ್ರಿಪ್ಟ್ ಲೈಬ್ರರಿ ವಶಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು." ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆಕರದ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಗಣ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಮದ್ರಾಸ್ ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವಿಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಸರ್ ವಾಲ್ಟರ್ ಇಲಿಯಟ್ ಮುಂಬೈ ಕರ್ನಾಟಕ, ನಿಜಾಮ ಕರ್ನಾಟಕ ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗ, ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತದ ಉತ್ತರ ಭಾಗಗಳಿಂದ ೧೩೦೦ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ೫೯೫ನ್ನು ಆಯ್ದು “Karnataka Desh Inscriptions” ಹೆಸರಿನ ಕೈಬರಹದ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಶಾಸನಾಧ್ಯಯನದ ಸಮಗ್ರ ಕೃಷಿಯನ್ನು “Hindu Inscription” ಎಂಬ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ (JRAS IV. p. I-II 1837) ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು.

ಬಿ.ಎಲ್. ರೈಸ್ ಮೈಸೂರಿನ ಪುರಾತತ್ವ ಇಲಾಖೆಯ (೧೮೮೪) ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶದ ೯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ೮೮೬೯ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಎಪಿಗ್ರಫಿಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ೧೨ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ಇವುಗಳ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇವನು ರಾಜಕೀಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಿದನು. ಇವನ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಧನೆಯೆಂದರೆ “ಬಿಬ್ಲಿಯಾಥಿಕಾ ಕರ್ನಾಟಕ” ಮಾಲೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಗಳಾದ ಪಂಪಭಾರತ, ಆದಿಪುರಾಣ, ಪಂಪರಾಮಾಯಣ, ಕಾವ್ಯಾವಲೋಕನ, ಭಾಷಾಭೂಷಣ, ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗ (ಸಂ.: ಕೆಬಿ.ಪಾಠಕ)ಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದುದು. ಹೀಗೆ ಶಾಸನ, ಸಾಹಿತ್ಯಕೃತಿಗಳ ಪ್ರಕಟನೆಯಿಂದಾಗಿ ಇವನಿಂದ ಸವ್ಯಸಾಚಿ ಕೊಡುಗೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಸಂದಿತು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಶಾಸನಗಳೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ಕನ್ನಡ-ಸಂಸ್ಕೃತ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿತು. ಮುಂದೆ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ, ಅವುಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ೧೮೯೧ರಲ್ಲಿ “ಓರಿಯಂಟಲ್ ರೀಸರ್ಚ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್” ಹೆಸರಿನ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ೧೯೫೪ರ ವರೆಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳು “ಕನ್ನಡ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ವರ್ಣಾನಾತ್ಮಕ ಸೂಚಿ” ಹೆಸರಿನ ನಾಲ್ಕು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ (೧೬೬೨-೬೩) ‘ಪ್ರಾಚ್ಯವಿದ್ಯಾ ಸಂಶೋಧನ ಮಾಲೆ’ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದವು. ಆಮೇಲೆ ೧೯೬೬ರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಕನ್ನಡ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಹೊಂದಿದವು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜೆ.ಎಫ್. ಪ್ಲೀಟ್ ಅವರು ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅನೇಕ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ‘ಇಂಡಿಯನ್ ಆ್ಯಂಟಿಕ್ವರಿ’ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಿಸಿದುದಲ್ಲದೆ, ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದು, ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು. ಇವರ ‘ಡೈನಾಸ್ತೀಸ್ ಆಫ್ ಕೆನರೀಜ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ಸ್’ ಗ್ರಂಥ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಆಕರಗ್ರಂಥವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದ್ದಿತು. ಲಂಡನ್ನಿನ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಲೈಬ್ರರಿ ರೆಫರೆನ್ಸ್ ಡಿವಿಜನ್‌ದಲ್ಲಿರುವ ಇವರ ‘ಕೆವರೀಜ್ ಆ್ಯಂಡ್ ಮರಾಠಿ ಬ್ಯಾಲೆಡ್ಸ್’ ಹೆಸರಿನ ಕೈಬರಹ ಪ್ರತಿ ಜನಪದಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಕಲನದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕೆಲಸವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು.

ಮೋಗ್ಲಿಂಗ್ ಅವರ ಕಾಣಿಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯದು. ಮಂಗಳೂರಿನ ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಷನ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ, ಬಸವಪುರಾಣ, ಚೆನ್ನಬಸವ

ಪುರಾಣಗಳಂಥ ಪ್ರಾಚೀನ ಮಹತ್ವದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಲಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಆಕರ ಸಾಮಗ್ರಿಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು.

ರೀವ್, ಗೆರೆಟ್, ರಿಯುಗ್ಲರ್ ಮೊದಲಾದವರು ಕೋಶ, ವ್ಯಾಕರಣಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ವಿದ್ವತ್ತಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಆಯಾಮವನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದರು. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಕಿಟೆಲ್ ಅವರ ಕೋಶರಚನೆ, ಶಬ್ದಮಣಿದರ್ಪಣ ಸಂಪಾದನೆ, ಎ ಗ್ರಾಮರ್ ಆಫ್ ಕೆನರೀಜ್ ಲ್ಯಾಂಗ್ವೇಜ್ ಹೆಸರಿನ ವ್ಯಾಕರಣ-ಇವು ಉತ್ತಮ ಕೊಡುಗೆಗಳಾಗಿವೆ. ನಾಗವರ್ಮನ ಛಂದೋಂಬುಧಿಯ ಪರಿಷ್ಕರಣ-ಪ್ರಕಟನೆ ಕಿಟೆಲ್ ಅವರ ಇನ್ನೊಂದು ಕೊಡುಗೆ. ಇವರು 'ಓಲ್ಡ್ ಕೆನರೀಜ್ ಲಿಟರೇಚರ್' ಹೆಸರಿನ ಲೇಖನವನ್ನು ಈ ಮೊದಲು ಬರೆದಿದ್ದರೂ, ಛಂದೋಂಬುಧಿಗೆ ಬರೆದ 'ಆನ್ ಎಸ್ ಆನ್ ಕೆನರೀಜ್ ಲಿಟರೇಚರ್' (೧೮೭೫) ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಥಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದೆ. ಇವರ ಬಳಿಕ ಬಿ.ಎಲ್. ರೈಸ್ ಅವರು 'ದಿ ಪೂಯೆಟ್ ಪಂಪ' (೧೮೮೨), 'ಅರ್ರೀ ಕನ್ನಡ ಆಥರ್ಸ್' (೧೮೮೩), 'ಅರ್ರೀ ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ಕನ್ನಡ ಲಿಟರೇಚರ್' (೧೮೯೦) ಹೆಸರಿನಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಕರಗಳ ಶೋಧ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟನೆಯೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದುದು ಗಮನಿಸತಕ್ಕ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಓರಿಯಂಟಲ್ ಮ್ಯಾನುಸ್ಕ್ರಿಪ್ಟ್ ಲೈಬ್ರರಿ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಓರಿಯಂಟಲ್ ರೀಸರ್ಚ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗಳು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳೆಂಬ, ರಾಜ್ಯ-ಕೇಂದ್ರ ಪುರಾತತ್ವ ಇಲಾಖೆಗಳು ಶಾಸನ-ಅವಶೇಷಗಳೆಂಬ ಆಕರಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ ಆಸಕ್ತಿ ಅನನ್ಯವಾಗಿದೆ. ರಾಯಲ್ ಏಶಿಯಾಟಿಕ್ ಸೊಸೈಟಿ ಜರ್ನಲ್‌ಗಳು, ಇಂಡಿಯನ್ ಆ್ಯಂಟಿಕ್ವರಿ, ಎಪಿಗ್ರಾಫಿಯ ಇಂಡಿಕಾ ಇತ್ಯಾದಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಆಕರಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಮೂಲಕ ವಿದ್ವತ್ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪರಂಪರೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಜಾಗೃತವಾಗಿಸುವ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿದವು. ಶಾಸನ, ಹಸ್ತಪ್ರತಿ, ದಾಖಲೆ, ವಾಸ್ತು, ನಾಣ್ಯ, ವಿಗ್ರಹ, ವದಂತಿ, ಜನಪದ ಹಾಡು, ಆಚರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಆಕರಸಾಮಗ್ರಿಗಳೆಂಬ ಗ್ರಹಿಕೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತ ಬಂದ ಕಾಲವಿದು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಸಂಗತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಗ್ರಾಮೀಣರು ಹೇಳುವ ಕಟ್ಟುಕತೆಗಳು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಬರೆದ ಆರ್ಯಕರಣದ ಕಥೆಗಳು ಬೆರೆತುಹೋದುವು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಸಂಶೋಧನಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ, ದೇಶೀಯ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸಂಶೋಧನ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ದುಡಿದ ಕಾಲವಿದು.

೨. ಆಕರಗಳ ರೂಪನಿಷ್ಠ ಶೋಧ :

ಬ್ರಿಟಿಷರು ಆಕರಶೋಧದೊಂದಿಗೆ ಅವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ವಸ್ತು, ಭಾಷೆ, ಕ್ರಿಯೆ, ಜ್ಞಾನ-ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಬಿಡಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ಇಡಿಯಾಗಿ ಸಂಶೋಧನ

ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರಭಾವ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಅವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ದೇಶೀಯ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಆಕರಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದ ಸಂಶೋಧನಾಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಸಂಶೋಧನ ವಿಧಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಹಿಂದಿನದನ್ನು 'ಆಕರಶೋಧ ಯುಗ' ಎಂದು ಕರೆದರೆ, ಇದನ್ನು 'ಆಕರಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ರೂಪನಿಷ್ಠಶೋಧ ಯುಗ' ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಅಂದರೆ ಅನೇಕ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಆಯ್ದು ಆಕರಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣೆದುರು ಹರಡಿಕೊಂಡು, ಕಳೆದುಹೋದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ-ಶಬ್ದ-ಅನುಮಾನಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟುವ ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಿದ ಆ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಇತಿಹಾಸಕಮದಲ್ಲಿ ಇಡಿಯಾಗಿ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ವೇಗವಾಗಿ, ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಈಗ ನಡೆಯಿತು. ರಾಜಕೀಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹಯವದನರಾವ್, ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್; ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್, ಗೋವಿಂದ ಪೈ, ಎ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ, ಕೆ.ಜೆ. ಕುಂದಣಗಾರ; ಧಾರ್ಮಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಡಾ. ಎಸ್.ಸಿ. ನಂದೀಮಠ; ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಶಂ.ಬಾ. ಜೋಶಿ; ಭಾಷಾಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಎ.ಎನ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ, ಜಿ.ಎಸ್. ಗಾಯಿ; ಕಲೆಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಎಂ.ಎಚ್. ಕೃಷ್ಣ, ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ಅವರು ಪೂರೈಸಿದರು. ಜೊತೆಗೆ ಎ. ಶಾಂತರಾಜಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಫ.ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ, ಎಸ್.ಎಸ್. ಬಸವನಾಳರಂಥವರು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರು. ಕರ್ನಾಟಕ ಕವಿಚರಿತ್ರೆಯ ಮೂರು ಸಂಪುಟಗಳು ಈ ಕಾಲದ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಕೊಡುಗೆಗಳೆನಿಸಿದವು.

ಈ ಅವಧಿಯ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಡಿ.ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ಅವರು ಪಾಠ ನಿರ್ಣಯ, ಶಬ್ದ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಗಳಂಥ ವಿದ್ವತ್ತಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯ, ಡಾ. ಆರ್.ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ ಅವರು ವಚನಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಿಷ್ಕರಣದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯ ಗಣ್ಯವಾದುದು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ರೂಪನಿಷ್ಠಶೋಧದಿಂದ ಗುಣನಿಷ್ಠ ಶೋಧಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿದ ಡಾ. ಶಂ.ಬಾ. ಜೋಶಿಯವರು ಹಿಂಡನಗಲಿದ ಗಜದಂತೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧ್ಯಯನ ತೀ.ನಂ.ಶ್ರೀ., ಆರ್.ಸಿ. ಹಿರೇಮಠರ ಮೂಲಕ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿತು. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎ. ಮತ್ತು ಡಿಪ್ಲೋಮಾ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರೂ, ಮಿಕ್ಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಅಭ್ಯಾಸಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೂ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಹೀಗಿದ್ದೂ ಕೆ. ಕುಶಾಲಪ್ಪಗೌಡ, ವಿಲ್ಯಂ ಮಾಡ್ಡ ಮೊದಲಾದವರ ಕಾಣಿಕೆ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಭಾಷಾವಿಜ್ಞಾನದ ಬಳಿಕ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದ ಶಾಖೆಯೆಂದರೆ ಗ್ರಂಥಸಂಪಾದನೆ. ಕೇವಲ ಗ್ರಂಥಸಂಪಾದನ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ತೊಡಗಿದ್ದ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಡಾ. ಡಿ.ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ಮತ್ತು ಡಾ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರು ನೀಡಿದ ಗ್ರಂಥಸಂಪಾದನಾಸ್ಥ ಕೃತಿಗಳು ತಮ್ಮ ವಿಭಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದಾಗಿ ಗಮನಾರ್ಹವೆನಿಸಿವೆ. ಎಚ್. ದೇವಿರಪ್ಪ ಅವರ ಕನ್ನಡ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ಇತಿಹಾಸ, ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ. ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದ 'ಮಣಿಹ' ಮತ್ತು 'ಹಸ್ತಪ್ರತಿಶಾಸ್ತ್ರ'ಗಳು ಉತ್ತಮ ಕೊಡುಗೆಯೆನಿಸಿವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಡಾ. ಬಿ.ಕೆ. ಹಿರೇಮಠ ಅವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ "ಕನ್ನಡ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳು ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ" ಹೆಸರಿನ ಪಿಎಚ್.ಡಿ. ಪ್ರಬಂಧ ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಥಮ ಸಮಗ್ರ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಅವಧಿಯನ್ನು ವಿಧಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಶ್ಲೇಷಣಮುಖಿ ಸಂಶೋಧನೆ, ಉದ್ದೇಶ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರೂಪನಿಷ್ಠಸಂಶೋಧನೆಯ ಕಾಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದುಬರುತ್ತಲಿದ್ದ ಘಟನೆಯ ರೂಪನಿಷ್ಠ ಶೋಧಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದವರು ಡಾ. ಎಂ. ಚಿದಾನಂದಮೂರ್ತಿ, ಡಾ. ಟಿ.ಪ್ಪಿ. ವೆಂಕಟಾಚಲಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಡಾ. ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರು. ಮೂಲತಃ ಸಂಶೋಧಕರಾದರೂ ಡಾ. ಹಂಪನಾ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಯ ವ್ಯಯಿಸಿದ ಕಾರಣ ಅವರ ಹೆಸರು ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದ ಒಂದಿಷ್ಟು ದೂರ ಸರಿದು ವಿಸ್ತಾರದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದವರಲ್ಲಿ ಡಾ. ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅವರು ಘಟನೆಯ ರೂಪನಿಷ್ಠ ಶೋಧಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುನ್ನಡೆದರೆ, ಡಾ. ಚಿದಾನಂದಮೂರ್ತಿಯವರು 'ಕನ್ನಡ ಶಾಸನಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನ' ಕೃತಿಯ ಮೂಲಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ರೂಪನಿಷ್ಠ ಶೋಧಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿದರು. ಇದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಡಾ. ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರೂ ಸಾಹಿತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡ ಶಾಸನಾಧ್ಯಯನದಿಂದಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ರೂಪನಿಷ್ಠ ಶೋಧದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆದರು.

ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಇಂದು ಮಾಡಿದ, ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಶೋಧದ ಕೆಲಸ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು, ರಾಜಕೀಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡ ಕಾರಣ, ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಶಿಸ್ತು ಇವರಿಂದ ರೂಪಪಡೆದಿದೆ. ಈಗ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಧೋರಣೆಯೆಂದರೆ ಅಂತರ್‌ಶಿಸ್ತಿಯ ಅಧ್ಯಯನ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ-ಸಾಹಿತ್ಯ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅಂತರ್‌ಶಿಸ್ತಿಯವಂತೂ ಸರಿಯೇ. ಇವುಗಳ ಜೊತೆ ಶಾಸನ, ಆಮೇಲೆ ಜಾನಪದಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು, ಒಂದು ವಿಷಯದ ಎಲ್ಲ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುವ ಈ ವಿಧಾನದಿಂದಾಗಿ 'ಸಮಗ್ರ ಸಂಶೋಧನೆ' ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುತ್ತಲಿದೆ. ಏನೇ ನಡೆದರೂ ಇದು ಆಕರಗಳಿಂದ ಹೊರಡಿಸಿದ ರೂಪನಿಷ್ಠ ಶೋಧವೇ ಆಗಿದೆ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ: ಒಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನ (ಪಿ.ವಿ. ನಾರಾಯಣ),

ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ವರ್ತಕರು (ಬಿ.ಆರ್. ಹಿರೇಮಠ), ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸ್ತ್ರೀ ಸಮಾಜ (ಚೆನ್ನಕ್ಕ ಎಲಿಗಾರ), ತರ್ದವಾಡಿ ನಾಡು: ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ (ಎಸ್.ಕೆ. ಕೊಪ್ಪ), ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸತಿಪದ್ಧತಿ (ಬಿ.ಎಸ್. ಶೇಲೆ), ಕರ್ನಾಟಕದ ವೀರಗಲ್ಲುಗಳು: ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ (ಆರ್. ಶೇಷಶಾಸ್ತ್ರಿ) ಮೊದಲಾದ ಕೃತಿಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ.

೩. ಆಕರಗಳ ಗುಣನಿಷ್ಠ ಶೋಧ:

ಇದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೃತಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯೇತರ ಅಂಶವನ್ನು ಬಲಪಂಥೀಯವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ಗುಣನಿಷ್ಠಶೋಧ ಧೋರಣೆಯೂ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿಬಿಚ್ಚಿತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆಯೂ, ಒಂದು ಕೃತಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಅಂಶದ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯೇತರ ಅಂಶವನ್ನೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ನೆಲೆಗೆ ಹೊರಳಿತು. ವಿಮರ್ಶಕರ ಸಾಹಿತ್ಯೇತರ ಶೋಧ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧಕರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಾತ್ಮಕ ವಿಮರ್ಶೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಈಗ ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಅಂತರ ಕಡಿಮೆಯಾಗತೊಡಗಿತು. ಇದು ಸಂಶೋಧನೆಯೋ? ವಿಮರ್ಶೆಯೋ? ಎನ್ನುವಂಥ ಮಧ್ಯಮಮಾರ್ಗ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಡಾ. ಎಂ. ಚಿದಾನಂದ ಮೂರ್ತಿ, ಡಾ. ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರ ಸಂಶೋಧನ ಬರಹಗಳಾಗಲಿ ಈ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಈ ಬಲಪಂಥೀಯ ಗುಣನಿಷ್ಠಸಂಶೋಧನೆಯು ಇತ್ತೀಚೆ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ವಾದ, ಲೋಹಿಯಾ ವಾದ, ಅಂಬೇಡ್ಕರ ವಾದ ಕಾರಣವಾಗಿ ಎಡಪಂಥೀಯ ಗುಣನಿಷ್ಠ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಹೊರಳತೊಡಗಿದೆ. ಒಂದು ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಯಜಮಾನಪರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡದೆ ಜನಪರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶೋಧಿಸುವ, ಅಂದರೆ ಆ ಕ್ರಿಯೆಯ ಹಿಂದೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವ ನೋವು, ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಪ್ಪು ಎಳೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಬಲಪಂಥೀಯ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಮುಗುಳಿಯವರ “ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ”, ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಎಡಪಂಥೀಯ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಿ. ವೀರಣ್ಣ ಅವರ “ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ”ಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಕೊಡಬಹುದು. ಈ ವಿಚಾರಧಾರೆಯ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಶೋಧನೆಗಳೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ಪೋಲಂಕಿ ರಾಮಮೂರ್ತಿ ಅವರ ಸೀತಾಯಣ, ಶ್ರೀ ಭಗವಾನ್ ಅವರ ಶಂಕಾರಾಚಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಗಾಮಿತನ, ಮ ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ ಅವರ “ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಥಮರ ಭಕ್ತ ಚಳುವಳಿಯ ಭೌತಿಕವಾದೀ ಅಧ್ಯಯನಗಳು” ಮೊದಲಾದವು.

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮುಖಿ ವಿಧಾನ ಕಾರಣವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿರುವುದೂ, ವೈಚಾರಿಕ ಶೋಧಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತಿರುವುದೂ ಇಂದಿನ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ.

ಈ ಅವಧಿಯ ಇನ್ನೆರಡು ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳೆಂದರೆ ಜಾನಪದವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ನಾಮವಿಜ್ಞಾನ. ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹಲಸಂಗಿ ಗೆಳೆಯರ ಪೂರ್ವಘಟ್ಟ ಹಲಸಂಗಿ ಗೆಳೆಯರ ಘಟ್ಟ, ಗದ್ದಿಗಿಮಠ-ಕರಾ.ಕೃ. ಘಟ್ಟ, ಆಧುನಿಕ ಘಟ್ಟವೆಂದು ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ಮೂರು ಘಟ್ಟಗಳು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪದ್ಯಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಕಟನೆ, ಪರಿಚಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿವೆ. ೧೯೬೬ರಿಂದ 'ಜನಪದ ವಿಜ್ಞಾನ'ದ ಆಧುನಿಕ ಘಟ್ಟ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದೆ. Folklore ಎಂಬುದಕ್ಕೆ 'ಜಾನಪದ' ಎಂಬುದನ್ನು ಸಂವಾದಿಯಾಗಿ ರೂಪಿಸಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕತೆಯನ್ನು ಡಾ. ಹಾ.ಮಾ. ನಾಯಕ ಅವರು ಗುರುತಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ, ತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಅದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ, ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ನೆಲೆಯೂರುವಂತೆ ಡಾ. ಜವರೇಗೌಡ ಅವರು ಮಾಡಿದರು. ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಥಮವೆಂಬಂತೆ ಇವರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಜಾನಪದ ಎಂ.ಎ. ಕೋರ್ಸ್, ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಜಾನಪದ ಮ್ಯೂಜಿಯಂ ಗಮನಾರ್ಹವೆನಿಸಿವೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದ ಡಾ. ಜಿ.ಶಂ. ಪರಮಶಿವಯ್ಯ ಅವರು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅನೇಕ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿದು ಅದರ ಪ್ರಸಾರಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸಿದರು. ಇಂದು ಈ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ನೆಲೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರೆಂದರೆ ಡಾ. ಬಿ.ಎ. ವಿವೇಕ ರೈ, ಅಂಬಳಿಕೆ ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಮತ್ತು ವೀರಣ್ಣ ದಂಡೆ. ಮಿಕ್ಕವರು ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಸಂಗ್ರಹ, ವಿವರಣಾರೂಪದ ಪ್ರಯತ್ನವೆನಿಸಿದೆ. ಮಂಗಳೂರಿನ ಗೋವಿಂದ ಪೈ ಸ್ಮಾರಕ ಸಂಶೋಧನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ನೆರೆಯ ರಾಮನಗರದ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಟ್ರಸ್ಟ್‌ಗಳು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿವೀಕ್ಷಣಾತ್ಮಕ, ಪ್ರಸಾರಾತ್ಮಕ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿವೆ. ಹೀಗಿದ್ದೂ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಎರವಲು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲಿದೆ ಎಂಬ ಅಪವಾದದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಾಮವಿಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಡಾ. ಶಂಭಾ. ಜೋಶಿಯವರು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ 'ಎಡೆಗಳು ಹೇಳುವ ಕನ್ನಡ ಕಥೆ' ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದರೂ, ಡಾ. ಆರ್.ಕೆ. ಮಣಿಪಾಲ್, ಡಾ. ಎಂ. ಚಿದಾನಂದಮೂರ್ತಿ, ಡಾ. ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರು ಆಧುನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಇದಕ್ಕೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸ್ವರೂಪ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಸಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರಿನ 'ಪ್ಲೇಸ್ ನೇಮ ಸೊಸೈಟಿ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ' ಡಾ. ದೇ.ಜಿ.ಗೌ. ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಈ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿರವಾದ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಲಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ನಿಘಂಟುಶಾಸ್ತ್ರ, ಭಾಷಾಂತರಶಾಸ್ತ್ರ, ಶೈಲಿಶಾಸ್ತ್ರ, ರಂಗಕಲೆ ಮೊದಲಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಗಾಢವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ, ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಶಾಖೋಪಶಾಖೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲಿದ್ದರೂ ಆಕರಗಳ ಶೋಧ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಸಂಶೋಧಕರ ಒಂದು

ದೊಡ್ಡ ಪಡೆಯೇ ಸಿದ್ಧವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಬಿ.ವಿ. ಮಲ್ಲಾಪುರ, ಎಂ.ಬಿ. ನೇಗಿಹಾಳ, ಸೀತಾರಾಮ ಜಾಗೀರದಾರ, ಆರ್. ಶೇಷಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಬಿ.ಆರ್. ಹಿರೇಮಠ, ಫಿ.ಬಿ. ರಾಜೂರ, ಎನ್.ಎಸ್. ತಾರಾನಾಥ, ಬಿ.ವಿ. ಶಿರೂರ, ಎಸ್. ವಿದ್ಯಾಶಂಕರ, ಬಸವರಾಜ ಕಲ್ಲುಡಿ, ಬಿ. ರಾಜಶೇಖರಪ್ಪ, ಎಸ್. ಶಿವಣ್ಣ, ಚೆನ್ನಕ್ಕ ಎಲಿಗಾರ, ಹನುಮಾಕ್ಷಿ ಗೋಗಿ ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಕನ್ನಡದ ನೆಲೆಯಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಇತಿಹಾಸ, ಜನಪದ, ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ, ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರ ನೆಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಅನೇಕ ಜನ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಈ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತಾರ-ವೈವಿಧ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಂತರ್ ಸಂಬಂಧೀಯತೆಯಿಂದಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಸಂಕೀರ್ಣತೆ ಮತ್ತು ಆಳಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತಲಿವೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಭವಿಷ್ಯ

ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆಕರಶೋಧ, ಆಕರಗಳ ರೂಪನಿಷ್ಠಶೋಧ ಮತ್ತು ಆಕರಗಳ ಗುಣನಿಷ್ಠಶೋಧ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಿಸುತ್ತ ಸಾಗಿಬಂದಿದೆ. ಈ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಆಕರಶೋಧ ಮುಖ್ಯ ಮತ್ತು ಮೂಲಧನವೆನಿಸಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅಪೂರ್ವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಆಕರಗಳ ಶೋಧ, ಪ್ರಕಟನೆ ಇನ್ನೂ ವೇಗವಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಜರುಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಪುರಾತತ್ವ ಇಲಾಖೆಗಳು, ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರಾಚ್ಯವಿದ್ಯಾ ಸಂಶೋಧನಾಲಯ, ಧಾರವಾಡದ ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಂಥ ಸರಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಧಾರವಾಡದ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿದ್ಯಾವರ್ಧಕ ಸಂಘಗಳಂತಹ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಮೈಸೂರು, ಕರ್ನಾಟಕ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಮಂಗಳೂರು, ಗುಲಬರ್ಗಾ, ಕುವೆಂಪು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳೂ, ಇತ್ತೀಚೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಇವೆಲ್ಲ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆಕರಗಳ ರಕ್ಷಣೆ, ಸಂಗ್ರಹ, ಪರಿಶೀಲನೆ, ಪ್ರಕಟನೆಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಜೆಟಿಯರ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಒಂದು ತಾಲೂಕಿಗೆ ಒಂದರಂತೆ ೧೭೫ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಚರಿತ್ರಕೋಶಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಮುಖ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳು, ಗೀತಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟಗಳು, ಟೀಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟಗಳು, ಸಾಹಿತ್ಯೇತರ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪುಟಗಳು-ಈ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಾಂಗಗಳ ಕೋಶ, ಉಪಭಾಷಾ ಪರಿವೀಕ್ಷಣೆ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಪದಕೋಶ, ಶಾಸನ-ಹಸ್ತಪ್ರತಿ-ದಾಖಲೆ-ಜನಪದಸಾಹಿತ್ಯ ಇವುಗಳ ಪರಿವೀಕ್ಷಣೆ, ವಾಸ್ತು-ವಿಗ್ರಹ-ಜನಪದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕೆಲಸಗಳು ಕೈಗೂಡದಿದ್ದರೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಮುಂದುವರಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಆಕರಶೋಧ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಣ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ.

ಈ ಆಕರಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಮಾಡದ ಘಟನಾಶೋಧ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಈವರೆಗೆ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದ್ದರೂ, ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟು, ಗೌಣ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದ್ದೇವೆ. ರಾಜಕೀಯ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ದೊಡ್ಡ ರಾಜಮನೆತನಗಳ ಚರಿತ್ರೆ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳಕು ಕಂಡಿದೆ. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಮನೆತನಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯ ಬರವಣಿಗೆ ತುಂಬ ಉಪೇಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಜೈನ, ವೀರಶೈವ ವೈದಿಕಧರ್ಮಗಳ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಸಣ್ಣ ಪಂಥಗಳಾದ ಸೌರ, ಗಾಣಪತ್ಯ, ಕೌಳ, ಕಾಪಾಲಿಕ, ನಾಥ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ಇದೇ ಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಅನೇಕ ಗೌಣ ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರಕಾರಗಳ, ಗೌಣ ಕವಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರಕಾರ, ದೊಡ್ಡ ಕವಿಗಳು ಪರಂಪರೆಯ ನಿರ್ಮಾಣಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ, ಸಣ್ಣ ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರಕಾರ, ಸಣ್ಣ ಕವಿಗಳು ಪರಂಪರೆಯ ಮುಂದುವರಿಕೆಗೆ ಕೊಂಡಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವದ ಕಾಲ ಮುಗಿದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಕಾಲ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಇಂದಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಮತ್ತು ಇಂಥ ಗೌಣ ಸಂಗತಿಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆದರೆ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಸಮಗ್ರತೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಘಟನೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ರೂಪನಿಷ್ಠ ಸಂಶೋಧನೆ ಇಂದು ಗುಣನಿಷ್ಠ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಹೊರಳಿದೆ. ಇದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮುಖಿ ವಿಧಾನದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು ವಿಷಯದ ರೂಪಶೋಧವಲ್ಲ, ಅರ್ಥಶೋಧ. ಇದು ಘಟನೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ (ಸಂಪ್ರದಾಯ)ಗಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಶೋಧವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಗತಕಾಲದ ಸ್ಫೂಲತನು, ಸೂಕ್ಷ್ಮತನುಗಳಿಗಿಂತ ಕಾರಣತನುವಿನ ಶೋಧವಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಶೋಧಕ್ಕೆ ಜನಪರಧೋರಣೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಅನೇಕ ಬಿಡಿ ಘಟನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ, ಇಡಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮನಸ್ಸನ್ನೇ ಚಿತ್ರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಎಚ್ಚರ: ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮುಖಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದರೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡುವವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಸತ್ಯ ವಿಪರ್ಯಾಸಗೊಳ್ಳುವ ಸಂಭವವೂ ಉಂಟು; ವಿವಾದಾತ್ಮಕವಾಗುವುದೂ ಉಂಟು. ಕಾರಣ, ಈ ಬಗೆಯ ಸಂಶೋಧಕ ಮೈತುಂಬ ಕಣ್ಣಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶಂ.ಬಾ. ಜೋಶಿಯವರು ತಮ್ಮ ಉತ್ತರಾರ್ಧ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಗುಣನಿಷ್ಠಶೋಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟು, ಜನಾಂಗ, ಐತಿಹ್ಯ, ಪುರಾಣ, ಭಾಷಿಕ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಆಧಾರಸಾಮಗ್ರಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಅದರ ಆಚೆಗಿನ ಮಾನವಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಶೋಧಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಿಕ್ಕವರು ಕರ್ನಾಟಕ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಘಟನಾಶೋಧ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಶೋಧಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೂ ಶಂ.ಬಾ. ಅವರಂತೆ ಸೀಮೋಲ್ಲಂಘನ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಇದು

ಸಾಲದೆಂಬಂತೆ, ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಜಾಗೃತವಾಗುತ್ತಿರುವ ಇಂದಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಕುರಿತ ಸಂಶೋಧನೆ ಎಲ್ಲ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. 'ಕರ್ನಾಟಕಾಲಜಿ' ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ತುಂಬುವಂತೆ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬಹುಮುಖಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಆರಂಭವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ಬಹುಮುಖಿ ಅಧ್ಯಯನದಂತೆ ಈಗಾಗಲೇ ಆರಂಭವಾಗಿರುವ ಬಹುಶಿಸ್ತೀಯ ಅಧ್ಯಯನದ ಕಡೆಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿಷಯಗಳು ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಂಡರೂ ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಮುನ್ನ ಆ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವು ಯಾವ ಯಾವ ಅಂಶಗಳೆಂಬುದನ್ನು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿ, ಅವೆಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡುವ, ಅವುಗಳ ಅಂತರ್ಸಂಬಂಧೀಯತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮುನ್ನಡೆಗಾಗಿ ವಿದ್ವಾಂಸ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳ ಅಧ್ಯಯನದ ಆಸಕ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ಶಾಸನ, ಜಾನಪದ, ಸಮಾಜವಿಜ್ಞಾನ, ಧರ್ಮ ಒಂದೇ ಎರಡೇ, ಏನೆಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ರೂಪಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಗುಣಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನ ಅಧಿಕವಾದಷ್ಟೂ ಅವನ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಸಮಗ್ರತೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಾತ್ಮಕದಂತೆ ಹೀಗೆ ಅಂತರ್ಶಿಸ್ತೀಯಾತ್ಮಕವೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಹೊಸ ಶೋಧ ಮಾಡುವಷ್ಟೆ ಮುಖ್ಯವಾದುದು, ಆಕರಗಳು ಸಿಗುತ್ತ ಹೋದಂತೆ ಹಳೆಯ ಶೋಧಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುತ್ತ ಹೋಗುವುದು. ಹೆಬ್ಬರು ಶಾಸನದಿಂದಾಗಿ ದುರ್ವಿನೀತನು ಪೂಜ್ಯಪಾದನ ಶಿಷ್ಯನೆಂದು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದ್ದ ಶೋಧ, ಗುಮ್ಮರೆಡ್ಡಿಪುರ ಶಾಸನಶೋಧದಿಂದ ಬಿದ್ದುಹೋದರೂ ಹಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ನಾವು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಕವಿಚರಿತೆ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳಷ್ಟು ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಹೊಸದರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರ ಪುರಾಣಗಳನ್ನೂ, ಸಾಮಾನ್ಯರ ಐತಿಹ್ಯಗಳನ್ನೂ ಆಕರಸಾಮಗ್ರಿಯಾಗಿ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಎರಡು ತಪ್ಪುಗಳು ಘಟಿಸಿದವು. ಮೈಲಾರನನ್ನು ಕುರಿತು ಮಲ್ಹಾರಿ ಮಾತಾಂಡನ ಕಥೆ. ಶ್ರವಣಬೆಳ್ಳೂಳದ ಗುಳ್ಳೆಕಾಯಿ ಅಜ್ಜಿ ಕಥೆಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯೆನಿಸಿವೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ದುರುದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಕೃತಕ ಆಕರಗಳನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು ನಂಬಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಬಸವಣ್ಣನವರ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾದ ಬಿಜ್ಜಳರಾಯ ಪುರಾಣವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸಬಹುದು. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ದೋಷವೆಂದರೆ, ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿಟ್ಟು ಅಭ್ಯಸಿಸದೆ, ಕೌಟಿಲ್ಯನ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಗಳಂಥ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕೃತಿಗಳ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಆಂಗ್ಲಪದ್ಧತಿಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅಭ್ಯಸಿಸಿದ ಕಾರಣ, ಅನೇಕ ತಪ್ಪುಗಳು ನುಸುಳಿದವು. ಉದಾ: ನಮ್ಮ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಳ್ಳಂಗ ಪದವನ್ನು ಷಡ್ಭಾಗ ರೂಪದ ಸುಂಕವೆಂದು ಅರ್ಥ

ಹಚ್ಚಿದುದು ಮತ್ತು ಸಾಮಂತ, ಮಾಂಡಲಿಕ ಪದಗಳಿಗೆ chieftain ಎಂಬ ಒಂದೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಬ್ದ ಬಳಸಿದುದು. ಇಂಥ ಆರ್ಯ ಮಾದರಿ ಮತ್ತು ಆಂಗ್ಲಮಾದರಿಗಳಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅಸತ್ಯದ ಅಂಶಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡವು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈಗ ಸಂಶೋಧನಕ್ಷೇತ್ರ, ಕೇವಲ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಚಟುವಟಿಕೆ ಎಂಬ ಹಣೆಪಟ್ಟಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದೆ. ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಅಥವಾ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಜಾರುತ್ತ ನಡೆದಿರುವ ಅದರ ಸ್ಥಿತಿ ಆಸ್ಥಾನವಿದ್ವಾಂಸರ ಮಧ್ಯದ ಚಿಂಪೂವಿನಂತಾಗಿದೆ. ಮುಕ್ತಸಂವಹನಕ್ಕೆ ಮುಖಕೊಡದ ಕಾರಣ ಅದು ಹೊಸ ಹೊಸ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲು “ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪಾತ್ರ”ವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಹುಜನ ಸಹೃದಯರನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸರವನ್ನು ಅದು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಗ ಸಂಶೋಧನೆ -ಸಹೃದಯರು ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸಂಶೋಧನಕ್ಷೇತ್ರ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಗೃಹಿಸುವ ಸರಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಜನರಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಸಂಶೋಧನೆಯೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ನಾವು ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದ, ಯಾವ ಸಮಾಜದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದು ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ, ಆ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಆದುದರಿಂದ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಸೃಜನ, ವಿಮರ್ಶನ ಸಾಹಿತ್ಯದಂತೆ ಜನಪ್ರಿಯ ಇಲ್ಲವೆ ಸರಳ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದು, ಜನಾಭಿಮುಖಿಗೊಳಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಸದ್ಯದ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಸಾಧ್ಯತೆಗಾಗಿ ಕವಿಸಮ್ಮೇಳನದಂತೆ ಸಂಶೋಧನ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳೂ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಜನರಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಜಾಗೃತವಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆಗಾಗ ವಿರೋಧಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ‘ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ’ ಸಿಗಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಇಂದಿನದು ಯಂತ್ರಯುಗ, ಯಂತ್ರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ-ವೇಗಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನಿತ್ಯಜೀವನ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಂತ್ರಜಗತ್ತು ನಮ್ಮ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಬೌದ್ಧಿಕ ಜೀವನದ ಭಾಗವಾಗಿರುವ ಸಂಶೋಧನೆಯೂ ಈ ಮಾತಿಗೆ ಅಪವಾದವಾಗಲಾರದು, ಅಪವಾದವಾಗಬಾರದು. ಅಂದರೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಇಂದು ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇಂಥ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸಂಶೋಧಕರಿಗಿಂತ ನಾವು ಖಂಡಿತ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರ ಬಳಕೆಯ ಪ್ರಯೋಜನ ಎರಡು ತೆರನಾಗಿದೆ. ಶ್ರಮ-ಸಮಯಗಳ ಉಳಿತಾಯ, ಸಂಶೋಧನೆಯ ಸಮಗ್ರತೆಯ ಸಾಧನೆ. ಶ್ರಮ-ಸಮಯಗಳ ಉಳಿತಾಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗ್ರಂಥಾಲಯ

ಸಂದರ್ಶನ, ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಗಳಿಗಾಗಿ ವಾಹನದ ಅನುಕೂಲತೆ, ಟೀಪ್‌ರೆಕಾರ್ಡ್-ಕ್ಯಾಮರಾ ಬಳಕೆ, ಬೆರಳಚ್ಚು-ಯುರಾಕ್ಸ್ ಯಂತ್ರಗಳ ಸಹಾಯ ಮೊದಲಾದವು ಅವಶ್ಯಬೇಕು. ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಬಳಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ನಾಳೆ ಮುಗಿಯುವ ಸಂಶೋಧನೆ ಇಂದು, ಇಂದು ಮುಗಿಯುವ ಸಂಶೋಧನೆ ಈ ಕ್ಷಣ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸಲು ಅನೇಕ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಫೋಟೋ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೇರಿಸದಿದ್ದರೆ ಲೇಖನವು ವಾಚನ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿ ಅಪೂರ್ಣವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಫೋಟೋ ಸೇರ್ಪಡೆಯಿಂದಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಚಾಕ್ಷುಚ ಮಾಧ್ಯಮವೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿ, ಸಂಶೋಧನೆಯು ಪೂರ್ಣರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂವಹನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ ಸಾರ್ಥಕತೆಗಾಗಿ ಸ್ಲೈಡ್ಸ್ ಬಳಸುವುದು ಇಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕ್ರಿಯಾಯಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಟೀಪ್‌ರೆಕಾರ್ಡ್‌ಗಳ ಬಳಕೆ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮೌಖಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಇದು ಇರದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಜಾನಪದ-ಶಿಷ್ಟಪದಗಳ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದರ ಉಪಯೋಗ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಚಿತ್ರೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ವಿಡಿಯೋದಂಥ ಮಾಧ್ಯಮಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಶ್ರವ್ಯ-ದೃಶ್ಯಗಳಂಥ ಉಭಯ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ತುಂಬ ಉಪಯುಕ್ತವೆನಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ಶ್ರಮ ಸಮಯಗಳ ಉಳಿತಾಯ, ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪೂರ್ಣಪ್ರಮಾಣತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನೆ ಆಧುನಿಕ ಯಂತ್ರಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜಾಗತಿಕ ಅನ್ವೇಷಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಹಾಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಸಮಾನಾಂತರವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಇವುಗಳ ಸೌಲಭ್ಯ ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಅಗತ್ಯವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು.

ಸಂಶೋಧಕ ಎಷ್ಟೇ ಶ್ರದ್ಧಾವಂತನಾಗಿದ್ದರೂ, ಇಂದು ಅವನ ಜೀವನ ತುಂಬ ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಓಡಾಡುವುದೇ ದೊಡ್ಡ ತೊಂದರೆ. ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೈಕಾಲು ಮುರಿದುಕೊಂಡ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಣೇಬೆನ್ನೂರು ನೆರೆಯ ಅಸುಂಡಿ ಶಾಸನದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ 'ಸಿಂಘ ಪರಿ(ಷ್ಠ)ಯ ಮಟ'^೧ ಎಂದು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಶೈಲ ಸಮೀಪದ ನಾಗಲೋಟಿ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ 'ಕಲ್ಯಾಣ ಬಸವೇಶ್ವರನಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಂ ಚೇಸಿ'^೨ ಎಂಬ ತೆಲುಗು ವಾಕ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಕುಹುಂಡಿ ೩೦೦೦ ಪ್ರಾಂತದ ರಾಜಧಾನಿಪಟ್ಟಣವಾದ ಕುಹುಂಡಿಗ್ರಾಮ ಯಾವುದೆಂಬುದು ಇನ್ನೂ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯದೇವಾಲಯ ಇರುವ ಸೂಚನೆ ಕೊಲ್ಲಾಪುರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ.^೩ ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪಟ್ಟಣಕೋಡಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ

೧. S. I. I. XVII, ಅಸುಂಡಿ (ರಾಣೇಬೆನ್ನೂರು ತಾ. ಧಾರವಾಡ ಜಿ.)

೨. S. I. I. XVI, ನಾಗಲೋಟಿ.

೩. ಕೊಲ್ಲಾಪುರ-ಗ್ರಾಹಮ್, ಪು. ೩೫-ನಂ.೩.

ಶೋಧ ನಡೆಸಿ, ರಾಜಧಾನಿ ಕುಹುಂಡಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಾಹನ, ಕ್ಯಾಮರಾಗಳಂಥ ಕನಿಷ್ಠ ಸೌಕರ್ಯಗಳೂ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ನನಗೆ ೬-೮ ವರ್ಷ ಗತಿಸಿದರೂ ಈ ಸ್ಥಳಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಅನೇಕ ಜನ ಸಂಶೋಧಕರಿಗೆ ಇಂಥ ಹಲವಾರು ತುರ್ತು ಸಂಶೋಧನಕಾರ್ಯಗಳು ಕೈಗೂಡದೇ ಇರುವುದು ಸಹಜ. ಕಾರಣ, ಸಮಯೋಚಿತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ತೀವ್ರ ಪೂರೈಕೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಗ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪ್ರಸಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಪತ್ರಿಕೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನೆ ಒಂದು ದುದೈವೀ ಜ್ಞಾನಶಾಖೆಯೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಮುಂದೆ ಬರುವುದು ಜನಪ್ರಿಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನೇ ಹೊರತು, ಸಂಶೋಧನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಜನಪ್ರಿಯ ಲೇಖನಗಳನ್ನೇ ಹೊರತು, ಸಂಶೋಧನ ಲೇಖನಗಳನ್ನಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸರಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೇ ಇಂಥ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೈಸೂರು, ಕರ್ನಾಟಕ, ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕರ್ನಾಟಕ, ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾರತಿ, ಸಾಧನೆ ಹೆಸರಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇವು ತಂಬ ಅನಿಯತವಾಗಿ ಹೊರಬರುತ್ತಲಿವೆ. ಮೈಸೂರು, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ವಿಜ್ಞಾನ, ಸಮಾಜವಿಜ್ಞಾನಗಳಿಗಾಗಿ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಶೋಧನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಂತೂ ಅನಾಥ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಲಿವೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗೂ ಈ ಮಾತು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲ. 'ಹೆಸರು ಬೇಕು, ಕೆಲಸ ಬೇಡ' ಎಂಬ ಧೋರಣೆಯ ಸಂಪಾದಕರು. ಈಗ ಈ ದೋಷವನ್ನು ತಿದ್ದುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ.

ಗ್ರಂಥಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರಕಾಶಕರಿಗಿಂತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಮತ್ತು ಪರಿಷತ್ತುಗಳಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೇ ಈ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನದ ಆಮೆಗತಿ, ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಸಾರದ ನಿರಾಸಕ್ತಿ ಕಾರಣವಾಗಿ ಕಳೆದ ಒಂದೆರಡು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನಕೃತಿಗಳ ಪ್ರಕಟನೆ ಮಂದವಾಗಿದೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೆಂದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ. ಅಕಾಡೆಮಿಯಂತೂ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸೃಜನ-ಸೃಜನೇತರ ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗಮಾಡಿ ಸೃಜನವನ್ನು ಮಗನಂತೆ, ಸೃಜನೇತರವನ್ನು ಮಲಮಗನಂತೆ ನೋಡುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಸೃಜನೇತರದಲ್ಲಿಯೇ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ, ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ದ್ವಿತೀಯ ಸ್ಥಾನ ನೀಡಿದೆ. ವಿದ್ವತ್ತಿನ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ಗಮನಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯದಿಂದ ವಂಚಿತವಾಗಿರುವ ಸಂಶೋಧನೆ 'ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ನ್ಯಾಯ'ದಿಂದಲೂ ವಂಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬಹುಶಿಸ್ತೀಯ ಅಧ್ಯಯನ

೧. ಭಾಷಾಂತರ : ಪರಿಭಾಷೆ

- ಡಾ. ಪ್ರಧಾನ್ ಗುರುದತ್ತ

ಯಾವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರ ಅಥವಾ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವೇಚನೆಗೆ ತೊಡಗುವ ಮೊದಲು ಅದರ ಪರಿಭಾಷೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಅಥವಾ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಾಗಿರುವ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯೇ ಪರಿಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದುಂಟು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ 'ಭಾಷಾಂತರ' ಎಂಬುದು ಭಾಷೆಯ ಅಂತರ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಥವಾ ಅಂತರವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ಫಲವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾಷಾಂತರಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬಳಸುವ 'ಅನುವಾದ' ಶಬ್ದ 'ಅನುಸರಿಸಿ ಹೇಳುವುದು' ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. 'ತುರ್ಜುಮಾ' ಎಂಬ ಫಾರಸೀ ಶಬ್ದವನ್ನೂ ಇದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ಶಬ್ದಗಳ ಜೊತೆಗೆ 'ಕನ್ನಡಿಸು' ಎಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಶಬ್ದವೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. 'ಕನ್ನಡ' ಎಂಬ ಅಂಕಿತ ನಾಮಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಯಾರ್ಥಕವಾದ 'ಇಸು' ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸಲಾಗಿರುವ ಈ ಶಬ್ದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಅಥವಾ ಕನ್ನಡವಾಗಿಸುವುದು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ತುಂಬ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶದಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

'ಭಾಷಾಂತರ', 'ಅನುವಾದ' ಶಬ್ದಗಳು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಇಂದು ಈ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಆರೋಪಿಸಿರುವ ನಿಷ್ಪಷ್ಟಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಈ ಶಬ್ದಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಸಂಸ್ಕೃತದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಪರಿಪುಷ್ಪವಾದ ದೇಶಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಕಾರ್ಯ ಸತತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಈ ಶಬ್ದಗಳು ಮೀಮಾಂಸೆಯ ವಸ್ತುವಾಗಲಿ, ಕಾವ್ಯಮೀಮಾಂಸಾ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅನುವಾದಗಳ ಗುಣಾವಗುಣಗಳ, ಬಳಸಿದ ಶಬ್ದಗಳ ಔಚಿತ್ಯ-ಅನೌಚಿತ್ಯಗಳ ಬಗೆಗೆ ಚರ್ಚೆ ಕಾಣದೊರೆಯುತ್ತದೆಯಾದರೂ, ಈ ಸಂಬಂಧವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ, ತಾತ್ವಿಕ ಚಿಂತನೆ, ವಿಧಿ-ವಿಧಾನಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ, ದೇಶಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ ನಡೆದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಅಥವಾ ಇತರ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಅನುವಾದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಅಳವಡಿಕೆಗೆ ಹವಣಿಸಿದಾಗಲೂ 'ಮೆನ್ಯಿಡಲಿಯೆ'ಯೆ

ಹೇಳುವ ಆದರ್ಶವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನೂ, 'ಮಂಗಳಮಹಿಮೆ ತಪ್ಪದಂತೆ' ಭಾಷೆಯ ಹೊಸ ಆವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿರುವುದನ್ನೂ ಕಾಣಬಹುದು, ಅಷ್ಟೆ ಭಾಷಾಂತರದ ಪೂರವೇ ಹರಿದು, ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯರಾಶಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ - ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ - ಈ ಸಂಬಂಧವಾದ ಆಲೋಚನೆ-ವಿವೇಚನೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆದಿದೆ.

ಭಾಷಾಂತರವೆಂದರೇನು? ಎಂಬ ಚರ್ಚೆಗೆ ತೊಡಗುವ ಮೊದಲು ಭಾಷಾಂತರಕ್ಕೂ ಲಿಪ್ಯಂತರಕ್ಕೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಮೂಲ ಭಾಷೆಯ-ಅಂದರೆ, ಯಾವ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಆ ಭಾಷೆಯ-ಧ್ವನಿಸಂಕೇತಗಳಿಗೆ ಉದ್ದಿಷ್ಟ ಭಾಷೆಯ-ಅಂದರೆ, ಯಾವ ಭಾಷೆಗೆ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡುತ್ತವೆಯೋ ಆ ಭಾಷೆಯ -ಧ್ವನಿ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಆಳವಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಲಿಪ್ಯಂತರವೆಂದು ಹೆಸರು. ಇದರ ಅರ್ಥ ಅಂತರ ಲಿಪಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, 'They are boys', ಎಂಬುದನ್ನು 'ದೆ ಆರ್ ಬಾಯ್ಸ್' ಎಂದು ಬರೆದರೆ ಲಿಪ್ಯಂತರ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 'ಅವರು ಹುಡುಗರು' ಎಂದಾಗ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಭಾಷಾಂತರದಲ್ಲಿ ಉದ್ದಿಷ್ಟ ಭಾಷೆಯ ಜಾಯಮಾನಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಮೂಲದ ಅರ್ಥ ಮೈದಳೆಯಬೇಕು. ಇದನ್ನೇ 'avaru hudugaru' ಎಂದು ಬರೆದರೆ ಲಿಪ್ಯಂತರವಾಗದಿದ್ದರೂ (ಮೂಲದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ) ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ; ಅಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಅಂತರ ಭಾಷೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಲಿಪ್ಯಂತರ ಭಾಷಾಂತರವಾಗಲಾರದು; ಲಿಪ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದಂತಾಯಿತು. ಇದೇ ಭಾಷಾಂತರ ಮತ್ತು ಲಿಪ್ಯಂತರಗಳಿಗೆ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ.

ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು 'Translation', 'Version', 'Rendering' ಮೊದಲಾದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಶಬ್ದಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆಯಾದರೂ, 'Version' ಎಂಬುದು 'ಬೈಬಲ್ಲಿನ ಭಾಷಾಂತರ' ಎಂಬ ವಿಶಿಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನೂ ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ 'translation' ಶಬ್ದಕ್ಕೆ 'ಚಪ್ಪಲಿ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವುದು' ಎಂಬುದರಿಂದ ಹಿಡಿದು 'ಸಜೀವ ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹಣ' ಎಂಬುದರ ವರೆಗೆ ನಾನಾ ಅರ್ಥಗಳಿವೆ. ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಅರ್ಥಗಳನ್ನು *New Universal Encyclopaedia* ದ ಈ ಹೇಳಿಕೆ ಸಾರರೂಪವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತದೆ: Literally, the act of moving across. The word is used for the act of turning passages from one language into another: In an ecclesiastical sense it means the transfer of a bishop from one see to another and also the removal of bones of

a saint from one place to another. Eg. the feast of the translation of St. Martin is kept on July 4. ಅಂದರೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೀಠದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಪೀಠಕ್ಕೆ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಸಂತನ ಅಸ್ಥಿಯನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುವುದು - ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಗೆ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಈ ಶಬ್ದ ಒಂದು ಭಾಷೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸತೊಡಗಿತೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂಲ ಅರ್ಥದ ಸಾಹಿತ್ಯೀಕರಣದ ಫಲವಾಗಿ - ಅಂದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಈ ಶಬ್ದವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ - ಮೂಡಿದ ಹೊಸ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅದು ಭಾವವರ್ಗಾವಣೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತಾಯಿತು.

ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ನಿಘಂಟನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಡಾ. ಜಾನ್ ಸನ್ ಭಾಷಾಂತರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ: "To change into another language retaining sense." ಅಂದರೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಭಾಷೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದನ್ನು ಆತ ಭಾಷಾಂತರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ. ಈ ಪರಿಭಾಷೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಭಾಷೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಕಾರ್ಯ ಮಾತ್ರ ಭಾಷಾಂತರವೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ; ಹಾಗೂ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಇರುವುದು 'ಅರ್ಥ'ಕ್ಕೆ. ಆದರೆ ಈ 'ಅರ್ಥ'ವನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏಳುತ್ತದೆಯಷ್ಟೆ. ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವಣ ಪಾರಸ್ಪರಿಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಿಂದಾಗಿ ಒಂದು ಭಾಷೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಂಗತಿ. ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ, ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ವಸ್ತು ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಬಳಸುವ ಶಬ್ದಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಪರ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲ; ಒಂದರ ಅರ್ಥ ಇನ್ನೊಂದರ ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಾಗುವಾಗ, ಒಂದು ಭಾಷೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಈ ಅರ್ಥವರ್ಗಾವಣೆ ಸಾಪೇಕ್ಷವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದಂತಾಯಿತು.

ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಎ.ಎಲ್. ಸ್ಮಿತ್ ಎಂಬ ವಿದ್ವಾಂಸ ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಪರಿಭಾಷೆ ಹೀಗಿದೆ: Translation is to change into another language retaining as much of the sense as one can, for some of the original effect is almost always lost. ಈ ಪರಿಭಾಷೆ, ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಪರಿಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ

ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ಉಪವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾರಣವನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೂಲದ ಪ್ರಭಾವ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದೇ ಆ ಕಾರಣ. ಈ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿರುವ 'ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ' ಎಂಬ ಮಾತು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ-ಅಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು, 'ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು' ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. 'ಆದರ್ಶ'ವೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದಾದ ಭಾಷಾಂತರವೊಂದರಲ್ಲಿ 'ಆದರ್ಶ ಭಾಷಾಂತರಕಾರ' ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಣೀಯವಾಗಿದೆ.

Oxford University Dictionary ಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ: The action or process of turning from one language into another; also product of this; a version in a different language. ಈ ಪರಿಭಾಷೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಭಾಷೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಅಥವಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಹಾಗೂ ಅದರ ಫಲ ಭಾಷಾಂತರವೆಂಬ ಹೆಸರಿಗೆ ಅರ್ಹವಾಗುತ್ತದೆ; ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಭಾಷೆಯೊಂದರಲ್ಲಿನ ಆವೃತ್ತಿ ಭಾಷಾಂತರವೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಿಭಾಷೆ ಭಾಷೆಯ ಭಿನ್ನತೆಯೊಂದರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು, ಭಾಷಾಂತರದ ಇತರ ಯಾವೊಂದು ಮುಖ್ಯಾಂಶದ ಕಡೆಗೂ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಹೇಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ, ಭಾಷಾಂತರದ ಸ್ವರೂಪ-ಅಂದರೆ ಲಿಖಿತ ಹಾಗೂ ಮೌಖಿಕ, ಅಥವಾ ಚಾಕ್ಷುಷ ಹಾಗೂ ಶ್ರಾವಣ ಸ್ವರೂಪ-ಅಧ್ಯಾಹಾರವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಸಂದೇಹಲಾಭವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ, ಈ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಭಾಷಾಂತರದ ಎರಡೂ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು. *Random House Dictionary* ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ "to turn something written or spoken from one language into another" ಎಂದೇ ಹೇಳಿದೆ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ನಿಲ್ಲದೆ, "The rendering of something into another language" ಹಾಗೂ "A translation is a rendering of the same ideas in a different language from the original" ಎಂದೂ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಅಂದರೆ, ಭಾಷೆಯ ಮಾಧ್ಯಮ ಬೇರೆಯೇ ಆದರೂ, ಅದೇ ಭಾವನೆಗಳು ಕಂಡರಣೆಗೊಂಡಲ್ಲಿ ಅದು ಭಾಷಾಂತರವೆಂಬ ಹೆಸರಿಗೆ ಅರ್ಹವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದಂತಾಯಿತು. ಅಂದರೆ, ಮೂಲದ ಭಾವನೆಗಳು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಮೈದಳೆಯದಿದ್ದರೆ ಅದು ಭಾಷಾಂತರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಷೇಧ ರೂಪವಾಗಿ ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ಅಂದರೆ ಭಾಷಾಂತರದ

ಯಶಸ್ಸು ಮೂಲದ ಭಾವಗಳನ್ನು ಅದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಂಬಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಭಾಷಾಂತರ ಬಗೆಗಿನ ಹಲವು ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ 'ಅಧಿಕಾರವಾಣಿ' ಎಂಬುದಾಗಿ ಭಾವಿಸಲಾಗಿರುವ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗೇಟ್ ಎಂಬ ವಿದ್ವಾಂಸ ಆದರ್ಶ ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ:

By translation we mean such a version as shall before all things make it plain that (i) the translator has grasped the sense of each individual word as used in the original; (ii) has selected to render it in the nearest equivalent which the genius of his language permits; (iii) and has so arranged and welded together those equivalents that the whole becomes an exact counter-part of the passage equally careful in diction and equally elegant in style.

ಈ ಪರಿಭಾಷೆ ಎಲ್ಲ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಮೂಲದ ಪ್ರತಿರೂಪದಂತಿರುವ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಭಾಷಾಂತರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು, ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವಣ ಸಾಮ್ಯ-ವೈಷಮ್ಯಗಳಿಂದಾಗಿ ಸಂವಾದಿ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಆಯುವಲ್ಲಿ ಇರುವ ಎಡರುತೊಡರುಗಳನ್ನು, ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನ ಜಾಣ್ಮೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ಇವು ಆದರ್ಶ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮುಪ್ಪರಿಗೊಂಡಾಗಲೇ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಭಾಷಾಂತರ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನೂ ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರ್ಶ ಭಾಷಾಂತರದ ಮೊದಲ ಉಪಾಧಿಯೆಂದರೆ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದವನ್ನು ಬಳಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು; ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಭಾಷೆಯ ಜಾಯಮಾನವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಆದಷ್ಟೂ ಹತ್ತಿರವಾದ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಶಬ್ದವನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದು; ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಆಯ್ದ ಪರ್ಯಾಯ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಮೂಲದ ಪದವಿನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ, ಶೈಲಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವುದು. ಅಂದರೆ ಮೂಲದ ವಸ್ತು, ರೀತಿ ಮತ್ತು ಶೈಲಿಗೆ ಭಂಗಬರದಂತೆ ಪ್ರತಿರೂಪವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದು ಭಾಷಾಂತರಕಾರನ ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಬೇರೆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಭಾಷಾಂತರಕಾರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂವೇದನಾಶೀಲನೂ, ಉತ್ತಮ ಬರಹಗಾರನೂ ಆಗಿರಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಉತ್ತಮ ಭಾಷಾಂತರ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಉತ್ತಮ ಬರಹದ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲ ಉತ್ತಮ ಭಾಷಾಂತರದಲ್ಲಿಯೂ ಮೈದಳೆದಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಈ ಪರಿಭಾಷೆಯ ಆಶಯ. ಅರ್ಹತೆ, ಪ್ರಯತ್ನ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಾಷಾಂತರವೆಂದರೆನೆಂಬುದನ್ನು ಸೂತ್ರೀಕರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಈ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ.

ಟೈಟಲ್ ನೀಡುವ ಪರಿಭಾಷೆ ಇಂತಿದೆ:

I would therefore describe a good translation to be that in which the merit of the original work is so completely transfused into another language as to be distinctly apprehended, and as strongly felt, by a native of the country to which that language belongs, as it is to those who speak the language of the original work.

ಮೂಲದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಯೆಲ್ಲ ಬೇರೊಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೈದಳಿದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅರ್ಥಗ್ರಹಣ ಮೂಲದಷ್ಟೇ ಸುಲಭವಾಗಿದ್ದು ಅನುಭವದ ಸಂವೇದನೆ ಮೂಲದಷ್ಟೇ ತೀವ್ರವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅದು ಭಾಷಾಂತರವೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಈ ಪರಿಭಾಷೆಯ ಸಾರ. ಅಂದರೆ ಗುಣದಲ್ಲಿ, ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ, ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಮೂಲದೊಡನೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವಂತಿರುವ ಆವೃತ್ತಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಉತ್ತಮ ಭಾಷಾಂತರವೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಿಭಾಷೆ ಪ್ರೋಫೆಸ್ಸೋರಿಟನ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನೇ ಸುತ್ತಿಬಳಸಿ ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

“True translation is metempsychosis” ಎಂಬುದು ವಿಲಮೋವಿಟ್ಟನ ಹೇಳಿಕೆ. ‘ಮೆಟಿಮ್‌ಸೈಕೋಸಿಸ್’ ಎಂದರೆ ಮರಣಾನಂತರ ಆತ್ಮ ಮತ್ತೊಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ಎಂದು ಅರ್ಥ. ‘ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶ’ ಎಂಬ ಪರ್ಯಾಯ ಶಬ್ದ ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುತ್ತದೆ. “ನಿಜವಾದ ಭಾಷಾಂತರ ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶವಿದ್ದಂತೆ” ಎಂಬ ಮಾತು ಮೂಲ ಲೇಖಕನ -ಅಂತೆಯೇ ಅವನ ಕೃತಿಯ- ಮತ್ತು ಭಾಷಾಂತರಕಾರನ ನಡುವೆ ಏರ್ಪಡಬೇಕಾದ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಸೂತ್ರೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾಷಾಂತರಕಾರ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭಾಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ಮೂಲ ಲೇಖಕನ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಅಧೀನಗೊಳಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ, ತನ್ನ ಹಾಗೂ ಮೂಲ ಲೇಖಕನ ನಡುವಣ ಅಂತರವನ್ನು ನ್ಯೂನೀಕರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಈ ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಅಂತಹ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಏರ್ಪಟ್ಟಾಗ ನಿಜವಾದ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆದರ್ಶ ಭಾಷಾಂತರ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಮೂಲ ಲೇಖಕನೇ ಸ್ವತಃ ಈ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಹೇಗಿರಬಹುದೋ ಹಾಗೆ ಭಾಷಾಂತರ ಮೈದಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಿಭಾಷೆ ಆದರ್ಶ ಭಾಷಾಂತರದ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರದ ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಸಾದರಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ತುಂಬ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾದ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಅಥವಾ ಪರಿಭಾಷೆ ‘ವೆಬ್ಲರ್ ಡಿಕ್ಸನರಿ’ಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಧೃತವಾಗಿದೆ. ಭಾಷಾಂತರ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆ ನೀಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅದು ಮಾಲ್ಕಮ್ ಕೌಲೆಯ ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದೆ: Translation is an art that involves the recreation of a work in another language for readers with a different background. ಈ ಪರಿಭಾಷೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ

ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಪರಿಭಾಷೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವ ನಾಲ್ಕು ಅಂಶಗಳು ಇವು:

1. Translation is an art;
2. The art of translation involves the recreation of a work.
3. This *recreation* is to be done in *another language*;
4. Translation or *recreation* of a work is meant for *readers with a different background*.

ಅಂದರೆ, ಭಾಷಾಂತರಕ್ಕೆ 'ಕಲೆ'ಯ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಈ ಪರಿಭಾಷೆ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಭಾಷಾಂತರ ಎಂತಹ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಕಾರ್ಯ ಹಾಗೂ ಅದರ ಲಕ್ಷ್ಯ, ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನೂ ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಾವು 'ಸೃಷ್ಟಿ'ಯೆಂದು ಕರೆಯುವುದಾದಲ್ಲಿ, ಭಾಷಾಂತರಕಾರನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು 'ಪುನಃಸೃಷ್ಟಿ' ಎಂದು ಕರೆಯುವುದೇ ಉಚಿತ. ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯ ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾದದ್ದೋ, 'ಪುನಃಸೃಷ್ಟಿ' ಕಾರ್ಯವೂ ಅಷ್ಟೇ-ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು-ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾದದ್ದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, 'ಪುನಃಸೃಷ್ಟಿ' ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬೇರೊಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪವಾಡವನ್ನು ಎಸಗಬೇಕು. ಈ ಬೇರೊಂದು ಭಾಷೆಯ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು, ಸಿದ್ಧಿ-ಸಾಧನೆಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ, ಪರಿಹಾರೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ 'ಪುನಃಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ'- ಅಂದರೆ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನ - ಹೊಣೆ ಹಿರಿದು. ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮೂಲದ ಓದುಗರ ಮನಸೆಳೆಯುವಂತೆಯೇ, 'ಪುನಃಸೃಷ್ಟಿ'ಯಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೇರೊಂದು ಭಾಷೆಯ ಓದುಗರ ಮನಸೆಳೆಯಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರ ವಿಫಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಭಾಷಾಂತರ - ಆ ಮೂಲಕ ಭಾಷಾಂತರಕಾರ - ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುವ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಹಾಗೂ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ಅಪಾಯವನ್ನೂ ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಸಾಫಲ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದು 'ಪುನಃಸೃಷ್ಟಿ'ಯೆಂಬ ಹೆಸರಿಗೂ ಅರ್ಹವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು 'ಪುನಃಸೃಷ್ಟಿ'ಯಾದಾಗಲೇ ಕಲೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗುವುದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅದು ಯಾಂತ್ರಿಕ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನೂ ಈ ಪರಿಭಾಷೆ ಉದ್ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಧ್ವನಿಸುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಅವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಮತ್ತು ಅತಿವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ದೋಷಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪರಿಭಾಷೆ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ.

ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ಕಲಾಮಾಧ್ಯಮವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿರುವ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಎಸ್.ವಿ. ರಘುನಾಥರಾಯರ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಉಚಿತ. ಅವರ ಹೇಳಿಕೆ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

Translation is an art by which the ideas of an author are transferred vividly from one language into another so as to affect the mind of the reader in the way in which the original itself affects him.

ಬೇರೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ಮೂಲ ಲೇಖನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವರ್ಗಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಳಸುವ ಕಲೆಯೇ ಭಾಷಾಂತರ ಎಂಬ ಅರ್ಥದ ಈ ಹೇಳಿಕೆ ಭಾವದ ಹಾಗೂ ಸದೃಶ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರಿಸಿದೆ. ಬೇರೆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಾಷಾಂತರ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿರುವ ಈ ಪರಿಭಾಷೆ ಭಾಷಾಂತರ ಒಂದು ಕಲೆಯೆಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತದೊಡನೆ ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಈ ಕಲೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಿರುವ ಏಕೈಕ ಉಪಾಧಿ ಅಥವಾ ಶರತ್ತು ಎಂದರೆ ಭಾವಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟ ವರ್ಗಾವಣೆ.

'ಭಾಷಾಂತರ ಒಂದು ಕಲೆ' ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯ 'ಕಲೆ' ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಥಕವಾದ ವಿಶೇಷಣವೊಂದನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಡಾ. ಸಿ.ಪಿ. ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರ್ ಅವರು ವಿಶಿಷ್ಟ ಪರಿಭಾಷೆಯೊಂದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ಭಾಷಾಂತರ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಕಲೆ" ಎಂಬುದು ಅವರ ಹೇಳಿಕೆ. ಮೌಲಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆವೇಶಕ್ಕೆ ವಶನಾಗಿ ಅಥವಾ ಮೈಮರೆತು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿರಬಹುದಾದರೂ, ಭಾಷಾಂತರಕಾರ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರವೂ ಎಚ್ಚರತಪ್ಪುವಂತಿಲ್ಲ; ಅರ್ಥಗ್ರಹಣದಲ್ಲಿ, ಸದೃಶ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನ ಪ್ರತಿಭೆ, ವೃತ್ತಿ, ವೈದುಷ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಸದಾ ಜಾಗ್ರತವಾಗಿರಬೇಕು; ಮೈಮರೆತರೆ ಪ್ರಮಾದ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ; ಮೂಲ ಕೃತಿಗೆ ದೋಹವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ, ಭಾಷಾಂತರವೆಂಬುದು ಮೈಯೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣಾಗಿ, ಪುನಃಸೃಷ್ಟಿಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕಾದಂಥ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಕಾರ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಹೇಳಿಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಂದು 'ಭಾಷಾಂತರ' ತೌಲನಿಕ, ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಅನ್ವಯಿಕ ಭಾಷಾವಿಜ್ಞಾನದ ಅಂಗವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಭಾಷಾವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಭಾಷಾಂತರದ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕವಾಗಿಯಾದರೂ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದು ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಭಾಷಾಂತರದ ಭಾಷಾವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಮುಂದಿರಿಸಿರುವ ಜೆ.ಸಿ. ಕ್ಯಾಟ್‌ಪೋರ್ಡ್ ಭಾಷಾಂತರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪರಿಭಾಷೆ ಇದು: the replacement of textual material in one language by equivalent textual material in another language. ಈ ಪರಿಭಾಷೆ ಒಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ ಪಠ್ಯವಸ್ತುವಿಗೆ ಬದಲು ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಪಠ್ಯವಸ್ತುವನ್ನು ಹಾಕುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಭಾಷಾಂತರವೆಂದು ಹೆಸರಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನನ್ನೂ ಇದು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. 'ಪಠ್ಯವನ್ನು' ಎಂಬುದರಲ್ಲಿಯೇ ವಸ್ತು, ರೀತಿ, ಶೈಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಅಡಕವಾಗಿದೆ; 'ಸಮಾನ' ಎಂಬ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳೂ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡಿವೆ ಎಂದು

ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಆತನ ಉದ್ದೇಶವೂ ಅಲ್ಲ; ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಷ್ಟೇ ಆತನ ಉದ್ದೇಶ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಪರಿಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ 'ಬೇರೊಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ' ಎಂಬ ಶಬ್ದಪುಂಜ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅಂದರೆ ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ತಾವಾಗಿಯೇ ಏಳುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು, ಅದರ ಮಾರ್ಪಟ್ಟ ರೂಪ ಹಿಂದಿನ ಅವಧಿಯ ಭಾಷೆಗಿಂತ ಭಿನ್ನ ಎನ್ನುವಂತಾದಾಗ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅವು ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳಂತೆಯೇ ಆಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗಿ, 'ಏಕಭಾಷಾ ಭಾಷಾಂತರ' ಅಥವಾ 'ಆಂತರಿಕ ಭಾಷಾಂತರ'ವೂ ಇದೇ ಕಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಬಹುದು. ಭಾಷೆ ದೇಹ ಅಥವಾ ಶರೀರವಿದ್ದಂತೆ; ವಸ್ತು ಆತ್ಮವಿದ್ದಂತೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಭಂಗಬರದಂತೆ ದೇಹಾಂತರ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸುವುದೇ ಭಾಷಾಂತರದ ಉದ್ದೇಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ "ಭಾಷಾಂತರ ಭವಾಂತರ" ಮಾತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಭವಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಆತ್ಮರೂಪವಾದ ಭಾವಕ್ಕಲ್ಲ. ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಭಂಗವೊದಗಿದರೆ ಆಗ ಅದು ಭಾಷಾಂತರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; 'ಭಾವಾಂತರ'ವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂಲ ಸಾಹಿತಿಯಂತೆಯೇ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನೂ ಸೃಜನಶೀಲನಾಗಿರಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಪುನಃಸೃಷ್ಟಿ ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಸಾರ್ಥಕ್ಯ ಒದಗುವುದು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಹೇಳಬಹುದಾದರೆ ಹೀಗೆನ್ನಬಹುದು: ಮೂಲ ಸಾಹಿತಿಯದು ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯವಾದರೆ, ಭಾಷಾಂತರಕಾರನದು ಅನುಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯ. ಅನುಸೃಷ್ಟಿ ಎಂಬ ಮಾತು ವಿಶೇಷ ಅರ್ಥವುಳ್ಳದ್ದೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಅಭಿನವ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬಂತೆ ಸವಾಲು ಹಾಕಿ ನಿಂತ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಿಗೆ ಇರುವ ಪ್ರತಿಸೃಷ್ಟಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಮೂಲ ಸಾಹಿತಿ ಸೃಜಿಸಿರುವುದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಯೇ ಈತ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತೊಡಗಬೇಕು. ಈತ ಪ್ರತಿಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ಅನುಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾಗಬೇಕು ಮಾತ್ರ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಸೂತ್ರೀಕರಿಸಿ ಹೇಳಬಹುದಾದರೆ "ಮೂಲ ಸೃಷ್ಟಿ; ಭಾಷಾಂತರ ಅನುಸೃಷ್ಟಿ" ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

೨. ಭಾಷಾಂತರ : ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನಗಳು

-ಡಾ. ಪ್ರಧಾನ್ ಗುರುದತ್

Nothing moves without translation. Human experience is covered by three terms: emotions, techniques, thought. Emotions (fear etc.,) do not change in character; thoughts and techniques do. No change in thought or technique spreads without the help of translation; because, if it is to spread it has to spread from people to people, and therefore from language to language.

ಇ.ಎಸ್. ಬೇಟ್ಟಿನ ಈ ಹೇಳಿಕೆ ಭಾಷಾಂತರದ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಸಾರರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಾದರಪಡಿಸುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. *Emotion, thought* ಮತ್ತು *technique* ಶಬ್ದಗಳು ಮಾನವ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವಂಥ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೂ, ಜಾಗತಿಕ ಜ್ಞಾನ, ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನೂ- ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಮಾನವನ ಬೌದ್ಧಿಕ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ - ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ, ಆಗ ಭಾಷಾಂತರದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯ ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಸಮಗ್ರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಫಲ ದೇಶಕಾಲಗಳ ಮೇರೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಸಮಸ್ತ ಮಾನವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರದ ಮರೆಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷಾಂತರದ ನೆರವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಸಂಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ಭಾಷಾಂತರ ಅಗತ್ಯವಾದ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಭಾಷೆ ವಾಹಕವಷ್ಟೆ. ಈ ಭಾಷೆ ಅಥವಾ ಭಾಷೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಶಬ್ದವೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗದದಿದರೆ ಈ ಲೋಕವೆಲ್ಲ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾವ್ಯಮೀಮಾಂಸಕನೊಬ್ಬನ ಮಾತು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಲೋಕಪ್ರದೀಪನ ಕಾರ್ಯ ಇಂದು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಭಾಷೆ ಅಥವಾ ಆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಾಧಿತವಾಗಲಾರದು. ಈ ಕಾರ್ಯ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಸಾಧಿತವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ, ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯ ನೆರವೇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಭಾಷೆ ಮಾನವ ಜನಾಂಗಗಳ ನಡುವೆ ಅಡ್ಡಗೋಡೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರೆ, ಭಾಷಾಂತರ ಅವುಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕುತ್ತದೆ.

ಭಾಷಾಂತರ ಎಂಥ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಭಾಷೆಯ ಒಂದು ಆವರಣವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಆವರಣ ಎಷ್ಟೇ ಮೋಹಕವಾಗಿರಲಿ, ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸರಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಇತರ ಭಾಷಾಬಾಂಧವರಿಗೆ ನಾವು ಕಂಡ ಸತ್ಯದ ದರ್ಶನ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯದರ್ಶನೇಚ್ಛುಕನಾದ ಸಾಧಕ ಸತ್ಯದ ಮುಖವನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಚಿನ್ನದ ಪರದೆಗಳನ್ನು ಬದಿಗೆ ಸರಿಸಬೇಕಾಗುವಂತೆ ಜ್ಞಾನದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯ ಆವರಣವೇ ಇಲ್ಲಿಯ ಚಿನ್ನದ ಪರದೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಸಾಧಕನಿಗಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರಕಾರ ಈ - ಅಂದರೆ, ಪರದೆಯನ್ನು ಸರಿಸುವ - ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯ, ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗಿರುವ ಯಾವುದೇ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕು ತನಗಿದೆ ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿರುವುದು. ಯಾವ ಅಡ್ಡಿ-ಆತಂಕಗಳೂ ಈ ಜ್ಞಾನತೃಷೆಯನ್ನು ಹಿಂಗಿಸಲಾರವು. ಸ್ಯಾಮ್ಯುಯೆಲ್ ಡೇನಿಯಲ್ ಹೇಳಿರುವಂತೆ,

....that better world of Men,
Whose spirits are of one community,
Whom neither deserts, oceans, rocks, nor sands
Can keep from the 'Intertraffic of the Mind.

ಈ '*Intertraffic of the Mind*' ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಭಾಷಾಂತರ ಅಗತ್ಯ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅನಿವಾರ್ಯವೂ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಏಳುತ್ತದೆ. ಆಲೋಚನೆಗಳ, ಅನುಭವಗಳ ವಿನಿಮಯ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳನ್ನೂ ಅರಿತಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜಾಗತಿಕ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು? ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹಲವಾರು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲೆನೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ, ಆ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಆತನ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸಮಾನರೂಪವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಲು ಬರುತ್ತದೆಯೆ? ಜೊತೆಗೆ ತನ್ನ ಬಾಳಿನ ಅಮೂಲ್ಯ ಅವಧಿಯ ಎಷ್ಟು ಭಾಗವನ್ನು ಭಾಷೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮೀಸಲಾಗಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು? ಅಂದರೆ, ಮಾನವನ ಬಾಳಿಗೆ ಕಾಲದ ಪರಿಮಿತಿಯೂ, ಮತಿಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಕಾಶಗಳ ಪರಿಮಿತಿಯೂ ಇದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ, ಭಾಷಾಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನೆಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನೂ ವ್ಯಯಮಾಡುವುದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಅಪವ್ಯಯವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಜಾಗತಿಕ ಅಪವ್ಯಯವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ,

ಮಾನವಮತಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಭಾಷಾಂತರ ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕೆಲವೊಂದು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಕಲಿತು ಅಲ್ಲಿ ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿರುವ ಉತ್ತಮ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು, ಜ್ಞಾನರಾಶಿಯನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟರೆ, ಸಾಹಿತಿಯಾದವನು ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯಾನು - ಸಂಧಾನವನ್ನೂ, ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾದವನು ಜ್ಞಾನಾನ್ವೇಷಣೆಯನ್ನೂ ಮುನ್ನಡೆಸಬಹುದು. ಹೀಗೆ, ಜ್ಞಾನಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಮುನ್ನಡೆಗೆ ಭಾಷಾಂತರ ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅನಗೃತವಾದ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಅಪವ್ಯಯ ಇಲ್ಲವಾಗುವುದರಿಂದ ಪ್ರಗತಿಯ ವೇಗ ಹಲವು ಮಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೂ ಇದಕ್ಕೆ ಅಪವಾದವೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು. “ಒಬ್ಬನಾಗಿ ಉಂಡ ಊಟ ಹಬ್ಬದಲ್ಲ; ಒಬ್ಬನೇ ಸವಿದ ರಸ ರುಚಿಯಲ್ಲ” ಎಂಬ ನಾಣ್ಯಡಿಯೊಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಿಚಯವುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಾದರೂ ಅಲ್ಲಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸವಿದಾಗ, ತಾವು ಮಾತ್ರ ಸವಿದಿದ್ದರಿಂದ ತೃಪ್ತರಾಗದೆ, ಅದನ್ನು ತಮ್ಮವರಿಗೂ ಲಭ್ಯವಾಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಶೀಲರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಪ್ರಯತ್ನ ಭಾಷಾಂತರಕ್ಕೆ ದಾರಿಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ತಮ್ಮ ಇಂಥ ಅಭಿರುಚಿ-ಆಸಕ್ತಿಗಳು ಎಂಥ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಬೀರಬಹುದು, ಎಂಥ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡಬಹುದು ಎಂಬುದರ ಅರಿವು ಅವರಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೋಮರನ ಕೃತಿಗಳ ಭಾಷಾಂತರ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಕಾರ ನೊಬ್ಬ ಬಳಸಿದ ಛಂದಸ್ಸೊಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಾವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಆಯಾಮಗಳನ್ನೇ ತೆರೆಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ, ಬಿ.ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವ ‘ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳು’ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ನಾಂದಿಯನ್ನು ಹಾಡಿತೆಂಬುದನ್ನೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಸ್ತಿಯವರು ಹೀಗೆಂದಿದ್ದಾರೆ: “ಅದು ಪ್ರಕಟವಾದಗಳಿಗೆ ಅಮೃತಗಳಿಗೆ; ಅದನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಹಸ್ತ ಅಮೃತಹಸ್ತ.” ಏಕೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆದ ಹುಲುಸಾದ ಬೆಳಗಿಲ್ಲ ಅದೇ ಜೀವದ್ರವ್ಯವಾಯಿತು.

“ಸ್ವತಂತ್ರ ಕಾವ್ಯದ ಪೈರು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಡೆದಿರಬೇಕಾದ ಉಳುಮೆಯ ಕೆಲಸವೇ ತರ್ಜುಮೆ” ಎಂದು ಡಿ.ವಿ.ಜಿ. ಯವರು ಒಂದೆಡೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ, ಸಮೃದ್ಧ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಭಾಷಾಂತರ ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದಂತಾಯಿತು. ಈ ಮಾತಿಗೆ ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬುದು ಮೊದಲ ಅರ್ಥ. ಇಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅತ್ಯಂತ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಜಗತ್ತಿನ ನಾನಾ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ

ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಹರಿದುಬಂದಿರುವುದು. ಅಂತೆಯೇ ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇಂದು ಅತ್ಯಂತ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದಲೂ ಭಾಷಾಂತರದ ಪೂರ ಹರಿದುಬಂದಿರುವುದು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಅಪೂರ್ವ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನೆಸಗಿ ಅಗಾಧ ಸಾಹಿತ್ಯಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಈ ಹೇಳಿಕೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥ ಅಡಗಿದೆ. 'ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳು' ಸಾಧಿಸಿದ ಪವಾಡ ನಮಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಕನ್ನಡ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಗಳಗನಾಥರು ಭಾಷಾಂತರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಅಪ್ಪೆಯವರ ಮರಾಠಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಹಾಗೂ ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರು ಭಾಷಾಂತರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಬಂಗಾಳಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನೆರವಾದುವೆಂಬುದನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಬಹುದು. ಇತರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳ ವಿಕಾಸಕ್ಕೂ ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನಿತ್ತಿವೆಯೆಂಬುದೂ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಮೌಲಿಕ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಅಜರಾಮರವನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಾಹಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಭಾಷಾಂತರದ ಎಸಕದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬರೆಹದ, ಶೈಲಿಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರ ಸಾಹಿತ್ಯಸಂವರ್ಧನಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗಿದೆ.

ಲಂಡನ್ನಿನ 'ಟೈಮ್ಸ್ ಲಿಟರರಿ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟ್' ಈಚೆಗೆ ನಡೆಸಿದ ಒಂದು ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಒಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಕೃತಿಯೊಂದು ಪ್ರಕಟವಾಯಿತೆಂದರೆ, ಅದರ ಬಗೆಗಿನ ವಿಮರ್ಶೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿ ಎಂದು ಕಾದರೆ, ಅಷ್ಟರ ಒಳಗಾಗಿಯೇ ಅದರ ಅನುವಾದದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆಂತೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾಶಕರು ತಮ್ಮವರೇ ಆದ ವಿಮರ್ಶಕರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದು, ಅವರ ಸಲಹೆ-ಸೂಚನೆಗಳ ಮೇರೆಗೆ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆಂತೆ. ಮೂಲ ಪ್ರಕಾಶಕರೂ ಅನುವಾದದ ಹಕ್ಕುಗಳ ಮಾರಾಟದ ಮೂಲಕ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸುವುದೂ ಉಂಟಂತೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸತತವಾಗಿ ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯದೆ ಇದ್ದರೆ, ಓದುಗರಿಗೆ ಓದಲು ಏನೂ ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದ ಶೇಕಡಾ ೩೦ ರಷ್ಟು ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ಭಾಷಾಂತರಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಶೇಕಡಾ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ಅನುವಾದಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಪ್ರಮಾಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಶೇಕಡವಾರು ಕಡಿಮೆಯೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಈಗಂತೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಬುಕ್ ಟ್ರಸ್ಟ್, ಭಾರತೀಯ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಮೊದಲಾದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು, ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅನುವಾದಗಳನ್ನು ಹೊರತರುತ್ತಿವೆ. ಅನೇಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವಾದ ಇಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ

ಜನಪ್ರಿಯ ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿತ ಕಥೆ-ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವೋ ಎಂಬಂಥ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

ಪ್ರಗತಿಶೀಲವೂ, ಪರಿವರ್ತನಶೀಲವೂ ಆಗಿರುವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರ ಅನಿವಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಭಾಷಾಂತರಗಳ ನೆರವಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದುವರಿಯುವುದೂ-ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ - ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತಾಗಿದೆ. ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವ ಭಾಗದ್ದಿ, ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಏನು ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಲು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಭಾಷಾಂತರದ ಮರೆಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು, ಆಯಾ ವಿಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಈಚಿನ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಬರೆಹಗಳ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾಂತರಗಳನ್ನು ಹೊರತರುತ್ತಿರುವ ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗಳೂ, ಖಂಡಾಂತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅವು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರೆಲ್ಲರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಜರ್ಮನ್, ರಷ್ಯನ್, ಫ್ರೆಂಚ್, ಮೊದಲಾದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ರಷ್ಯಾ ಮತ್ತು ಜಪಾನ್‌ದಂಥ ಕೆಲವು ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುವ ಭಾಷಾಂತರ ಶಾಲೆಗಳು ಕ್ಷಿಪ್ರಾಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ - ಸುಮಾರು ೩೦ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ - ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಗತ್ಯವೂ, ಅನಿವಾರ್ಯವೂ ಆದ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಂಗತಿಯೂ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಯುತ್ತದೆ.

ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನ ವಿವಿಧ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇಂದು “ವಿಶ್ವ ಸಂಕುಚಿಸುತ್ತಿದೆ” ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಅರ್ಥ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನಿಯೋಗಗಳ ವಿನಿಮಯದಿಂದಾಗಿ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಏಕತೆ, ಪರಸ್ಪರ ಅರಿವು ಏರ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ತಾಂತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಹಕಾರಗಳು ಏರ್ಪಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಸಹಕಾರದ ಹೊಸ ಆಯಾಮಗಳು ಮೂಡುತ್ತಿವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರದ ಅಗತ್ಯ ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಭಾಷಾಂತರ ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ಹೊಸ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಭಾಷೆ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರ ಭಾಷೆಗೆ ಶಕ್ತಿಗೆ ಸವಾಲುಗಳನ್ನೊಡ್ಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಭಾಷೆಗೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಆಯಾಮಗಳು ಮೂಡುತ್ತವೆ. ವಿಜ್ಞಾನದ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಭಾಷೆಗಳು ವಿಹರಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಈ ಮಾತು

ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಭಾಷೆಗೆ ಭಾಷಾಂತರ ಹೊಸ ಸಾಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ; ಹೊಳಪನ್ನೂ ಹರಿತವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಭಾಷೆಗೆ ಸಂಜೀವನಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಭಾವೈಕ್ಯ ಸಾಧನೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಗಳಿಂದ ಆಗುವಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ ಬಹುಶಃ ಇತರ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಆಗಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ, “ಭಾಷೆಗಳು ಭಿನ್ನವಾದರೂ ಭಾವ ಒಂದೇ” ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಲು ಭಾಷಾಂತರಗಳು ನೆರವಾಗುತ್ತವೆ. ಭಾಷಾಂತರಗಳು ತೌಲಿಕ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದರಿಂದ ಭಾಷೆ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಬಗೆಗಿನ ದುರಭಿಮಾನ, ಅತಿರೇಕಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ - ಅಂದರೆ, ಅತಿಮೌಲ್ಯಾಂಕನ ಅಥವಾ ಅಪಮೌಲ್ಯಾಂಕನದ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಸ್ಪರ ನೆಲೆ-ಬೆಲೆಗಳ ಅರಿವಿಗೆ ಇದು ಸಾಧಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನಸಾಧನೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ, ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಸಾಮರಸ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ದಾರಿ ದೊರೆತಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿ ಕೊಡುವಂತೆಯೇ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಾಷಾಂತರ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದುಂಟು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಾಮಾಜಿಕ -ರಾಜಕೀಯ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಬೈಬಲ್ಲಿನ ಭಾಷಾಂತರ ಜನರ ಮೌಢ್ಯ-ಅಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಿ ಎಂಥ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಎಂಥ ಗಣನೀಯವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಂಗತಿಗಳು ಭಾಷಾಂತರದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮರೆಯಲಾರದಂತೆ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಭಾಷಾಂತರದಿಂದ ಆಗುವ ಪರಮ ಪ್ರಯೋನವೇನೆಂಬುದನ್ನು ರವೀಂದ್ರರ ‘ಗೀತಾಂಜಲಿ’ಯ ಪದ್ಯವೊಂದು ಅತ್ಯಂತ ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ಮುಂದಿರಿಸುತ್ತದೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆ ಪದ್ಯ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

Thou hast made me known to friends whom I knew not,
 Thou hast given me seats in homes not my own,
 Thou hast brought the distant near and made a brother of the stranger.
 (ನನ್ನನರಿಯದ ಗೆಲೆಯರಿಗೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯಿಸಿದೆ ನೀನು;
 ನನ್ನದಲ್ಲದ ಮನೆಗಳಲಿ ದೊರಕಿಸಿದೆ ಎಡೆಯನು ನನಗೆ;
 ಎಲ್ಲೊ ದೂರದಲಿ ಇದ್ದವನ ನೀನೆನಗೆ ತಂದೆಯಂತೆ ಹತ್ತಿರಕೆ;
 ಎಲ್ಲೊ ಅಪರಿಚಿತನಂತೆ ಇದ್ದವನ ಆಗಿಸಿದೆ ಸೋದರನಂತೆ.)

Thou (“ನೀನು) ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ‘ಭಾಷಾಂತರ’ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಿದರೆ, ಅದು ಎಸಗುವ ಪವಾಡ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಪರಿಚಿತರನ್ನೂ ಅದು ಸೋದರನನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ, ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ; ನಮ್ಮದಲ್ಲದ ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ನಮಗೆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ; ದೇಶಕಾಲಗಳ ನಡುವಣ ಅಂತರವನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕುತ್ತದೆ. ಭಗವತ್ಪ್ರಪೆ ರವೀಂದ್ರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿದುದನ್ನು ಭಾಷಾಂತರ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲದು. ಭಾಸ ಕಾಳಿದಾಸಾದಿಗಳು, ಉಮರ್‌ಖಯ್ಯಾಮ್, ಖಿಲೀಲ್‌ ಗಿಬ್ರಾನ್, ಗಯಟೆ, ಶರತ್, ಬಂಕಿಮ, ರವೀಂದ್ರ ಮೊದಲಾದವರು ಇಂದು ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ‘ಲೋಕಪ್ರಿಯ’ರಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಭಾಷಾಂತರಗಳೇ ಕಾರಣವೆಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲೆ ರವೀಂದ್ರ ಮೊದಲಾದವರು ಇಂದು ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ‘ಲೋಕಪ್ರಿಯ’ರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಭಾಷಾಂತರಗಳೇ ಕಾರಣವೆಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಡಲೂ ಭಾಷಾಮತರ - ಅದರಲ್ಲೂ ‘ಗೀತಾಂಜಲಿ’ಯ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾಂತರ-ಕಾರಣವಾಯಿತೆಂಬುದು ನಮಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿದಿರುವ ಸಂಗತಿ. ಹೀಗಾಗಿ, ಭಾರತದಂತಹ ಬಹುಭಾಷಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರದ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಎಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯಂತೂ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ, ಮಹತ್ವದ ಇತರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಮಾನ್ಯತೆಪಡೆದ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸುವ ಬೃಹದ್-ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದೆ; ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯಾಗಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ; ಭಾಷಾಂತರಗಳಿಗೂ ಪ್ರಶಸ್ತಿಕಡೊಲುವ ಉಪಕ್ರಮವನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯಂತೂ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅನುವಾದಗಳಿಗೇ ಮೀಸಲಾಗಿರುವ ‘ಅನಿಕೇತನ’ ಎಂಬ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನೂ ಹೊರತರತೊಡಗಿದೆ. ಈಚೆಗೆ, ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಿಂದಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮಗಳೇ ಕಲ್ಪಿತವಾಗುತ್ತಿವೆ.

ಕೆನಡಾದಂಥ ದ್ವಿಭಾಷಾ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಸತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆಗಳೆಂದು ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿರುವ ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಯಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಆ ದೇಶ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಜಾಗತಿಕ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯಂಥ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವೇದಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಭಾಷಾಂತರ ಇಂದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ.

ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಇಂಥ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿರುವಂಥ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರ ಶಾಲೆಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತಿವೆ; ವಿಶಿಷ್ಟ

ಬಗೆಯ ತರಬೇತಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿವೆ. ದೂರವಾಣಿ ನಿರ್ದೇಶಕಿಗಳ ಅಂಗವಾಗಿ ವಿವಿಧ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವಂಥ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರ 'ವರ್ಗೀಕೃತ ಸೂಚಿ'ಗಳೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಭಾಷಾಂತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಅಗಾಧ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವಗಳ ಪ್ರತೀಕವೇ ಆಗಿದೆ. ಭಾಷಾಂತರಕಾರರ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಶ್ರಮಗಳ ಹಾಗೂ, ಇವುಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಹಣದ ಅಪವ್ಯಯವಾಗಬಾರದೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಕೆಲವೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು 'ಪ್ರಕಟಿತ ಭಾಷಾಂತರಗಳ ಪಟ್ಟಿ'ಯನ್ನು ಹೊರತರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ 'ಅಪ್ರಕಟಿತ ಭಾಷಾಂತರಗಳ ಪಟ್ಟಿ'ಯನ್ನೂ, 'ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಭಾಷಾಂತರಗಳ ಪಟ್ಟಿ'ಯನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿವೆ. ಗ್ರೇಟ್ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ 'ನ್ಯಾಷನಲ್ ಲೋಡಿಂಗ್ ಲೈಬ್ರರಿ', ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಮೂಲ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ, ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಸಾವಿರಾರು ಮಹತ್ವದ ಅನುವಾದಿತ ಗ್ರಂಥಗಳ ಮೈಕ್ರೋಫಿಲ್ಮುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ, ಭಾಷಾಂತರಗಳನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೂ ಭಾಷಾಂತರದ ಮಹತ್ವ, ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಸಾರಿಹೇಳುತ್ತವೆ.

೨. ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆ

-ಗಿರಡಿ ಗೋವಿಂದರಾಜ

‘ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ‘ಪರಂಪರೆ’ಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕುರಿತು ಟಿ.ಎಸ್. ಎಲಿಯಟ್ ತನ್ನ ‘Tradition and the Individual Talent’ ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ವಿಶದೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ ಸಾಹಿತ್ಯವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ‘ಪರಂಪರೆ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವ ಬಂದಿದೆ. ಎಲಿಯಟ್‌ನ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಲೇಖಕನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಅರ್ಥ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರತಿಭೆ, ಸ್ವಂತಿಕೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನಿಗೂ ಅವನ ಹಿಂದಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಹತ್ವದ ಲೇಖಕನೂ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಅರ್ಥವತ್ತಾದುದನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಸ್ವಂತದ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಅದನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಲೇಖಕ ಪರಂಪರೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವುದೆಂದರೆ ಅದನ್ನವನು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಅನುಕರಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಎಲಿಯಟ್ ‘ಪರಂಪರೆ’ ಎಂಬುದನ್ನು ‘ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಜ್ಞೆ’ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಾನೆ. ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಂದರೆ ಗತಕಾಲವು ಆಗಲೇ ಕಳೆದುಹೋಗಿದೆಯೆಂಬ ಅರಿವಿನ ಜೊತೆಗೆ ಅದರ ಸದೃಶ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ: ಅನಂತತೆಯ, ತತ್ಕಾಲೀನತೆಯ ಹಾಗೂ ಇವೆರಡರ ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತದ ಅರಿವು. ಈ ಅರಿವಿನಿಂದ ಒಬ್ಬ ಲೇಖಕ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸೇರಿದವನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಈ ವಿಚಾರಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ವಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗಿವೆ ಎನ್ನಬಹುದು.* ಇದರ ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ, ಈಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮುಖ್ಯ ಲೇಖಕನೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಆಂದೋಲನವೂ ಪರಂಪರೆಯೊಂದಿಗೆ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ಎಫ್.ಆರ್. ಲೀವಿಸ್ ತನ್ನ “The Great

* ಕೆಲವರು ಎಲಿಯಟ್‌ನ ಪರಂಪರೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಕ್ಷೇಪವೆತ್ತಿದ್ದೂ ಇದೆ. ಅವನ ಪರಂಪರೆ ಕ್ರಿಶ್ಚನ್ ತಾತ್ವಿಕತೆಯ ಸಮರ್ಥನೆಗಾಗಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದೇನೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಾಧಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಭಿನವಗುಪ್ತ, ಆನಂದವರ್ಧನರ ಕಾವ್ಯಮೀಮಾಂಸೆ ಕಾಶ್ಮೀರ ಶೈವ ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ಭಾಗವಾಗಿಯೇ ಬಂದಿದೆ. ಹಾಗೆಂದು ನಾವು ಅವರ ವಾದಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿಲ್ಲ. ಎಲಿಯಟ್‌ನ ಪರಂಪರೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯೂ ಅಷ್ಟೆ.

Tradition” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಾದಂಬರಿಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ‘ಮೇಜರ್’ ಎಂದು ಕಾಣುವ ಐದು ಜನ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪರಂಪರೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಕ್ಲಿಯಾಂತ್ ಬ್ರೂಕ್ಸ್ ತನ್ನ “Modern Poetry and the Tradition” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ನವ್ಯಕಾವ್ಯ ಹೇಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಾವ್ಯದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿಯ ಮಹತ್ವದ ಅಂಶಗಳೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. “The Theatre of the Absurd” ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಟಿನ್ ಎಸ್ಲಿನ್ “The Tradition of the Absurd” ಎಂಬ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಅಸಂಗತ ನಾಟಕಗಳ ತಾತ್ವಿಕ ಹಾಗೂ ತಾಂತ್ರಿಕ ಅಂಶಗಳು ಹಿಂದಿನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಇದ್ದವೆಂದು ತೋರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹೊಸ ಆಂದೋಲನಗಳ ಸಮರ್ಥನೆಗಾಗಿ ಪರಂಪರೆಯೊಂದಿಗೆ ಅವುಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು ಈಗ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಅಗತ್ಯಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನವ್ಯಕಾವ್ಯ ಬಂದಾಗಲೂ ಇಂಥದೊಂದು ಅಗತ್ಯ ತಲೆದೋರಿತು. ನವೋದಯ ಕಾಲದ ಲೇಖಕರು ಮತ್ತು ಆ ಅಭಿರುಚಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಓದುಗರು ನವ್ಯ ಕಾವ್ಯ, ನವ್ಯ ಕಥೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೇವಲ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅನುಕರಣೆಯಿಂದಲೇ ಬಂದ ಫಲಗಳೆಂದು ಟೀಕಿಸಿದರು. ಸ್ವತಃ ಕೆಲವು ನವ್ಯ ಲೇಖಕರಿಗೂ ಈ ಬಗೆಯ ಸಂದೇಹಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಹೊಸ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಆಂದೋಲನಗಳು ಬಂದಾಗ ಇಂಥ ಸಂದೇಹಗಳು ಏಳುವುದು ಸಹ ಸಹಜವೇ.

ನವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದಾಗಲೂ ಇಂಥ ಸಂದೇಹಗಳು ಬಂದಿದ್ದವೆಂಬುದನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ಈಗ ಮರೆಮಾಚಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದೊಂದು ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಂಪರೆಗೆ ತೀರ ಹೊಸದಾದ ಭಾವಗೀತೆ, ಸಣ್ಣಕತೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಲಲಿತಪ್ರಬಂಧ ಮುಂತಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರಕಾರಗಳು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವು. ಪ್ರಕೃತಿಪ್ರೇಮ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ, ದುರಂತ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮುಂತಾದ ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳೂ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಂದವು. ಈ ಪ್ರಭಾವಗಳಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ತೆರೆದುಕೊಂಡ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಪರಂಪರೆಯ ಅರಿವಿನ ಜೊತೆಗೆ ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವೂ ಎಷ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದರ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೇ. ತಮ್ಮ ದೇಶದ , ತಮ್ಮ ಖಂಡದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯ ಜೊತೆಗೆ ದೂರದ, ಅಪರಿಚಿತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಪ್ರಭಾವಗಳಿಗೂ ಅಲ್ಲಿಯ ಲೇಖಕರು ಅಗತ್ಯವಾದಲ್ಲಿ ಕೈಚಾಚುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂಥದೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ನವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಈಗ ನಮಗೆ ರೂಢಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅದರ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ

ಪ್ರೇರಣೆಗಳ ಮೂಲದ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ನಾವು ಅಷ್ಟು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥಾತ್, ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಅನೇಕ ಜನ ನವೋದಯ ವಿಮರ್ಶಕರು - ನವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದರೂ - ಅವನ್ನು ನಮ್ಮದೇ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ನವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯ ಬಾರದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಭಾವಗೀತೆಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ, ದಾಸರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ, ದೊಡ್ಡ ಕಾವ್ಯಗಳ ಬಿಡಿ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದವೆಂದು ತೋರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಸಣ್ಣಕತೆಗಳು “ವಡ್ಡಾರಾಧನೆ”ಯ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ, “ಪಂಚತಂತ್ರ”ದಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಬಂದಿದ್ದವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು. ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೂ ಬಾಣನ “ಕಾದಂಬರಿ” ಕೃತಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮರೆಯಲಿಕ್ಕಾಗದ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ, ನವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಭಾವಗೀತೆ, ಸಣ್ಣಕತೆ, ಕಾದಂಬರಿಗಳು ನಮ್ಮದೇ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿಯ ಅಂಥವೇ ರೂಪಗಳ ಸಹಜ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಫಲಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗದಿದ್ದರೆ ಈ ರೂಪಗಳು ಇಂದಿನಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪ್ರಭಾವದ ಅಂಶ ಎಷ್ಟು, ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯ ಪ್ರಭಾವದ ಅಂಶ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ ಇಷ್ಟು: ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ತನ್ನ ಪರಂಪರೆಯ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು, ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದು ನವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದಲೇ ಎಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಲಾಭ ವಾಯಿತೆಂಬುದು ನಿಜ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಧುನಿಕ ಸಂವೇದನೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ತಕ್ಕ ಮಾಧ್ಯಮವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಪರಂಪರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದೂ ಅಷ್ಟೇ ನಿಜ. ನವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ‘ಈ ಪರಂಪರೆ’ಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮುಂದುವರಿಸಿತು. ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಈ ಅಂಶದಲ್ಲಾದರೂ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿರಿಸಿಕೊಂಡೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ನವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಂಪರೆಯ ಅಂಶಗಳು ಗೌಣವಾಗುತ್ತ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ನಮ್ಮ ವಿಮರ್ಶಕರ, ಲೇಖಕರ ಹಾಗೂ ಓದುಗರ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳೂ ಇವೆ. ಕೆಲವು ತೋರಿಕೆಯ ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ನಿಜವಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ನವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಮ್ಮ ಪರಂಪರೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬ ಅನಿಸಿಕೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದವು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ನವೋದಯ ಕಾಲದ ಲೇಖಕರು ನಮ್ಮ ಹಳಗನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಓದಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಅವುಗಳ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಓದಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಲೇಖಕ ಆ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸೇರಿಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಆ ಪರಂಪರೆಯ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿ ಆಯ್ದು ಬಳಸಿಕೊಂಡು

ಆ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಇಡಿಯ ನವೋದಯ ಕಾವ್ಯದ ಛಂದಸ್ಸಿಗೆ ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ ಯವರು ತಮ್ಮ ಮಾದರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಆಂಗ್ಲ ಛಂದೋಬಂಧಗಳನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಅವರು ಬಳಸಿದ ಮಾತಾಗಣಗಳು ನಮ್ಮವೆಂದೇ ಅನಿಸಿದವು ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಬೇಂದ್ರೆ ಮೊದಲಾದ ಕವಿಗಳು ಜಾನಪದ ಛಂದೋರೂಪಗಳನ್ನು ಜನಪದ ಕಾವ್ಯದ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳನ್ನೂ ಬಳಕೆಗೆ ತಂದು ಪರಂಪರೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಪರ್ಸಿ, ರಾಬರ್ಟ್ ಬರ್ನ್ಸ್, ಜಾನ್ ಕೀಟ್ಸ್, ವಾಲ್ಟರ್ ಸ್ವಾಟ್ ಮೊದಲಾದ ಆಂಗ್ಲ ಕವಿಗಳ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಗಳಿದ್ದವೆಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕರು ಗಮನಿಸಲು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೇ. ನಮ್ಮ ಕಾದಂಬರಿಯ ಮೊದಲ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಿಂದ ಬರಲಿಲ್ಲ; ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಾದ ಬಂಗಾಲಿ ಮತ್ತು ಮರಾಠಿಯಿಂದ ಬಂದವು. ಆದರೆ ಈ ಬಂಗಾಲಿ ಮತ್ತು ಮರಾಠಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ವಾಲ್ಟರ್ ಸ್ವಾಟ್‌ನ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸೇರಿದವಾಗಿದ್ದವು.

ಬರಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯರೂಪಗಳಲ್ಲಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಜೀವನದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೂ ನಾವು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದೆವು. 'ದರುಂತ'ದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಪರಂಪರೆಗೆ ತೀರ ಅಪರಿಚಿತವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ. ಗ್ರೀಕ್ ನಾಟಕಗಳಿಂದ, ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್‌ನಿಂದ ನಾವಿದನ್ನು ಕಲಿತೆವು. ನಂತರ ನಮ್ಮ ಪೌರಾಣಿಕ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅರ್ಥೈಸಲು ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಶ್ರೀಯವರ "ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ್" ಮತ್ತು "ಗದಾಯುದ್ಧ"ಗಳಿಂದ ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪರಂಪರೆಯ ಪಾಲು ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವಿನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿಲ್ಲ. "ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ್" ದಂಥ ಕೃತಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಹ ನಮ್ಮ ಪರಂಪರೆಗೆ ಭಂಗ ಬಂದಿತೆಂದು ವಿಮರ್ಶಕರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ "ತುಘಲಕ್" ಮತ್ತು "ಹಯವದನ"ದಂಥ ಇದೇ ಬಗೆಯ ಕೃತಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಂಪರೆಯ ಭಂಗವಾಯಿತೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ, ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ, ನವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ನವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಇದೆ. "ತುಘಲಕ್", "ಹಯವದನ"ಗಳು "ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ್" ನಾಟಕವು ಆರಂಭಿಸಿದ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಇವೆ.

ಒಟ್ಟು ಅರ್ಥವೆಂದರೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ ನಮ್ಮ ಪರಂಪರೆಗೂ ಇಂದಿನ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧ ತಪ್ಪಿದರೆ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾಯಿತು ಎನ್ನಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಜನ ನವೋದಯ ವಿಮರ್ಶಕರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮರೆತು, ಕೇವಲ ನವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಬೆರಳು ತೋರಿಸಿ, ನವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯಪರಂಪರೆಗೂ ನಡುವೆ ಕಂದರ ಉಂಟಾಗಿದೆಯೆಂದು ಆರೋಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.*

* ಈ ಆರೋಪ ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಈಚಿನ ಕೀರ್ತಿನಾಥ ಕುರ್ತಕೋಟಿ, ಎಂ.ಜಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಸಿ.ಎನ್. ರಾಮಚಂದ್ರನ್‌ರಂಥವರೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ನವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ತಂತ್ರ, ವಸ್ತು, ಜೀವನದೃಷ್ಟಿಗಳೆಲ್ಲ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಂಡವು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆರೋಪದ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ವಿಚಾರಿಸೋಣ.

ನವ್ಯ ಕಥೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನವೋದಯ ಕಥೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ “ಸಣ್ಣಕತೆಯ ಹೊಸ ಒಲವುಗಳು” (೧೯೬೫) ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನವ್ಯ ಕತೆಗಾರರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳು ಆಗಲೇ ನವೋದಯದ ಕತೆಗಾರರಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವೆಂದೂ, ಮಾಸ್ಕಿ ಮೊದಲಾದವರ ಕತೆಗಾರಿಕೆಯ ಕೆಲವಂಶಗಳು ಚಿತ್ತಾಲರಂಥವರ ಕತೆಗಳಲ್ಲೂ ಮುಂದುವರಿದಿದೆಯೆಂದೂ ಅಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನವ್ಯಕಾವ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಹ. ಅದಕ್ಕೂ, ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳಿಗೂ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು ಕಠಿಣವಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ಎದ್ದುಕಾಣುವ ಹೋಲಿಕೆ ವಚನಗಳದ್ದು. ಕನ್ನಡದ ನವ್ಯ ಕಾವ್ಯ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನವ್ಯ (Modernist) ಕಾವ್ಯದಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತವಾದದ್ದೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಮೇಲೂ, ವಚನಗಳಿಗೂ ಕನ್ನಡ ನವ್ಯ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಮಾನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನವ್ಯ ಕಾವ್ಯದ ಮುಕ್ತಭಂಡ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ‘free verse’ದಿಂದ ಬಂದದ್ದಾದರೂ, ವಚನಗಳಲ್ಲಿಯ ಮುಕ್ತಲಯದ ನಿರ್ವಹಣೆಯಿಂದ ಅದು ಸಾಕಷ್ಟು ಉಪಕೃತವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಮಾಸಂಯೋಜನೆ, ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆ, ಭಾವ-ಬುದ್ಧಿಗಳ ಸಮನ್ವಯ, ಅನುಭವದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ಮೌಲ್ಯಗಳ ಶೋಧನೆ, ಅಂತರ್ಮುಖತೆ, ಕಾವ್ಯಶಿಲ್ಪ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ನವ್ಯ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೂ ವಚನಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ಸಾಮ್ಯವಿದೆ. ಅನೇಕ ಜನ ನವ್ಯ ಕವಿಗಳು ಹಳಗನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಓದಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೂ, ವಚನಗಳನ್ನು ಓದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ** ಕೆಲವು ಜನ ನವ್ಯ ವಿಮರ್ಶಕರು ಒದಗಿಸಿರುವ ವಚನಗಳ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳೂ ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕ ಸಮರ್ಥನೆಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ನವ್ಯ ಕವಿಗಳ ವಿಡಂಬನೆಯ ಧಾಟಿ, ಕಟಕಿ, ವ್ಯಂಗ್ಯಗಳಿಗೆ ನಯಸೇನ, ಬ್ರಹ್ಮಶಿವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೂ, ಸುಪರಿಚಿತ ಕವಿಯಾದ ಸರ್ವಜ್ಞನಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಬಹುದು. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪೂರ್ವಪರಂಪರೆ ಒಂದು ಆಂದೋಲನದ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದಕ್ಕೆ ಆ ಆಂದೋಲನದ ಎಲ್ಲ ಲೇಖಕರಿಗೂ, ಇಡೀ ಪರಂಪರೆಯ ನೇರವಾದ, ಕ್ರಮವಾದ, ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಾಠವಾಗಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅಡಿಗರಂಥ ಒಬ್ಬ ಕವಿ ವಚನಗಳಿಂದ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದನ್ನು ಕಲಿತು ಅರಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕೃತಿರಚನೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಇನ್ನುಳಿದವರಿಗೆ ವಚನಗಳಿಗಿಂತ ಅಡಿಗರ ಕೃತಿಗಳೇ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಮೂಲಕ ವಚನಗಳ ಪ್ರಭಾವ, ಅರ್ಥಾತ್ ಪರಂಪರೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಪರಂಪರೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ರೀತಿಯೇ ಇದು. ಪಂಪ,

* ಈಗಂತೂ ವಚನಕಾವ್ಯ-ಸಾಹಿತ್ಯ ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಭ್ಯಾಸದ ಕೇಂದ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದೆ.

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸರಿಂದ ಒಬ್ಬ ಕವಿ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಕವಿಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕವಿ ಪಂಪ, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸರಿಂದಲೂ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ - ಪಂಪ, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸರನ್ನು ಓದಿರದಿದ್ದರೂ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನವ್ಯ ಕಾವ್ಯದ ಮೇಲಿನ ಪರಂಪರೆಯ ಭಂಗದ ಆರೋಪವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನವ್ಯಕಾವ್ಯ ನಮ್ಮ ನೆಲದ್ದೇ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದೇ ಇಂಥ ಆರೋಪದ ಹಿಂದಿನ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಅರ್ಥವಾಗದಿರುವಿಕೆಯಿಂದ ಬಂದ ಆರೋಪಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವು ಎರಡು: ಈ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನುಭವವೇ ಇಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಬರಿಯ ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಸರತ್ತು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಆರೋಪ. ಈ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಿಂದಿನ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕ್ರಮ ನಮ್ಮದಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಅದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಇನ್ನೊಂದು ಆರೋಪ. ವಚನಗಳೊಂದಿಗಿನ ಸಾಮ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಈ ಜನ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬದಲಿಸಬಾರದು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಏನಿಲ್ಲೆಂದರೂ ವಚನಗಳು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತವೆ; ನವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಈಚೆಗೆ ನವ್ಯಕಾವ್ಯ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಕವಿಗಳು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಬರೆಯತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ;* ಅಥವಾ ಇಂಥ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದಿ-ಓದಿ ರೂಢಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದೇ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗತೊಡಗಿದೆ. ಆದರೂ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ - ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೂ ಪರಂಪರೆಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಎಂಥದು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ-ಉಳಿದೇಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆಂದೋಲನ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಏನೇನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ, ಏನೇನು ಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಯಾವಾಗಲೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ವಿಷಯ. ಇಂಥ ಸ್ವೀಕಾರ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿದ್ದಾಗಂತೂ ಇದು ಇನ್ನೂ ಜಟಿಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸ್ವೀಕಾರ ಕೇವಲ ತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರಬಹುದು; ವಸ್ತುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರಬಹುದು; ಅಥವಾ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ, ನೈತಿಕ ನಿಲವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರಬಹುದು. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಒಂದು ಆಂದೋಲನ ತನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯ ಒಳಗೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಯಾವ ಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಿದರೆ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಛೇದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟದ ಸಂಗತಿ.

ಈಗ ಕೆಲವರು ಆಪಾದಿಸಿರುವಂತೆ, ನವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಡಿದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಏಳುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿರುವ ಹಾನಿ ಏನು? ಒಂದು ವೇಳೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ತೋರಿಸಬಹುದಾದ ಹಾನಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯ ಯಾವ-ಯಾವ

* ಆದರೆ ೨೧ನೆ ಶತಮಾನದ ತುಣುಕು ಕವಿಗಳು ಅರ್ಥವಾಗದಷ್ಟು ಜಟಿಲ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ನವ್ಯ ಕವಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಆ ಹಾನಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಆಪಾದನಕಾರರೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಯತ್ನಿಸಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಂಥ ಆಪಾದನೆಗಳ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂದೇಹವೇಳುತ್ತದೆ.

ಈ ಚರ್ಚೆಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮೂಲಭೂತವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ. ಉತ್ತಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಪರಂಪರೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅನಿವಾರ್ಯವೇ? ಎಂಬುದೇ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ತೀರಾ ಭಿನ್ನವಾದ, ಒಳಗಿನ ಅಥವಾ ಹೊರಗಿನ ಯಾವ ಪರಂಪರೆಗೂ ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲದ ಒಂದು ಹೊಸ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಆಂದೋಲನ ಹುಟ್ಟಲಾರದೆ? ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಅದರಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಲಾರದೇ? ಎಲಿಯಟ್ ಪರಂಪರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಸರಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಮೇಲೂ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉಳಿದೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇವಲ ಊಹಾತ್ಮಕ ಎಂದು ತಳ್ಳಿಹಾಕುವಂಥದಲ್ಲ. ಈ ಬಗೆಯ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಆಂದೋಲನಗಳು ಜಗತ್ತಿನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಥದೊಂದು ವಿಲಕ್ಷಣ ಉದಾಹರಣೆ ಇದೆ- ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದ್ದು.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವಚನಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಪ್ರಸಂಗ. ಅವು ಹಿಂದಿನ ಯಾವ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಂಪರೆಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದಲ್ಲ. ಅವು ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದು ಹುಟ್ಟಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು ತಾವು ಸಾಹಿತಿಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿರಲೂ ಇಲ್ಲ. ವಚನಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಬಹಳ ದಿನಗಳಾದ ನಂತರ ಶತಮಾನಗಳ ನಂತರ ಅವು ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದು ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯಪರಂಪರೆಯ ಭಾಗವೆಂದು ಸ್ವೀಕೃತವಾದವು. ಅವುಗಳ ಸ್ವರೂಪ, ಛಂದಸ್ಸು, ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆ, ಲಯ, ಪ್ರತಿಮಾಸಂಯೋಜನೆ, ಶಿಲ್ಪ, ಜೀವನದೃಷ್ಟಿಗಳೆಲ್ಲ ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸವು. ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ವಚನಕಾರರು ಓದಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಆಧಾರಗಳಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಮತೀಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಜೈನ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದದಿರುವ ಸಂಭವವೇ ಹೆಚ್ಚು. ಓದಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿ ಎಲ್ಲೂ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದಲೂ ಅವರು ವಿಶೇಷವೇನನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ವಿದ್ವಾಂಸರು ವಚನಗಳ ರೂಪ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸೇರಿದ ತ್ರಿಪದಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದೆಯೆಂಬ ಒಂದು ಊಹೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಆಧಾರಗಳು ಸಾಲವು. ದೇವರ ದಾಸಿಮಯ್ಯನ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಂಥ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ಕೆಲವರು ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಗಾಗ ವಚನಕಾರರು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಿಂದ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಾದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳಿದರೂ, ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಲುಗಳು ಕೇವಲ ವಾದಪುಷ್ಟಿಗಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು, ಸೃಜನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕವಿಗಳು

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನ್ಯ ಕವಿಗಳ ಉಕ್ತಿಗಳ ಬಳಕೆಗೂ ವಚನಗಳಲ್ಲಿಯ ಉಪನಿಷತ್ ವಾಕ್ಯಗಳ ಬಳಕೆಗೂ ಇರುವ ಅಂತರ ಸ್ಪಷ್ಟವಿದೆ. ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ವಚನಗಳಿಗೂ ಹಿಂದಿನ ಸಾಹಿತ್ಯಪರಂಪರೆಗೂ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ವಚನಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಲ್ಲ. ವಚನಕಾರರ ನಂತರದ ಹರಿಹರ ರಾಘವಾಂಕರಿಂದ ಹಿಡಿದು, ದಾಸಕವಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು, ನವ್ಯ ಕವಿಗಳವರೆಗೆ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ವಿಧವಿಧವಾದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ.

ಇದರಿಂದ ಬಹುಶಃ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗೂ ಪರಂಪರೆಗೂ ನಾವು ತಿಳಿದಿರುವಷ್ಟು ಅನಿವಾರ್ಯ ಸಂಬಂಧ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಏಳುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಲೇಖಕ ತನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಬರೆಯುವುದರಿಂದ ಆಗುವ ಲಾಭಗಳನ್ನೂ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೂ, ವಚನಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ, ಪರಂಪರೆಗೂ ನವೋದಯ ಮತ್ತು ನವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಿಗೂ ಇದ್ದಿರಬಹುದಾದ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚು ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಆಂದೋಲನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತೆಂಬುದು ಮುಖ್ಯವೇ ಹೊರತು, ಅದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸೇರಿದೆ, ಅಥವಾ ಅದರಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಆಂದೋಲನ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಪರಂಪರೆಯ ಉತ್ತಮಾಂಶಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮವಾದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.*

* ಈ ಲೇಖನದ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಪರಂಪರೆಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧದ ಒಂದು ತಾತ್ವಿಕ ಅಂಶದ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವುದಷ್ಟೇ ಹೊರತು, ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂಬುದರ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಾಗಲೀ, ನವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಮರ್ಥನೆಯಾಗಲೀ ಅಲ್ಲ.

೪. ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ

-ಬಾಪು ಹೆದ್ದೂರಶೆಟ್ಟಿ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯಗಳೆರಡೂ ಮಾನವನ ಬದುಕಿನ ಮಧ್ಯದಿಂದಲೇ ಮೂಡಿಬರುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವೆರಡೂ ಪರಸ್ಪರ ಘನಿಷ್ಟವಾದ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಸಂಬಂಧಗಳ ಆಯಾಮಗಳು ಹಲವಾರು, ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ನಿರ್ಧಾರಗಳಲ್ಲೊಂದು. ಅದು ಸಾಹಿತ್ಯದ ರಚನಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೇ ಬದಲಿಸುವ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ರಾಜಕೀಯ ಕ್ರಾಂತಿಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಚೋದಿಸಿದ್ದುಂಟು. ಫ್ರೆಂಚ್ ಮಹಾಕ್ರಾಂತಿಗೆ ವಾಲ್ಟೇರನ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣ ಎನ್ನುವುದೂ ಹಾಗೂ ಎರಡನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧದಿಂದ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಾದ ವಿನಾಶದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಅಲ್ಲಿ ಸಾರ್ತ್ರ, ಕಾಮೂ, ಕಾಫ್ಯಾ ಹುಟ್ಟಿದರು ಎನ್ನುವುದು ಈ ಸಮೀಕರಣದ ಸ್ಥೂಲ ಉದಾಹರಣೆಯೇ. ಆದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯಗಳ ಸಂಬಂಧಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಆಯಾಮಗಳೂ ಉಂಟು.

ಸಾಹಿತಿ ತನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಬದುಕನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೂ ಆ ಬದುಕಿನಲ್ಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕವೇ ಆತ ಬದಲಾವಣೆಯ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಉದ್ದೇಶಿತ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತಾನೆ ಕೂಡ. ಇಂತಹ ಪ್ರಚೋದನೆ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿಯೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಬೇಕು ಎಂದೇನಿಲ್ಲ. ಅದು ಬದುಕಿನ ಚಿತ್ರಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅಂತರ್ನಿಹಿತವು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಡತನವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಸಾಹಿತಿ ಬಡತನದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಓದುಗನಲ್ಲಿ ಮೂಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನೈತಿಕ ಅಧಃಪತನವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಸಾಹಿತಿ ಓದುಗ ನೈತಿಕತೆಯತ್ತ ವಾಲುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿನ ಬದುಕನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಈ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವಿ ಶೆಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು 'ವಿಧಾಯಕ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಸಮಕಾಲೀನ ಬದುಕನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಸಾಹಿತಿ ಹೊಸ ಬದುಕಿನ ಕನಸನ್ನೂ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಫ್ರೆಂಚ್ ಚಿಂತಕ ಅನತೋಲ ಫ್ರಾಂಸ ಹೇಳುವಂತೆ ಈ ರೀತಿ ಕನಸು ಕಾಣುವವರು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಮಾನವ ಇನ್ನೂ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ

ಬದುಕಿರಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಕಾಣುವ ಈ ಕನಸು ; ಅವನ ಬದುಕಿನ ಚಿತ್ರಣದಂತೆಯೇ ಸಮಕಾಲೀನ ಬದುಕನ್ನೇ ಬದಲಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಹಿಂದೀ ಕವಯಿತ್ರಿ ಮಹಾದೇವಿ, ನಿನ್ನೆಯ ಕನಸೇ ಇಂದಿನ ನನಸು, ಇಂದಿನ ಕನಸೇ ನಾಲೆಯ ನನಸು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.

ಮಾನವನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖವಾದ ಅಂಗ. ಆದುದರಿಂದ ಸಾಹಿತಿ ಚಿತ್ರಿಸುವ ಬದುಕಿನ ಚಿತ್ರಣ ಹಾಗೂ ಕಾಣುವ ಕನಸುಗಳು ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಬದಲಿಸುತ್ತವೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಹಲವಾರು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ರಾಜಕೀಯ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣ ಎಂದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಮಾನವನ ಬದುಕು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಮಂತ ಹಾಗೂ ವೈವಿಧ್ಯಪೂರ್ಣವಾದುದು. ಈ ವೈವಿಧ್ಯಪೂರ್ಣ ಬದುಕಿನ ಒಂದೆರಡು ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಾಹಿತಿ ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲ, ಚಿತ್ರಿಸಬಲ್ಲ. ಬದುಕಿನ ಸಮಗ್ರ ಚಿತ್ರಣ ಅಸಾಧ್ಯ. ಬದುಕಿನ ಯಾವ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಆತ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾನೆ, ಚಿತ್ರಣಕ್ಕಾಗಿ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವುದು ಆತನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಪರಿಧಿಯೊಳಗೆ ಬರುವ ಬದುಕನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗುರುತಿಸುವುದು ಆತನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೇ ಆತ ಬದುಕಿನ ವಾಸ್ತವತೆ ಎಂದೂ ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸಾಹಿತಿ ಚಿತ್ರಿಸುವ ಬದುಕಿನ ಚಿತ್ರ, ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿರದೇ ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ವಾಸ್ತವತೆಯ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಗ್ರಹಿಕೆಯೂ ಅಸಾಧ್ಯ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಚಿತ್ರಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಹಿತಿ ಮಾಡುವ ಬದುಕಿನ ಆಯಾಮಗಳ ಆಯ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳಿಂದ ನಿರ್ಧಾರಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆತನ ಆಯ್ಕೆಯ ಈ ನಿರ್ಧಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಕಾಲೀನ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು, ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಮೂರ್ತರೂಪ ಪಡೆಯುವ ಆತನ ರಾಜಕೀಯ ಆದರ್ಶಗಳೂ ಪ್ರಮುಖ ನಿರ್ಧಾರಕಗಳು, ಸಾಹಿತಿ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಳಗೆಯೇ ಬದುಕುವುದರಿಂದ ಸಮಕಾಲೀನ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಆತನ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು, ಆತನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೀಡುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಬದುಕಿನ ರಾಜಕೀಯ ವಾಸ್ತವತೆಗೂ ಆತ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಾಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಪುರಾತನ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಈ ರಾಜ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾನವನ ಬದುಕನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ರಾಜನೇ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ. ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ, ಕಥೆಗೆ ನಾಯಕನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಆತ ರಾಜನೇ ಆಗಿರಬೇಕಿತ್ತು. ರಾಜನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ

ದೇವತೆಯನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಇಂದ್ರ 'ರಾಜ'ನಾಗಿದ್ದ, ಹಾಗೂ ರಾಜನೆಂದರೆ ಧರಣಿಗಿಳಿದು ಬಂದ ದೇವತೆ ಎಂಬ ಸಮೀಕರಣವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಅತ್ಯಂತ ಪುರಾತನ, ಧಾರ್ಮಿಕವಲ್ಲದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ 'ಗಿಲ್ಲಮೆಶ್'ನ ಕಥೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಿಂತ ಸುಮಾರು ೨೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ರಚಿಸಲಾದ ಈ ಮಹಾಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ವೀರರಾಜನೇ ನಾಯಕ. ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದ ಎಸ್ಕಿಲಸ್‌ನ ಅಥವಾ ಸೋಫೋಕ್ಲಿಸ್‌ನ ದುಃಖಾಂತ ನಾಟಕಗಳಿಗೇ ಆಗಲಿ, ಅರಿಸ್ಟೋಫೆನಿಸ್‌ನ ಸುಖಾಂತ ನಾಟಕಗಳಿಗೇ ಆಗಲಿ ರಾಜರೇ ನಾಯಕರು. ಯುರೋಪಿನ ಮಧ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ಒಬ್ಬ ನಾಯಕ ಎಂದರೆ ರಾಜ ಆರ್ಥರ್. ಆತನ ಶೌರ್ಯ-ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ರಚಿತವಾಗಿರುವಷ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯ ಇನ್ನಾರನ್ನೂ ಕುರಿತು ಇಷ್ಟೊಂದು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಭಾರತದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ರಾಜನೇ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದ್ದುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ರಾಜನ ಶೌರ್ಯ-ಸಾಹಸಗಳನ್ನೂ, ಅವನು ನಡೆಸಿದ ಯುದ್ಧಗಳನ್ನೂ, ಅವನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದುಕನ್ನೂ ಚಿತ್ರಿಸುವ ಈ ಯುಗದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಬದುಕಿನ ಚಿತ್ರಣ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದರೂ ಅದು ಬರಿ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕ ಮಾತ್ರವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ರಾಜಪ್ರಧಾನ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯಷ್ಟೇ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟೇ ಪುರಾತನವಾದುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಜನಾಧಿಪತ್ಯವಿರುವ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆ. ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರವೊಂದಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿತು ಎನ್ನುವ ಅಂಶವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾಗದು. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ನಾಯಕನಾಗಿರದೇ ಹಲವಾರು ಜನ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಥೆ ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಳಸಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಹಾಗೂ ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶಗಳ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳನ್ನೇ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ರಾಮಾಯಣ ರಾಜಪ್ರಧಾನ ಮಹಾಕಾವ್ಯವಾದರೆ, ವ್ಯಾಸನ ಮಹಾಭಾರತಕ್ಕೆ ಇವನೇ ನಾಯಕನೆಂದು ಯಾರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹೇಳಲಾಗದು. ಹೋಮರನ ಓಡೆಸ್ಸಿ ಮಹಾಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಓಡೆಸ್ಸಿಯಸ್‌ನೇ ನಾಯಕ. ಆದರೆ ಆತನ ಇಲಿಯಡ್ ಮಹಾಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಯಕರು ಹಲವಾರು ಜನ. ಒಂದೇ ಕಥಾ ವಸ್ತು ಹೇಗೆ ಬಹು-ಕೇಂದ್ರಿತ ಹಾಗೂ ಏಕ-ಕೇಂದ್ರಿತ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿ ರಚಿತವಾಗಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಮಹಾಭಾರತ ಮಹಾಕಾವ್ಯ, ಹಾಗೂ ಅದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾದ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ ವಿಜಯ ಹಾಗೂ ಗದಾಯುದ್ಧಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಇಲಿಯಡ್ ಹಾಗೂ ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿರುವ ಹಲವಾರು ನಾಯಕರೂ ರಾಜರೇ ಆಗಿದ್ದರು ಎನ್ನುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹ.

ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವದ ಅವಸಾನದೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆದುಬಂದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ

ಸಾಮಂತವಾದ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೇ ಕುಂಠಿತವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಪ್ರಭಾವ ಕಂಡುಬರುವುದು. ಈ ಯುಗದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಯುಗದ ಸುಮಾರು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದ ರಾಜ, ಯುಗದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ತನ್ನ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಓಲಿವರ್ ಕ್ರಾಮ್‌ವೆಲ್ಲಿ ರಾಜನನ್ನು ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಿಲ್ಟನ್ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ರಾಜನನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದರೂ, ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಯಕನಾಗುವವನು ಆದರ್ಶ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ರಾಜ-ಪ್ರಧಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ-ಪ್ರಧಾನ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ನಾಯಕನಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾಯಕನಾಗುವವನು ಉದಾರ, ಜ್ಞಾನಿ, ಕುಲೀನ, ಯುವಕ, ಸುಂದರ ಹಾಗೂ ಸದ್ಗುಣಿಯೂ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ಸಾಹಿತ್ಯದರ್ಪಣದ ಲೇಖಕ ವಿಶ್ವನಾಥ ಕವಿರಾಜ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮೊದಲೇ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಲಕ್ಷಣ ಗ್ರಂಥಕಾರರಾದ ಭಾಮಹ, ದಂಡಿ, ಮಮ್ಮಟ ಮೊದಲಾದವರು ಇದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಸಾಮಂತ ವರ್ಗದ ಮನರಂಜನೆಯೇ ಸಾಹಿತಿಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ. ಕಲಾನೈಪುಣ್ಯ, ಚಾಣಾಕ್ಷತೆ, ಶೃಂಗಾರ ಇವೇ ಅವನಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಹಿಂದೀ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ 'ರೀತಿ ಕಾಲ' ಎಂದು ನಿರ್ದೇಶಿತವಾಗುವ ಯುಗದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಮಧ್ಯಯುಗದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಂತವಾದಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೂಡ ಶಿಥಿಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಕ್ರಮಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಮಂತವಾದಿ ವರ್ಗವನ್ನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಅಲೆಗ್ಸಾಂಡರ್ ಪೋಪ್ ಹಾಗೂ ಡ್ರೈವರ್ ಮೊದಲಾದವರು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪೋಪ್‌ನ 'ದ ರೇಪ್ ಆಫ್ ದ ಲಾಕ್' ಹಾಗೂ 'ವಿಂಡ್ಸರ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್'ಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಇದೇ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಪಿ.ಜಿ. ಓಡಹೌಸ್ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಮಂತ ಯುಗದ ಅವಸಾನ ಕಾಲದ ಪ್ರಮುಖ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳೆಂದರೆ ಜನತಂತ್ರ ಹಾಗೂ ಬಂಡವಾಳವಾದ. ಸಾಮಂತ ವರ್ಗದ ಎದುರಾಗಿ ಬಂಡವಾಳವಾದಿ ವರ್ಗ ಹಾಗೂ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗಗಳು ಬೆಳೆದುಬರುತ್ತವೆ. ಈ ವರ್ಗಗಳು ಸಾಮಂತವಾದಿ ಯುಗದ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಕೋಲೆಗಳನ್ನು ಕಳಚಿ ಹಾಕುತ್ತವೆ. ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿಫಲಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾವ್ಯ ಛಂದೋಬದ್ಧತೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆದು ಮುಕ್ತ ಕಾವ್ಯವಾಗಿ

ಬೆಳೆದರೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾವ್ಯ-ರೂಪದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಪಡೆದು ಕಥೆ ಕಾದಂಬರಿ ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ಹೊಸ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವನಾಥ ಕವಿರಾಜನ ಆದರ್ಶ ನಾಯಕ ಕಣ್ಣರಿಯಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಯಕನಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಬದುಕಿನೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯನೊಬ್ಬನ ಬದುಕಿನ ಚಿತ್ರಣ ಜನತಾಂತ್ರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪರಿಣಾಮ ಸಾಮಂತವಾದಿ ಯುಗದ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಡ್ಯಾನಿಯಲ್ ಡೆಪೋ, ಹೆನ್ರಿ ಫೀಲ್ಡಿಂಗ್ ಮೊದಲಾದವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬದುಕನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಂತವಾದಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಡ್ಯಾನಿಯಲ್ ಡೆಪೋ ತನ್ನ 'ಮೋಲ್ ಫ್ಲಾಂಡರ್ಸ್' ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಕಟುವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಯುಗದ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳದರ್ಜೆಯ ಹೀನ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳು ಈ ಕಾದಂಬರಿಗೆ ನಾಯಕಿ. ಇಂಥದೇ ತೀವ್ರ ಹಾಗೂ ಕಟು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮರಾಠಿ ನಾಟಕಕಾರ ವಿಜಯ ತೆಂಡುಲ್ಕರ್ ಅವರ 'ಸಖಾರಾಮ್ ಬೈಂಡರ್' ಹಾಗೂ 'ಫಾಸೀರಾಮ್ ಕೊತ್ತಾಲ್' ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಜನತಾಂತ್ರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಆದರ್ಶ ನಾಯಕನನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದರೂ ಬಂಡವಾಳದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿ-ಪ್ರಧಾನ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚಿತವಾದರೂ ಆ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಆತನೇ ನಾಯಕನಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ರಚಿತವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವ ಸಾಮಾಜಿಕ-ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರ ಬಂಡವಾಳವಾದಿ ಸಾಮಾಜಿಕ-ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಬಂಡವಾಳವಾದಿ ಯುಗದ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಕವಿ, ಜನತಾಂತ್ರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅನಿವಾರ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದ ಪಲಾಯನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ: ಬಡತನ, ಹಸಿವು, ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಸಮಾಜದ ಮುಂದೆ ದೈತ್ಯಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದ್ದರೂ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದವನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತೇ ಈ ಯುಗದ ಸಾಹಿತಿ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಹಲವು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳವಾದ ಪಕ್ಷವಾಗುತ್ತ ಹೋದಂತೆಲ್ಲಾ ಅಂತಹ ಸಮಾಜದ ಚಲನೆಯ ದಿಕ್ಕು, ಒತ್ತಡ ಹಾಗೂ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸಾಹಿತಿ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಅಮೇರಿಕದ ಸಾಹಿತಿ ಟೇಲರ್ ಕಾಲ್ಪವೆಲ್ ಬರೆದ 'ದ ಡೈನಾಸ್ತಿ ಆಫ್ ಡೆತ್' ನೋಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಬಂಡವಾಳದ ಯುಗದ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹಲವಾರು ಸಾಹಿತಿಗಳು ಬಡತನದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಜಾರ್ಜ್ ಕ್ಯಾಬ್ಜಿ ಹಾಗೂ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಡಿಕನ್ಸ್ ಮೊದಲಾದವು ಬಂಡವಾಳವಾದದ ಕಪ್ಪು ಪಾರ್ಶ್ವವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅವನತಿಯನ್ನೂ ಸಾರುತ್ತಾರೆ.

ಬಂಡವಾಳವಾದ ಹಾಗೂ ಜನತಂತ್ರಗಳ ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಣಾಮ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ಫ್ಯಾಸಿಸಂ, ಕಮ್ಯುನಿಸಂ ಹಾಗೂ ಜನತಾಂತ್ರಿಕ ಸಮಾಜವಾದಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಫ್ಯಾಸಿಸಂ ಬಂಡವಾಳವಾದಿ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನೇ ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಜನತಂತ್ರವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಕಮ್ಯುನಿಸಂ, ಬಂಡವಾಳವಾದವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರೂ, ಸಮಾಜದ ಸಮಷ್ಟಿ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಜನತಂತ್ರವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುತ್ತದೆ. ಜನತಾಂತ್ರಿಕ ಸಮಾಜವಾದ, ಜನತಂತ್ರದ ತತ್ವಗಳನ್ನೇ ಆರ್ಥಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಬಂಡವಾಳವಾದವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಬಂಡವಾಳವಾದಿ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆದ ಫ್ಯಾಸಿಸಂ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಜರ್ಮನ್ ತತ್ವಚಿಂತಕ ನೀಟ್ಸೆಯ ಸೂಪರ್-ಮಾನವನ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶಕರು ಅಷ್ಟೊಂದು ಗಮನಿಸದಿದ್ದರೂ ಸೂಪರ್ ಮಾನವನನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪರಂಪರೆಯೇ ಬೆಳೆದುಬಂದಿದೆ. ಆರ್ಥರ್ ಕಾನನ್ ಡಾಯಲ್‌ನ ಶರಲಾಕ್ ಹೋಮ್ಸ್, ಎಡ್ಗರ್ ರೈಸ್ ಬರೋನ ಟಾರ್ಫೂನ್, ಐಯಾನ್ ಫ್ಲೆಮಿಂಗ್‌ನ ಜೇಮ್ಸ್ ಬಾಂಡ್ ಮೊದಲಾದವು ಇದೇ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸೂಪರ್-ಮಾನವರು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇನ್ನಿತರರಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎನ್ನುವುದನ್ನೇ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಜನತಂತ್ರದ ಮೂಲ ತತ್ವವನ್ನೇ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಜರ್ಮನಿಯ ತತ್ವಚಿಂತಕನಾದ ಹಿಗಲ್ ಹಾಗೂ ಫಿಷ್ಟ್ ಇವರ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಆರಾಧಕ ಚಿಂತನೆ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಲಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ನ ಆರ್ಥಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳಿಂದ ಕಮ್ಯುನಿಸಂ ಹೊರಮೂಡುತ್ತದೆ. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರಕಾರ ಬಂಡವಾಳವಾದಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅವಸಾನ ಹಾಗೂ ಕಮ್ಯುನಿಸಂ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬರವು-ಇವೆರಡೂ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಗಳು. ಇದುವರೆಗಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ-ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳೆಲ್ಲ ವರ್ಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ವರ್ಗ-ರಹಿತವಾದ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾನವ ಸಮಾಜ ಸಾಧಿಸಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಮಾಜಿಕ-ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸುಳ್ಳು ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಜನರನ್ನು ತಪ್ಪುದಾರಿಗೆ ಎಳೆಯುವುದರಿಂದ ಅಂತಹ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುವುದು ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ರಾಜ್ಯ-ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ರಾಜ್ಯ-ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯನ್ನು, ಅದರ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯಲಾದ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ನಿಜವಾದ ಹಾಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಾಹಿತ್ಯದ ರಚನೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕರ್ತವ್ಯವಾದರೆ, ಆತ ತನ್ನ ಈ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ರಾಜ್ಯ-ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ

ಕರ್ತವ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಇಂದು ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತಿಗೆ ಯಾವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಬರೀ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಬರೆಯಲಾದ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಮನ್ನಣೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಬೋರಿಸ್ ಪ್ಯಾಸ್ತೆನಾಕ್ ಹಾಗೂ ಅಲೆಗ್ಸಾಂಡರ್ ಸೋಲ್ಜೆನಿಟ್ಸಿನ್ ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ. ಮಿಖೈಲ್ ಶೊಲೋಖೋವ್ ರಂತಹ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಅಪವಾದ ಮಾತ್ರ.

ಬಂಡವಾಳವಾದಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದ್ದರೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಭದ್ರತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆತನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಿರರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ದಿನ-ನಿತ್ಯದ ಬದುಕಿಗಾಗಿ ಆತ ಹೋರಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗ ಬಯಸುವ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಆತ ಬದುಕುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಭದ್ರತೆ ಇದ್ದರೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಹಿತಿ ಬದುಕುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಜನತಾಂತ್ರಿಕ ಸಮಾಜವಾದಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ ಇರುತ್ತದೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಭದ್ರತೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ.

ಜನತಾಂತ್ರಿಕ ಸಮಾಜವಾದಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸ್ವರೂಪದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತ ಭಾರತದ ಹಿರಿಯ ಸಮಾಜವಾದಿ ನಾಯಕ ಆಚಾರ್ಯ ನರೇಂದ್ರದೇವ ಅವರು, ಇಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತಿಯ ಸೃಜನಕಲೆ ಬಂಡವಾಳವಾದಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗದ ಅಡಿಯಾಳಾಗಿಯೂ ಉಳಿಯಬೇಕಿಲ್ಲ, ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿರುವಂತೆ ಅಧಿಕಾರಿವರ್ಗದ ಅಡಿಯಾಳಾಗಿಯೂ ಉಳಿಯಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬರೀ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾಸ್ತವತೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠ ವಾಸ್ತವತೆಯನ್ನೂ ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತಿಯ ಸೃಜನ ಕಲೆಗೆ ಮುಕ್ತ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅವಕಾಶ ದೊರಕುತ್ತದೆ, ಸಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತ ಬಡತನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಹೆಣಗುತ್ತಿರುವ, ಆದರೆ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಮುಕ್ತಪರಿಸರವಿರುವ, ಅಂದರೆ ಜನತಾಂತ್ರಿಕ ಸಮಾಜವಾದಿ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ, ಭಾರತದಂತಹ ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹೀಗೆ ಸಾಹಿತಿ ಇತಿಹಾಸದ ಗತಿತಾರ್ಕಿಕ ಚಲನೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲ ವ್ಯಷ್ಟಿಸಮಷ್ಟಿಗಳ ಸಮನ್ವಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲ, ವ್ಯಕ್ತಿ-ತತ್ವವನ್ನು ಆರಾಧಿಸದೇ, ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಡೆಗಣಿಸದೇ ಹೇಗೆ ಸಮಾಜನಿಷ್ಠ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಬಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಹಲವೇ ಆದರೂ ಸಶಕ್ತ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ದೊರಕುತ್ತವೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಮಂತವಾದಿ ಯುಗದ ಅವಸಾನ ಹಾಗೂ ಅದರೊಟ್ಟಿಗೆ

ಬಂಡವಾಳವಾದಿ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಬಂಗಾಳಿ ಲೇಖಕರಾದ ವಿಮಲಮಿತ್ರ ತಮ್ಮ ಕಾದಂಬರಿ 'ಸಾಹಬ ಬಿಬಿ ಗೊಲಾಮ್' ನಲ್ಲಿಯೂ, ಹಿಂದೀ ಲೇಖಕ ಭಗವತೀಚರಣ ವರ್ಮಾ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾದಂಬರಿ 'ಭೂಲೇ ಬಿಸರೆ ಚಿತ್ರ'ದಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಂಡವಾಳವಾದಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬೆಳೆದುಬರಲು ಕಾರಣವಾದ ಔದ್ಯೋಗಿಕರಣ ಸಾಮಂತವಾದ ಯುಗದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಾರತದ ಹಳ್ಳಿಯೊಂದನ್ನು ಹೊಡೆದಿಟ್ಟಿರುವುದರ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಶಕ್ತಿಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಖ್ಯಾತ ಬಂಗಾಳಿ ಲೇಖಕರ ತಾರಾಶಂಕರ ಬಂದೋಪಾಧ್ಯಾಯ ತಮ್ಮ ಕಾದಂಬರಿ "ಗಣದೇವತಾ"ದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆರಾಧನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡದೆ, ಆತನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯದೇ, ಆತನ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜದ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಬಂಗಾಳಿ ಲೇಖಕ ಶಂಖರ ತಮ್ಮ ಕಾದಂಬರಿಗಳಾದ 'ಕೋತೋ ಆಜಾನಾರ್' ಹಾಗೂ 'ಚೌರಂಗಿ'ಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಕೇಂದ್ರವ್ಯಕ್ತಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಕಲ್ಕತ್ತೆಯ ಕೊನೆಯ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರನ ಗುಮಾಸ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ನಂತರ ಈತ ಚೌರಂಗಿಯಲ್ಲಿರುವ 'ಶಾಹಜಹಾಂ' ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಹೋಟೆಲೊಂದರಲ್ಲಿ ಗುಮಾಸ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಈಗ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಈ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ನಾಯಕನಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇವನ ಸುತ್ತಲೂ ಶಂಕರ, ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಕಥೆಯನ್ನೂ, ದೊಡ್ಡ ಹೋಟೆಲೊಂದರ ಕಥೆಯನ್ನೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೆಣೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸಮಕಾಲೀನ ಬದುಕಿನ ಚಿತ್ರಣ ಇಲ್ಲಿ ಶಂಕರರಿಗೆ ಮುಖ್ಯ. ಕೇಂದ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕ ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಜನತಂತ್ರದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ರಚಿತವಾಗುವ ವ್ಯಕ್ತಿ-ನಿಷ್ಠ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಾಜವಾದದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಸಮಾಜ-ನಿಷ್ಠ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾಭಾರತದಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ರಾಜರ ಕಥೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಮಾಜದ ಕಥೆ ಹಲವಾರು ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಫಣೀಶ್ವರನಾಥ ರೇಣು ಬರೆದ 'ಮೈಲಾ ಅಂಚಲ್' ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿ, ರಾಂಗೇಯ ರಾಘವ ಬರೆದ 'ಕಬ್‌ತಕ್ ಪುಕಾರೂಂ' ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸಬಹುದು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರ್ ಬರೆದ 'ಗ್ರಾಮಾಯಣ' ಹಾಗೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಲಂಕೇಶರು ಬರೆದ 'ಮುಸ್ಸಂಜೆಯ ಕಥಾ ಪ್ರಸಂಗಗಳು' ಇದೇ ಪರಂಪರೆಯ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು.

ಭಾರತದಂತಹ ಸಂಕ್ರಮಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ನೆಲೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಜನತಾಂತ್ರಿಕ ಸಮಾಜವಾದದಡೆಗೆ ದಾರಿ ಸವೆಸಿದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಚೈತನ್ಯ ಹೊಸ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸ್ವೀಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಇಂದು ಜನ ಕಾವ್ಯವನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಓದುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು, ಕವಿಗಳು, 'ಹೊಸ

ಪ್ರಾದೇಶಿಕತಾವಾದ', 'ಹೊಸ ಸರಳತಾವಾದ', 'ಪಾಪ್ ಕಾವ್ಯ', 'ದೃಶ್ಯ ಕಾವ್ಯ', 'ಮೂರ್ತ ಕಾವ್ಯ' ಮೊದಲಾದ ಹಲವಾರು ಹೊಸ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಇಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪಡೆಯಬಹುದಾದ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಆಯಾಮಗಳ ಒಂದು ಕಿಂಡಿನೋಟವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿಗೆ, ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಬದಲಿಸುತ್ತದೆ. ಇವೆರಡರ ಪರಸ್ಪರ ಕ್ರಿಯೆ-ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಾಪೇಕ್ಷವಾಗಿರುತ್ತವೆಂದರೆ, ಈ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಮ್ಯಾನಿಪ್ಯುಲೇಟರ್ಸ್ ಫ್ಯಾಲಾಸಿಯ ಮೂಲಕ ಸುಲಭವಾಗಿ ವಿವರಿಸಬಹುದು ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತ ಒಂದು ಲಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಗುಂಡಿ ಒತ್ತಿ, ಮೇಲಿನ ಮಹಡಿಗೇ ಹೊದಾಗ, ಆತ ಲಿಫ್ಟನ್ನು ಮೇಲಿನ ಮಹಡಿಗೇ ಕೊಂಡೊಯ್ದನೋ, ಅಥವಾ ಲಿಫ್ಟು ಆತನನ್ನು ಮೇಲಿನ ಮಹಡಿಗೇ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಿತೋ, ಎನ್ನುವ ತಾತ್ವಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. ಲಿಫ್ಟಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ರೀತಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಬದಲಿಸುವಾಗ ತಾನೂ ಅದರಿಂದ ಬದಲಾವಣೆಗೊಳಗಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜಕೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲೇ ತಾನೂ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ಒಟ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅವೆರಡೂ ಸಮನಾಗಿ ಪೂರಕವಾಗುತ್ತವೆ.

೫. ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ

- ಡಾ. ಎನ್. ಎಸ್. ತಾರಾನಾಥ್

ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಜರ್ಮನಿ, ಅಮೆರಿಕ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಇಟಲಿ, ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್, ಬೆಲ್ಜಿಯಂ, ರಷ್ಯಾ, ಜಪಾನ್ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಜನಪ್ರಿಯವೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವೂ ಆದ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸ್ವರೂಪ, ಸೂತ್ರಗಳು, ವ್ಯಾಪ್ತಿ, ಇತಿಹಾಸ ಇವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಈ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಆಳವೂ ವಿಚಾರ ಪ್ರಚೋದಕವೂ ಆದ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ತುಂಬ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ನಡೆದಿದ್ದಿತು, ಅದೊಂದು ದೃಢವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಶಾಖೆಯಾಗಿ ಈಗ ನಿಂತಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶನ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ರೆನೆ ವೆಲಕ್, ಹೆನ್ರಿ ಎಚ್. ರೆಮಾಕ್, ಹೆನ್ರಿ ಗಿಫರ್ಡ್, ಅಲ್ರಿಚ್ ವೆರ್ಯ್ಸ್ಪೀನ್, ಗಯಾರ್ಡ್, ಆಲ್ಫ್ರೆಡ್ ಆಲ್ಫ್ರೆಡ್ ಓವೆನ್ ಮುಂತಾದವರು ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ದುಡಿದು ಅಮೂಲ್ಯ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕುತೂಹಲಕರವೂ ತುಂಬ ಉಪಯುಕ್ತವೂ ಆದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶಾಖೆಯಾಗಿ ಇದನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ನೂರಾರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ನಾತಕಪೂರ್ವ ಹಾಗೂ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿವೆ. ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶವೊಂದರಲ್ಲೇ ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಈ ವಿಷಯದ ಅಧ್ಯಯನದ ಅಧ್ಯಾಪನಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿವೆ. ಕೆಲವು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ನಿಯತಕಾಲಿಕಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒರೆಗಾನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ 'ಕಂಪ್ಯಾರಿಟಿವ್ ಲಿಟರೇಚರ್' ಎಂಬುದನ್ನೂ ಇಲಿನಾಯ್ಸ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ 'ಕಂಪ್ಯಾರಿಟಿವ್ ಲಿಟರೇಚರ್ ಸ್ಟಡೀಸ್' ಎಂಬುದನ್ನೂ, ಇಂಡಿಯಾದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ 'ಇಯರ್ ಬುಕ್ ಆಫ್ ಕಂಪ್ಯಾರಿಟಿವ್ ಅಂಡ್ ಜನರಲ್ ಲಿಟರೇಚರ್' ಎಂಬುದನ್ನೂ, ಪೆನ್ನಿಲ್ವೇನಿಯಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ 'ಇಯರ್ ಬುಕ್ ಆಫ್ ಕಂಪ್ಯಾರಿಟಿವ್ ಕ್ರಿಟಿಸಿಸಂ' ಎಂಬುದನ್ನೂ ಎರಡು ದಶಕಕ್ಕೂ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ತರುತ್ತಿವೆ. ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘ, ಅಮೇರಿಕನ್ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘ, ಫ್ರೆಂಚ್ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡು ಹಲವು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಕಾರ್ಯವ್ಯವಸ್ಥಾವಾಗಿವೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ೧೯೫೬ರಿಂದ ಕಲ್ಕತ್ತೆಯ ಜಾಧವಪುರ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂ.ಎ. ತರಗತಿಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದೆ. ಅದೇ 'ಜಾಧವಪುರ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಕಂಪ್ಯಾರಿಟಿವ್

ಲಿಟರೇಚರ್' ಎಂಬ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನೂ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘವೊಂದು ದಶಕದ ಹಿಂದೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದು ಈಗಾಗಲೇ ಅದು ಹಲವು ಸಭೆ, ಸಮಾವೇಶಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ಬಹುದೇಶವ್ಯಾಪಿಯಾದ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸೂತ್ರ, ಸ್ವರೂಪ, ಅಧ್ಯಯನ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ.

೨

ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂವಾದಿಯಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದವೃಂದ Comparative Literature ಎಂಬುದು. ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಪದವೃಂದ ಇಂದು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಲ್ಯಾಟಿನ್‌ನ Comparative ಎಂಬುದರಿಂದ Comparative ಎಂಬುದೂ, Littare ಅಥವಾ Littature ಎಂಬುದರಿಂದ Literature ಎಂಬುದೂ ಬಂದಿದ್ದು ಸಮಾಸಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ Comparative Literature ಆಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಲದಯಲ್ಲಿ ಈ ಪದವೃಂದವನ್ನು ಮೊದಲು ಬಳಸಿದ್ದು ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ ಅರ್ನಾಲ್ಡ್ ಆತ ೧೮೪೮ರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ಬರೆದ ಖಾಸಗಿ ಪತ್ರವೊಂದರಲ್ಲಿ ಈ ಪದವೃಂದವನ್ನು ಬಳಸಿದ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆರ್ನಾಲ್ಡ್ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಲ್ಲ. ಇದು ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಐರ್ಟೆಂಡಿನ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರ್ ಆದ ಹಚ್‌ಸನ್ ಮೆಕಾಲೆ ಪಾರ್ಸನೆಟ್ ೧೮೮೬ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ದಿ ಸೈನ್ಸ್ ಆಫ್ ಕಂಪ್ಯಾರಿಟಿವ್ ಲಿಟರೇಚರ್ ಎಂಬುದೇ ಈ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಮೊದಲ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪುಸ್ತಕ. ಸರಿಸುಮಾರು ಈ ಹೊತ್ತಿಗೇ ಎಂದರೆ ೧೮೭೧ರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕೆಯ ಕಾರ್ನೆಲ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಚಾನ್ಸಿಲ್ಸ್ ಫೋರ್ಡ್ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಥವಾ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕುರಿತು ಆರಂಭಿಸಿದ ಅಧ್ಯಯನ, ಮಾಡಿದ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಅಮೆರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯದ ಆಸಕ್ತಿ ಹಬ್ಬತೊಡಗಿತು.

ದಿಟವಾಗಿ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೀಜಗಳು ಮೊದಲು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿ ನೋಯೆಲ್ ಮತ್ತು ಲೆಪ್ಲಾಸ್ ೧೮೧೬ರಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕ್, ಲ್ಯಾಟಿನ್, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಫ್ರೆಂಚ್ ಭಾಷೆಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳ ಸಂಪುಟವೊಂದನ್ನು ಹೊರತಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರಿತ್ತ ಹೆಸರು ಕೋರ್ಸ್ ಡಿ ಲಿಟರೇಚರ್ ಕಂಪ್ಯಾರಿ. ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂಬರ್ಥದ ಪದವೃಂದವೊಂದರ ಮೊತ್ತಮೊದಲ ಬಳಕೆಯಿದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಆಯ್ದು ಕೃತಿಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆಯಿದೆಯೇ ಹೊರತು, ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಧ್ಯಯನವೇನೋ ಇಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ಕಿರಿಯ ಸಮಕಾಲಿಕರಾಗಿದ್ದ ಆಂಪಿಯರ್ ಮತ್ತು ವಿಲ್ಲೇಮ್ಯುನ್ ಈ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಫ್ರೆಂಚರು ಆದ್ಯ ತೋಲನಕಾರರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಇಟಲಿ, ಸ್ಪೇನ್, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ದೇಶಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಸಂಕಲಿಸಿ

ಕೋರ್ಸ್ ಡಿ ಲಿಟರೇಚರ್ ಫ್ರಾಂಚೈಸ್ ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಂಪಿಯರ್ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಫ್ರೆಂಚರು ಆ ದೇಶದ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆದ್ಯ ಕೆಲಸಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳ ಪರಿಚಯ, ಪ್ರಪಂಚ ಪರ್ಯಟನೆಯ ಅನುಭವ, ವಿಶ್ವಸಾಹಿತ್ಯವೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಎಂಬ ಉದಾತ್ತ ಕಲ್ಪನೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ಜರ್ಮನಿಯ ಗಯಟಿಯ ಭೇಟಿ ಆಂಪಿಯರ್‌ನಿಗಿತ್ತು. ಆತ ಕಂಪ್ಯಾರೇಟಿವ್ ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ಲಿಟರೇಚರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಉಪನ್ಯಾಸವೊಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ತುಂಬ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಫ್ರೆಂಚ್ ಶೋಲನಕಾರರು ಆಂಪಿಯರ್‌ನನ್ನು ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪಿತಾಮಹ, ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ನೈಜ ಕೊಲಂಬಸ್ ಎಂದೆಲ್ಲ ಕೀರ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಟಾಲಿಯನ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂವಾದಿಯಾಗಿ 'ಲಿಟರೇಚುರಾ ಕಂಪ್ಯಾರಟಾ' ಎಂದೂ ಜರ್ಮನ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 'ಫರ್‌ಗ್ಲೈಷೆಂಡೆ ಲಿಟರೇಚರ್ ಗೆಷಿಷ್ಟೆ' ಎಂದೂ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂಬ ಪದವೃಂದ ಟಂಕಿತವಾಗಿ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಕ್ಷೇಪ, ಟೀಕೆಗಳೂ ನಡೆದಿವೆ. ಕಾರ್ನಲ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕನಾಗಿದ್ದ ಲೇನ್ ಕೂಪರ್ ಈ ಪದವೃಂದ ಅರ್ಥಾನುಗುಣವಾಗಿಯಾಗಲಿ, ವಾಕ್ಯಾನುಗುಣವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಇದೊಂದು ಕೃತಕ ಪರಿಭಾಷೆಯೆಂದು ಗೇಲಿಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.^೧ 'ಸಾಹಿತ್ಯ' ಎಂಬುದರ ಹಿಂದೆ ತೌಲನಿಕ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣ ಬಂದರೆ ಅದು ಅರ್ಥಹೀನವೆಂದೂ ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಸಾಹಿತ್ಯದ(ಗಳಾ) ತೌಲನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ಎಂದಿರಬೇಕೆಂದೂ ಆತ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮಾತು ದಿಟ; ಇದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಾವರ್ ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಕಂಪ್ಯಾರಿಟಿವ್ ಲಿಟರರಿ ಸ್ಟಡೀಸ್ ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಕಂಪ್ಯಾರಿಟಿವ್ ಲಿಟರೇಚರ್ ಎಂಬುದೇ ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿರುವುದಾಗಿದೆ; ಅದು ಬಳಸಲು ಅಡಕವೂ ಅನುಕೂಲಕರವೂ ಆಗಿದೆ. ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ಪುಸ್ತಕಗಳು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಶಾಖೆ ಹಾಗೂ ಹುದ್ದೆಗಳು ಈ ಪದವೃಂದವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂಬುದು 'ಸಾಹಿತ್ಯ ತೌಲನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ' ಎಂಬುದನ್ನೇ ಇಂಗಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನ 'ಕಂಪ್ಯಾರಿಟಿವ್ ಲಿಟರೇಚರ್' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂವಾದಿಯಾದ 'ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ' ಎಂಬುದನ್ನೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

೩

ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂದರೇನು? ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೆನೆವೆಲ್ಕ 'ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇನ್ನೂ ವಿವಾದಾಸ್ಪದವಾಗಿರುವ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಪರಿಕಲ್ಪನೆ' ಎಂಬ ಮಾತನ್ನಾಡಿದ್ದಾರೆ.^೨ ಇದು ದಿಟವಾದದ್ದು,

ಇಂದಿಗೂ ನಿಲ್ಲುವಂಥದ್ದು. ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹೆಸರು, ಸೂತ್ರ ಸ್ವರೂಪಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ, ಅಧ್ಯಯನ ವಿಧಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಮೂಡಿವೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಂಥಗಳು ಕೂಡ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ಬೇರೆಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುವ ಈ ವಾದ ವಿವಾದಗಳು ಸಹಜವಾದದ್ದೇ.

ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸ್ವರೂಪ ವಿವರಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಕೆಲವು ಸೂತ್ರಗಳೇ ಇವೆ. ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆಂದು ಕೆಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು:

(೧) ಜೆ.ಎಂ. ಕರೆ: "Comparative Literature is a branch of Literary history: it is the study of international spiritual relations of rapports de fait between Byron and Pushkin, Goethe and Carlyle, Walter Scott and Alfred de vigny and between the works, the inspirations and even the lives of writers belonging to different literatures."^೩ (೨) ಪಾಲ್ ವ್ಯಾನ್‌ತೈಹಮ್: "The object of Comparative Literature is essentially the study of diverse literatures in their relations with one another"^೪ (೩) ಗರ್ಯಾರ್ಡ್: "(It is the) history of international literary relations"^೫ (೪) ಅನ್ನಾ ಸೈಟ್ಜಾರ್‌ವಿಗ್ನಾಸ್: "Comparative literature is a modern science which centres on research into the problems connected with influence exercised reciprocally by various literatures"^೬ (೫) ನರೇಶ್ ಗುಹಾ: "Comparative Literature is that it is a study of literature problems where more than one single literature is necessarily involved"^೭

ಈ ಎಲ್ಲ ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವರಣೆ ಕುರಿತಂತೆ ಒಂದು ಸಮಾನ ಅಂಶವಿದೆ. ಆ ಸಂಗತಿ ಅದು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹಲವು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದೆಂಬುದು. ಅದನ್ನು ಭಿನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಿವಿಧ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಎಂದೆಲ್ಲ ಮೇಲಣ ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕರೆ ಹೇಳುವಂತೆ ಇದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಥವಾ "ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ ಶಾಖೆ." ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಬೈರನ್ ಮತ್ತು ಪುಷ್ಕಿನ್, ಗಯಟಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಲೈಲ್, ಸ್ಯಾಟ್ ಮತ್ತು ವಿಗ್ನಿ - ಇಂಥ ಲೇಖಕರ ನಡುವೆಯಿರುವ ನೇರವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು (rapports de fait) ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಲೇಖಕರು ರಷ್ಯಾ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಜರ್ಮನಿ, ಸ್ವಿಟ್ಜರ್ಲೆಂಡ್ ಈ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸೇರಿರುವರಲ್ಲದೆ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತಿರಚನೆ ಮಾಡಿರುವರೆಂಬುದನ್ನೂ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಈ ಮಾತುಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಲೇಖಕರ ನಡುವೆ ನಡೆದಿರುವ

ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕೊಳು ಕೊಡುಗೆಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಯೇ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎನ್ನಬಹುದು. ಸೊಪೊಕ್ಲೀಸನ ಏಜಾಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಬಿ.ಎಂ. ಶ್ರೀಯವರ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ್‌ಗಳ ನಡುವಣ ಪ್ರಭಾವ ಪರಿಶೀಲನೆ, ಠಾಕೂರರ ಚಿತ್ರಾ ನಾಟಕ ಮತ್ತು ಕುವೆಂಪುರವರ ಚಿತ್ರಾಂಗದಗಳ ನಡುವಣ ಪ್ರೇರಣೆ-ಸಂಬಂಧಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಕೂಡ ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಕರೆ ನೇರವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಕುರಿತು ಹೇಳಿದರೆ, ವ್ಯಾನ್ ತೈಹಮ್ ವಿಭಿನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮತ್ತೊಂದರೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿರುವ ಸಂಬಂಧ ಕುರಿತಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಗಯಾರ್ಡ್ ಇದನ್ನೇ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳೆಂದೂ, ರೆವಿಗ್ನಾಸ್ ವಿವಿಧ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಬೀರಿರುವ ಪ್ರಭಾವಗಳೆಂದೂ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಮೇಲಣ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಂತೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶ ಅಥವಾ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸಂಪರ್ಕವಿರುವ ಇಬ್ಬರು ಲೇಖಕರ ಅಥವಾ ಎರಡು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳ ನಡುವೆ ಆಗಿರುವ ಕೊಳು-ಕೊಡುಗೆ ಅಥವಾ ಸ್ವೀಕಾರ-ಪ್ರಭಾವಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸ್ವೀಕಾರ-ಪ್ರಭಾವಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಪರಿಶೀಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗದೆ? ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಹೋಮರನ ಇಲಿಯಡ್ ಕಾವ್ಯದೊಂದಿಗೆ (ಈ ಎರಡೂ ಕೃತಿಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಪರಿಶೀಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗದೆ? ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಹೋಮರನ ಇಲಿಯಡ್ ಕಾವ್ಯದೊಂದಿಗೆ (ಈ ಎರಡೂ ಕೃತಿಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ) ಹೋಲಿಸಲಾಗದೆ? ಎರಡು ಕೃತಿಗಳೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಪಹರಣವನ್ನೇ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಕೃತಿಗಳಲ್ಲೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಪಹರಣ ಕಾರಣವಾಗಿ ಎರಡು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಡುವೆ ಯುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ; ಎರಡರಲ್ಲೂ ಪ್ರಧಾನನಾಯಕರ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ಅಥವಾ ಅವರ ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾರೆ; ಎರಡರಲ್ಲೂ ದೇವತೆಗಳ ಪಾತ್ರವಿದೆ. ಎರಡರಲ್ಲೂ ಸಮುದ್ರಯಾನವಿದೆ. ದೇವತೆಗಳ ವರ-ಶಾಪಗಳು ಮಾನವರ ಬದುಕನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಸಂಗತಿಗಳು ಎರಡೂ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿವೆ. ಹೀಗಿದ್ದೂ ಈ ಎರಡೂ ಕೃತಿಗಳ ನಡುವೆಯಾಗಲಿ ಕೃತಿಕರ್ತರ ನಡುವೆಯಾಗಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಪರ್ಕಗಳಿಲ್ಲ. ಇವು ತುಲನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕೃತಿಗಳಾಗಲಾರವೇ? ಆಗುತ್ತವೆ. ಪರಸ್ಪರ ಸಂಪರ್ಕ ಅಥವಾ ನೇರ ಸಂಬಂಧ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಆರಂಭದ ತೋಲನಕಾರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ತರುವಾಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳು ಅಥವಾ ದೇಶಗಳು ತುಲನೆಗೆ ಅರ್ಹವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಸಂಗತಿ ಹೊಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವು ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಸ್ತುಗಳಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಖಚಿತವಾಗತೊಡಗಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಮಹಾಭಾರತದ ಭೀಮನನ್ನು ಗ್ರೀಸರ ಹರ್ಕ್ಯೂಲಿಸ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸುವುದು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಬಹುದು. ಕುವೆಂಪುವನ್ನು ವರ್ಡ್ಸ್‌ವರ್ತ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸುವ, ತೆಲುಗಿನ ಮುಕ್ಕುತಿಮ್ಮನನ

ಪಾರಿಜಾತಪಹರಣ ಮುಖನಲ್ಲಿ ರುದ್ರಭಟ್ಟನ ಜಗನ್ನಾಥವಿಜಯದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕಾಣುವ, ಸರ್ವಜ್ಞವೇಮನ ತಿರುವಳ್ಳುವರ್ ಅವರ ರಚನೆಗಳನ್ನು ತುಲನೆ ಮಾಡುವ ಪರಿಶೀಲನೆಗಳಾದರೂ ಹೀಗೆಯೇ. ಎಂದರೆ ಎರಡು ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಇಬ್ಬರು ಲೇಖಕರನ್ನೂ, ಎರಡು ಕೃತಿಗಳನ್ನೂ-ಕೃತಿಗಳ ನಡುವೆ ನೇರ ಸಂಬಂಧವಿರಲಿ, ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಹೋಲಿಸುವ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ 'ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ' ಎನ್ನಬಹುದು.

ಮೇಲೆ ನೋಡಿದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸ್ವರೂಪ, ವ್ಯಾಪ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಿರುವ ವಿದ್ವಾಂಸರೆಂದರೆ ಎಸ್.ಎಸ್. ಪ್ರಾವರ್. ಈ ಸಂಬಂಧದ ಆತನ ಸೂತ್ರ ಹೀಗಿದೆ: "An examination of literary texts (including works of literary theory and criticism) in more than or language, through an investigation of contrast, analogy, provenance or influence; or a study of literary relations and communications between two or more groups that speak different languages."^೪ ಪ್ರಾವರ್ ಈ ಸೂತ್ರವನ್ನು ತುಂಬ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಯೇ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಇದು ಕೇವಲ ಸೃಜನಶೀಲ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗದೆ ವಿಮರ್ಶನ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ತತ್ವಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಕೃತಿಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಇಲಿಯಡ್ ಮತ್ತು ರಾಮಾಯಣಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವಂತೆ, ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್‌ನ ಪೊಯೆಟಿಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಭರತನ ನಾಟ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಾಟಕ ತತ್ವ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ಹೋಲಿಸಬಹುದು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ ಕಾವ್ಯತತ್ವ, ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ಭಾರತೀಯರ ಕಾವ್ಯತತ್ವ ಸ್ವರೂಪಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೂಡ ಹೋಲಿಸಬಹುದು. ಪ್ರಾವರ್ ಮುಂದುವರಿದು ಈ ಪರಿಶೀಲನೆಯ ವೈದೃಶ್ಯ, ಸಾದೃಶ್ಯ, ಆಕರಶೋಧನೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಭಾವಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಯಾಗಿರುವ ಎಂದು ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಧಾನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ರಕ್ಷಾಕ್ಷಿ ಮತ್ತು ಹ್ಯಾಮ್ಲೆಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ವಸ್ತುವಿದ್ದರೂ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ವೈದೃಶ್ಯ, ಆಲ್ಬರ್ಟ್ ಕಾಮುವಿನ ಕ್ಯಾಲಿಗುಲ ಮತ್ತು ಗಿರೀಶ್ ಕಾರ್ನಾಡರ ತುಘಲಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಸಾದೃಶ್ಯ. ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳ ರಚನೆಯ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿರುವ ಆಕರ ಸಾಮಗ್ರಿ ಜೈನರಾಮಾಯಣ ಪರಂಪರೆ ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣ ದರ್ಶನಂ ಮೇಲೆ ಬೀರಿರುವ ಪ್ರಭಾವ-ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮೇಲಿನ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಧಾನಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ವಸ್ತು ದೊರಕಿಸಬಲ್ಲವು. ಇದು ಪ್ರಾವರ್‌ನ ಸೂತ್ರದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧ.

ಪ್ರಾವರ್‌ನ ಸೂತ್ರದ ಉತ್ತರಾರ್ಧ ಕೂಡ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಅದರಂತೆ ಭಿನ್ನ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವ ಎರಡು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಷಿಕ ಗುಂಪುಗಳ ನಡುವೆ ನಡೆಯುವ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಸಂವಹನಗಳ ಅಧ್ಯಯನವೂ ತೌಲನಿಕ

ಸಾಹಿತ್ಯವೇ. ಈ ವಿವರಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಕೃತಿಕರ್ತರ/ಕೃತಿಗಳ ನಡುವಣ ತೌಲನಿಕ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಭಿನ್ನಭಾಷೆಗಳ ನಡುವಣ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕೊಳುಕೊಡುಗೆಯ ಅಧ್ಯಯನ ಕೂಡ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯದ ರೊಮ್ಯಾಂಟಿಸಿಸಂನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಸೃಷ್ಟಿಗೊಂಡ ನವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾರ್ಕ್ಸಿಸಂನ ಅಥವಾ ಮಾರ್ಕ್ಸಿಸ್ಟ್ ಚಳವಳಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬರ್ನ್ಸ್, ಕೀಟ್ಸ್ ವಡ್ಸ್‌ವರ್ತ್, ಶೆಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂತಾದ ಕವಿಗಳು ನವೋದಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಪ್ರೇರಣೆಗಳು, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್‌ನ ನಾಟಕಗಳ ಪ್ರಸಾರ, ಸ್ಥಾನಮಾನ-ಈ ಎಲ್ಲವೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಅಧ್ಯಯನ ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ರಷ್ಯನ್ ಮುಂತಾದ ಇತರ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಪರ್ಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನ ಮೂಲಕ ನಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಸಾನೆಟ್ ಸರಳ ರಗಳೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಪ್ರಬಂಧ, ಏಕಾಂಕವೇ ಮುಂತಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು: ಕನ್ನಡದ ನವೋದಯ ಹಾಗೂ ನವ್ಯ ಚಳವಳಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಿತ್ತ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕೃತಿಗಳು-ಇವುಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ನಡುವಣ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ವಿವೇಚಿಸಬಹುದು. ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾದರಿಯೂ ಆಕರವೂ ಆಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿಂತಂತೆ, ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿಂತಿದೆ. ಇಲ್ಲೆಲ್ಲ ತೌಲನಿಕ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಮಹತ್ವ ದೊರೆಯದೆ ಎರಡು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ನಡುವಣ ಸಂಬಂಧ ಸಂಪರ್ಕಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ದೊರೆತಿದೆ. ತುಲನಾತ್ಮಕ ವಿವೇಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇಂಥ ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನು 'ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಕರೆ, ವ್ಯಾನ್ ತ್ರೈಹಮ್, ಗಯಾರ್ಡ್, ಗುಹಾ ಮುಂತಾದವರು ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ study of international spiritual relations, study of diverse literatures in their relations, history of international literary relations, study of literary problems ಎಂದು ಮೇಲಿನ ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದು ಆದ್ದರಿಂದ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೇವಲ ಕೃತಿಗಳ ಮತ್ತು ಕೃತಿಕರ್ತರ ನಡುವಣ ಹೋಲಿಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗದೆ ಎರಡು ಭಿನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ನಡುವಣ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಸಂಬಂಧಗಳ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದೆ. ಇದು ಒಂದು ಭಾಷೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಗಾಗುವ ಕೃತಿಗಳ ಭಾಷಾಂತರ, ಸ್ವೀಕಾರ, ಸಂವಹನ ಕ್ರಮ ಇವುಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ರೆಮಾಕ್ ಹೇಳುವ "A Comparative Literature study does not have to be comparative on page nor even in every in every chapter" ಎಂಬ ಮಾತು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ವಾಗುವುದು.

ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅರ್ಥಕಲ್ಪನೆ ಹಾಗೂ ಕ್ಷೇತ್ರವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ವಿವಾದಕ್ಕೆ

ಒಳಗಾಗಿರುವ ಒಂದು ಸೂತ್ರ ಹೆನ್ರಿ ಎಚ್. ರೆಮಾಕ್‌ನದು. ಆತನ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿವರಣೆಯಿದು: Comparative Literature is the study of literature beyond the confines of one particular country, and the study of the relationships between literature on the one hand and other areas of Knowledge and belief, such as the arts (ex: Painting, Sculpture, architecture, music). Philosophy, History, the Social Sciences (ex: Politics, economics, sociology), the Sciences, religion, etc., on the other. In brief, it is the comparison of one literature with another or others, and the comparison of literature with other sphere of human expression.^{೧೦} ರೆಮಾಕ್‌ನ ಈ ಸೂತ್ರ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ತೋಲನಕಾರರ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿದೆ. ಈ ಸೂತ್ರದ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಬರುವ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ದೇಶದ ಗಡಿಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ನಡೆಸುವ ಸಾಹಿತ್ಯಾಧ್ಯಯನವೇ ಹಾಗೂ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಅಥವಾ ಇತರ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸುವುದೇ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಕಲೆ, ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ, ಚರಿತ್ರೆ, ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನ, ವಿಜ್ಞಾನಗಳು, ಧರ್ಮ ಈ ಮುಂತಾದವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಹೊಂದಿರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದೇ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕರು ಟೀಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್‌ನ ನಾಟಕಗಳ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಆಕರಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಪ್ರಬಂಧವೊಂದರಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರಿಕಾಂಶಗಳೇ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಅನ್ವೇಷಣಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಾಗಿದ್ದು, ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಗತಿ ಮತ್ತು ಘಟನೆಗಳು ಹೇಗೆ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಅಳವಡಿಕೆಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಹೋಲಿಸಿ ರೆಮಾಕ್ ತನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.^{೧೧} ಹೆನ್ರಿಜೇಮ್ಸ್‌ನ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಫ್ರಾಯ್ಡ್ ಯೂಂಗ್ ಈ ಮುಂತಾದವರ ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಒಂದು ಪಾತ್ರದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ವಿವೇಚಿಸುವುದಾದರೆ ಅದು ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆತ ಇನ್ನೊಂದು ನಿದರ್ಶನ ಸೇರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತರಾಸು ಅಥವಾ ವೀರಕೇಸರಿಯವರ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದ ಪುರಾವೆ, ಘಟನೆಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವುದರ ವಿವೇಚನೆ, ಪು.ತಿ.ನ. ಅವರ ಗೀತನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗೀತವಾಗುವುದರಿಂದ ಪಡೆಯುವ ನಾಟ್ಯ ಮಾಧುರ್ಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ಭೈರಪ್ಪನವರ 'ಧರ್ಮಶ್ರೀ'ಯಲ್ಲಿ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯಾಂಗವಾಗಿರುವ ಬಗೆ-ಇವೂ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಧ್ಯಯನವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ರೆಮಾಕ್‌ನ ಈ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಫ್ರೆಂಚ್ ತೋಲನಕಾರರು ಒಪ್ಪಿಲ್ಲ; ಹಲವು ಭಾರತೀಯ ತೋಲನಕಾರರೂ ಒಪ್ಪಿಲ್ಲ. ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಗಡಿಯನ್ನು ದಾಟಬಲ್ಲದು ಎಂಬ ಏಕೈಕ ನಿಯಮವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ರೆಮಾಕ್

ಅತ್ಯುತ್ತಮದಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ತುಂಬ ಹಿಗ್ಗಿಸಲು ಮೇಲಿನ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಜೊತೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು; ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಿಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ನೀಡುವುದು. ರೆಮಾಕ್ ಹೇಳುವ ಮೇಲಣ ಸೂತ್ರದ ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಈ ಮೂಲಾಂಶಕ್ಕೆ ಒತ್ತೇ ಇಲ್ಲ; ಅಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಅಧ್ಯಯನದ ಸಂಗತಿಯೇ ಗೋಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯೇತರ ಸಂಗತಿ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿರುವ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಅವನು ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ದಿಟವಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಜನೆ ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ; ನಿಜವಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಧರ್ಮ, ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ, ಚರಿತ್ರೆ ವಿಜ್ಞಾನ, ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹುಮುಖವಾದ ಆವರಣ ಹೊಂದಿದೆ; ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರದಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಮಾನವನ ಇತರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಪ್ರಕಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಅದನ್ನು ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ತರುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಲಲಿತಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ವಿಜ್ಞಾನ, ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ, ಧರ್ಮ-ಇವೆಲ್ಲ ಬೌದ್ಧಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೂ ಸಾಹಿತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಪೃಥಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಸರಿಯಾದೀತು. ಆದರೆ ಒಂದು ಕೃತಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಸಂಬಂಧದ ವ್ಯಾಪಕ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಸಮಂಜಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬಹುದೇ ವಿನಾ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಇದಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ರೆಮಾಕ್‌ನಿಗೆ ತನ್ನ ಸೂತ್ರದ ಈ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಫ್ರೆಂಚ್ ಮತ್ತಿತರ ಆರ್ಷೇಯ ತೋಲನಕಾರರ ಸಮ್ಮತಿ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದರ ಅರಿವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಅವನು ಮೇಲಣ ಸೂತ್ರವಿರುವ ತನ್ನ ಆ ಪ್ರಬಂಧದುದ್ದಕ್ಕೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ.^{೧೦} ರೆನೆ ವೆಲಕ್ ಇದೊಂದು ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಸೂತ್ರವೆಂದರೂ ಕೃತಕವೂ ಅದೃಢವೂ ಆದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟತೆಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆಂದಿದ್ದಾನೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯದ ಈ ಸೂತ್ರ ಅಮೆರಿಕನ್ ಪದವಿ ಶಾಲೆಗಳ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸಲೆಂದೇ ಹುಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ನೀಡದೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೆಮಾಕ್‌ನ ಸೂತ್ರದ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುವವರಿಗಿಂತ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವವರೇ ಹೆಚ್ಚು.

ಈ ಪರಿಶೀಲನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು; (೧) ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ ಶಾಖೆ. ಇದು ಜಾನಾಂಗಿಕ ಎಲ್ಲೆ, ಭಾಷಿಕ ಮೇರೆ, ಭೌಗೋಳಿಕ ಗಡಿಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. (೨) ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ

ಬಂದಿರುವ, ಬಲುಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳ, ಇಲ್ಲವೇ ಎರಡು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸಾಹಿತಿಗಳ ತೌಲನಿಕ ಪರಿಶೀಲನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾದೃಶ್ಯ, ವೈದೃಶ್ಯ, ಆಕರ ಶೋಧನೆ, ಪ್ರೇರಣೆ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ ಸಾಹಿತಿಗಳ ನಡುವಣ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ, ಸಂಪರ್ಕ, ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. (೩) ಒಂದು ದೇಶ ಇಲ್ಲವೇ ಒಂದು ಭಾಷಿಕ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ ಒಬ್ಬ ಸಾಹಿತಿಯ, ಇಲ್ಲವೇ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಅಥವಾ ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಭಾವ, ಪ್ರಸಾರ, ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶ ಇಲ್ಲವೇ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವ ಭಾಷಿಕ ಗುಂಪಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. (೪) ಮಾನವನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಎಂಬ ಉದಾರ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಉದಾತ್ತ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಇದು ಗುರಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

೪

ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಎರಡು ಶತಮಾನಗಳ ಇತಿಹಾಸವಿರುವ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹೊಳಹು ಮೊದಲು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ; ಬೇರೆ ದೇಶದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳ ಅನುವಾದಿತ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನೋ, ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕ ಲೇಖನಗಳನ್ನೋ ಫ್ರೆಂಚ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವಾಗ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕಲ್ಪನೆ ಅಲ್ಲಿ ಮೂಡತೊಡಗಿತು. ಆದರೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಶೀಘ್ರವಾದ ಜನಪ್ರಿಯತೆ, ಕಲಾವಂತಿಕೆಯ ಸೊಗಸು, ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ದೊರೆತದ್ದು ಅಮೇರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡೂ ದೇಶಗಳ ತೋಲನಕಾರರು ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸ್ವರೂಪ, ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ರಮ, ಕೇಂದ್ರಬಿಂದು, ಕ್ಷೇತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಭಿನ್ನವಾದ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಎರಡು ಪಂಥಗಳು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಫ್ರೆಂಚ್ ಪಂಥ, ಅಮೆರಿಕನ್ ಪಂಥ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೂರನೆಯವರಾದ ರಷ್ಯನ್ ಪಂಥವೊಂದನ್ನು ಕೆಲವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾರಾದರೂ^೧ ಅದು ಈ ಎರಡರಷ್ಟು ಪ್ರತ್ಯೇಕವೂ, ಪ್ರಬಲವೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾನ್‌ಶೈಹಮ್, ಕರೆ, ಗಯಾರ್ಡ್ ಈ ಮುಂತಾದವರಿಂದ ಫ್ರೆಂಚ್ ಪಂಥ ರೂಪಿತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಹ್ಯಾರಿಲಿವಿನ್, ಡೇವಿಡ್ ಮೆಲೋನ್, ರೆಮಾಕ್ ಮತ್ತು ರೆನೆವೆಲಕ್‌ರಿಂದ ಅಮೆರಿಕನ್ ಪಂಥ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚ್ ಪಂಥ ಪ್ರಾಚೀನ: ಅಮೆರಿಕನ್ ಪಂಥ ಅರ್ವಾಚೀನ ಎಂಬುದು ವಿಧಿತವೇ ಇದೆ.

ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಫ್ರೆಂಚ್ ಪಂಥದ ಬಗ್ಗೆ ಬ್ರೂನಲ್, ಪಿಕೊಯಿಸ್ ಮತ್ತು ರೂಸೊ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿನ ವಿವರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ 'ಕೆಸ್‌ಕೆಸೆ ಲಾ ಲಿಟರೇಚರ್ ಕಂಪ್ಯಾರಿ'ಯಲ್ಲಿ

ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಫ್ರೆಂಚ್ ಪಂಥ ಎಂಬ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚ್ ಎಂಬುದು ಒಂದು ದೇಶವನ್ನಾಗಲಿ, ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಲಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸದೆ ಅದೊಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಆರ್ಷೇಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.^{೧೫} ದಿಟಕ್ಕೂ ಇದೊಂದು ಪದ್ಧತಿಯೇ. ಆದೂ ಈ ಪದ್ಧತಿಯ ಉಗಮ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಪಾದಕರು ಫ್ರೆಂಚ್ ಸಾಹಿತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಇರಿಸಿಕೊಂಡ ಸಂಬಂಧದಿಂದಲೇ ಫ್ರೆಂಚ್ ಪಂಥ ಎಂಬ ಮಾತು ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದೆ.

ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ದೃಢವಾದ ತಳಹದಿಯನ್ನು ಯಾವುದೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವ ಮುನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಖಚಿತವಾದ ಹಾಗೂ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕಲೆ ಹಾಕುವ ಕೌಶಲವನ್ನು, ಉತ್ತಮ ಭಾಷಾಜ್ಞಾನದಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀತವಾದ ಬಹು ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿದ್ವತ್ತಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯಾಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಅಲಕ್ಷಿತವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಾಗರಿಕತೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳ ಮರುಜೋಡಣೆಯ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದವರು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟವರು ಫ್ರೆಂಚ್ ಪಂಥದ ತೋಲನಕಾರರು. ಫ್ರೆಂಚ್ ಪಂಥದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕಾರಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಇದ್ದ ಅಧಿಕ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಅದೃಷ್ಟ (Literary Fortune) ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಸಾಫಲ್ಯ (Literary success) ಬಿಂಬಕಲ್ಪನಾಶಾಸ್ತ್ರ (Imagology) ಇವುಗಳಿಗೆ ಫ್ರೆಂಚ್ ಪಂಥ ಹೆಸರಾದದ್ದು. ಬಾಲ್ಡನ್ ಸ್ವರ್ಗರ್ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸ ಅಸದೃಶವಾದುದು.^{೧೬} ಒಂದು ದೇಶದ ಕೃತಿ ಅಥವಾ ಕೃತಿಕರ್ತ ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ, ರೂಪ, ಪ್ರಮಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದರ ಈ ಬಗೆಯ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚರು ಗಟ್ಟಿಗರು. ತುಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ, ಎಚ್ಚರ ಗಣ್ಣಿನಿಂದ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನಾಧರಿಸಿ ಇಂಥ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಫ್ರೆಂಚ್ ಪಂಥದ ಅಚಲ ನಿಲುವು. ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಫ್ರೆಂಚರಿಗೆ ಒಂದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಶಿಸ್ತು, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ರೀತಿಯ ಅಧ್ಯಯನ ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಅಮೇರಿಕನ್ನರು ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಶಿಸ್ತು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿರುವಂತೆ ಕಲಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನ ಎಂದೂ ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದಾಖಲೆಯನ್ನಾಗಲಿ, ಮಾಹಿತಿಯನ್ನಾಗಲಿ ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಕಲೆಹಾಕಿ ಸ್ವೀಕಾರಗಳ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಕವಿಚರಿತೆ ಅಥವಾ ಕೃತಿ ಚರಿತ್ರೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವುದು ಅಮೇರಿಕನ್ನರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶಕನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವೀಕಾರದ ಕಾರಣ, ಪರಿಣಾಮ, ಫಲಿತಾಂಶ ಇವನ್ನು ಹುಡುಕುವತ್ತ ಅವರು ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವೀಕಾರಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚರು ಬಹುಮುಖ್ಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವ ಸಂವಹನ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು (Inermediaries) ಒಂದು ದೇಶದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶದ ಚಿತ್ರ (imagology) ಸೂಸಕ-ಸ್ವೀಕಾರಕರ (emitter-receiver) ಪಾತ್ರ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಮೇರಿಕನ್ನರು ಅತಿ ಮಹತ್ತ್ವ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು

ಹೋಲಿಸುವಾಗ ಆ ಸಂದರ್ಭದ ಸಂಪರ್ಕ ಸಂಬಂಧಗಳು ನೇರವೂ ಸ್ಪಷ್ಟವೂ ಸಾಧಾರಣವೂ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತವೂ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವನ್ನು ಹೋಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಫ್ರೆಂಚ್ ಪಂಥದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾದ ಸಂಪರ್ಕವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಭಾವ ಪರಿಶೀಲನೆ, ಹೋಲಿಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬುದು ಫ್ರೆಂಚ್ ತೋಲನಕಾರರ ಮತ. ಕರೆ ಮತ್ತು ಗಯಾರ್ಡ್ ಪ್ರಭಾವಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವಾಗ ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟತೆ ಮತ್ತು ಆತರಗಳನ್ನು ತೋರಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗಬಾರದು ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಲೇಖಕರ ಅಥವಾ ಕೃತಿಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಕಂಡುಬರುವ ಸಾಮ್ಯಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಾದ ಸಾದೃಶ್ಯಗಳ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು (analogical studies or co-incident studies) ಫ್ರೆಂಚ್ ಪಂಥದವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಏನೊಂದೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಮ್ಯ ಕಾಣುವ, ಕೇವಲ ಹೋಲಿಕೆ-ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಗುರುತಿಸುವ ಈ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಅವರು ಗೇಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅಮೆರಿಕನ್ ಪಂಥದವರು ಇಂಥ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುವ ಸಾಮ್ಯಗಳಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಏಕತೆಯನ್ನು (Unity) ನಿಶ್ಚಿತ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನೂ (definite patterns) ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಅಮೆರಿಕನ್ ತೋಲನಕಾರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಜತೆಗೆ ಸ್ವೀಕಾರಗಳ ಅಥವಾ ಪ್ರಭಾವಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಯಾಂತ್ರಿಕತೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ, ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಾಗಬಾರದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಭಾವಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚ್ ತೋಲನಕಾರರು ಆಕರ ಶೋಧನೆಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅಮೆರಿಕನ್ ತೋಲನಕಾರರು ಪ್ರಭಾವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಲಾಯಿತು. ಯಾವುದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾಯಿತು ಹಾಗೂ ಪ್ರಭಾವದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಭಾವದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಿತ ಕೃತಿ ಪಡೆದ ಯಶಸ್ಸೇನು ಎಂಬುದರ ಕಡೆ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಭಾವದ ಅಥವಾ ಸಾದೃಶ್ಯಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಕೃತಿಯೊಂದರ ಕಲಾವೈವಿಧ್ಯ, ಸೊಗಸಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿವುದರಡೆ ಅಮೆರಿಕನ್ ತವಕವಿರುತ್ತದೆ.

ಕೃತಿಯೊಂದರ ಮೂಲಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ (genetic reserach) ಫ್ರೆಂಚ್ ಪಂಥದವರಿಗೆ ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿ. ಇದರಿಂದ ಕೃತಿಯೊಂದರ ಉಗಮ, ಬೆಳವಣಿಗೆ, ರಚನಾ ಕ್ರಮಗಳು ವಿವಿಧವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಲೇಖಕನ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಆತನ ಕೃತಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವ ವಿವೇಚಿ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಈ ಪಂಥ ಹುಡುಕಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯಂತ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಫ್ರೆಂಚ್ ಪಂಥದವರು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಮೆರಿಕನ್ನರು ಮೂಲಶೋಧನೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪುವರಾದರೂ ಕೃತಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಬೇಕು

ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ರಮವನ್ನೇ ಹಿಗ್ಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಿಗ್ಗಲಿಕೆ ಫ್ರೆಂಚರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿತವಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ವಸ್ತು ಮೂಲದಿಂದ (Source material) ಜನಿಸಿರುವ ಇತರ ಕೃತಿಗಳ ತೌಲನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ, ಸಮಾನ ಆಕರ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿರುವ ಕೃತಿಗಳ ತೌಲನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ಫ್ರೆಂಚರಿಗೆ ಪ್ರಿಯ ಹಾಗೂ ಜೀವಾಳ. ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿರುವ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾನಮೂಲ ಅಥವಾ ಆಕರಸಂಪರ್ಕದ ಅಗತ್ಯತೆ ಅಮೆರಿಕನ್ನರಿಗೆ ಇಲ್ಲ.

ಕೃತಿಯೊಂದರ ವಸ್ತು ಅಥವಾ ಥೀಮು ಅಮೆರಿಕನ್ ತೋಲನಕಾರರನ್ನು ಅಪಾರವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸಿದ್ದರೆ, ಫ್ರೆಂಚರು ಈ ವಿಷಯ, ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮವನ್ನೇನೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿಲ್ಲ. ಥೀಮುಗಳ ಸ್ವರೂಪ, ವರ್ಗೀಕರಣ, ಸಮಾನತೆ, ಮರುಕಳಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಮೆರಿಕನ್ನರು ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹ್ಯಾರಿ ಲೆವಿನ್-ಅಪಾರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಫ್ರೆಂಚರಿಗೆ ಕೃತಿವಸ್ತು ಮುಖ್ಯ ಎನಿಸಿದರೂ ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಕೃತಿಕರ್ತರ ನಡುವೆ ಸಂಪರ್ಕ ವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಅದರ ಸಮಾನತೆ ಬಹುತೇಕ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುವುದರಿಂದಲೋ ಏನೋ ಫ್ರೆಂಚ್ ಆದ್ಯ ತೋಲನಕಾರರು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ಪೌರಾಣಿಕ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ತೋರುವಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಇತರ ವಸ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೋರಿಲ್ಲ. ಭಿನ್ನದೇಶಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಕೆಲವು ಥೀಮುಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡು ಆ ದೇಶದ ಸಾಹಿತ್ಯವಸ್ತುವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಅಮೆರಿಕನ್ನರಿಗೆ ಕುತೂಹಲದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಚಳವಳಿ ಅಥವಾ ಪಂಥ (Literature movements and isms) ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹರಡಿವೆ? ಹಾಗೆ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ, ಉತ್ತಮಿಕೆ, ಅಳವಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಮೆರಿಕನ್ ಪಂಥ 'ಸುಪ್ರಾ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕರೆಂಟ್ಸ್ ಸ್ಟಡೀಸ್' ಎಂದು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ದೇಸೋಲ್ಲಂಘನೆಗೊಂಡ ಇಂಥ ಜಾಗತಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಳವಳಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಇದಿರಲಿ, ಕೃತಿಯನ್ನು ಕೃತಿಯ ಜೊತೆ ಹೋಲಿಸುವಾಗ ಸಾಮ್ಯ, ಸನ್ನಿವೇಶ, ವಸ್ತುವಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಕೊಡಬೇಕೆ ವಿನಾ ಕೃತಿಯ ರೂಪ ಅಥವಾ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ (form) ಬೆಲೆ ಕೊಡುವುದನ್ನೇ ಫ್ರೆಂಚರು ಒಪ್ಪರು. ಜಾಗತಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮ್ಯವಿರಬಹುದಾದರೂ ಅವುಗಳ ನಡುವಣ ನೇರ ಸಂಪರ್ಕ ತೀರ ವಿರಳ ಎಂಬ ಅವರ ಭಾವನೆಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿರಬೇಕು. ಅಮೆರಿಕನ್ನರಾದರೋ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಾನೆಟ್, ರುದ್ರನಾಟಕ, ಎಲಿಜಿ-ಇವನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಹೋಲಿಸಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದರೇ ತಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿದ್ದಾರೆ.

ಜಗತ್ತಿನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಪುನರಾವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಕಾಲ, ಸ್ಥಳಗಳ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಇಂಥ

ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಆಶಯ, ಧೋರಣೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಜಾಗತಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಜನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ನಿಯತತೆಯ (Organic regularity) ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಇದನ್ನು 'ಕಂಪ್ಯಾರಿಟಿವ್ ಲಿಟರರಿ ಥಿಯರಿ ಆಫ್ ಸ್ಟಡಿಯಲಿಸಂ' ಎಂದು ಅಮೆರಿಕನ್ನರು ಹೆಸರು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಫ್ರೆಂಚ್ ಪಂಥದವರಲ್ಲಿ ಇದರ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಲಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ.^{೧೭}

ಅಮೆರಿಕನ್ ಮತ್ತು ಫ್ರೆಂಚ್ ಪಂಥಗಳವರ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಂಡು ಬರಲು ಕಾರಣವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಧಾನ ಅಧ್ಯಯನ ತೌಲನಿಕ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತದ್ದು, ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನ, ಮನೋವಿಜ್ಞಾನ, ರಾಜಕೀಯಶಾಸ್ತ್ರ, ಧರ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಂಗೀತ, ಶಿಲ್ಪಕಲೆ, ಚಿತ್ರಕಲೆ ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸುವುದನ್ನು ಅಮೆರಿಕನ್ನರು ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ರಮ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಮೂಲಕ ಮಾನವನ ಇತರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಡೆವ ಸ್ವರೂಪ, ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅರಿಯಬಹುದು. ಫ್ರೆಂಚ್ ಪಂಥದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಅವರು ಇದನ್ನು ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸದೇ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ (general literature) ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲದರೊಂದಿಗೆ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಫ್ರೆಂಚ್ ಪಂಥದವರು ಸೃಜನಶೀಲ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ; ಅಮೆರಿಕನ್ ಪಂಥದವರು ಇದರೊಂದಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ತತ್ವ ವಿಮರ್ಶನ ತತ್ವ, ಕಾವ್ಯ ತತ್ವ ಕೃತಿಗಳಿಗೂ ಇದನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಫ್ರೆಂಚ್ ಪಂಥದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಎರಡು ಪಂಥಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದರೆ ವರ್ಗೀಕರಣ, ವೈವಿಧ್ಯ ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಾಂತದಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡರ ನಡುವೆ ಅಂಥ ಭೇದವೇನೂ ಇಲ್ಲ; ಆದರೆ ಧೋರಣೆಗಳಲ್ಲಿ, ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ, ಕೆಲವು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿವೆ. ಫ್ರೆಂಚ್ ಪಂಥದ್ದು ಒಟ್ಟಾರೆ ಸೀಮಿತ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯದ್ದೆನಿಸಿದರೂ ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು, ರೂಪಿಸಲು ಅದು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತದೆ; ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಮೀಪ ಕೋನದಿಂದ ನೋಡಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತದೆ. ಅಮೆರಿಕನ್ ಪಂಥದ್ದು ಒಟ್ಟಾರೆ ಉದಾರವಾದೀ ದೃಷ್ಟಿಯದು; ತುಂಬ ವ್ಯಾಪಕ ಹರಹಿನ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲು ಅದು ಉತ್ಸಾಹಿಸಿದೆ; ಅದರ ವೈವಿಧ್ಯ ಬಹುಮುಖಿತೆಗಳು ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಸುತ್ತಿದೆಯೇನೋ ಎನ್ನುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಹಿಗ್ಗಿಸಿದೆ. ಫ್ರೆಂಚ್ ಪಂಥದವರು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಎಚ್ಚರ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ರಮದ ಅಗತ್ಯ ಇವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರೆ, ಅಮೆರಿಕನ್ ಪಂಥದವರು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮಾನವೀಯ ಹಾಗೂ ಕಲಾತ್ಮಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿಶಾಲಹೃದಯದ ಯಾವುದೇ ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ರಮ ಮತ್ತು ವಿವರಣಾ

ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಚೆಗೆ ಈ ಎರಡೂ ಪಂಥಗಳ ನಡುವಣ ಅಂತರ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ; ಹಲವು ಫ್ರೆಂಚ್ ತೋಲನಕಾರರು ಸಾದೃಶ್ಯಗಳ, ಥೀಮುಗಳ, ಚಳವಳಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಮಾವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಥಭೇದಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಕ್ರಮೇಣ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಫ್ರೆಂಚರ ನಿಯಮಾನುಗುಣವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಅಧ್ಯಯನ, ಅಮೆರಿಕನ್ನರ ಕಲಾವಂತಿಕೆಯ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಹಾಗೂ ಅವಶ್ಯವಿರುವಷ್ಟು ಕ್ಷೇತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ, ಪ್ರಸ್ತುತ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದು ಯಾರೂ ಒಪ್ಪುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

೫

ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಧಾನಗಳು ಯಾವುವು? ಇವನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅವುಗಳ ಸಂಬಂಧ ಸಂಪರ್ಕಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಾಧ್ಯಯನದ ಯಾವುದೇ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಬಹುದು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು.

(1) ರೆನೆ ವೆಲಕ್: “Comparative Literature is identical with the study of literature independence of linguistic, ethnic and political boundaries. It cannot be confined to a single method, description, characterization interpretation, narration, explanation are used in its discourse just at much as comparsion. Nor can comparision be confined to actual historical contacts. There may be as much value in comparing phenomena such as languages or genres historically unrelated as stuyding influence discoverable from evidence of reading or parallels.”^{೧೮}

(2) ಎಚ್.ಎಚ್. ರೆಮಾಕ್: “Comparative Literature as does the study of all literatures, must in principle admit of all methods of approach... Comparative Literature does not have, or need to have a methdology exclusive to itself. The basic laws of gathering, sifting and interpreting evidence governing literary research apply here as elsewhere”^{೧೯} ಈ

ಎರಡೂ ಉದ್ಧೃತಿಗಳು ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಧಾನವಿಲ್ಲ; ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವಾಗ ನಾವು ಬಳಸುವ ಪರಿಚಿತ ಸಾಹಿತ್ಯಾಧ್ಯಯನ ಕ್ರಮಗಳನ್ನೇ ಬಳಸಬಹುದು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ತುಲನೆಯೊಂದಿಗೆ ವರ್ಣನೆ, ಪಾತ್ರಚಿತ್ರಣ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ, ನಿರೂಪಣೆ, ವಿಶದೀಕರಣ, ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರಕಾರಗಳ-ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ ಹೋಲಿಕೆ ಈ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಳಸಬಹುದು ಎಂದು ವೆಲಕ್ ಸೂಚಿಸಿದರೆ, ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹ, ಸೋಸುವಿಕೆ, ದಾಖಲೆಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ - ಇವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ

ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲ ನಿಯಮಗಳೇ ಇಲ್ಲಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ರೆಮಾಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದು ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬಹುವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನೂ ವಿಷಯವೈವಿಧ್ಯವನ್ನೂ ಮನವರಿಕೆಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದು ದಿಟ; ಆದರೆ ಎರಡು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಸಂಬಂಧ ಸಂಪರ್ಕಗಳ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು ಸಂಬಂಧ-ಸಂಪರ್ಕಗಳ ನೆಲೆ ಎರಡು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ನಡುವಣ ಸಾದೃಶ್ಯವನ್ನೋ, ವೈದೃಶ್ಯವನ್ನೋ, ಸ್ವೀಕಾರವನ್ನೋ, ಪರಸ್ಪರವಾದ ಕ್ರಿಯೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನೋ, ಏಕೆ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನೋ ಆಧರಿಸಿದ್ದಾಗಿರಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಯೂ ತೋಲನಕಾರರು ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹೀಗಿವೆ: (i) ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿ / ಒಬ್ಬ ಸಾಹಿತಿ ಬೇರೆ ದೇಶ / ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸ್ವೀಕೃತನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದರ ಪರಿಶೀಲನೆ, ಈ ಸ್ವೀಕಾರ ಕಾರಣವಾಗಿ ಆ ದೇಶ/ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೃತಿ ಅಥವಾ ಸಾಹಿತಿಗಳು ನೆಲೆ ಬೆಲೆ, ಕೀರ್ತಿ ಜನಪ್ರಿಯತೆಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ಇದು ಸ್ವೀಕಾರ ಅಧ್ಯಯನ (Reception studies) (ii) ಆಕರ, ಪ್ರೇರಣೆ, ಅನುಕರಣೆ, ಅನ್ಯಕೃತಿ ಭಾಗಗಳ ಉದ್ಧರಣೆ, ಕೃತಿರಚನೆಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಮೂಲ, ಸಾಮ್ಯ-ಇವುಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ ಕುರಿತ ಪ್ರಭಾವ ಅಧ್ಯಯನ (Influence studies); (iii) ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ವಸ್ತು/ಧೀಮು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶ/ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬಳಕೆಯಾಗಿದೆ? ಇದರಲ್ಲಿಯ ಸಾಮ್ಯ ವೈಷಮ್ಯಗಳ ಮಾರ್ಪು ನೇಪು - ಇವನ್ನು ಕುರಿತ ಧೀಮುಗಳ ಅಧ್ಯಯನ (Thematic studies); (iv) ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಉಗಮ, ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು, ಒಂದೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರ ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಗೊಂಡಾಗ ಹೊಂದುವ ರೂಪ ಪರಿವರ್ತನೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಕುರಿತ ಪ್ರಕಾರ ಅಧ್ಯಯನ (Genetic studies) ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಳುವಳಿಗಳು (Study of movements or trends) ಯುಗ ಅಥವಾ ಕಾಲಗಳ ಅಧ್ಯಯನ (Study of periods) ಕೃತಿರಚನಾಕ್ರಮಗಳ ಅಧ್ಯಯನ (Study of structure and ideas) ಇವನ್ನೂ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಸ್ವೀಕಾರ ಅಧ್ಯಯನ ಬಲುಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚ್ ತೋಲನಕಾರರು ತುಂಬ ದಕ್ಷರು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ ಕಣ್ಣೊಡೆದದ್ದೇ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ. ಬಳಿಕ ಇದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹರಡಿತು. ಸ್ವೀಕಾರ ಎಂದರೇನು? ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ನಿಫಂಟು ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರೊಂದಿಗೆ ಭಾವನೆ ಅಥವಾ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ

ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗುಣರೂಪದ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದು, ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಪುಸ್ತಕದೇ ಭಾವನಿದೇಶನ ಮಾಡುವುದು ಎಂದೂ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ತೋಲನಕಾರರ ವಿವರಣೆಯಾದರೂ ಇದರ ಮುಂದುವರಿದ ರೂಪವೇ ಆಗಿದೆ. ಅಲ್‌ರಿಚ್ ವೆಂಯ್‌ಸ್ಟೀನ್ ಅವರ ವಿವರಣೆ ಹೀಗಿದೆ: 'ಸ್ವೀಕಾರ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಬಳಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ವಿಶದೀಕರಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದು ಲೇಖಕರು, ಓದುಗರು, ಸಮೀಕ್ಷಕರು, ಪ್ರಕಾಶಕರು ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಪರಿಸರಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಕೃತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಆವರಿಕೆಗಳ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕುರಿತಿರುತ್ತದೆ'^{೨೦} ಇದು ಸ್ಥೂಲವಾದ ವಿವರಣೆಯ ಒಂದು ಸೂತ್ರ ಇದನ್ನು ವಿವರದಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶದ ಸಾಹಿತಿ ಓದುವಾಗ ಅದರಿಂದ ಅನೇಕ ಕಲ್ಪನೆ, ಭಾವನೆ, ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದು; ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೆಂಯ್ಸ್ ತನ್ನ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್‌ನನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ಹೀಗೆಯೇ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನ ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್‌ನ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಓದುಗ ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಮಾರುಹೋಗುವ, ಭಾರತೀಯ ಸಮೀಕ್ಷಕರು ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುವ, ವಿಮರ್ಶಿಸುವ, ಸಮೀಕ್ಷಿಸುವ, ಭಾರತೀಯ ಪ್ರಕಾಶಕರು ಆತನ ಕೃತಿಗಳ ಹಲವಾರು ಆವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊರತರುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕೃತಿ ಓದುಗ-ಸಮೀಕ್ಷಕ-ಪ್ರಕಾಶಕರೊಂದಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳಾಗಿ ಕೊಡಬಹುದು. ಒಂದು ಕೃತಿ ಸಮಾಜದೊಂದಿಗೆ ಕೂಡ ಸಂಬಂಧವಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ವಿವಾದಾಸ್ಪದವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ಸಾಲ್ಮನ್ ರಷ್ಚಿಯ ಸಾಟನಿಕ್ ವರ್ಸಸ್ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಂಧರಕ್ಕೆ ಹೊಂದದ ಕೆಲವು ಬರೆಹಭಾಗಗಳಿದ್ದವು ಎಂದು ಪ್ರಪಂಚಾದ್ಯಂತ ಆ ಕೃತಿಯನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಂ ಜನಾಂಗ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಿ (=ಸ್ವೀಕರಿಸಿದೆ) ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ್ದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನೆಯಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಕೃತಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಲಯದ ಹಲವು ಮಾಧ್ಯಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಧುರವಾದ ಅಥವಾ ಕಟುವಾದ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ.

ಸ್ವೀಕಾರ ಅಧ್ಯಯನದ ಕ್ಷೇತ್ರ ವ್ಯಾಪಕವಾದದ್ದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬಹುದು. ಕೆಲವು ಹೀಗಿವೆ: (i) ಒಂದು ಕೃತಿ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ಲೇಖಕ ತನ್ನದಲ್ಲದ ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶ ಅಥವಾ ಭಾಷಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವ ಕೀರ್ತಿ-ಜನಪ್ರಿಯತೆ, ಸ್ಥಾನ-ಮಾನ, ನೆಲೆ-ಬೆಲೆ-ಇದನ್ನು 'ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಅದೃಷ್ಟ' (Literary fortune) ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. (ii) ಲೇಖಕನೊಬ್ಬನ ಸಮಸ್ತ ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನ್ಯದೇಶದ ಬಿಂಬ ಕುರಿತ ಬಿಂಬಕಲ್ಪನಾ ಅಧ್ಯಯನ (Imagology) (iii) ಒಬ್ಬ ಲೇಖಕ ಅಥವಾ ಒಂದು ಕೃತಿ ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ಅವಲಂಬಿಸುವ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಅಥವಾ ಸಂವಹನಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ

ಅಧ್ಯಯನ (study of intermediaries): ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನ ಬಾಲ್ಡನ್ ಸ್ವರ್ಗರ್ ಒಂದು ಜಲಚಿಹ್ನೆಯನ್ನೇ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ದಿಕ್ಕಿನ ಆತನ ಗಯೆಟಿ ಇನ್ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಕೃತಿ. ಬಾಲ್ಡನ್‌ನನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಆತ ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸವೂ ಹೀಗೆಯೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದದ್ದು.

ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು (Literary fortune) ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಸಿದ್ಧಿ. (Success) ಭವಿಷ್ಯದ ಬದುಕು (after lives) ಲೇಖಕಿ ಅಥವಾ ಕೃತಿಯೊಂದರ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಜೀವನ (Career of a work or of an author) ಎಂದೆಲ್ಲ ಕರೆದಿರುವುದುಂಟು. ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೃತಿ ಮತ್ತದರ ಕರ್ತೃವಿನ ಭಾಗ್ಯ ಬರೆಹದ ವಿದ್ವತ್ಪೂರ್ಣ ಅಧ್ಯಯನವೇ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಅದೃಷ್ಟ ಒಂದು ಕೃತಿ ಅಥವಾ ಲೇಖಕಿ ಬೇರೆ ದೇಶ/ಭಾಷೆಗೆ ಸ್ವೀಕೃತಗೊಳ್ಳಲು ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿರುತ್ತವೆ: (i) ಸಾಹಿತಿ ತುಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದರೆ ಆತನ ಮುಖ್ಯ ಕೃತಿಗಳು, ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅಮುಖ್ಯ ಕೃತಿಗಳೂ ಸ್ವೀಕಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಉದಾ: ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರನ ನಾಲ್ಕು ದುರಂತ ನಾಟಕಗಳು ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ವೈನೋದಿಕಗಳೊಂದಿಗೆ ಆತನ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಲ್ಲದ ಸಿಂಬಲ್ಸ್, ದ ಟೂ ಚೆಂಟ್ಲೆಮನ್ ಆಫ್ ವೆರೋನ, ಕಿಂಗ್ ಹೆನ್ರಿ ದ ಸಿಕ್ಸ್ ಕೂಡ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ. (ii) ಒಂದು ಕೃತಿಗೆ ಬರುವ ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದ, ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ ಬಹುಮಾನಗಳ ಘೋಷಣೆಯಂಥ ಅಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕಾರಣಗಳು ಸ್ವೀಕಾರಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ವೇಗವರ್ಧಕಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಪುಲಿಟ್ಜರ್, ಜ್ಞಾನಪೀಠ, ನೊಬೆಲ್ ಬಹುಮಾನಗಳ ಘೋಷಣೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕೃತಿಗೆ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಗೀತಾಂಜಲಿಗೆ ನೊಬೆಲ್ ಬಹುಮಾನ ಬರುವ ಮುನ್ನ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾರತದ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ; ಬಹುಮಾನ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಹಲವಾರು ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅದು ಅನುವಾದಿತವಾಯಿತು. (iii) ಒಂದು ಕೃತಿ ವಿವಾದಾಸ್ಪದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಹೊಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದರ ಸ್ವೀಕಾರದ ಪ್ರಮಾಣ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಉಬ್ಬುತ್ತದೆ. ಪ್ಯಾಸ್ಪರ್ ನ್ಯಾಕ್ ಬರೆದ ಡಾ. ಜಿವಾಗೋ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆ ಟೀಕಿಸುವ ಸಂಗತಿಗಳಿದ್ದುದರಿಂದ, ರಷ್ಯನ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸೋವಿಯತ್ ಸರ್ಕಾರ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಸಲಿಲ್ಲ; ಅದರ ಇಟಾಲಿಯನ್ ಆವೃತ್ತಿಗೆ ನೊಬೆಲ್ ಬಹುಮಾನ ಬಂದಿತು. ಕೂಡಲೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಜಗತ್ತು ಅದರತ್ತ ತನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿತು. (iv) ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಚಳವಳಿಯ ಬೀಸಿನಲ್ಲಿ ಆ ಚಳವಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಲೇಕಕರು, ಕೃತಿಗಳು ಸ್ವೀಕೃತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಚಳವಳಿ ಕಾರಣವಾಗಿ ಗಾರ್ಕಿ, ಪುಷ್ಕಿನ್, ಟಾಲ್‌ಸ್ಟಾಯ್ ಮುಂತಾದ ಲೇಖಕರು, ಅವರ ಕೃತಿಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಗೊಂಡು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದವು.

ಒಂದು ಕೃತಿ ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸ್ವೀಕೃತಗೊಂಡರೂ ಈ ಸ್ವೀಕಾರದ ಪ್ರಮಾಣ ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಬಗೆಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಕಾಲದಿಂದ

ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ನವೋದಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿದ್ದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಿಕ್ಷಣ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿಗಳ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಇವು ಕಾರಣವಾಗಿ ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರನ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಅಂದು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಓದುವುದು, ಬೋಧಿಸುವುದು, ಭಾಷಾಂತರಿಸುವುದು, ಅಭಿನಯಿಸುವುದು ತುಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಇಂದು ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ಆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕೃತನಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆತ ಇಬ್ಸೆನ್, ಬ್ರೆಕ್ಟ್, ವಿಲಿಯಮ್ಸ್, ಮೋಲಿಯೇರ್ ಇವರೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನ, ಪ್ರಸಾರ, ಜನಪ್ರಿಯತೆಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆತನ ಆ ಕಾಲದ ಸ್ವೀಕಾರದ ಪ್ರಮಾಣದ ಉಬ್ಬು ಈಗ ಇಳಿಮುಖವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವೆರ್ಯ್‌ಸ್ಟೀನ್ 'ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಸಿದ್ಧಿ ಇತರರಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತೋರುನೋಟದ್ದು ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಾಯುಷ್ಯದ್ದು' ಎಂದಿರುವುದು.೨೧

ಸ್ವೀಕಾರ ಅಧ್ಯಯನದಂತೆ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಪ್ರಭಾವ ಅಧ್ಯಯನ. ಇದರಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚ್ ಮತ್ತು ಜರ್ಮನ್ ತೋಲನಕಾರರು ನಿಪುಣರು. ಇದು ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಆಧಾರಸ್ತಂಭ. ವೆರ್ಯ್‌ಸ್ಟೀನ್ 'ದಿಟವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕಲ್ಪನೆ' ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು^{೨೨} ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಬಹುದು. ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವ ಎಂದರೇನು? ಒಂದು ಕೃತಿ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ಸಾಹಿತಿಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ಅಂಶ ಇಲ್ಲವೇ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಾಹಿತಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ಕೃತಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವ ಎನ್ನಬಹುದು. ಇದನ್ನೇ ಬೇರೆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಆಲ್‌ಡ್ರಿಡ್ಜ್ ಹೀಗೆ ಸೂತ್ರೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ: "Influence is something which exists in the work of one author which could not have existed had he not read the work of a previous author". ಒಂದು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯಾಂಶಕ್ಕೆ ಆ ಕೃತಿಯ ಲೇಖಕ ತನಗಿಂತ ಹಿಂದಿನ ಲೇಖಕನ ಇನ್ನೊಂದು ಕೃತಿಯನ್ನು ಓದಿರುವುದೇ ಕಾರಣ ಎಂಬ ಈ ಮಾತು ಪ್ರಭಾವದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಭಾವ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿರಬಹುದು. ಕೃತಿಯ ವಸ್ತು, ಸನ್ನಿವೇಶ, ಪಾತ್ರ, ತಂತ್ರ, ಭಾಷೆ, ಶೈಲಿ, ಧೋರಣೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ಫ್ಲೇಟೋವಿನಿಂದ ಸನ್ನಿವೇಶ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಫ್ರೆಂಚ್, ಇಟಾಲಿಯನ್ ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಕಾವ್ಯಗಳಿಂದ ಛಾಸರ್ ಕತೆ, ಜರ್ಮನ್ ಭಾಷಾಂತರಗಳಿಂದ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದು; ವೊಲ್ಡೇನ್ ರಿಂಬೂ ಕಿಪ್ಲಿಂಗ್ ಮುಂತಾದವರ ಜರ್ಮನ್ ಭಾಷಾಂತರಗಳಿಂದ ಬ್ರೆಕ್ಟ್ ಸಾಲುಗಳನ್ನು, ಪೂರ್ಣಪ್ರಮಾಣದ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು ತನ್ನ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು; ಮೈಕೇಲ್ ಮಧುಸೂದನದತ್ತರ ಮೇಘನಾದಬದ್ಧಿ ಗ್ರೀಕ್ ಕಾವ್ಯಗಳ ಸಾದೃಶ್ಯಗಳಿರುವುದು; ಬಿ.ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ಅವರು ಏಜಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ್ ಸೃಜಿಸುವುದು, ಶ್ರೀನಿವಾಸರು ಶಾಕುಂತಲದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ 'ಗೌತಮಿ ಹೇಳಿದ ಕತೆ' ಕಟ್ಟುವುದು-ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು.

ಪ್ರಭಾವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಆಗಬಹುದು; ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಆಗಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕೃತಿರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಕೃತಿಯ ಲೇಖಕಿ ನೇರವಾಗಿ, ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಾನೇ ಇನ್ನೊಂದು ಕೃತಿಯಿಂದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಕೃತಿರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಭಾವವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆ ಇಬ್ಬರು ಕೃತಿಕಾರರ ಅಥವಾ ಕೃತಿಗಳ ನಡುವೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಸಂಪರ್ಕವಿರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದಿಂದ ಒಂದು ನಿರ್ದರ್ಶನ ನೋಡಬಹುದು. ಅದು ಮಾಸ್ತಿಯವರ ನವರಾತ್ರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸು. ೧೪ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಥನಕವಿ ಗೆಪ್ಪಿಭಾಸರ್; ಆತನ ಕೃತಿ ಕ್ಯಾಂಟರ್‌ಬರಿ ಟೇಲ್ಸ್. ಕ್ಯಾಂಟರ್‌ಬರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸೇಂಟ್ ಥಾಮಸ್ ಚರ್ಚಿಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಹೊರಟ ಕೆಲವರು ದಾರಿಯ ಒಂದು ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಹೋಟೆಲಿನ ಯಜಮಾನ ತಾನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ದಾರಿ ಕಳೆಯಲು ಹೋಗುವಾಗ ಬರುವಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕಥೆ ಹೇಳಿದರೆ ಚೆನ್ನು ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಭಾಸರ್ ಈ ಯಾತ್ರಿಕರನ್ನು, ಅವರ ವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ ಕೆತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲೇ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಕೃತಿಯ ಪೀಠಿಕಾಭಾಗ ಮುಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದ್ದ ಕತೆಗಳನ್ನೇ ಭಾಸರ್ ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಪಾತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮಾಸ್ತಿಯವರ ನವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲೂ ಇದೇ ಮಾದರಿಯಿದೆ; ಕ್ಯಾಂಟರ್‌ಬರಿ ಟೇಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿಯಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಪೀಠಿಕಾಭಾಗವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸೌತಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಏಪಿಲ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರಿಕರು ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ನವರಾತ್ರಿಗೆಂದು ರಾಮು ಮತ್ತು ಆತನ ಮಿತ್ರರು ಆತನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಮಿತ್ರನೂ ತನ್ನೂರಿನ ಒಂದು ಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ರಾತ್ರಿ ಊಟದ ಬಳಿಕ ನಿರೂಪಿಸಬೇಕು. ಅವರವರು ಹೇಳಿದ ಭಾಷೆ, ಶೈಲಿಗಳಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲೂ ನಿರೂಪಣೆಯಿದೆ. ಈ ತಂತ್ರವನ್ನು ಮಾಸ್ತಿಯವರು ಭಾಸರ್‌ನಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಗ್ರಂಥಾರಂಭದ.... ಆಂಗ್ಲ ದೇಶದಲ್ಲಿ/ಹೊಸ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ನೆಟ್ಟ ಧೀರ ಕ್ಯಾಂಟರ್ ಬರಿಯ/ಕಥನ ಮಂಜರಿಯ ಜೀವನವಿಚ್ಛ, ನಗೆಗಾರ/ಭಾಸರ್ ಕವಿಪ್ರವರ/ಕಥನಕಲೆ ಇಂತೆಂದು/ಎನಗೆ ತೋರಿದ.... ಎಂಬ ವಾಚ್ಯಸಾಕ್ಷ್ಯವೊಂದು ಇದನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವವಾಗದೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಆಗಬಹುದು. ಅದು ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬ ಲೇಖಕನ ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶದ ಲೇಖಕನಿಂದ ಅಥವಾ ಕೃತಿಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಿ ಈ ಪ್ರಭಾವಾಂಶವನ್ನು ತನ್ನ ದೇಶದ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸೇರಿಸಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾದ ಈ ಪ್ರಭಾವಾಂಶದಿಂದ ಈ ದೇಶದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಲೇಖಕಿ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಬಹುದು. ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ರಷ್ಯಾದ ಪುಷ್ಕಿನ್ ಕವಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವಿ ಬೈರನ್‌ನಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಿ ರಷ್ಯನ್ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೈರಾನಿಕ್ ವರ್ಸ್‌ಟೇಲ್

ಎಂಬುದನ್ನು ರೂಢಿಸಿದ. ಪುಷ್ಕಿನ್‌ನ ಕಿರಿಯ ಸಮಕಾಲಿಕ ಮೈಖೇಲ್ ಲರ್‌ಮಂತೋಫ್ ಪುಷ್ಕಿನ್‌ನ ಈ ಪದ್ಯ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಿ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯಜೀವನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸೃಜನಕ್ರಿಯೆಗೆ ಇದನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿದ. ಲರ್‌ಮಂತೋಫ್‌ನ ಮೇಲೆ ಆಗಿರುವ ಈ ಪ್ರಭಾವ ಪರೋಕ್ಷ ರೀತಿಯದು.

ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಪ್ರಭೇದಗಳನ್ನೂ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನುಕರಣೆ (Imitation), ಶೈಲೀಕರಣ (Stylization), ಅಳವಡಿಕೆ (Adaptation), ಸಾದೃಶ್ಯ (Analogy), ವೈದೃಶ್ಯ (Contrast), ಆಕರ (Source), ಮುಂತಾದವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಜೆ.ಟಿ.ಷಾ ಗುರುತಿಸಿ ವಿವೇಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ೨೩ ಇವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು: (i) ಅನುಕರಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯ ಅನುಸರಣೆ, ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಹೋಲಿಕೆ ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕೃತಿರಚನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯರೂಪವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ಕೃತಿಯ ಪಾತ್ರ, ತಂತ್ರ, ವಿನ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರಬಹುದು. ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಲೇಖಕಿ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಕೃತಿಗೆ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಲೇಖಕನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆತ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನಿಗಿರಬೇಕಾದ ಮೂಲನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.^{೨೪} ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಚತುಷ್ಪದಿಗಳಿದ್ದವು; ಆದರೆ ಇಂದು ನಾವು ನೋಡುವ 'ಚುಟಕ' ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ ಲಿಮ್‌ರಿಕ್ ಕವನ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಬಂದಿರುವುದು. ಹೀಗೆಯೇ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಏರಿಸಿ, ಇಳಿಸಿ, ಕಮಾನಾಗಿಸಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ ದೃಶ್ಯ ಭಂದಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಅನೇಕ ಕನ್ನಡ ನವ್ಯ ಪದ್ಯಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ ವಿಷುಯಲ್ಯೆನ್ಡ್ ಪ್ರಾಸದಿಯ ಅನುಕರಣೆಯೇ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ ಮಾಕ್ ಎಪಿಕ್‌ಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ರಾಜರತ್ನಂ ಮಹಾಕವಿ ಪುರುಷ ಸರಸ್ವತಿ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. (ii) ಅನುಕರಣೆಯ ಬಗೆಯದೇ ಆದರೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದದ್ದು ಶೈಲೀಕರಣ. ಇದರಲ್ಲಿ ಲೇಖಕಿ ತನ್ನ ಕೃತಿಯ, ಕಲಾತ್ಮಕ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಲೇಖಕನ ಅಥವಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯ ಇಲ್ಲವೇ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಯುಗದ ವಸ್ತು ಮತ್ತು ಶೈಲಿಮಿಶ್ರಿತವಾದ ಶೈಲಿಯನ್ನೇ ಬಳಸುತ್ತಾನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕೃತಿ ಮಾದರಿಯ ಅನುಸರಣೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಾಮಾಯಣ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕುವೆಂಪು ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಗತ್ತು ಗಾಂಭೀರ್ಯಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲು ಮಹೋಪಮೆಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಮಹತ್ವ ಅದ್ಭುತಗಳ ಅನಾವರಣಕ್ಕೆ ಇದು ತುಂಬ ನೆರವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕುವೆಂಪು ಹೋಮರನ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹೋಮರಿಕ್ ಸಿಮಿಲಿಯಿಂದ ಪೇರಿತವಾಗಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. (iii) ಬೇರೆ ದೇಶದ ಒಂದು ಕೃತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ದೇಶದವರಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಕೃತಿಯ ವಸ್ತು, ಸನ್ನಿವೇಶ, ಪಾತ್ರ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂದರ್ಭಗಳೊಡನೆ ಹೊಂದಿಸಿ, ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪುನರ್ರಚಿಸಿ ಸೃಜಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು

ಅಳವಡಿಕೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಫ್ರೆಂಚ್, ರಷ್ಯನ್ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಹೀಗೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಹಲವಾರು ಕೃತಿಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಾಪ ರುದ್ರದೇವ (ಮ್ಯಾಕ್‌ಬೆತ್), ಬಹದ್ದೂರ್‌ಗಂಡ (ದ ಟೀಮಿಂಗ್ ಆಫ್ ದ ಷೂ) ರಾಮವರ್ಮ- ಲೀಲಾವತಿ (ರೋಮಿಯೋ ಜೂಲಿಯೆಟ್), ಬಿರುಗಾಳಿ (ದ ಟೆಂಪೆಸ್ಟ್) - ಈ ಕೆಲವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು. (iv) ಎರಡು ಕೃತಿಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯದಾದ ಅಲ್ಪ ಸಂಪರ್ಕ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಾಗ್ಯೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಕೆಯ ಅಂಶಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದು, ಅವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸಾದೃಶ್ಯ ಅಧ್ಯಯನ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಅಫಿನಿಟೀಸ್, ಪ್ಯಾರಲಲ್ಸ್, ಕೋ ಇನ್ಸಿಡೆಂಟಲ್, ಅನಾಲಜಿಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ವಸ್ತು, ಸನ್ನಿವೇಶ, ಭಾವ, ಕೃತಿವಿನ್ಯಾಸ, ಧೋರಣೆ, ಶೈಲಿ ಈ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿರಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಲದೇಶಗಳ ಪರಿವೆಯಿಲ್ಲ. ಕೂಡಲೇ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವ ಉದಾಹರಣೆ ಹೋಮರನ ಇಲಿಯಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಲೆನಳ ಅಪಹರಣ ಕಾರಣವಾಗಿ ಎರಡು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಡುವೆ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯುತ್ತದೆ; ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಕುಟುಂಬಗಳ ಸದಸ್ಯರು, ಮಿತ್ರರು ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾರೆ; ಯುದ್ಧ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಸಮುದ್ರಯಾನ ವೃತ್ತಾಂತವಿದೆ; ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳೂ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸೀತೆಯ ಅಪಹರಣ, ರಾಮ-ರಾವಣರ ನಡುವಣ ಯುದ್ಧ, ಈ ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರು ಮಿತ್ರರ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ, ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸೇತು ನಿರ್ಮಾಣ, ಇಂದ್ರ ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡೂ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಾದೃಶ್ಯ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾದದ್ದು. ತುಲನೆಗೆ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವಂಥದ್ದು. (v) ವೈದೃಶ್ಯಗಳ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಅಮೆರಿಕನ್ನರು ಒಪ್ಪಿದರೂ, ಫ್ರೆಂಚರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಮಾನ ಅಂಶಗಳಿರುವ ಇಬ್ಬರು ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಎರಡು ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಈ ಭಿನ್ನತೆಯ ಸ್ವರೂಪ, ಕಾರಣ, ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ವರ್ಡ್ಸ್‌ವರ್ತ್ ಮತ್ತು ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಪ್ರಕೃತಿಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ, ಭಿನ್ನತೆಗಳನ್ನೋ, ಹೋಮರ್ ವರ್ಜಿಲ್ ಡಾಂಟೆ ಇವರ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯ ದನಿ ಧೋರಣೆಗಳ ಭಿನ್ನತೆಗಳನ್ನೋ ಸಕಾರಣವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು. (vi) ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸುವಾಗ ಅದರ ಲೇಖಕ ಆಧರಿಸಿರುವ ವಿವಿಧ ಮೂಲಗಳ ಶೋಧನೆ, ಆಕರ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿ (source search) ಬರುತ್ತದೆ. ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಪಂಪ ತನ್ನ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ ವಿಜಯದ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಭಾರತ, ಹರ್ಷಚರಿತ ಕಾದಂಬರಿ, ವೇಣೀ ಸಂಹಾರ ಮತ್ತಿತರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರ ವಿವೇಚನೆ.

ಸ್ವೀಕಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವಗಳು ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳು. ಈ ಎರಡರಿಂದಲೇ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕಲ್ಪನೆ ಸ್ವರೂಪಗಳು ಉಸಿರಾಡತೊಡಗಿದ್ದು

ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿದ್ದು, ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಈ ಎರಡರ ನಡುವೆ ವಿಭಾಗ ರೇಖೆ ಎಳೆಯುವುದೇ ಕಷ್ಟ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕೆಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಮಿಶ್ರಗೊಳಿಸಿ ಒಂದೇ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿವೇಚಿಸಿರುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಭಿನ್ನ ಅಧ್ಯಯನಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದೇ ಸೂಕ್ತ. ಪ್ರಭಾವ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೃತಿಗಳ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲೂ ಸಿದ್ಧಕೃತಿಗಳ (Finished literary products) ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತದೆ; ಇಲ್ಲಿ ಕೃತಿಕರ್ತರಿಗೆ ಮಹತ್ವ ಕಡಿಮೆ. ಸ್ವೀಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೃತಿಯಂತೆ ಕೃತಿಕರ್ತರಿಗೂ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಜತೆಗೆ ಸ್ವೀಕಾರದಲ್ಲಿ ಲೇಖಕ ಓದುಗ ಸಮೀಕ್ಷಕ ಪ್ರಕಾಶಕ ಇವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗೆ ಬೆಲೆ. ಸ್ವೀಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂದರ್ಭವಿರುವಂತೆ ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಅನ್ಯಭಾಷೆಯ ಲೇಖಕ ಯಾವ ಸಾಹಿತಿಯ ಮೇಲೆಯೂ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರದೆ ಸ್ವೀಕೃತನಾಗಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬಂಗಾಲದ ಶರತ್‌ಚಂದ್ರ ಕನ್ನಡ ಲೇಖಕರ ಮೇಲೆ ನಿಶ್ಚಿತ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರದೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನೂ ಜನಪ್ರಿಯನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಸ್ವೀಕಾರದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ತೋಲನಕಾರನಿಗೆ ಚರಿತ್ರಕಾರನ ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಮಾಣಾತ್ಮಕ ವಿದ್ವತ್ತಿನ (Quantitative Scholarship) ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದ್ದರೆ, ಪ್ರಭಾವದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ತೋಲನಕಾರನಿಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಮರ್ಶಕನ ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಗುಣಾತ್ಮಕ ವಿದ್ವತ್ತಿನ (Qualitative Scholarship) ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಗತಿಯೂ ಇವೆರಡರ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವುದಾಗಿದೆ.

೬

ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯಾಧ್ಯಯನದಲ್ಲೇ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಕವೂ ಸಮೃದ್ಧವೂ ಆದ ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಇದು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ವಿಶಾಲವಾದುದಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯ-ರಾಷ್ಟ್ರ, ಖಂಡ, ಬಣ್ಣ-ಭಾಷೆ-ಜನಾಂಗಗಳ ಭೇದಗಳಲ್ಲದೆ ಇದು ಮಾನವನ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಎಂದು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಇದು ಕಿರಿದು-ಹಿರಿದು, ಮುಖ್ಯ-ಅಮುಖ್ಯ ಎಂಬ ಪಕ್ಷಪಾತ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಚುಟಕದಿಂದ ಮಹಾಕಾವ್ಯದವರೆಗೆ, ಸಣ್ಣಕತೆಯಿಂದ ಕಾದಂಬರಿಯವರೆಗೆ, ಏಕಾಂಕದಿಂದ ಎಪಿಕ ಥಿಯೇಟರ್‌ವರೆಗೆ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೋಲಿಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಇದು ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯದಂತೆ ಕಾವ್ಯಮೀಮಾಂಸೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ-ಇವನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಇದರ ವಸ್ತು ಬಹುಮುಖವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ವ್ಯಾಪಕವಾದುದೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಧೀಮುಗಳ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಳವಳಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸುವಾಗ ಇದು ತತ್ಕಾಲೀನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನೂ ತೆಕ್ಕೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಇದರ ಪರಿಶೀಲನೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಎಲ್ಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯಾಧ್ಯಯನದ ಸೀಮೆಯೇ ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಎಲ್ಲೆ, ಸೀಮೆ.

ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶ, ಭಾಷೆಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಚಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಪರಿಚಯದಿಂದ ಸ್ವಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸತ್ತ್ವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಅರೆ-ಕೊರೆಗಳು ತಿಳಿಯುವುದಲ್ಲದೆ, ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಜನಿತ ಸ್ವಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮೋಹ ತಗ್ಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿಯೇ ಆದರೂ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸೀಳುನೋಟ, ಇಣುಕು ನೋಟಗಳ ಮೂಲಕ ಒಂದು ದೇಶದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬಹುಮುಖವಾಗಿ, ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಲು ಇದು ಇಂಬುಗೊಡುತ್ತದೆ. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಲಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಕೊಳು-ಕೊಡುಗೆಗಳು, ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಳವಳಿ-ಪ್ರಕಾರ-ಕೃತಿಗಳು, ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸ್ಥಾಯಿ ಸಂಗತಿಗಳು (Literary Constantives) ಯಾವುವು ಎಂಬುದು ವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪಾತ್ರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ರಾಜಕೀಯ-ಸಮಾಜ-ಜಾತಿ-ಭೂಗೋಳ-ಚರಿತ್ರೆ ಮುಂತಾದವು ಬೀರಿರುವ ಪ್ರಭಾವ ಕೂಡ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಬಹುಭಾಷೆ, ಬಹುದೃಷ್ಟಿ, ಬಹುಜನಾಂಗಗಳಿಂದ ಸೃಜಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನ, ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿ

1. ನೋಡಿ: Rene Wellek, Name and Nature of Comparative Literature, *Discriminations*, Vikas publications, Delhi, 1960 P.3-4.
2. Rone Wellek Ibid, le.1;
- 3-6. Rene Wellek Ibid p. 10, 15, 16, 16
7. Naresh Guha, Comparative Literature; Meaning and scope, Comparative Literature (Ed. Nagendre), Delhi, 1977, P 32
8. S.S. Praver, *Comparative Literary Studies*, London, 1973, P.8.
9. Henry H. Remak, Comparative Literature: Its definition and Function. *Comparative Literature Method and Perspective* (Ed: Newton P. Stallknecht and Horst Frenz), Illinois, 1971, p.13.
10. 11 Henry H. Remark, *Ibid* p. 1, p.7.
11. Henry H. Remark, *Ibid* p.1, p.7.
12. H.H. Remak, *Ibid*, p. 4-8.
13. Rene Wellek, *op.cit*, p.18.

14. Amlyadev, Comparative Indian Literature. The Idea of Comparative Literature in India, Calcutta, 1989, p.12.
15. Subha Dasgupta, The French School of Comparative Literature, Comparative Literature: *Theory and Practice* (Ed: Amiyadev and Sisirkumar Das), Shimla, 1989, p. 19; p.20-21.
16. Subha Dasgupta, The French School of *Comparative Literature, Comparative Literature: Theory and Practive* (Ed: Amlyadev and Sisirkumar Das),m Shimla 1989, p. 19; p. 20-21.
17. H.H. Remak, Comparative Literature at the Cross Roads, YCGL, Vol. IX, 1965, p. 75.
18. Rene Wellek, op. cit. p. 19.
19. H.H. Remak, Comparative Literature: Definition and Function, p.20.
20. Ulrich Welsstien: *Comparative Literature and Libery Theory*, Bloomington, London, 1973, p.48.
- 21-22. Ulrich Welsstien, *Ibid*, p. 48: p.29.
23. J.T. Shaw, Literary Indebtedness, *Comparative Literature Method and Perspective*, Illinois, 1973, p.88.
24. J.T. Shaw, Literary Indebtedness, *Comparative Literature: Method and perspective*, Illinoid, 1973, p.88-89.

ಲೇಖಕರ ಪರಿಚಯ : ಡಾ. ಎನ್.ಎಸ್. ತಾರಾನಾಥ

ಡಾ. ಎಸ್.ಎಸ್. ತಾರಾನಾಥ ೧೯೫೩ ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ವಿದ್ವತ್ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಅವರು. ೧೯೭೪ ರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಎಂ.ಎ. ಪದವಿಯನ್ನು ಪದಕ, ಬಹುಮಾನಗಳ ಸಹಿತ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನದೊಂದಿಗೆ ಪಡೆದರು. ಜಾನಪದ, ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಜೈನಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಡಿಪ್ಲೋಮಾ ಪದವಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಪಡೆದರು. 'ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಸಾಹಿತ್ಯ' ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ ೧೯೮೫ರಲ್ಲಿ ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ. ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು.

ವ್ಯಾಕರಣ, ಛಂದಸ್ಸು, ಶಾಸನ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ, ವಿಮರ್ಶೆ, ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಮುಂತಾದ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತಾರಾನಾಥ ಅವರು ಹಲವಾರು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ, ಕನ್ನಡ ಛಂದಸ್ಸಿನ ಚರಿತ್ರೆ ಮುಂತಾದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ, ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದ, ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ ಹಲವಾರು ವಿಚಾರಗೋಷ್ಠಿ, ಸಮ್ಮೇಳನ,

ಅಧಿವೇಶನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಂಧ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕನ್ನಡ-ಕನ್ನಡ-ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ನಿಘಂಟು'ವಿನ ಪರಿಷ್ಕರಣ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಪಾದಕ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಶಕ (೧೯೭೪-೧೯೮೩) ಸಂಶೋಧನ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಅಂಚೆ ಮತ್ತು ತೆರಪಿನ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ (೧೯೮೫-೧೯೯೬) ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಸ್ತುತ ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

೬. ಭಾಷಾಂತರ : ಈಚಿನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು

- ಡಾ. ಪ್ರಧಾನ್ ಗುರುದತ್

ಭಾಷಾಂತರವು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಒಂದು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಚಟುವಟಿಕೆ. ತನ್ನ ಸೀಮಿತವೋ, ಅಮಿತವೋ ಆದಂಥ ಪ್ರಭಾವ-ಪರಿಣಾಮಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯೇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಉಚಿತ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಹಾಗೂ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ಸ್ವತಃ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರುವುದೂ ಉಂಟು. ಇಂಥ ಸಾಹಸಗಳು, ವಿಕ್ರಮಗಳು ರೋಚಕತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಉತ್ತಮ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಮೀರಿಸಬಲ್ಲಂಥವಾಗಿವೆ. 'ಮೃತ-ಸಮುದ್ರದ ಸುರುಳಿ ಗ್ರಂಥಗಳ ಶೋಧನೆ' (Discovery of the Dead-Sea Scrolls). 'ರೊಸೆಟ್ಟಾ ಶಿಲಾಲಿಪಿಯ ವಾಚನ, ಹಾಗೂ 'ಲೀನಿಯರ್-ಬಿ ಲಿಪಿಯ ವಾಚನ'ದ (Decipherment of Linear-B) ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು.

ಇವು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇತಿಹಾಸಗಳನ್ನು ತಿದ್ದು ಬರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಮಹತ್ವದ ಘಟನೆಗಳು ಇಂಥ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರ ಮರೆಯಲಾಗದಂಥ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

೧೯೪೭ರ ಬೇಸಿಗೆಯ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಅರಬ್ಬೀ ಕುರುಬನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮೃತ ಸಮುದ್ರದ ಬಳಿಯ ಗುಹೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಏಳು ಪ್ರಾಚೀನ ಸುರುಳಿ ಗ್ರಂಥಗಳು ದೊರೆತವು. ಇವು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಿಂತಲೂ ಹಿಂದೆ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಯೆಹೂದಿ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಸಮುದಾಯದ ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದ್ದವು. ಈ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿನ ಯೆಹೂದ್ಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪಂಥದ ಬಗ್ಗೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದಿದ್ದಂಥ ಒಳನೋಟವನ್ನು ಇವು ಒದಗಿಸಿದುವು. ಈ ಹೀಬ್ರೂ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಓದಿ ಅರ್ಥೈಸುವಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ವಹಿಸಿದ ಪಾತ್ರ, ಎಸಗಿದ ಸಾಹಸ ಮೈನವಿರೇಳಿಸುವಂತಿದೆ. ೧೭೯೯ರಲ್ಲಿ ಬೊಸ್ನಾಡ್ ಎಂಬ ಫ್ರೆಂಚ್ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಜೂಲಿಯನ್ ಕೋಟಿಯ ಬಳಿ ದೊರೆತ ರೊಸೆಟ್ಟಾ ಶಿಲಾಲೇಖ ಇಂದು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಸ್ತುಸಂಗ್ರಹಾಲಯದ ಅತ್ಯಂತ ಅಮೂಲ್ಯ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿದೆ. ಈ ಶಿಲೆಯಲ್ಲಿನ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಓದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಿದ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ

ಕೀರ್ತಿ ಫೈಂಚ್ ಪ್ರಾಕ್ತನಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಜೋನ್ ಫ್ರಾಂಕೋಯಿಸ್ ಚಾಂಪೋಲಿಯನ್‌ಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಈಜಿಪ್ಟಿಯನ್ ಲಿಪಿಯ ಸರಳೀಕೃತ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಪವಿತ್ರ ಸಂಕೇತಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಲಾಗಿದ್ದ ಆ ಶಿಲಾಲಿಪಿಯನ್ನು ಓದಿ ಅರ್ಥೈಸುವಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆ ಸ್ಮರಣೀಯವೂ, ಚರಿತ್ರಾರ್ಹವೂ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಭಾಷಾಂತರಕಾರ, ಪ್ರಾಕ್ತನಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಹಾಗೂ ಭಾಷಾ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿ ಓದಲು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಲಿಪಿ 'ಲೀನಿಯರ್-ಬಿ'. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಿ ಮೈಕೇಲ್ ವೆಂಟ್ರಿಸ್ ಗುರುತಿಸಿದ ಈ ಲಿಪಿ ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಲಿಪಿಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಪ್ರಾಕ್ತನ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮಹಾಸಾಹಸವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಗ್ರೀಕ್ ಮತ್ತು ಕ್ರೀಟನ್ ಪೂರ್ವೇತಿಹಾಸದ ಬಗೆಗಿನ ಅನೇಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡಿತು. ಹೋಮರನ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹಿಂದಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಂದರ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಇದು ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ತಂದಿತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಸ್ಥ ಭಾಷಾಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತಂದಿತು. ಈ ಸಾಹಸದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ನೀಡಿದ ನೆರವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಇಂಥ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ಎಂಥ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದೆಂಬ ಅರಿವೂ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಹೋಮರನ ಕೃತಿಗಳ ಭಾಷಾಂತರದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನೊಬ್ಬ ಬಳಸಿದ ಛಂದಸ್ಸೊಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಾವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ ಅವರ 'ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳು' ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಆಯಾಮಗಳು ಮೂಡಲು ಹೇಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತೆಂಬುದಂತೂ ನಮಗಲ್ಲ ತಿಳಿದಿರುವ ಸಂಗತಿಯೇ ಆಗಿದೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಲವಿನ ಜೊತೆಗೆ, ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಹಾಗೂ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಅಗಾಧವಾದ ಪ್ರಗತಿ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆದು ಹಲವಾರು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಾಗಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಿಂತದ್ದು, ತಂತಮ್ಮನಾಡಿನ ಆಡಳಿತ-ಶಿಕ್ಷಣ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ತಂತಮ್ಮ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದು, ಔದ್ಯೋಗಿಕರಣದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯತೊಡಗಿದ್ದು, ರಾಷ್ಟ್ರರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಡುವೆ ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಹಕಾರ-ಸಂಪರ್ಕಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾದದ್ದು, ಪ್ರಬಲ ಜಾಗತಿಕ ವೇದಿಕೆಗಳು - ಉದಾಹರಣೆ UNO, UNESCO ಇತ್ಯಾದಿ - ಏರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಈ ಎಲ್ಲ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಈ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಭಾಷಾಂತರಕಾರರಿಗೆ ಹಿಂದೆಂದೂ ದೊರೆಯದಿದ್ದಷ್ಟು ಮಹತ್ವ ಹಾಗೂ ಅವಕಾಶಗಳು ಲಭ್ಯವಾದುವು. ಒಂದು

ಅಂದಾಜಿನಂತೆ ಒಪ್ಪೊತ್ತಿನ ರೂಪದಲ್ಲೋ, ಪೂರ್ಣಕಾಲಿಕ ರೂಪದಲ್ಲೋ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ೩,೦೦೦ ಮಂದಿ ಜಗತ್ತಿನ ಶೇ.೮೦ ರಷ್ಟು ಮಂದಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಸುಮಾರು ೮೦೦ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ 'ಬೈಬಲ್'ನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರಂತೆ. ಬೆರಗನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯೊಂದಿಗೆ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿತವಾಗಿರುವ ಪ್ರಗತಿಯ ಫಲವಾಗಿ ಯಂತ್ರವೂ ಭಾಷಾಂತರದ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ.

ಇತ್ತ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಮಹತ್ವದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸುಮಾರು ೩೦ ದಿವಸಗಳಷ್ಟು ಅಲ್ಪ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವಂಥ ಸಮರ್ಥ ಭಾಷಾಂತರ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಇವೆ. ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನಗಳ ವಿವಿಧ ಶಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಮಹತ್ವದ ಲೇಖನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಜಾಗತಿಕ ಪ್ರಾಚುರ್ಯವುಳ್ಳ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಂಥ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿಕೊಡುವ, ಒಂದೊಂದು ಶಾಖೆಗೂ ಮೀಸಲಾದ ಪ್ರೌಢ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು- ನಿಯತ ಕಾಲಿಕೆಗಳು (Continental Technical Journals) ಎಂದು ಇವನ್ನು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ? ಇಂದು ಲಭ್ಯವಾಗಿವೆ. ಅಗತ್ಯವಿದ್ದವರು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ Telephone Directory ಗಳಿಗೆ ಲಗತ್ತಿಸಿದಂತೆ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರ ವರ್ಗೀಕೃತ ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ದೇಶಗಳೂ ಉಂಟು. ಈ ಪಟ್ಟಿಗಳ ಉಪಯುಕ್ತತೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆಯೆಂದರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವುದು, ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಪುರವಣಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 'Who is Who in Translating and Interpreting' (ಲಂಡನ್, ೧೯೬೭), 'An International Directory of Translators and Interpreters' (ಲಂಡನ್, '೬೭), 'Directory of Scientific Translators and Services' (ಲಂಡನ್, ೧೯೬೮). ಇದೇ ರೀತಿ National Lending Library Translation Bulletin, NLL List of Books Received from the USSR and Translated Books (ಮಾಸಿಕ), - ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಕಟಿತ ಭಾಷಾಂತರಗಳ ಸೂಚಿಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ- ಯುರೋಪಿಯನ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಲೇಷನ್ ಸೆಂಟರ್‌ನ ಪ್ರಕಟಣೆ, Commonwealth Index of Unpublished Translation, World index of Unpublished Translations ನಂಥ ಸೂಚಿಗಳೂ ಇಂದು ಲಭ್ಯವಾಗಿವೆ. ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಪರಿಶೀಲನೆಗಾದರೂ ತುರ್ತಾಗಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಲಂಡನ್ನಿನ National Lending Library ೧,೫೦,೦೦೦ ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಲೇಖನಗಳ ಹಾಗೂ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಭಾಷಾಂತರಗಳನ್ನು ಮೈಕ್ರೊಫಿಲ್ಮ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರ ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಹತ್ತರವಾದ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ. ಈಚೆಗೆ UNESCO ಕೂಡ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದು,

ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಅದು Index Translationum ಅನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸತೊಡಗಿದೆ. ಅದರ ಒಂದು ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಉತ್ತಮ ಕೃತಿಗಳ ಅನುವಾದಗಳನ್ನು ಹೊರತರಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬಂಗಾಳಿಯ 'ಗಣದೇವತಾ' ಮತ್ತು ಹಿಂದಿಯ 'ಗೋದಾನ್' ನಂಥ ಕೃತಿಗಳು ಈ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಬುಕ್ ಟ್ರಸ್ಟ್, ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಷಾ ಪುಸ್ತಕ ಸಂಸ್ಥೆ (ಈಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದು ನಿಶ್ಚೇತನಗೊಂಡಿದೆ; ಇದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಜೀವಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ) ಹಾಗೂ ಭಾರತೀಯ ಜ್ಞಾನಪೀಠ - ಇಂಥ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿವೆ. ಆಯ್ದು ಕೆಲವು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಭಾರತದ ಇತರ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸುವುದು, ಭಾರತದ ಪ್ರಮುಖ ಲೇಖಕರ ಬಗ್ಗೆ Makers of Indian Literature ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಭಾರತದ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೊರತರುತ್ತಿರುವುದು - ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇವೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಕಾಶಕರ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ, ಅನುವಾದಕರ ಪಾಲು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿಯೇ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜನಪ್ರಿಯ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ ಪುರವಣಿಗೆಗಳನ್ನು, ವಾರಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು, ಮಾಸಿಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಸಾಕು, ಭಾಷಾಂತರಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿನ ಎಡೆ ದೊರೆತಿವೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಇತರ ಜಾಗತಿಕ ಭಾಷೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೇಅಲ್ಲ ಭಾಷಾಂತರಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾದ ಕೃತಿಗಳು ಯಾವುವು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಹಲವು ಮೂಲಗಳಿಂದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಭಾಷಾಂತರ ಪ್ರಕಟಣೆ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಗುಪ್ತವಾಗಿಯೇ ಪೈಪೋಟಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದೂ ಉಂಟು. ಈ ಪೈಪೋಟಿ ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಆ ತರುವಾಯ ಪ್ರಕಟಣೆ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸೋಣವೆಂದು ಕಾದರೆ, ಅಂಥವರನ್ನು ಹೊರತಾಗಿಸಿ, ಆ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ವ್ಯವಹಾರ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರುವುದೂ ಉಂಟು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ - ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಕಲಾವಿಷಯಕವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ - ಪ್ರಕಟಣೆವೆಚ್ಚ ತುಂಬ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಮೂಲ ಕೃತಿಯ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ನಷ್ಟ ಉಂಟಾಗುವ ಸಂಭವ ಇದ್ದರೂ, ಭಾಷಾಂತರ ಪ್ರಕಟಣೆ ಹಕ್ಕು ಮಾರಾಟದ ಮೂಲಕ ಈ ನಷ್ಟವನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಇಂಥ ಸಾಹಸಗಳಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶಕರು ಕೈಹಾಕುವುದೂ ಉಂಟು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಗಮನಿಸಿದಾಗ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಏಕೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಏಳಬಹುದು. 'ಟೈಮ್ಸ್ ಲಿಟರರಿ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟ್'ನ

ಭಾಷಾಂತರ ಸಂಬಂಧವಾದ ಲೇಖನ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ: “Many countries must translate a lot, because there would be hardly anything for them to read if they did not.”

ಭಾಷಾಂತರ ಸಂಬಂಧವಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಇಷ್ಟ ಅಗಾಧ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತ ಇದ್ದರೂ, ಇತ್ತೀಚಿನವರೆಗೂ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳೇನೂ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತೀರ ಕಡಿಮೆ ಸಂಭಾವನೆ ನೀಡುವುದು, ಭಾಷಾಂತರಕಾರರ ಹೆಸರನ್ನೇ ಕಾಣಿಸದಿರುವುದು, ಅಥವಾ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದು - ಹೀಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಅವಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ಸಂಘಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು: The Translators' Guild. The Translators' Association. The Aslib (Association of Special Libraries and Information Bureau). International PEN (UK). International Federation of Translators (Paris), International Association of Conference Translators (Geneva), (American Translators Association (USA), French Society of Translators (Paris), VDO (German Translators' Association) (W. Germany), Translators' Society of India (Calcutta) - ಇವೇ ಮೊದಲಾದವು ಇಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು. ಇವುಗಳ ಸತತ ಹೋರಾಟದ ಫಲವಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ಲಭಿಸತೊಡಗಿವೆ. ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಘ-ಸಂಸ್ಥೆಗಳೇ ಗೌರವಧನ ನೀಡಿಕೆಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ “ಭಾಷಾಂತರ ಸೋಮಾರಿಗಳ-ಮೈಗಳ್ಳರ ಕೆಲಸವಲ್ಲ, ಸಮರ್ಥ ವಿಧ್ವಾಂಸರು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಮಹತ್ವದ ಚಟುವಟಿಕೆ” ಎಂದಾಗಿದೆ.

ಭಾಷಾಂತರದ ಗುಣವೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ತರಬೇತಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ದೇಶ-ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿನ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು, ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಭಾಷಾಂತರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಿ ಫೀಕೇಟ್ ಮತ್ತು ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಶಿಕ್ಷಣಗಳನ್ನು, ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸ್ನಾತಕ ಮತ್ತು ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಬಿರ್ ಬೆಕ್ ಕಾಲೇಜು; ಬಾತ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆಫ್ ಟೆಕ್ಸಾಸ್; ಬ್ರಾಡ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜ್, ಬ್ರಾಡ್‌ಪೋರ್ಟ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ; ಈಲಿಂಗ್ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜ್; ಹೋಲ್‌ಬೋರ್ನ್ ಕಾಲೇಜ್ ಆಫ್ ಲಾ, ಲಾಂಗ್ವೇಜಸ್ ಅಂಡ್ ಕಾಮರ್ಸ್; ಲೀಡ್ಸ್ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್; ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆಫ್ ಶೆಪ್ಪಿಲ್ಡ್, ಮೆಸ್ಸಾಚೂಸೆಟ್ಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ; ವಿಶ್‌ಕಾನ್ಸಿನ್, ಇಂಡಿಯಾನಾ, ಪೆನ್ಸಿಲ್ವೇನಿಯಾ ಮೊದಲಾದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳೂ; ಮಾಸ್ಕೊ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ; ಪ್ಯಾಟ್ರಿಸ್ ಲುಮೆಂಬಾ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ; ದೆಹಲಿ, ಕೇರಳ, ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು; CIEFL, IIS (ಇಂಡಿಯನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಸೈನ್ಸ್). ಫ್ರೆಂಚ್, ರಷ್ಯನ್, ಜರ್ಮನ್, ಜಪಾನೀಸ್, ಚೀನಿ, ಸ್ಪಾನಿಷ್, ಇಟಾಲಿಯನ್, ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಕನ್ನಡ, ಮಲೆಯಾಳಂ ಮತ್ತು ಹಿಂದೀ- ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಭಾಷೆಗಳೆಲ್ಲ ಭಾಷಾಂತರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನಾರ್ಹವಾದ ಭಾಷೆಗಳಾಗಿವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಇಂದು ಏಕಭಾಷಾ, ದ್ವಿಭಾಷಾ, ಬಹುಭಾಷಾ ಕೋಶಗಳು, ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಕೋಶಗಳು, ಪರ್ಯಾಯ ಪದಕೋಶಗಳು, ಅಂಕಿತನಾಮ ಕೋಶಗಳು, ಉಚ್ಚಾರಣ ಕೋಶಗಳು, ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳ ಕೋಶಗಳು, ಗಾದೆಗಳ ಕೋಶಗಳು-ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭಾಷಾಂತರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಚಾರಗಳಿಗೇ ಮೀಸಲಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ಇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ T.G.New letter', 'Translation Inquirer', 'Babel', 'ಅನುವಾದ' ಇತ್ಯಾದಿ. ಭಾಷಾಂತರಕಾರರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು, ವಿಚಾರಗೋಷ್ಠಿಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಭಾಷಾಂತರಕಾರರೂ ಶ್ರದ್ಧೆ-ಆಸಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಈಗ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಭಾರತದ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರ ಸಂಘ (Translators' Society of India) "ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರ ಸಮ್ಮೇಳನ"ವೊಂದನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳ ಫಲಶ್ರುತಿಯನ್ನು FIT ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ 'Quality in Translation' ಮತ್ತು "Ten Years of Translation" ನಂಥ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. TITಯ 'ಬ್ಯಾಬೆಲ್' ಪತ್ರಿಕೆ "ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳ ಭಾಷಾಂತರ", "ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರ", "ಏಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರ", "ಸಿನಿಮಾ ಮತ್ತು ಭಾಷಾಂತರ" - ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೊರತಂದಿದೆ.

ಭಾಷಾಂತರಗಳಿಗೂ ಇಂದು ಪ್ರಶಸ್ತಿ-ಪುರಸ್ಕಾರಗಳು ದೊರೆಯತೊಡಗಿದೆ. ೨೦ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಫ್ರೆಂಚ್ ಕೃತಿಗಳ ಭಾಷಾಂತರಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿರುವ ಶ್ಲೆಗಲ್ ಟಿಯೆಕ್ ಬಹುಮಾನ (Schlegel- Tieck Prize) ಹಾಗೂ ೨೦ನೆಯ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ಮತ್ತು ಅನಂತರದ ಇಟಾಲಿಯನ್ ಕೃತಿಗಳ ಭಾಷಾಂತರಕ್ಕಂದೇ ತಲಾ ಒಂದರಂತೆ ಮೀಸಲಾಗಿರುವ John Flurio Prizes - ಇವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯೂ ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕರ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಈಗ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಭಾಷಾಂತರಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ ಬಂದಿದೆ; 'ಅಮೆರಿಗನ್ನಡದ' ದತ್ತಿನಿಧಿಯ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡ ಕೃತಿಗಳ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅನುವಾದಗಳಿಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಅನುವಾದ ಪುರಸ್ಕಾರವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡತೊಡಗಿದೆ. ಇವಲ್ಲದೆ ಚುಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ, ಎಸ್.ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರಭಟ್ಟ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ, ಗೋಯೆಂಕಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ, ಕೇಂದ್ರೀಯ ಹಿಂದೀ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಸಂಘ-ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅನುವಾದಗಳಿಗೆ

ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ನೀಡತೊಡಗಿವೆ. ಈಚೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯನ್ನೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದು (೨೦೦೫), ಅದೂ ಪ್ರಶಸ್ತಿ-ಪುರಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾರಂಭಿಸಿದೆ.

ಈ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಹಲವು ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಅನಿವಾರ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಬಹುಮುಖ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು.

ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನುಕೂಲದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ೧) ವೃತ್ತಿಪರ (Professional), ೨) ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ (Literary), ೩) ಸಾಹಿತ್ಯೇತರ (Non-literary), ಮತ್ತು ೪) ಭಾಷಿಕ (Linguistic) ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳೆಂದು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ವೃತ್ತಿಪರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು 'ಸಮ್ಮೇಳನ ಭಾಷಾಂತರ', 'ದುಭಾಷಿಕತೆ', 'ವಾಣಿಜ್ಯ ಭಾಷಾಂತರ', 'ಚಿತ್ರಸಾಹಿತ್ಯ ಭಾಷಾಂತರ' ಎಂದು ಉಪವರ್ಗೀಕರಿಸಲಾಗಬಹುದು.

ವೃತ್ತಿಪರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು

ಸಮ್ಮೇಳನ ಭಾಷಾಂತರ (Conference Translation): ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ, ಯುನೆಸ್ಕೋ ಅಲಿಪ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸಮ್ಮೇಳನ - ಇವೇ ಮೊದಲಾದಂಥ ಜಾಗತಿಕ ವೇದಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಭಾಷೆಯೊಂದರ ಬಳಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದರಿಂದ, ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಣಕಾರರು ಅಥವಾ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಎದುರಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅನೇಕ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಯಾ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ Channel ಗಳೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆಶು ಪ್ರತಿಭೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಈ 'ಆಶು ಅನುವಾದ'ಗಳು ಅಧಿಕೃತ ಅನುವಾದಗಳಲ್ಲವೆಂಬ ಸೂಚನೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿತವಾಗಿರುವ ಮೂಲದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕೃತ ಅನುವಾದಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕೃತ ಅನುವಾದಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಸೂಕ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಅದರ ಪರಿಶೀಲನೆಯೂ ನಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸ್ವಪ್ರತಿಭೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯಾದ ಮೈಮರೆವೂ ಅನುಭವ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೆ ಎಡೆಕೊಡ ಬಹುದಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಹೊಸಬರಿಗೆ ಹೇಳಿಸಿದ್ದಲ್ಲ. ಅನುಭವಿಗಳೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುಕ್ತರೂ, ಕನಿಷ್ಠತಮ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ

ಮಾಡಬಲ್ಲಂಥವರೂ ಆದ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಎಡೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ (UNO), ಸ್ಟ್ರಾಸ್‌ಬರ್ಗ್ (Council of Europe), ರೋಮ್ (FAO), ಬ್ರಸೆಲ್ಸ್ (EEC) ಪ್ಯಾರಿಸ್ (UNESCO), ಜಿನೀವ (WHO) ಮೊದಲಾದ ನಗರದಲ್ಲು ಇಂಥ ಜಾಗತಿಕ ವೇದಿಕೆಗಳು ಕಾಣದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಇಂಥದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸಮ್ಮೇಳನ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ಸಮ್ಮೇಳನಗಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಭಾಷಣಗಳು ಹಾಗೂ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವರದಿಗಳನ್ನು, ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಚರ್ಚೆ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆಯಾದರೂ ನಡೆಯಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ, ಭಾಷಾಂತರಕಾರ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸವ್ಯಸಾಚಿಯಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ - ಅಂದರೆ ಬಹುತೇಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ಯಾವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಇದು ಸವಾಲಿನ ಸ್ವರೂಪದ ಕಾರ್ಯನಿಯೋಜನೆ ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮನೋಧರ್ಮವೂ ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಸಮ್ಮೇಳನ ಭಾಷಾಂತರ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

ದುಭಾಷಿಕತೆ (Interpretation): ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಉತ್ತಮ ಅಂತರ-ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಪರ್ಕ, ಅರಿವು ಮತ್ತು ಸಹಕಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಗೆ ಯಾವ ರಾಷ್ಟ್ರವೂ ಇಂದು ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರವಾಸ, ವ್ಯಾಪಾರದಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಶ-ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿಕೊಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬದಿಗೆ ಇರಿಸಬಹುದು - ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಅಂಥ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನೇನೂ ಉಂಟುಮಾಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ. ಆದರೆ, ನಾಡಿನ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಂತಹ ಮಹತ್ವದ ಮಾತುಕತೆಗಳು ಹಿರಿಯ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಕಡೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಉಭಯಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾಷೆಯೊಂದನ್ನು ಬಲ್ಲವರಾಗದೆ ಇದ್ದಾಗ, ಅವರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಕಾಯಕವನ್ನೇ ದುಭಾಷಿಕತೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆಯೇ ಹೋಗುವ ಅನೇಕ ರಹಸ್ಯಗಳು ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತವೆಯಾದರೂ, ಇವನು ಆ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಕನಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಂಡಿದ್ದನ್ನೋ, ಕೇಳಿದ್ದನ್ನೋ ನುಂಗಿಕೊಂಡು ಇರುವುದು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಈ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಮೊದಲ ಧರ್ಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇಂಥ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳ ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಪಕ ಅರಿವಿನ ಜೊತೆಗೆ ಎರಡು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ, ಸಾಹಿತ್ಯದ, ಇತಿಹಾಸದ ಹಾಗೂ ಇತ್ತೀಚಿನ

ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತುಕತೆಗಳು ಕೇಂದ್ರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆಯಾದರೂ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಮಾತುಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಾತು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಬರುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂವೇದನೆಯ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಆಶುಭಾಷಾಂತರಕಾರರಾಗಿ ಇರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾತುಕತೆಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೇಗೆ ಕಾರಣರಾಗುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದಿಬೀಳುವುದಕ್ಕೂ ಕಾರಣರಾಗಬಹುದು. ಫ್ರೆಂಚ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯಪೂರ್ಣವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯಾಗುವ “Nous demandons” ಎಂಬುದನ್ನು ದುಭಾಷಿಯೊಬ್ಬ “We demand” ಎಂಬುದಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದಾಗ ಜಾಗತಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿದ್ದಂಥ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಇದನ್ನು “We request” ಎಂದು ಭಾಷಾಂತರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ದತ್ತಚಿತ್ರತೆ ಮತ್ತು ಅನುದ್ವಿಗ್ನತೆ-ದುಭಾಷಿಯ ಇತರ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಗುಣಗಳು. ಟೆಹರಾನಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಇಂಥ ಮಾತುಕತೆಗಳ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಐಸ್ ಕ್ರೀಂನ ತಟ್ಟೆಯೊಂದನ್ನು ಪರಿಚಾರಕ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿಹಾಕಿದಾಗಲೂ ಕೊಂಚವೂ ವಿಚಲಿತನಾಗದೆ ತನ್ನ ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದ ರಷ್ಯನ್ ದುಭಾಷಿಯೊಬ್ಬನ ಉಲ್ಲೇಖ, ಅಂತೆಯೇ ಎರಡನೆಯ ವಿಶ್ವಯುದ್ಧದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾಯಕರ ನಡುವೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತುಕತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸ್ತಂಭಿತನಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲಾರದೆ ಹೋದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ದುಭಾಷಿಯ ಉಲ್ಲೇಖ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

ಕರಾರುವಕ್ಕಾಗಿರಬೇಕಾದುದು ದುಭಾಷಿಯ ಧರ್ಮವೇ ಆದರೂ, ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸದೆ ಇರಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಏರ್ಪಡಬಹುದೆಂಬುದು ಕುತೂಹಲಕರವಾದ, ಆದರೆ ಸತ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಲಿಂಕನ್ ಸ್ಮಾರಕದೊಂದು ಬಂದು ನಿಂತಾಗ, ವಿದೇಶಿ ನಾಯಕನೊಬ್ಬ “ಇದು ಇವರ ಯಾವ ದೇವರು?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನಂತೆ. ಅದನ್ನು ದುಭಾಷಿಯೊಬ್ಬನು ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದರೆ ಆಗಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಅನಾಹುತವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿಯೇ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದ ದುಭಾಷಿ ಆ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು “ನಾನು ಎಂದಿನಿಂದಲೂ ಅಬ್ರಹಾಂ ಲಿಂಕನ್‌ನ ಪ್ರಶಂಸಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ ಪೇಚಿನ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಪಾರುಮಾಡಿದನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅಮೆರಿಕದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮಧ್ಯ ಪ್ರಾಂತ್ಯವೊಂದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರುದ್ಧರಾಗಿದ್ದ ಜನ ತಮ್ಮ ಉಪಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಮನಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. “ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ?” ಎಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ “ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಚಿರಾಯುವಾಗಲಿ”

ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿ ದುಭಾಷಿ ಅಪ್ರಿಯ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಭಾಷೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಸಂವೇದನೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ, ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ಸುಂದರವೂ, ಕಾವ್ಯಮಯವೂ, ಆಗಿಸುವ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಅನಪೇಕ್ಷಣೀಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್‌ನ ಸೂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದುಭಾಷಿಯೊಬ್ಬ ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗೆಗಿನ ಮಾತನ್ನು ಅನುವಾದಿಸುವಾಗ “Something is rotten in the state of Denmark” ಎಂಬ ‘ಹ್ಯಾಮ್ಲೆಟ್’ ನಾಟಕದ ಮಾತನ್ನು ಬಳಸಿದನಂತೆ. ಕೂಡಲೇ ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್‌ನ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ “There is nothing rotten in Denmark” ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತಂತೆ.

ಇಬ್ಬರ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೂ ಪಾತ್ರನಾಗಿ, ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಸಂದೇಹ - ಅನುಮಾನಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗದಂತೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿರುವ ಈ ಅನಾಮಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು “ಪ್ರಚ್ಛನ್ನ ರಾಯಬಾರಿ” (Diplomat in disguise) ಎಂದು ಕರೆದಿರುವುದುಂಟು. ವಿಶಿಷ್ಟ ಅರ್ಹತೆ-ತರಬೇತಿಗಳು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ಈ ಕಾಯಕ ಇಂದು ವೃತ್ತಿ-ಭಾಷಾಂತರದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೇ ಆಗಿದೆ.

ವಾಣಿಜ್ಯ ಭಾಷಾಂತರ (Commercial Translation) : ಮೂಲಭೂತ ಸ್ವರೂಪ ಅಥವಾ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಶೇಷ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನೂ ಇಲ್ಲವಾದರೂ, ಈ ವೃತ್ತಿಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವರ್ಗವಾಗಿಯೇ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು, ಆಮದು-ರಫ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಗಳು, ಹಡಗು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ವಿಮಾನಯಾನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಪ್ರವಾಸ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಪ್ರವಾಸ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ವಾಣಿಜ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಇಂಥ ವಾಣಿಜ್ಯ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಇವರು ಒಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಪ್ತಿ, ವೈವಿಧ್ಯಗಳ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇಲ್ಲದ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕೆಲಸವೇ ಇವರದಾಗಿರುತ್ತದೆಯಾದರೂ, ವಾಣಿಜ್ಯ ತತ್ತ್ವಗಳು ಮತ್ತು ಪದ್ಧತಿಗಳು, ತೆರಿಗೆಗಳು ಮತ್ತು ಸುಂಕ-ನಿರ್ಬಂಧಗಳು, ಹಣಕಾಸು ವಿಚಾರಗಳು, ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ಪದ್ಧತಿಗಳು, ವಿಭಿನ್ನ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿ-ಇತಿಹಾಸಗಳು-ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಇವರು ತಿಳಿದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಹಕರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ, ಅವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವಂಥ ಈ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಇವುಗಳಿಂದ ನೆರವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಶಬ್ದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಬಣ್ಣ ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಎಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಅರಿವು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ವ್ಯವಹಾರವೇ ಕೆಡಬಹುದು. ಅಂದರೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಯಶಸ್ಸು ಅಂತಿಕವಾಗಿಯಾದರೂ ಇವರನ್ನು ಆಧರಿಸುತ್ತದೆ.

ಹೀಗಾಗಿ ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರ ಮಹತ್ವ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಇದೊಂದು ವಿಶೇಷ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಚಿತ್ರ-ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಾಷಾಂತರ (Film - Scripts Translation) : ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತನಾದ ಚೀನೀ ದಾರ್ಶನಿಕ ಕಾನ್‌ಫ್ಯೂಶಿಯಸ್ “ಒಂದು ಚಿತ್ರ ಹಲವು ಸಾವಿರ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಸರಿಸಾಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನಾದರೂ, ಮೂಕಿ ಚಿತ್ರಗಳ ಯುಗ ಮುಗಿದು, ಟಾಕಿ ಚಿತ್ರಗಳ ಯುಗ ಕಾಲಿಟ್ಟುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಚಿತ್ರ-ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಾಷಾಂತರದ ಹೊಸ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ ಜನ್ಮತಳೆದಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಮಗೆ ತಿಳಿಯದ ಭಾಷೆಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡಲೂ ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಪರಿಹಾರಗಳು ಎರಡು : (i) ಉಪಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು (Subtitling) ಅಳವಡಿಸುವುದು, ಹಾಗೂ (ii) ಇಡೀ ಚಿತ್ರದ ಧ್ವನಿಪಥವನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು. ಈ ಎರಡನೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ‘ಡಬ್ಬಿಂಗ್’ ಎಂದೂ ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉಪಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವ ವಿಧಾನವೇ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದರೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಓದಲು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಹಿಡಿಯುವುದರಿಂದ, ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಹಾಗೂ ಸಾರಭೂತ ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಪಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ತುಂಬ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ಇಲ್ಲಿಯ ಭಾಷೆ ತಂತಿಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೋಲುವುದರಿಂದ, ಮೂಲ ಧ್ವನಿ ಪಥವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಲ್ಲ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನಿಗೆ ಅಮೋದಕಾರಕವೂ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಾರದವನಿಗೆ ಕೋಪವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದೂ ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ, ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಈ ಮಾಧ್ಯಮ ವಿಧಿಸುವ ಒಂದು ನಿರ್ಬಂಧವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಇಂಥಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನ ಜಾಣ್ಮೆ - ಕೌಶಲಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಯೂ ನಡೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ.

‘ಡಬ್ಬಿಂಗ್’ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಒಂದು ಪ್ರಪಂಚ. ಒಂದಲ್ಲ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವೂ ಏರ್ಪಡಬಹುದು - ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಆಗಿರುವಂತೆ, ತಿಳಿದವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಪಂಚ ಕೃತಕವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಲೀ ಅಸಹಜತೆಗೆ ಎಡೆದೊರೆತರೆ, ತಿಳಿಯದವರೂ ರೋಸಿಹೋಗಬಹುದು. ಸಮಾನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಉಚ್ಚಾರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಟರ ಮುಖಭಾವ ಮತ್ತು ತುಟಿಯ ಚಲನೆಗಳಿಗೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಸಂಯೋಜಿಸುವ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ಭಾಷಾಂತರಕಾರ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯ ರಚನೆಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಅತ್ಯಪ್ತಿಕರವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ‘ಧ್ವನಿ-ಚಿತ್ರ ಸಮಾಯೋಜನೆ’ (Audio-image synchronism) ಎಂದಿರುವಂತೆಯೇ ‘ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಪುರುಷ ನಡುವಣ ಮದುವೆ’ (Marriage between Beauty

and Beast) ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಸುಂದರ ಸಾಮ್ಯ ಏರ್ಪಡುವುದು ಒಂದು ಪವಾಡ. ಇಚ್ಛೋಡು ಅಥವಾ ಅಪಸ್ವರವೇ ಇಲ್ಲಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮ. ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ ಚಿತ್ರ-ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯ ಆಗಿದಾಗ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಿತ್ರೋತ್ಸವಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಒಂದು ಅಂಗವೇ ಆಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಅಂತರ-ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಇಚ್ಛೆ ಬಹುತೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ, ವ್ಯಾಪಾರೀ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವೂ (ಎರಡನೆಯ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ) ಪ್ರಮುಖವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಭಾಷಾಂತರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಇದು ಉಳಿದುಬಂದಿದೆ.

'Para-dubbing' (ಪ್ರಕರಣ - ಭಾಷಾಂತರ) : ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಾಕ್ಯವನ್ನೂ ಭಾಷಾಂತರಿಸದೆ, ಇಡಿ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣದ ಸಾರಭೂತ ಅಂಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಯ್ದು, ಪ್ರಕರಣದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ.^೧ ಅದುವರೆಗೆ ದೃಶ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಅಂಶಗಳ ಸಾರಾಂಶವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಪ್ರೇಕ್ಷಕನಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದೇ ಇದರ ಉದ್ದೇಶ. ನೋಟದ ಮೂಲಕ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ರಸಗ್ರಹಣಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಆಂಶಿಕ ಅನುವಾದದ ನೆರವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕರು ಈ ವಿಧಾನವನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಹೈದರಾಬಾದಿನ, ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಇನ್‌ಟೆಟ್ಟುಟ್ ಆಫ್ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅಂಡ್ ಫಾರಿನ್ ಲಾಂಗ್ವೇಜಸ್ (CIEFL) ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುತ್ತಿವೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು

“ಒಬ್ಬನಾಗಿ ಉಂಡ ಊಟ ಹಬ್ಬವಲ್ಲ; ಒಬ್ಬನೇ ಸವಿದ ರಸ ರುಚಿಯಲ್ಲ” ಎಂಬ ನಾಣ್ಯದಿಯೊಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಿಚಯ ಪಡೆದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಾದರೂ ಅಲ್ಲಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ತಾವು ಸವಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದ ತೃಪ್ತರಾಗದೆ, ಅದನ್ನು ತಮ್ಮವರಿಗೂ ಲಭ್ಯವಾಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿ, ಆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಶೀಲರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಪ್ರಯತ್ನದ ಫಲವಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕೃತಿಗಳ ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೈದಳೆಯುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಮೌಲಿಕ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಅಜರಾಮರವಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಾಹಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಭಾಷಾಂತರದ ಎಸಕದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬರೆವಣಿಗೆಯ ಶೈಲಿಯ

೧. ಈಚೆಗೆ ಜಿ.ವಿ. ಅಯ್ಯರ್ ಅವರು ತೆಗೆದ 'ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ' ಮೊದಲಾದ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರು ಎಂಬುದು. ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್‌ನನ್ನಂತೂ 'ಭಾಷಾಂತರದ ಮರಿ' ಎಂದೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವುದೂ ಉಂಟು. ಸಾಹಿತ್ಯ - ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಂವರ್ಧನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು - ಉದಾ: 'ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ', 'ನ್ಯಾಷನಲ್ ಬುಕ್ ಟ್ರಸ್ಟ್', 'ಭಾರತೀಯ ಜ್ಞಾನಪೀಠ', ಇತ್ಯಾದಿ-ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿವೆ. ಈಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿ, ಜನರ ವಾಚನಾಭಿರುಚಿ ಚುರುಕುಗೊಂಡುದರ ಫಲವಾಗಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಹಾಗೂ ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ಅವು ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಈ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಉಗಮಕ್ಕೆ, ಸಂವರ್ಧನೆಗೆ ಭಾಷಾಂತರವೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ (i) ಹಿಂದಿನ ಮಹಾಕೃತಿಗಳ ಭಾಷಾಂತರ, (ii) ರೂಪಾಂತರ, ಹಾಗೂ (iii) ಸಮಕಾಲೀನ ಕೃತಿಗಳ ಅನುವಾದ ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

(i) ಹಿಂದಿನ ಮಹಾಕೃತಿಗಳ ಅನುವಾದ: "Classics are ageless: but translations are dated" ಎಂಬ ಒಂದು ಮಾತಿದೆ. ಭಾಷೆ, ಕಾಲ ಮತ್ತು ದೇಶಗಳ ಸೀಮಿತಗಳನ್ನು ಮೀರಿನಿಂತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಯುಗಕ್ಕೂ ನಿತ್ಯನೂತನವಾದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಬೀರುವ, ಜೀವನದ ಶಾಶ್ವತ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜನಾಂಗವೂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆ ಬಹು ಬೇಗ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೊಸ ತಲೆಮಾರುಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಅನುವಾದಗಳು ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ 'ಒಡೆಸ್ಸಿ', 'ಇಲಿಯಡ್', ಅಂತೆಯೇ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ 'ರಾಮಾಯಣ', 'ಮಹಾಭಾರತ'ಗಳು ಹಾಗೂ ಕಾಳಿದಾಸ, ಭಾಸ, ಭವಭೂತಿ ಮೊದಲಾದವರ ಕೃತಿಗಳು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಭಾಷಾಂತರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿಯೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಭಾಷಾಂತರ - ಅದು ಎಷ್ಟೇ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದುದಾಗಿರಲಿ - ಎಲ್ಲ ಕಾಲದ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದ ಓದುಗರ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲಾರದು. ಹೀಗಾಗಿ ಪದ್ಯಾನುವಾದಗಳಂತೆಯೇ ಗದ್ಯಾನುವಾದಗಳೂ, ಪಾಂಡಿತ್ಯಪೂರ್ಣವಾದ ಅನುವಾದಗಳಂತೆ ಸರಳಾನುವಾದಗಳೂ, ಸಂಗ್ರಹಾನುವಾದಗಳೂ ಮೈದಳಿಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. 'ಶಾಕುಂತಲ'ಕ್ಕೆ ಬಸವಪ್ಪಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಅನುವಾದ ಇದ್ದರೂ, ಪರಮೇಶ್ವರಭಟ್ಟರು ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸುವುದು, ನಾವಡರು ಗದ್ಯಾನುವಾದವನ್ನು ಹೊರತರುವುದು ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ. ಬೇಂದ್ರೆಯವರ 'ಕನ್ನಡ ಮೇಘದೂತ' ದಂಥ ಪುನಃಸೃಷ್ಟಿ, ಎ.ಆರ್. ಕೃ. ಅವರ 'ವಚನ ಭಾರತ'ದಂಥ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಂಗ್ರಹಾನುವಾದಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗಬಹುದಾದರೆ ಇಂಥ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಎಂದಿಗೂ ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವೇ ಸರಿ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ 'Transcreation' ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಬಹುದು.

ಇದು ಪಿ.ಲಾಲ್ ಅವರು ಬಳಕೆ ತಂದಿರುವ ಪದ. ಅನುವಾದ ಮತ್ತು ಪುನಃಸೃಷ್ಟಿ ಕಾರ್ಯಗಳೆರಡರ ಹಿತಮಿತ ಸಂಗಮವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಆಶಯಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಇದನ್ನು 'ಅನುಸೃಷ್ಟಿ' ಎನ್ನಬಹುದು. ತಮ್ಮ 'ಮಹಾಭಾರತ'ದ ಅನುವಾದವನ್ನು ಅವರು 'ಅನುಸೃಷ್ಟಿ'ಯೆಂದೇ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅನುವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ ಮೂಲವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಅಥವಾ ಅದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಂದು ತಾವು ಭಾವಿಸುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸುತ್ತ ಹೋಗುವ ಅವರ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ "ನಾರಾಯಣಂ ನಮಸ್ಕೃತ್ಯ..." ಎಂದು ಮೊದಲಾಗುವ 'ಮಹಾಭಾರತ'ದ ಮೊದಲ ಶ್ಲೋಕದ ಅನುವಾದವೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರ ಅನುವಾದವನ್ನು ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ 'Transcreation' ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದೇ ಎಂಬುದೂ ವಿವಾದಾಸ್ಪದವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ, ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ನಿದರ್ಶನವೆಂದರೆ ಕುವೆಂಪು ಅವರ 'ಬೊಮ್ಮನಹಳ್ಳಿಯ ಕಿಂದರಿಜೋಗಿ' ಅಥವಾ 'ದೇವಕೇತು'ವಿನಂಥ ರಚನೆಗಳೇ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು.

(ii) ರೂಪಾಂತರ : ಭಾಷಾಂತರದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ, ಸಾಕಷ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೆಂದರೆ ರೂಪಾಂತರ, ವಿಭಿನ್ನ ದೇಶ, ಕಾಲ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಯಥಾರ್ಥ ಅನುವಾದದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದಾಗ ಕೃತಕವಾಗಿ ತೋರಬಹುದಾದಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿ ವಾಚಕಲೋಕ ಸ್ಪಂದಿಸುವಂತಾಗಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಆಶ್ರಯಿಸುವ ಮಾಧ್ಯಮ ಇದು. ಮೂಲದ ಸತ್ತ್ವ ಮತ್ತು ಶೈಲಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ರಚಿತವಾದಂಥ ಇಂಥ ಕೃತಿಗಳೂ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಅನುವಾದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗಬಹುದು. ಉದಾ: ಸೊಪೋಕ್ಲಿಸನ 'ಅಯಾಸ್' (Aias) ನಾಟಕದ ರೂಪಾಂತರವಾದ 'ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ್'. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮೂರ್ತಿರಾಯರು ಹೇಳಿರುವ ಮಾತು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ: "Ashwathaman had had a profound influence on recent Kannada Literature -an influence it would not have had it Prof.Srikantiah had given (as he could easily have done) a faithfully 'translation.'" ಸ್ವತಃ ಮೂರ್ತಿರಾಯರು ಫ್ರೆಂಚ್ ನಾಟಕಕಾರನಾದ ಮೊಲಿಯೇರನ 'ತಾರ್ತೂಫ್' ಅನ್ನು 'ಆಷಾಡಭೂತಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರೂಪಾಂತರಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ತಾರ್ತೂಫ್'ನ ಯಶಸ್ವೀ ಭಾಷಾಂತರ ಆಗಬಹುದಾಗಿದ್ದುಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಯಿತು. ಇತ್ತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯಾಗಿ 'Le Bourgeois Gentilhomme' ನ ಯಥಾವತ್ತಾದ ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಟ್ಟ ತರುಣದಲ್ಲಿಯೇ, 'ತಾರ್ತೂಫ್' ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದರ ರೂಪಾಂತರವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಕಾಶಕ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು ಕೋರಿದರಂತೆ. ಈ ಸೂಚನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೂರ್ತಿರಾಯರ ಹೀಗೆಂದಿದ್ದಾರೆ: "His suggestion brought home to me

something which the pure lover of literature wanted.” ಸಹಜ ಅವರಣದಲ್ಲಿನ ಸಹಜ ಪರಿಣಾಮವೇ ವಿಶುದ್ಧ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರೇಮಿ ಬಯಸುವ ಅಂಶವೆಂಬುದನ್ನು ಇದು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಇತ್ತ “Adaptation is nothing but adultery”, “It is shining under borrowed feathers”, “ಈ ರೂಪಾಂತರ ವ್ಯಾಮೋಹಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನವೇ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಾಗಲೀ, ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಾಗಲೀ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಲ್ಲ” ಎಂಬಂಥ ಆಕ್ಷೇಪಗಳೂ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿವೆಯಾದರೂ ಈ ಆಕ್ಷೇಪಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಭಾಷಾಂತರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ‘ಆನಂದ’ರಂಥ ಸೃಜನಶೀಲ ಕಥೆಗಾರರೂ ಇತರತ್ತ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿ *Dr. Jekyll & Hyde* ಅನ್ನು ‘ಪುರುಷಾಮೃಗ’ವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆಂಬುದು ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ.

ಸಮಕಾಲೀನ ಕೃತಿಗಳ ಭಾಷಾಂತರ : ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ಜೀವಂತಿಕೆಯ ಪ್ರತೀಕ. ಸತ್ತದ್ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವರು ಪುನರುಜ್ಜೀವಿಸುವವರಲ್ಲ; ಬದುಕಿದ್ದನ್ನು ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವವರೂ ಹೌದು. ಹೀಗಾಗಿ, ಇದು ಸಮಕಾಲೀನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಪ್ರತೀಕವೂ ಆಗಿದೆ. ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಹೆಜ್ಜೆಗಳದೊಂದಿಗೆ ಓದುಗರ ವಾಚನದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕಾದ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಅಂತಿಕವಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರವೂ ಹೊರಬೇಕಾಗಿ ಬಂದುದರಿಂದ, ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಸಮಕಾಲೀನರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸಿಕೊಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆತಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅರ್ಹ-ಅನರ್ಹ ಕೃತಿಗಳೆಲ್ಲ ಭಾಷಾಂತರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಸ್ವಂತ ಲೇಖಕರಾಗುವುದಿರಲಿ, ಅನುವಾದಕರಾಗಲೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನರ್ಹರಾಗಿರುವಂತಹ ಅನೇಕರು ಜೊಳ್ಳು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ತೂರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಇವು ಹೇರಳವಾಗಿವೆ. ಬಹುಶಃ ಒಂದೊಂದು ಉತ್ತಮ ಕೃತಿ ಬರುವಾಗಲೂ ಅದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯ ರೂಪದ ಕಳಪೆ ಕೃತಿಗಳೂ ತೂರಿಕೊಂಡು ಬರುವುದೇ ನಿಯಮವೇನೋ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು - ಪುರಸ್ಕಾರಗಳು ಲಭ್ಯವಾದಾಗ, ಒಮ್ಮೆಲೇ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ, ಅವರ ಕೃತಿಗಳ ಭಾಷಾಂತರದ ಪೂರ ಹರಿದು ಬರುವುದುಂಟು. ರವೀಂದ್ರರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು. ನೊಬೆಲ್ ಪುರಸ್ಕಾರ ಲಭ್ಯವಾಗುವವರೆಗೆ ಅವರ ಹೆಸರು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗಿದೆ.

ರಾಜಕೀಯ-ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಅತಿಯಾದ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ದೊರೆಯುವುದೂ ಉಂಟು. ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಮೇಲ್ಮೈ-ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಇತರ

ಅಂಶಗಳೇ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿರುವುದುಂಟು. Boris Pasternak ನ *Dr. Zhivago* ಹಾಗೂ ಈಚೆಗೆ Alexander Solzhenitzhin ನ *Gulag Archipelago* (ಇದುವರೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ಸಂಪುಟಗಳು ಹೊರಬಂದಿವೆ), ಹಾಗೂ ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶದ ಲೇಖಕಿ ತಸ್ಲೀಮಾ ನಸರೀನ್ ಅವರ 'ಲಜ್ಜಾ' (ಈ ಕೃತಿಯಿಂದಾಗಿಯೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಾಯ್ನಾಡಿನಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕೃತರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ) ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ದೊರೆತ ಪ್ರಚಾರ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೃತಿಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿತವಾದ ಆಧುನಿಕ ರಚನೆಗಳನ್ನು (Modern Classics) ಭಾರತದ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲೀಷಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸುವ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡಮಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇಂಥ ಕೊಳು-ಕೊಡೆಯ (ಆದಾನ್-ಪ್ರದಾನ್) ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಚ್ಯನ್ನ ಭಾಷಾಂತರಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೌಲಿಕವೆಂದು ಮೆರೆಯುವ ಕೆಲವೊಂದು ಕೃತಿಗಳ ಆಂಶಿಕವಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರಗಳಾಗಿರುವುದುಂಟು. ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲೇಖಕರ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಕೃತಿಚೌರ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳಬಹುದೆಂಬ ಭಯದಿಂದಾಗಿ, ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಲ್ಲದ ಲೇಖಕರ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಉತ್ತಮ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಪುಟಗಟ್ಟಲೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳೂ ಇವೆ.

ಕೆಲವೊಂದು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅನುವಾದ ನಮಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಬರದೆ ಹಿಂದಿಯಂಥ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಬರುತ್ತಿರುವಂತೆ (ಉದಾ: ಶರತ್ ಸಾಹಿತ್ಯ), ಭಾರತೀಯೇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಇಂಥದು ಮೂಲದಿಂದ ಎರಡು ಮಾರು ದೂರವಾಗಿರುತ್ತದೆ (Twice removed from the original) ಎಂಬ ಆಕ್ಷೇಪವಿದೆಯಾದರೂ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ನಾಚಿಕೆಪಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ರಷ್ಯನ್ ಹಾಗೂ ಸ್ಕಾಂಡಿನೇವಿಯನ್ ಮೂಲದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದು ಮೊದಮೊದಲಿಗೆ ಫ್ರೆಂಚ್ ಹಾಗೂ ಜರ್ಮನ್ ಭಾಷಾಂತರಗಳ ಮಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕ್ರಮೇಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಿದಂತೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಭಾರತೀಯೇತರ ಭಾಷೆಗಳ ಬಗೆಗಿನ ತರಬೇತಿ-ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಪ್ರಥಮ ಮೂಲದಿಂದಲೇ ಕೃತಿಗಳು ಭಾಷಾಂತರಗೊಳ್ಳುವ ಸಂಭವವೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆಂದು ನಂಬಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಸೂಚನೆಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಕಾಣತೊಡಗಿವೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯೇತರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು

ಆಡಳಿತ, ಶಿಕ್ಷಣ, ವಿಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ತಂತ್ರವಿಜ್ಞಾನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂಥ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯೇತರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ ಅಂಗವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು. ದೇಶಭಾಷೆಗಳ

ಬಗೆಗಿನ ನಮ್ಮ ಬದಲಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಫಲವಾಗಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿರುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಇವು. ದೇಶಭಾಷೆಗಳನ್ನೇ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಬಳಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಗಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳನ್ನೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಬಳಸುವ ಒಲವಿನ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ನ್ಯಾಯ-ನೀಡಿಕೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಒತ್ತಾಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿರುವ ಒಂದು ಅಂಶ Insdocಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು, Indian National Scientific Documentation Centre ಎಂಬುದರ ಹಸ್ತರೂಪ. ಇದು, ಇಲ್ಲಿರುವ ಹಲವು ಭಾಷಾತಜ್ಞರು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ಯಾವುದೇ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ರಷ್ಯನ್, ಜರ್ಮನ್, ಜಾಪನೀಸ್, ಫ್ರೆಂಚ್ ಮೊದಲಾದ ವಿದೇಶೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೂ, ಅವುಗಳಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೂ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿಕೊಡಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರೆತಂತಾಗಿದೆ.

ಭಾಷಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು

ಭಾಷಾಂತರ ಅನ್ವಯಿಕ ಭಾಷಾವಿಜ್ಞಾನದ ಒಂದು ಅಂಗವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಭಾಷೆಯ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಂದಿರುವ ಕೆಲವೊಂದು ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಭಾಷಾಂತರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. 'ಭಾಷಾ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ'ಗಳ (Language Universals) ಪರಿಕಲ್ಪನೆ, ರಚನಾತ್ಮಕ ಭಾಷಾವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಯಂತ್ರಾನುವಾದ - ಇವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇವು ತುಂಬ ತಾಂತ್ರಿಕವಾದ ವಿಷಯಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿವರಗಳ ಗೋಚರಿಗೆ ಹೋಗದೆ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಾರಭೂತ ಸಂಗತಿಯನ್ನಷ್ಟೇ ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದರೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕಾದ ಹೆಸರುಗಳೆಂದರೆ ಮ್ಯಾಲಿನೋವ್‌ಸ್ಕಿ ಮತ್ತು ಜೋಸೆಫ್ ಗ್ರೀನ್‌ಬರ್ಗ್ ಅವರದು. ಮೊದಲನೆಯವನು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾದರೆ, ಎರಡನೆಯವನು ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಕೆಲವೊಂದು ವ್ಯಾಕರಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಹಾಗೂ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಪದಕೋಶ ಇರುತ್ತದೆಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಲ್ಪನೆ ಭಾಷೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಸ್ಫೋಟಗೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ್ದರಿಂದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ರಚನೆಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಪ್ರಕಾರಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು, ಈ ಬಗೆಯ ಕಾರ್ಯಾತ್ಮಕ ರೂಪದ ಅಧ್ಯಯನವೇ ಭಾಷೆಯ ಬಗೆಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಅರಿವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆಂಬುದು ನಿಚ್ಚಳವಾಯಿತು. ಇದು 'ಭಾಷಾ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ'ಗಳ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಭಾಷಾಂತರಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆಯೂ ಆಗಿದೆ.

ಭಾಷೆಯ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ರಚನಾತ್ಮಕ ವಿವರಣೆ ಭಾಷಾಂತರಶಾಸ್ತ್ರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ತುಂಬ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಯಂತ್ರಾನುವಾದದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಚೋಮ್‌ಸ್ಕಿಯ ಸಾಧನೆ ಈ ಯುಗದ ಭಾಷಾವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಮುಖ ಮೈಲಿಗಲ್ಲಾಗಿದೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ 'ಯಂತ್ರಾನುವಾದ'ದ ಬಗೆಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು.

ಮಾನವಮತಿಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಅನೇಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ - ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಕ್ರೀಡೆಗಳಂಥ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮೇಲೂ - ಕಂಪ್ಯೂಟರುಗಳು ದಾಳಿ ಮಾಡಿರುವಾಗ, ಭಾಷಾಂತರ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಭಾಷಾವಿಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನೂ, ಭೌತವಿಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನೂ, ತಂತ್ರಜ್ಞರನ್ನೂ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಎಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳನ್ನೂ ಒಂದೆಡೆ ತಂದು ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಅಮೆರಿಕಾ, ರಷ್ಯಾ, ಕೆನಡಾ, ಭಾರತ ಮೊದಲಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಬಂಧವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ಹಾಗೂ ಸಂಶೋಧನ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆದಿವೆ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ ನಡೆಯುತ್ತ ಇವೆ.

ಬಹುಭಾಷಾ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದ ಭಾರತವೂ ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ತಳೆದಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ 'ಇಂಡಿಯನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಸೈನ್ಸ್'ನಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಡಾ. ಪಿ.ಸಿ. ಗಣೇಶ ಸುಂದರಮ್ ಅವರ ಹಾಗೂ ಈಚೆಗೆ ಡಾ. ರಾಮಕೃಷ್ಣನ್ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಯುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಭಾಷೆಯ ರಚನಾತ್ಮಕ ವಿವರಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಚೋಮ್‌ಸ್ಕಿಯ ಸಾಧನೆಗಿಂತ ಮುನ್ನಡೆದು ರಚನೆಯೊಳಗಿನ ರಚನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಬಲ್ಲಂಥ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಅವರು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಿಂದ ಹಿಂದಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಯಂತ್ರಾನುವಾದದ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ವಸ್ತುಬದ್ಧ ಭಾಗದ ಅನುವಾದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ; ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ದೂರವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಹಾಗಿರುವುದೇ ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ ಎಂದು ಈ ಯೋಜನೆಯ ಜನಕನೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ 'Wild - goose chase' ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ; ಸದ್ಯಕ್ಕಂತೂ ಮಾನವ ಮತಿಯನ್ನು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೆಟ್ಟಿಕ್ಕಲಾಗದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಭಾಷಾಂತರದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಈ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ವಿಶೇಷ ಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನೇನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ - ಉದಾ: Conference Translation, Interpretation ಮತ್ತು Machine Translation ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಪ್ರವೇಶ ದೊರೆತಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾನ ಹಾಗೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ದೊರೆತಂದು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಉಪಲಬ್ಧಿಗಳು ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತವೆ.

ಅನುಬಂಧ-೧

ಪರಾಮರ್ಶನ ಕೃತಿಗಳು

೧. ಸಂಶೋಧನೆ : ಡಾ. ಚಿದಾನಂದ ಮೂರ್ತಿ
೨. ಸಂಶೋಧನಾ ಶಾಸ್ತ್ರ : ಡಾ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ
೩. ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವೈಧಾನಿಕತೆಗಳು : ಸಂ: ಅಮರೇಶ ನುಗಡೋಣಿ
೪. ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿಧಾನಗಳು : ಡಾ. ಕೆ. ರವೀಂದ್ರನಾಥ್
೫. ಸಮಾಜವಿಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿಧಾನಗಳು : ಬಿ.ಎಸ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್
೬. ಅನ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಶಿಸ್ತುಗಳು : ಡಾ. ಕೆ. ವಿ. ನಾರಾಯಣ
೭. ಸಂಶೋಧನೆ ತಾತ್ವಿಕ ಆಯಾಮಗಳು : ಡಾ. ಬಿ. ಎಂ. ಪುಟ್ಟಯ್ಯ
೮. ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾರ್ಗ : ಡಾ. ಬಿ. ವಿ. ಶಿರೂರ
೯. ಚತುರ್ಮುಖ : ವೀರಣ್ಣ ರಾಜೂರ
೧೦. ಭಾಷಾಂತರ ಕಲೆ : ಡಾ. ಪ್ರಧಾನ್ ಗುರುದತ್ತ
೧೧. ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಚಿಂತನೆ - ಡಾ. ಸಿ.ಎನ್. ರಾಮಚಂದ್ರನ್
೧೨. ತೌಲನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ - ಡಾ. ಎನ್. ಎಸ್. ತಾರಾನಾಥ್
೧೩. ಕನ್ನಡ ಶಾಸನಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನ - ಡಾ. ಎಂ. ಚಿದಾನಂದಮೂರ್ತಿ
೧೪. ಸಾಧನೆ : ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿ.ವಿ.
೧೫. ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆ - ಗಿರಡ್ಡಿ ಗೋವಿಂದರಾಜು

ಅನುಬಂಧ-೨

ತುಮಕೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ತುಮಕೂರು
ತೃತೀಯ ಬಿ.ಎ. ಆರನೇ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ಐಚ್ಛಿಕ ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೌರಭ-೬
ಪತ್ರಿಕೆ-೭

ಸಂಶೋಧನೆ, ಬಹುಶಿಸ್ತೀಯ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಜಾನಪದ ಸ್ವರೂಪ
ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿರುವ ಒಟ್ಟು ಅವಧಿ : ೨.೫ ಗಂಟೆಗಳು.

೧. ಸಂಶೋಧನೆ :
ಬೋಧನಾವಧಿ ವಾರಕ್ಕೆ : ೨ ಗಂಟೆಗಳು, ಅಂಕಗಳು : ೩೫.
೨. ಬಹುಶಿಸ್ತೀಯ ಅಧ್ಯಯನ;
ಬೋಧನಾವಧಿ ವಾರಕ್ಕೆ : ೨ ಗಂಟೆಗಳು, ಅಂಕಗಳು : ೩೫.
೩. ಜಾನಪದ ಸ್ವರೂಪ :
ಬೋಧನಾವಧಿ ವಾರಕ್ಕೆ : ೧ ಗಂಟೆ ಅಂಕಗಳು-೨೦.
ಆಂತರಿಕ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ : ಅಂಕಗಳು-೧೦

ಒಟ್ಟು ಅಂಕಗಳು : ೧೦೦

* ಜಾನಪದ ಸ್ವರೂಪ : ಹಾ.ಮ.ನಾ. ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರತಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯ.

ಅನುಬಂಧ-೩
 ತುಮಕೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ತುಮಕೂರು
 ತೃತೀಯ ಬಿ.ಎ. ಆರನೆಯ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್
 ಐಚ್ಛಿಕ ಕನ್ನಡ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೌರಭ-೬
 ಪತ್ರಿಕೆ-೨

ಸಂಶೋಧನೆ, ಬಹುಶಿಸ್ತೀಯ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು
 ಜಾನಪದ ಸ್ವರೂಪ

ಸಮಯ: ೦೩ ಗಂಟೆ

ಗರಿಷ್ಠ ಅಂಕಗಳು : ೯೦

ಭಾಗ-೧ : ಸಂಶೋಧನೆ

೧. ಅ) ಒಂದು ಭಾಗದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ: ೧x೫ = ೫
- ೧)
 ೨)
- ಆ) ಎರಡರ ಪ್ರಸ್ತುತತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ: ೨x೩=೬
- ೧)
 ೨)
 ೩)
 ೪)
- ಇ) ಒಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯಿರಿ. ೧x೪=೪
- ೧)
 ೨)
೨. ಎರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ: ೨x೧೦=೨೦
- ೧)
 ೨)
 ೩)

ಭಾಗ-೨ : ಬಹುಶಿಸ್ತೀಯ ಅಧ್ಯಯನ

೩. ಅ) ಎರಡು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯಿರಿ: ೨x೫=೧೦
- ೧)
- ೨)
- ೩)
- ಆ) ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ ೧x೧೦=೧೦
- ೧)
- ೨)
- ೩)
೪. ಅ) ಒಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯಿರಿ ೧x೫=೫
- ೧)
- ೨)
- ೩)
- ಆ) ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ ೧x೧೦=೧೦
- ೧)
- ೨)
- ೩)

ಭಾಗ-೩ : ಜಾನಪದ ಸ್ವರೂಪ

೪. ಅ) ಎರಡು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯಿರಿ: ೨x೫=೧೦
- ೧)
- ೨)
- ೩)
- ಆ) ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ ೧x೧೦=೧೦
- ೧)
- ೨)
- ೩)